

IJA # 103

סדר קריאי מועד חלק ראשון

Seder Ḳeri'e Mo`ed Ḥeleḳ Rishon

Baghdad, 5670 (1909 or 1910)

نور

تاريخ

اسم

مكتف

ملاحظات

صحة عربي

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تعداد	۱۱۱۱
تاریخ	۵
اسم	حرف
مکتوب	قطع
ملاحظات	
صیغه عربی	ادب فنی

تعداد	
تاریخ	
اسم	حرف
مکتوب	
ملاحظات	
صیغه عربی	ادب فنی

סדר
קריאת מועד

חלק ראשון

ובוא מקו

ליב הושענא רבא

גדס בחומות גדולות וסדר נכון כפי סוד"ק
ורכינו סת"י ז"ל עם דמם סוספות על סת"פונים
כמו שתרם בסקלתם אח"כ וסקולת כו ירון • ולא
לערך לסניא ספר מן סת"י • כאשר עיני סקולת
תחייבם מסרים • זכרון סת"י ללחן ולדרים :

סס בנראד יפ"ח

שנת שמיני תתק"ל

בדפוס הי עזרא ראובן דגור ס"ט

Handwritten notes in blue ink, including a large number '10' and some illegible characters.

תיקון ליל הושענא

א מרבים בתפלות ותחנונים ב
 נ"א יום שניתנו לישראל ב
 תשובה ותתקבל תשובתם
 ראשון של ר"ח ונ"א יום ד' ונ"א יום ה' ונ"א יום ו'
 נ"א יום ז' ונ"א יום ח' ונ"א יום ט' ונ"א יום י'
 הבקשות ותחנונים * ויום זה הוא סיום יום נ"א *
 ולכן נקרא הושענא רבא * כלומר הושע את יום
 נ"א שהוא רבא דהכל הולך אחר החיתום :

ב בליל הושע"ר בעת חצות לילה נגמר ונעשה כחינת
 חותם החיצון למעלה כי ביו"ה נגמר חותם הפנימי
 שהוא העיקר יותר * ולכן בהושע"ר נמסרין הפתקין
 ואע"פ שנמסרו הפתקין יש עוד זמן להצלה עד יום
 שמיני עצרת * ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה
 בהושע"ר ויהיה לבו חרד בתשובה כל היום כולו :

ג לכן נהגו כל ישראל לעשות תקון כרת ולנדוד שינה
 מעיניהם בליל זה וללמוד בו כל הלילה בסדר
 משנה תורה ומדרש * ועין יעקב : ואדרא זוטא *
 ותהלים עם שבעה כורתי ברית וחי' הטוב יכפר
 בעד השנים :

ד ילמוד סדר המתקן בשמחה ובהתלהבות * כי
 בלימוד ספר משנה תורה נעשה עיקר התיקון
 הראוי להיות ביום זה :

לילה יאמרו ק"ש שער המטה עם
זה כמו שסדרתים לפניך אחר
לילה יאמר ברכות השחר עד
רכות התורה לא יאמר א' עד
אם שכח מלאומרם והתפלל
נפטר בכרכת אהבת עולם :

ו יזהר שלא שיחת חולין כל הלילה וצריך
להם שמירה ג' ולה בלילה זו מפני דכל עת שיש
אפיפה מאנשים הרבה דרכו היצ'הר להכשילם
לדבר דברי חול ומדבר לדבר יבואו לדברים אסורים
של שחוק ושל לשיהר ויתגבר כארי לישב עד
המשמר בעינים פקוחות לדחות את השינה :

ז סדר הלימוד בלילה הזה * משנה תורה * ומדרש *
ואר"ז * ובחצות הלילה ילמדו התהלים מלה במלה
וכן מפורש בזו"הק * וכאשר סדרתים לפניך פה
בסדר נאה ויאה ואותיות גרוכות ובנקודות למען
ירוץ וישמח הקורא בו * וה' יעזרנו ע"ר כבוד שמו
אכ"ר :

ח מה שכתוב שרואים צילם לאור הלכנה לידע אם
יחיו בשנה זו וכיוצא עתה אין לנו ידיעה בנסתרות
וע"ז נאמר תמים תהיה עם ה' אהיך ודי בזה :

קורס משנה תורה יאמר בקשה זו

הועתקה מנ' לשון חכמים ח"א לפר"ה ר"ס טוב כ"רו

רבון העולמים מודים אנחנו לך על אשר
קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל
העמים אהבת אותנו ורצית בנו * ותתן
ענ"י * אהינו ואהי אבותינו את תורתך
הקרושה וקרבתנו לעבודתך * ותודיענו
משפטי צדקה * ותלמדנו לעשות בהם
חקי רצונך * ותתן לנו * אהינו משפטים
ישרים ותורות אמת * חקים ומצות טובים
ותתן לנו * אהינו בחדש הזה את יום
הכפורים הבא עלינו לחיים טובים ולשלום
למחילה ולסליחה ולכפרה * וככתוב כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני * תטהרו * וברחמיך
וחסדיך זכרתנו בו לטובה * וחתמתנו
בספר חיים טובים ושלום * בעת נעילת
שערי היכל אשר נעשה חותם הפנימי
ברחל אמנו כיסוד שבה * וככתוב גל
נעול מעין חתום :

וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵי שְׁשׁוֹן וּמַעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵי
נִדְבָה • וְתִקְרְשׁנוּ בְּמִצּוֹת סִפְהָ
אֲשֶׁר הִיא כְּנֶגֶד עֵינֵי כְבוֹד • וְעַתָּה בְּרוּב
טוֹבְךָ אֲנַחְנוּ מְקִימִים מִצְוֹת יְשִׁיבָה בְּסוּפָה
מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינּוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ
חֲסָדִים גְּדוּלִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאֵלֶּה
לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד •
כִּי לְךָ נֶאֱדָה יי אֱהִינּוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד • שִׁיר וְשִׁבְחָה • הַלֵּל וְזִמְרָה • עֲזֵ
וּמְשִׁלָּה • נֶצַח • גְּדֻלָּה • גְּבוּרָה • תְּהִלָּה
וְתִפְאֶרֶת • קִדְשָׁה וּמַלְכוּת :

וְהִרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְקִיִּים מִצְוֹת עֲשֵׂה
שֶׁר הַתְּשׁוּבָה • כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה
וְשַׁבַּת עַד יי אֲהִיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוּלוֹ • וְהִרִי
אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עַל כָּל מָה שֶׁחָטְאֵנוּ
וְעוֹנֵינוּ וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ • וְאַתָּה יי רַחוּם וְחַנוּן
הַטוֹב וְהַמְּטִיב בּוֹחֵן לְבוֹרָה וְכִלְיוֹת גְּלוּי
וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרִצוֹן נַפְשָׁנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
וְדַקִּים כָּל מִצְוֹתֶיךָ • אֵלֶּה שִׁוְצָרְנוּ הִרְעַ
הוּא מַעֲכָב • וְגְלוּי וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין בְּנוּ
כֶּה לַעֲמוּד בּוֹ • וּבִכֵּן אִין לָנוּ גּוֹי וּמְשִׁיעַ

בְּלִתְךָ וְאִין לָנוּ עֲזוּר וְסוּמָךְ אֵלֶּה אֵתָה
הַנְּשָׂמָה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ הוֹסָה עַל עַמְלֶךָ
וְלִמְעַן שְׂמֶךָ הַגְּדוֹל • וְלִמְעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
וְלִמְעַן קְדוּשַׁת חַג הַסּוּכָה הַזֶּה וּמִצְוֹת
הַנְּעֲשִׂים בּוֹ תִתְּמַלֵּא רַחֲמִים עֲלֵינוּ • הִשִּׁיבֵנוּ
אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְךָ
וְיִתְּמַתְקוּ הַדִּינִין וְגַמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים •
וְיִתְּבַרְרוּ כָּל נְצוּצֵי הַקִּדְשָׁה אֲשֶׁר נִתְּפָזְרוּ
עַד יָרְנוּ • וְיִתְּלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוֹבְךָ • וְתִשְׁבִּית
הַיָּצָר הִרְעַ מְעֵלֵינוּ • וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִאֲמַצְנוּ •
לְהַכְנִיעוּ תָּמִיד • וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ
שְׁלָם • וְתַעֲזָרְנוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שֶׁר־מָה
לְפָנֶיךָ :

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים הַלִּילָה הַזֹּאת לְקִרְוֵא
סֵפֶר חֲמִישִׁי מִחֲמִשָּׁה סִפְרִים שֶׁבַּתּוֹרָה
אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא מִשְׁנֵה תּוֹרָה • לַעֲשׂוֹת
הַחֻתֵם הַשְּׁנִי הַחִיצוֹן בְּסוּר חוֹתֵם בְּתוֹךְ
חוֹתֵם בְּרַחֵל אֲמַנוּ בְּסִפְרֵת הַמַּלְכוּת שְׁבָה
שֶׁהִיא עֲטָרָה שֶׁל הַיְסוּד שְׁבָה • וּבְכַתוּב
צוּר תַּעֲוֹדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְרֵי • וְנֶאֱמַר
גַּן נְעוּר אַחוֹתֵי כֶּה גַל נְעוּר מְעִז חֲתוּם :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתעשה למען רחמיך וחסדיך
ולמען השם הקדוש אלהיה

במדוי יודין (יכוין אלף ה' יור ה')

ובמדוי אלפין (יכוין אלף ה' יור ה')

ובמדוי ההין (יכוין אלף ה' יור ה')

אשר מספר המלויים עם כללותם עורה
מספר משנה . ולמען ספר משנה תורה
אשר נקרא לפניך בלילה הזאת הטיב
לנו החתימה . ותחתמנו בספר חיים
טובים . ותחתמנו בספר צדיקים וחסידים
ותחתמנו בספר ישרים ותמימים . ותחתמנו
בספר מזונות ופרנסה טובה . ותחתמנו
בספר גאלה וישועה :

אנא יי למען שמך הגדול הנכתב ואינו
נקרא תצילנו לנו ולבנינו ולבנותינו
ולכל בני ביתנו מכל צרה וצוקה . ותצילנו
מכל רע וממשחית וממגפה . ותצילנו
מכל יגון ואנחה ועצבון ודאגה . ותצילנו
מכל חולי ומחלה . ומכל בושה וכלמה
ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור

המרכבה התחתונה אלך וכשהוא כלול
עם מקורו אלהיה הוא אלה ליד רה
תבטל ברחמיך הרבים ובחסדך

הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל
גזרות קשות ורעות . ויסכרו כל המקטרגים
והמשטינים עלינו . אנא בכח השם
הקדוש המתפשט ממאור המרכבה
העליונה קרע וכשהוא כלול עם מקורו
יהוה הוא יקהרועה תבטל ברחמיך
הרבים ובחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל
כל בני ביתנו כל המקטרגים והמשטינים
וכל גזרות קשות ורעות . ותחדש עלינו
שנה טובה ומבורכת לחיים טובים ולשלום
מראשית השנה ועד אחרית שנה .
ותפרש עלינו סבת שלומך ותמלא משלות
לבנו לטובה לעבודתך אמן :

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה .
בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא
אותיות י"ה באותיות ו"ה ביחודא שלים
בישם כל ישראל הרי אנחנו מוכנים
ומזומנים בכל אברים של עור ובשר וגידים

וְעֲצֻמוֹת וּמַחַ שְׁבַע עֲצֻמוֹת פְּנִימִים וְחִיצוֹנִים
וּבְרָאִיהָ וּשְׁמִיעָה וְרִיחַ וְקוֹל וְדַבּוּר • וּבְכָל
הַחַשִּׁים שֶׁל גּוֹפְנוֹ לְקַבֵּל עֲלֵינוּ אֱלֹהוֹתוֹ
יְתַבְרַךְ כְּאִשֶּׁר צִוָּנוּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי •
אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ • וּמִצְוֹת לִיחַד אֶת הַשֵּׁם
יְתַבְרַךְ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יי אֶחָד • וּמִצְוֹת וְאֶהְבֵּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ •
וְהָרִי אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ
בְּכָל לְבָנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאוֹדְנוּ •
וְהָרִי אֲנַחְנוּ יֹדְאִים מִמֶּנּוּ • בְּגִין דְּאִיהוּ רַב
וְשֵׁשֶׁט עֵקֶרָא וְשֵׁרְשָׁא דְכָל עֲלָמִין • וְכִלְא
קָמִיה כִּלְא • וְהָרִי אֲנַחְנוּ מִמְּלִיכִים אוֹתוֹ
עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר וְגִיד וְגִיד מִמְּאֲתִים
וּשְׁמֵנָה וְאַרְבַּעִים אֲבָרִים • וְשֵׁשֶׁט מְאוֹת
וְחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִים שֶׁל גּוֹפְנוֹ וְנַפְשָׁנוּ
וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ מְלָכוֹת גְּמוּרָה וְשִׁלְמָה •
וְהָרִי אֲנַחְנוּ מִקְבָּלִים עֲלֵינוּ כָּל מְאֲתִים
וּשְׁמֵנָה וְאַרְבַּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה • וְשֵׁשֶׁט מְאוֹת
וְחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הַכְּתוּבִים
בַּתּוֹרָה וְעֲנִפֵיהֶם • וְגַם כָּל מִצְוֹת דְּבָרֵי
קְבָדָה וְדְבָרֵי סוֹפְרִים וְעֲנִפֵיהֶם •

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים בְּדִלְהָ הַזֹּאת שֶׁהִיא
לֵיל שְׁבִיעִי שֶׁל חַג הַסּוּכּוֹת הַנִּקְרָאת
לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא לְקְרוֹא בְּסֵפֶר חֲמִישִׁי
מִחֲמַשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַּתּוֹרָה הַנִּקְרָאת מִשְׁנֵה
תּוֹרָה • לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ
לְמוֹד זֶה בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן בְּשִׁיעוֹר קוּמָה •
וְיִהִי רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת
סְפָר מִשְׁנֵה תּוֹרָה אֲשֶׁר נִקְרָא בְּעִזְרַתְךָ
בְּדִלְהָ הַזֹּאת כְּאִשֶּׁר פּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַפְּנוֹת
הָרְאוּיִם לְכוּיִן וְעַל יְדֵי קְרִיאַתָּנוּ • בְּסֵפֶר
מִשְׁנֵה תּוֹרָה יִהְיֶה נִשְׁלַם הַחֻתֶּם הַשְּׁנִי
הַחִיצוֹן בְּסוּד חֻתֶּם בְּתוֹךְ חֻתֶּם בְּרַחֲלֵךְ
אֲמֵנוּ בְּסִפִּירַת הַמְּלָכוֹת שְׁבָה וּכְכַתּוּב גַּן
נְעוּל אַחֻתִי כְּדֵה גַל נְעוּל מַעֲיִן חֲתוּם •
וְנֶאֱמַר וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב
וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה כְּתוּבָה •

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ • תְּהַלְלָה לִירֵאִיךָ
וְתַקּוּה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ • וּפְתַחוּן פִּיהָ
לְמִיחֲלִים דְּךָ • שְׁמַחָה לְאַרְצְךָ • שְׁשׁוֹן

לעירך * צמיחת קרן לדור עבדך *
ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה
בימנו : ובכן צדיקים יראו וישמחו
וישרים יעלוזו * וחסידים ברנה יגירו *
ועולתה תקפץ פיה * והרשעה בלה בעשן
תכלה * כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ :
ותמרוך אתה הוא יי אהינו על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים
עיר מקדשך ככתוב בדברי קדשך * ימרוך
יי לעולם אהיך ציון דרר ודר הללויה :
ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ולמען לא יחסר כל בו הנחנו ג"כ נוסח הקדמו
הכתוב בקריאי מועד וזה נוסחו :

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות
לה אנחנו מודים בקידה ובהשתחויה
לחלות פניך על חטאות וזרונות מרם יצא
דבר המלך על כל דת ודין עד השער לא

סגרו אחרי אשר יצאו הרודפים העומדים
על הפקודים לעשות המשפט ורדיין ועד
הצלם לא סר נתפלל אל יי אלהינו אורי
יעתר לנו ולא נאכד בחטאתינו לכן באנו
בעניים על הפתח דופקים רחמך קוראים
את משנה תורה שתחתמנו לחיים טובים
ולא ימוש ספר תורתך מפינו ומפי זרעינו
וכו נהגה יומם ולידה ואל תטרוף עלינו
את השעה ותאריך קצינו כי אריך נשוב *
זכרנו לחיים מרך חפץ בחיים וחרתמנו
בספר החיים למענך אלהים חיים בזכות
ספר משנה תורה ופרשיותיו ופסוקיו
ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ונקודיו ושמותיו
היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות
ומחלופי תיבות בכלל ופרט ובזכות שם
הגדול (אהיה) במלואיו ביודין בהיין
באלפין תטיב לנו החתימה (אלד)
כדול במקורו אהיה הוא אאהלידה
תפיר מעלינו ומעל כל ישראל כר
גזירות קשות ודעות ואל תסר מפנו צדנו
ופרוש עלינו סבת שלומך בזכות השם

הקדוש אהיה במלואיו ותאריך קצנו
 ותכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו ויהי נועם
 אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו : ברוך יהוה
 לעולם אמן ואמן :

משנה תורה

א אלה הדברים אשר דבר משה אל-
 כ בני ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מור סוף בין פארן ובין תפר ולבן
 וחצרת ודי זהב : כ אחד עשר יום מחרב
 דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ג ויהי
 בארבעים שנה בעשתי עשר חדש
 באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים :
 ד אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
 אשר יושב בעשתרת באדרעי : ה בעבר
 הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
 את התורה הזאת לאמר : ו יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת
 בהר הזה : ו פנו וסעו לכם ובאו הר
 האמרי וארבע שכניו בערבה בהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
 והלבנון עד הנחל הגדל נהר פרת :

ה ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם ולזרעם אחריהם : ו אמר
 אלהים בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם : י יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
 השמים לרב : י יהוה אלהי אבותכם
 יסף עליכם ככם ארץ פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם : *

יי איכה אשא לבדי מרחכם ומשאכם
 וריבכם : יי הבו לכם אנשים חכמים
 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
 בראשיכם : יי ותענו אתי ותאמרו טוב
 הדבר אשר דברת לעשות : יי ואקח
 את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
 אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
 עשרת ושטרים לשבטיכם : יי ואצוה
 את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו
 ביד אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין

אחיו ובין גרו : יי לא תכירו פנים
 במשפט כקטן כגדל תשמעו לא תגורו
 מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי
 ושמעתיו : יי ואצוה אתכם בעת ההוא
 את כל הדברים אשר תעשו : יי ונסע
 מהרב ונרך את כל המדבר הגדול
 והגורא ההוא אשר ראיתם ררך הר
 האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
 ונבא עד קדש ברנע : כ ואמר אלהים
 באתם ער הר האמרי אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו : כל ראה נתן יהוה אלהיך
 לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואר
 תחרת : כב ותקריבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו
 לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את
 הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר
 נבא אלהן : כג וייטב בעיני הדבר ואקח
 מכם שנים עשר אנשים איש אחד
 לשבט : כד ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד

נחל אשכל וירגלו אתה : כס ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה
 אלהינו נתן לנו : כי ולא אביתם לעלת
 ותמרו אתפי יהוה אלהיכם : כי ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 האמרי להשמידנו : כס אנה אנה
 עליהם אחינו המסו את לבבנו לאמר עם
 גדול ורם ממנו ערים גדולות ובצורת
 בשמים וגם בני ענקים ראינו שם :
 כט ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון
 מהם : ל יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
 הוא ירחם לכם ככל אשר עשה אתכם
 במצרים לעיניכם : לה ובמדבר אשר
 ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
 ישא איש את בנו בכל הדרך אשר
 הלכתם עד באכם עד המקום הזה :
 לכ ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
 אלהיכם : לנ ההלך לפניכם בדרך לתור
 לכם מקום לחנתכם באש לילד

לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן
 יומם : לו וישמע יהוה את קול דבריכם
 ויקצף וישבע לאמר : למ אם יראה איש
 באנשים האלה הדור הרע הזה את
 הדרך הטובה אשר נשבעתי לתת
 לאבותיכם : לו זולתי כלב בן יפנה הוא
 יראה ולו יאמן את הארץ אשר דרך בה
 ולבנו יען אשר מלא אחרי יהוה : לו גם
 כי התאנף יהוה בגדלכם לאמר גם אתה
 לא תכא שם : למ יהושע בן נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כיהוה
 ינחלנה את ישראל : מל וטפכם אשר
 אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו
 היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם
 אתננה והם ירשוה : מ ואתם פנו לכם
 וסעו המדברה דרך יסוסף : מה ותענו
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
 ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו
 ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותרונו
 לעלת ההרה : מב ויאמר יהוה אלי אמר
 להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני

בְּקִרְבָּנְכֶם וְלֹא תִגְנְפוּ לִפְנֵי אֵיכֶם :
 מִן וְיִדְבַר אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתִמְרוּ
 אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְיְדוּ וְתַעֲלוּ הַהֵרָה :
 מִן וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַחֹמֶה
 לְקִרְאֲתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה
 הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֶרְמָה :
 מִן וְתִשְׁבוּ וְתִכְבּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע
 יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם :
 מִן וְתִשְׁבוּ בְּקֹדֶשׁ יָמִים רַבִּים בַּיָּמִים
 אֲשֶׁר יִשְׁכַּתֶּם : ב

א וּנְפִין וְנִסַּע הַמִּדְבָּרָה דְּרֹךְ יִסְוֹף כַּאֲשֶׁר
 דָּבַר יְהוָה אֵלַי וְנִסַּכְתִּי אֶת־הַר־שַׁעִיר יָמִים
 רַבִּים : כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : ג רַב־לְכֶם
 סֹב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ לְכֶם צַפְנָה : ד וְאֶת־
 הָעַם צֹו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְדִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם
 בְּנִי־עֲשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם
 וְנִשְׁמַדְתֶּם מֵאֵד : ה אֶל־תִּתְּגְרוּ בָּם כִּי
 לֹא־אַתֶּן לְכֶם מֵאֲרָצְכֶם עַד מִדְּרֹךְ כַּף־
 רִגְלֵי כִי־יִרְשָׁה לַעֲשׂוֹ נִתְּתִי אֶת־הַר־שַׁעִיר :
 ו אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם
 וְגַם־מִים תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בְּכֶסֶף וְשִׁתִּיתֶם :

ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂהוּ
 יָדְךָ יָדַע לְכַתֹּךְ אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה
 זח אַרְבַּעַיִם שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 לֹא חִסְרָת דְּבַר : ט וְנִעְבַר מֵאֵת אַחֵינוּ
 בְּנֵי־עֲשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֶרְבָה
 מֵאֵילָת וּמֵעֲצִין גְּבַר * וּנְפִין וְנִעְבַר
 דְּרֹךְ מִדְּבַר מִזְּאֵב : ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אֶל־תִּצַר אֶת־מוֹאֵב וְאֶל־תִּתְּגַר בָּם
 מִלַּחְמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לְךָ מֵאֲרָצְךָ יִרְשָׁה
 כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַד יִרְשָׁה :
 י הָאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבוּ בָהּ עִם גְּדוֹר
 וְרַב וְרַם כְּעַנְקִים : יא רַפְאִים יִחְשְׁבוּ
 אֶת־הֵם כְּעַנְקִים וְהַמֵּאֲבִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 אֲמִים : יב וּבְשַׁעִיר יִשְׁבוּ הַחֲרִים לִפְנֵים
 וּבְנֵי עֲשׂוּ יִרְשׁוּם וַיִּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם
 וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ
 יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם : יג עֲתָה
 קִמּוּ וְעִבְרוּ לְכֶם אֶת־נַחַל זָרַד וְנִעְבַר
 אֶת־נַחַל זָרַד : יד וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־הִלַּכְנוּ
 מִקֹּדֶשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עִבְרָנוּ אֶת־נַחַל
 זָרַד שְׁלִשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֶּחֱתֶם בְּרִ-

הָלוֹךְ אֲנִשִּׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם : טו וְגַם יָד־
יְהוָה הִיְתָה בָּם לְהַמֵּס מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה
עַד תָּמָס : טז וַיְהִי כַאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּד-אֲנִשִּׁי
הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקֶּרֶב הַיָּעַם : יז וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : יח אַתָּה עֵבֶר הַיּוֹם
אֶת-גְּבוּל מִזְרָב אֶת-עַר : יט וּקְרַבְתָּ מוֹד
בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-תְּצַרֶם וְאֶל-תַּתְּנֶה בָּם כִּי
לֹא-אַתָּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לָךְ יִרְשָׁה כִּי
לְבַנְיָדוֹט נִתְּתִיהָ יִרְשָׁה : כ אֶרֶץ-רַפָּאִים
תַּחֲשַׁב אֲף־הוּא רַפָּאִים יִשְׁכְּבוּ בָּהּ לְפָנַיִם
וְהָעַמִּינִים יִקְרְאוּ לָהֶם זְמוּזִימִים : כא עַם
גָּדוֹל וְרַב וְרַם כַּעֲנָקִים וַיִּשְׁמִדֶם יְהוָה
מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם וַיִּשְׁכְּבוּ תַּחְתָּם : כב כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְבְנֵי עֵשָׂו הַיִּשְׁבִּים בִּשְׁעֵיר אֲשֶׁר
הַשְׁמִיד אֶת-הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֶׁם וַיִּשְׁכְּבוּ
תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : כג וְהָעוֹיִם הַיִּשְׁבִּים
בַּחֲצֵרִים עַד-עֵזָה כִּפְתָרִים הַיְצָאִים
מִכְּפָתֵר הַשְׁמִידֶם וַיִּשְׁכְּבוּ תַּחְתָּם :
כד קוּמוּ סַעוּ וְעִבְרוּ אֶת-נַחַל אַרְנֹן רְאֵה
נִתְּתִי בְיָדְךָ אֶת-סִיחֵן מֶלֶךְ-הַשְּׁבֹן

הַאֲמֵרִי וְאֶת-אֲרָצוֹ הַחֵל רֵשׁ וְהַתְּנֶה בּוֹ
מִלְחָמָה : כה הַיּוֹם הַזֶּה אַחַל תַּת פַּחַדְךָ
וַיִּרְאֶתְךָ עַל-פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ וּרְגִזוּ וַחֲלוּ מִפְּנֶיךָ :
כו וְאֶשְׁלַח מִרְאָכִים מִמִּדְּבַר קִדְמוֹת אֶל-
סִיחֵן מֶלֶךְ הַשְּׁבֹן דַּבְּרִי שְׁלוֹם לֵאמֹר :
כז אַעֲבֶרָה בְּאֶרֶץ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֶלְךָ
לֹא אֶסּוּר יְמִין וְשִׁמְאוֹד : כח אֲכַל בַּכֶּסֶף
תִּשְׁבַּרְנִי וְאֶכְלֵתִי וּמִים בַּכֶּסֶף תִּתְּנֵה לִי
וּשְׁתִּיתִי רַק אַעֲבֶרָה בְּרַגְלִי : כט כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ-לִי בְנֵי עֵשָׂו הַיִּשְׁבִּים בִּשְׁעֵיר
וְהַמּוֹאָבִים הַיִּשְׁבִּים בְּעַר עַד אֲשֶׁר-אֶעֱבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָנוּ : ל וְרֵא אָבִה סִיחֵן מֶלֶךְ הַשְּׁבֹן
הַעֲבֶרְנוּ בּוֹ כִּי-הִקְשֵׁרוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת-
רוּחוֹ וְאִמְץ אֶת-לִבְכוֹ לְמַעַן תִּתּוּ בְיָדְךָ
כּוֹס הַזֶּה : לא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הַחֲלֹתִי תַת לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֵן וְאֶת-
אֲרָצוֹ הַחֵל רֵשׁ לְרִשְׁתָּ אֶת-אֲרָצוֹ :
לב וַיֵּצֵא סִיחֵן לְקִרְאֹתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ
לְמִלְחָמָה יִהְיֶה : לד וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו :
 לר ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם
 את כל עיר מתם והנשים והטף לא
 השארנו שריד : לט רק הבהמה בזונו
 לנו ושרל הערים אשר לכדנו : לו מערער
 אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
 בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
 שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
 לפנינו : לי רק אל ארץ בני עמון לא
 קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
 אשר צוה יהוה אלהינו : ג

ס ונפן ונער ררך הבשן ויצא עוג מרך
 הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למרחמה
 אדרעי : ט ויאמר יהוה אלי אר תירא
 אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו
 ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון : טו ויתן
 יהוה אלהינו בידינו גם את עוג מרך
 הבשן ואת כל עמו ונכרוהו עד בלתי
 השאיר לו שריד : טז ונלכד את כל עריו
 בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא

לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארנב
 ממלכת עוג בבשן : ס כל אלה ערים
 בצרת חומה גבהה דלתים וכריח לבד
 מערי הפרזי הרבה מאד : יא ונחרם אותם
 כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם
 כל עיר מרתים הנשים והטף : יב וכל
 הבהמה ושרל הערים בזונו לנו : יג ונקח
 בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן
 עד דהר חרמון : יד צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמרי יקראו לו שניר : יו כל
 ערי המישר וכל הגלעד וכד הבשן עד
 סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן :
 יז כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
 הרפאים הנרה ערשו ערש ברזל הלה
 הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארבה
 וארבע אמות רחבה באמת איש :
 יח ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
 מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר
 הגלעד ועריו נרתתי לראובני ולגדי :
 יט ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג

נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארנב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ
רפאים : יי יאיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארנב עד גבול הגשורי והמעכתי
ויקרא אתם על שמו את הבשן חוות
יאיר עד היום הזה : טו ולמכיר נתתי
את הגלעד : טו ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
י והערכה והירדן וגבל מפנת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשרת הפסגה
מזרחיה : יט ואצו אתכם בעת ההוא
לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעבדו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל :
יט רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
נתתי לכם : כ עד אשר יניח
יהוה לראיכם ככם וירשו גסיהם את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר

נתתי לכם : כא ואת הושוע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים
האלה בן יעשה יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר שמה : כב לא תראום
כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ואתחנן

כג ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר :
כד אדני יהוה אתה החלות להראות
את עבדך את גרדך ואת ירך החזקה
אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך : כה אעבר הנה
ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנן :
כו ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אר תוסף
דבר אלי עוד בדבר הזה : כז עלה
ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי ראו
תעבר את הירדן הזה : כח וצו את
הושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר

לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את
הארץ אשר תראה : כט ונשב בגיא מור
בית פעור : ד

ועתה ישראל שמע אלהיך ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם : כ לא תספו על הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר
את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם : כ עיניכם הראות את
אשר עשה יהוה בבעל פעור פי כד
האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמדו יהוה אלהיך מקרבך : ד ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
היום : ס ראה ו למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כז בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
לרשתה : ו ושמרתם ועשיתם כי הוא
חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו

רק עסחכם ונכון הגוי הגדול הזה :
ז כי מיגוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו :
ח ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום : * ט רק השמר לך
ושמר נפשך מאד פן תשכח את
הדברים אשר דאו עיניך ופן יסורו
מלכבך כל ימי חיך והודעתם לבניך
ולבני בניך : י יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי אתהעם ואשמעם את דברי
אשר ילמדון לראיה אתי כל הימים
אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם
ילמדון : יא ותקרבון ותעמדון תחת
ההר וההר בער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל : יב וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול : יג ויגד
לכם את דבריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים וכתבתם על שני לוחות

אֲבָנִים: י' וְאֵתִי צוּה יְהוָה בַּעַת הַהוּא
 לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם
 אֹתָם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: טו' וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם
 כִּי לֹא רֵאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בַּיּוֹם דָּבָר
 יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: טז' פֶּן־
 תִּשְׁחַתּוּ וְעִשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־
 סֶמֶל תְּבֻנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה: י"ז תְּבֻנִית
 כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּבֻנִית כָּל־צִפּוֹר
 כָּנָף אֲשֶׁר תִּעוֹף בַּשָּׁמַיִם: י"ח תְּבֻנִית
 כָּל־רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה תְּבֻנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: י"ט וּפְנֵי־תֵשֵׂא עֵינֶיךָ
 הַשְּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַיָּרֵחַ
 וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם וְנִדְחַת
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת
 כָּל־הַשָּׁמַיִם: כ' וְאַתְּכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא
 אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרֹז מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת לוֹ
 לֶעַם נִחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה: כ"א וַיְהוֶה הַתְּאֵנָף־
 בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֹבְרִי
 אֶת־הַיָּרֵד וּלְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נִחְלָה: כ"ב כִּי
 אֲנֹכִי מִתְּבֹאֵר הַזֹּאת אֵינְנִי עֹבֵר אֶת־
 הַיָּרֵד וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה הַזֹּאת: כ"ג הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־
 תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 כָּרַת עִמָּכֶם וְעִשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
 כָּל אֲשֶׁר צוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כ"ד כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא:
 כ"ה כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנָתֶם
 בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וְעִשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
 כָּל וְעִשִׂיתֶם הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ
 לְהַכְעִיסוֹ: כ"ו הָעִידְתִּי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבֹד תֵּאבְדוּן
 מִהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
 אֶת־הַיָּרֵד שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכֶן
 יָמִים עֲלֵיהֶם כִּי הַשֶּׁמֶד תִּשְׁמְדוּן: כ"ז וְהִפִּיץ
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מִתִּי
 מִסֵּפֶר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
 שָׁמָּה: כ"ח וְעַבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יֵרָאוּן וְלֹא־
 יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאבְדוּן וְלֹא יִרְחָן: כ"ט

וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ
 כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל־לִבְכֶךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ :
 ל בַּצַּד לָךְ וּמִצֵּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 וּשְׁמַעַת בְּקִלּוֹ : ^{לג} כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וּלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח
 אֶת־כִּבְרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם :
^{לד} כִּי שְׂאֵר־נָא רֵימִים רֵאשֵׁנִים אֲשֶׁר־
 הָיוּ לַפְּנִיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
 אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־
 קִצֵּה הַשָּׁמַיִם הִנְהִיָּה כְּדָבַר הַגְּדוּל הַזֶּה
 או הַנִּשְׁמַע כְּמָהוּ : ^{לג} הַשְּׁמַע עִם קוֹל
 אֱלֹהִים מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּאִשְׁר־שְׁמַעַת
 אֶתָּה וַיְחִי : ^{לד} או הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְכוּא
 לְקַחַת לּוֹ גּוֹי מִקְרֹב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאֶתֶת
 וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חִזְקָה וּבִזְרוּעַ
 נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ :
^{לג} אֶתָּה הִרְאֵת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ : ^{לו} מִן־הַשָּׁמַיִם
 הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת־קוֹל לִי־סֶרֶךְ וְעַל־הָאָרֶץ

הִרְאֵךְ אֶת־אִשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וּדְכַרְוּ שְׁמַעַת
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : ^{לו} וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־
 אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזָרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִיאֲךָ
 בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם : ^{לז} לְהוֹרִישׁ
 גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַבְיִאֲךָ
 לְתַת־לֶךְ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם נַחֲלָה כְּיוֹם הַזֶּה :
^{לז} וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבַת אֶל־לִבְכֶךָ כִּי
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַד וְעַל־
 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : ^מ וּשְׁמַרְתָּ אֶת־
 חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
 אֲשֶׁר יִטַּב לָךְ וּלְבִנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן
 תֵּאָרִיךְ יָמִים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ כָּל־הַיָּמִים :
^{מא} או יְבַדֵּל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה שְׁמֹשׁ : ^{מב} לְנֶס שְׁמָרָה
 רוּצָה אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־דַּעְתּוֹ בְּבִלִי־דַעַת
 וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ מִתַּמַּל שְׁלֹשָׁם וְנֶס
 אֶל־אֶחָת מִן־הָעָרִים הָאֵל וְחִי : ^{מג} אֶת־
 בַּצַּד בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ הַמִּישֵׁר לְרֹאוּבֵנִי
 וְאֶת־רֵאמָת בְּגִלְעָד לְגִדִי וְאֶת־גּוֹלָן בְּבִשָּׁן
 לְמִנְשֵׁי : ^{מד} וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה

לפני בני ישראל : ^מ אלה העדת והחקים
 והמשפטים אשר דבר משה אל בני
 ישראל בצאתם ממצרים : ^נ בעבר
 הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
 הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים : ^נ וירשו את ארצו ואת ארץ
 עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן מזרח שמש : ^ס מערעל
 אשר על שפת נחל ארנן וערהר שיאן
 הוא חרמון : ^ט וכר הערבה עבר
 הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת
 אשדת הפסגה : ^ה

^ו ויקרא משה אל כר ישראל ויאמר
 אלהם שמע ישראל את החקים וארתי
 המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
 היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
^ז יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :
^ח לא את אבותינו כרת יהוה את הברית
 הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
 בלנו חיים : ^ט פנים בפנים דבר יהוה

עמכם בהר מתוך האש : ^ס אנכי עמד
 בין יהוה ובניכם בעת ההוא להגיד
 לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני
 האש ולא עליתם בהר לאמר :

^י אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מבית עבדים : ^י לא יהיה
 לך אלהים אחרים ערפני : ^י לא
 תעשה לך פסל כד תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
 ואשר במים מתחת לארץ : ^י לא
 תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 ערבנים ועל שששים ועל רבעים לשנאי :

^י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
 מצותי : ^י לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר ישא את שמו לשוא : ^י שמור
 את יום השבת לקדשו כאשר צוך
 יהוה אלהיך : ^י ששת ימים תעבד
 ועשית כדמלאכתך : ^י ויום השביעי
 שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כד

מלאכה אתה וּבְנֵי-וּבְתֵךְ וְעַבְדְּךָ
 וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וְכָל-בְּהֵמַתְךָ
 וְגַרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ
 וְאִמְתְּךָ כַּמוֹךָ : טו וּזְכַרְתָּ כִּי-עַבֵּד הָיִיתָ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוְּךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת :

טו כִּבְדֹּךָ אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכְךָ יְמֶיךָ וְלְמַעַן
 יֵיטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן-לָךְ : י"ג לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאַף וְלֹא
 תִגְנֹב וְלֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שׂוֹא : י"ד וְלֹא
 תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאוּהוּ בֵּית רֵעֶךָ
 שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׁוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
 לְרֵעֶךָ : י"ט אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי כִּלְכַלְכֶּם בְּהַר מִתּוֹךְ
 הָאֵשׁ הָעֲנַן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף
 וַיִּכְתַּבְכֶּם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּןֶם אֵלַי :
 כ וַיְהִי כִשְׁמִיעְכֶּם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
 וְהָרַר בְּעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּן אֵלַי כַּל־רָאשֵׁי
 שְׁבֻטֵיכֶם וְזִמְנֵיכֶם : כ"א וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ וְאֶת-
 קְלוֹ שְׁמֵעֵנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַזֶּה הָיָה רָאִינוּ
 כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַחֲיִי : כ"ב וְעַתָּה
 לְמָה נִמּוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת אֲסִי־סָפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַתְּךָ אֶת-קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ : כ"ג כִּי מִי כָל-
 בֶּשֶׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר
 מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כָּמֵנוּ וַיְחִי : כ"ד קִרְבֵּךְ אֶתְּךָ
 וְשָׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֶת יְתִדְּךָ אֵלֵינוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ :
 כ"ה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי
 אֶת-קוֹל דְּבָרֵי חַעֲם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
 אֵלַי הֵיטִיבוּ כָל-אֲשֶׁר דִּבְּרוּ : כ"ו מִי-
 יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֶתִּי
 וּלְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כָּל-הַיָּמִים לְמַעַן
 יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעוֹלָם : כ"ז לָךְ אָמַר
 לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֵהָרֵיכֶם : כ"ח וְאַתָּה
 פָּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאִדְּבַרְהָ אֵלַי אֶת כָּל-
 הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר

תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן
להם לרשתה: כט ושמרתם לעשות
כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
תסרו ימין ושמאל: ל בכל הדרך אשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון: ו

ו זאת המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ז למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
את כל דבריו ומצותיו אשר אנכי מצוך
אתה ובנך ובדבנך כל ימי חיך ולמען
יארכון ימך: ח ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר יטב לך ואשר תרבו
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
לך ארץ זבת חלב ודבש:

י שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד: יא ואהבת את יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: יב והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום

על לבבך: יג ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: יד וקשרתם לאות
עריצך והיו לטטפת בין עיניך:
ט וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה כייביאך יהוה אלהיך אלהי ארץ
אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת
אשר לא יבנית: יז ובתים מלאים כרם
טוב אשר לא מלאת וברת חצובים
אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא
נטעת ואכלת ושבעת: יח השמר לך פן
תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים: יט את יהוה
אלהיך תירא וארנו העבד ובשמו
תשבע: יא לא תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
כא כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן
יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
מעל פני האדמה: כא לא תנסו
את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה:

י' שמור תשמרון את מצות יהוה
 אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך :
 י"א ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
 למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ
 הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך : י"ב
 להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר
 יהוה : י"ג כיישארך בנגח מחר לאמר
 מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלהינו אתכם : י"ד ואמרת לבנך
 עבדים היינו לפרעה במצרים ויצאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה : י"ה ויתן יהוה
 אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים
 בפרעה ובכריביתו לעינינו : י"ו ואותנו
 הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו
 את הארץ אשר נשבע לאבותינו :
 י"ז ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
 האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
 לנו פליהמים לחיתנו כהיום הזה :
 י"ח וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות
 את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
 כאשר צונו :

א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה ונשך
 גוים רבים מפניך החתי והגרגזי
 והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסים
 שבעה גוים רבים ועצומים ממך :
 ב ונתתם יהוה אלהיך לפניך והפיתם
 החרם תחרים אתם לא תכרת להם
 ברית ולא תחנם : ג ולא תחתן בם
 בתך לא ירתתן לבנו ובתו לא יתקח
 לבנה : ד כייסיר את בנך מאחרי
 ועברו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
 בכם והשמידך מהר : ה כי אספה
 תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגרעון ופסיליהם
 תשרפון באש : ו כי עסקדוש אתה
 ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
 על פני האדמה : ז לא מרבכם מכל
 העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
 כי אתם המעט מכל העמים : ח כי
 מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את-

השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא
יהוה אתכם ביד חזקה ויפדוק מבית
עבדים מיד פרעה מלך מצרים :

ט וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האר הנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו לא ילקח דור :
י ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו :
יא ושמרת את רמזורה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
לעשותם :

עקב

יב והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבותיך : יג ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצהרך שגראך פיק
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבותיך לתת לך : יד ברוך תהיה
מבד העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך : טו והסיר יהוה ממך כל

חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיך :
טו ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם
ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא
לך : יז כי תאמר ברבבך רבים
הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם :
יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים :
יט המסות הגדלות אשר ראו עיניך
והארת והמפתים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן
יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם : כ וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בס ערד אכזר
הנשארים והנסתרים מפניך : כא לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא : כב ונשך יהוה אלהיך
את הגוים האר מפניך מעט מעט לא
תוכל פלתם מהר פך תרבה עליך חית
השדה : כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך

והמם מהומה גדלה עד השמדם :
 כו ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-
 שמם מתחת השמים לאיתוצב איש
 בפניך עד השמדך אתם : כז פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לאתחמד כסף
 וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו
 כי תועבת יהוה אלהיך הוא : כח ולא-
 תבניא תועברה אל ביתך והיית חרם
 כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו
 כי חרם הוא : ח

ט כל המצודה אשר אנכי מצוך היום
 תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם : י זכרת את כל הדרך
 אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת
 את אשר בלבבך התשמר מצותו אם-
 לא : יא ויענך וירעבך ויאכילך את המן
 אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען
 הודיעך כי לא על לחם לברו יחיה
 האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה

האדם : יב ישמלתך לא ברתה מעליך
 ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה :
 יג וידעת עסילבבך כי באשר ייסר איש
 את בנו יהוה אלהיך מיסרך : יד ושמרת
 את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
 וליראה אתו : יו כי יהוה אלהיך מביאך
 אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
 ותהמת יצאים בבקעה ובהר : יז ארץ
 חטה ושעורה וגפן ותאנדה ורמון ארץ
 זית שמן ודבש : יח ארץ אשר לא
 במספנת תאכלנה לחם לאתחסר
 כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
 תחצב נחשת : יט ואכלת ושבעת וברכת
 את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
 נתן לך : כ השמר לך פן תשכח
 את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
 ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום :
 כא פן תאכל ושבעת ובתים טובים תכנה
 וישבת : כב ובקרך וצאנך ירבין וכסף
 וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה :
 כג ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך

המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
 טו המוליכך במדבר הגדר והנורא
 נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין
 מים המוציא לך מים מצור החלמיש :
 טו המאכילך מן במדבר אשר לא ידעון
 לאכתיך למען ענתך ולמען נסותך
 להיטבך באחריהך : י ואמרת בלבבך
 כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה :
 יא וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן
 לך כח לעשות חיל למען הקים את־
 בריתו אשר־נשבע לאבתך כיום הזה :
 יב והיה אם־שכח תשכח את־יהוה
 אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחית להם העדתי בכם
 היום כי אבד תאבדון : כ בגוים אשר
 יהוה מאביד מפניכם בן תאבדון עקב
 לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם :
 כג שמע ישראל אתה עבר היום את־
 הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים
 ממצר ערים גדלות ונצרות בשמים :
 כד עס־גדוד ורם בני ענקים אשר אתה

ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני־
 ענק : נ וידעת היום כי יהוה אלהיך
 הוא־העבר לפניך אש אכלה הוה
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
 והאבדתם מחר כאשר דבר יהוה לך :
 ד אר־הואמר בלבבך בהרף יהוה
 אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי
 הביאני יהוה לרשת את־הארץ הזאת
 וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
 מפניך : ס לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת
 הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך
 ולמען הקים את־הדבר אשר נשבע
 יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב :
 ז וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את־הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עס־קשה־ערף אתה : ח וזכר
 אר־תשכח את אשר־הקצפת את־יהוה
 אלהיך במדבר למן־היום אשר־יצאת
 מארץ מצרים עד־באכם עד־המקום
 הזה ממרים הייתם עס־יהוה : ט ובחרב

הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם
 להשמיד אתכם : ^ט בעלתי ההרה
 לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
 אשר ברת יהוה עמכם ואישב בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי : ^י ויתן יהוה
 אלי את שני לוחת האבנים כתבים
 באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
 אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
 ביום הקהל : ^{יא} ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני
 לחת האבנים לוחת הברית : ^{יב} ויאמר
 יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת
 עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן
 הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה :
^{יג} ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את
 העם הזה והנה עסקשה ערף הוא :
^{יד} הרף ממני ואשמידם ואמחה את
 שמם מתחת השמים ואעשה אותך
 לגוי עצוב ורב ממנו : ^{טו} ואפן וארד
 מזההר וההר בער באש ושני לוחת

הברית על שתי ידי : ^{טו} וארא והנה
 חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
 עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר
 צוה יהוה אתכם : ^{יז} ואתפש בשני
 הלחת ואשרכם מעל שתי ידי ואשפרם
 לעיניכם : ^{יח} ואתנפל לפני יהוה
 כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
 כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות
 הרע בעיני יהוה להכעיסו : ^{יט} כי יגרת
 מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
 עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה
 אלי גם בפעם ההיא : ^כ ובאהרן
 התאנף יהוה מאד להשמירו ואתפלל
 גם בעד אהרן בעת ההוא : ^{כא} ואת
 חטאתכם אשר עשיתם אתה העגל לקחתי
 ואשרף אתו באש ואפרת אתו טחון
 היטב עד אשר ידק לעפר ואשליך את
 עפרו אל הנחל הידד מן ההר : ^{כב}
 וכתבערה ובמסה ובקברת התאורה
 מקצפים הייתם את יהוה : ^{כג} ובשרח

יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו
 ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו
 אתפי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו
 ולא שמעתם בקלו : כד ממרים הייתם
 עס יהוה מיום דעתי אתכם : כה ואתנפל
 לפני יהוה את ארבעים היום ואת
 ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי
 אמר יהוה להשמיד אתכם : כו ואתפלל
 אליהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת
 עמך ונחלתך אשר פדית בגדך אשר
 הוצאת ממצרים ביד חזקה : כז וזכר
 לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל
 תפן אל קשי העם הזה וארדשעו ואל
 חטאתו : כח פן אמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
 להביאם אל הארץ אשר דבר להם
 ומשנתתו אותם הוציאם להמתם
 במדבר : כט והם עמך ונחלתך אשר
 הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה :
 (י) פ בעת ההוא אמר יהוה אלי פסלך
 שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי

החרה ועשית לך ארון עץ : א ואכתב
 על הלוחת את הדברים אשר היו על
 הלוחת הראשנים אשר שברת ושמתם
 בארון : ב ואעש ארון עצי שטים ואפסל
 שני לוחת אבנים כראשנים ואעל החרה
 ושני הלוחת בידי : ד ויכתב על הלוחת
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים
 אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש
 ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ה ואפן
 וארד מן ההר ואשים את הלוחת בארון
 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה :
 ו ובני ישראל נסעו מבארות בני יעקב
 מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן
 אלעזר בנו תחתיו : ז משם נסעו
 הגדגדרה ומן הגדגדרה ישבתה ארץ
 נחלימים : ח בעת ההוא הכדיל יהוה
 את שבט הלוי לשאת את ארון ברית
 יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך
 בשמו עד היום הזה : ט על כן לא היה
 ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא
 נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו :

וְאֲנֹכִי עֲמַדְתִּי כְּהַר כִּימִים הַרְאֵשְׁנִים
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַחַוִּי לֹא־אָבְרָה יְהוָה
 הִשְׁחִיתֶךָ : י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ
 לְמַסַּע לִפְנֵי הָעַם וּבֵאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם לְתַת לָהֶם :
 יב וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יְהוּה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל
 מֵעַמְּךָ כִּי אִם־לִירָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֵלְכֵת בְּכַרְדְּרֵכֶיךָ וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעַבֵּד
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכַרְלִבְכֶךָ וּבְכַל־
 נַפְשֶׁךָ : יג לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־
 חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ :
 יד הֲיֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ : טו רַק
 בְּאַבְרָם חֶשֶׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם
 וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים
 כִּיֹּם הַזֶּה : טז וּמִדַּתְּם אֶת עֶרְלַת לִבְכֶם
 וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד : יז כִּי יְהוּה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנִי
 הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר
 לֹא־יִשָּׂא פָנָיו וְלֹא יִפָּח שָׁחַד : יח עֲשֵׂה

מִשְׁפָּט יְחוּם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵגָר לַתַּת לוֹ
 לֶחֶם וְשִׁמְלָה : יט וְאַהֲבַתְּם אֶת־הַגֵּר כִּי־
 גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : כ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תִירָא אוֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבַק
 וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע : כא הוּא תְהַלְתֶּךָ וְהוּא
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלָת
 וְאֶת־הַנּוֹרָאָה הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ :
 כב בִּשְׁבָעִים נַפְשׁ יִרְדּוּ אֶבְרָם מִצְרַיִם
 וְעַתָּה שְׂמַךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוּכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם רַב : יא

כ וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַת
 מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־
 הַיָּמִים : כ וַיִּדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־
 בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ
 אֶת־מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלּוֹ אֶת־
 יְדוֹ הַחֹזֶק וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה : ג וְאֶת־אֲתָתּוֹ
 וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם
 לְפָרְעוֹ מִן־מִצְרַיִם וְכָל־אַרְצוֹ :
 ד וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסֵי
 וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת־מֵי יַם־סוּף עַל־
 פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבְדֶם יְהוָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ^ז וְאִשׁר עָשָׂה לָכֶם
 בְּמִדְבַר עַד-בְּאֵנָם עַד-הַמְּקוֹם הַזֶּה:
 וְאִשׁר עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאֵבִירֶיךָ בְּנֵי אֲרָץ
 בְּרָאוּכָן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ
 וַתִּבְלַעַם וְאֶת-בְּתִיהֶם וְאֶת-אֱהֻלֵיהֶם
 וְאֶת כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב
 כַּרְיֵי-יִשְׂרָאֵל: ^ח כִּי עֵינֶיכֶם הִרְאִיתָ אֶת
 כָּל-מַעֲשֵׂיהָ יְהוָה הַגָּדֵל אֲשֶׁר עָשָׂה:
^ט וְשִׁמְרַתֶם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי
 מְצַוְךָ הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: ^י וּלְמַעַן תֹּאדְרִיכּוּ יָמִים עַל-
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לְדָתְךָ לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֲרֶץ זָבֹרָה חֵלֶב
 וְדִבְשׁ: ^{יא} כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
 בֹּא-שָׂמָר לְרִשְׁתָּהּ לֹא בְּאֲרֶץ מְצֻרִים
 הוּא אֲשֶׁר יֵצְאֶתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-
 זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כַּגֵּן הַיָּרֵק: ^{יב}
 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 אֲרֶץ חֲרִים וּבִקְעוֹת לְמַטְרַי הַשָּׁמַיִם
 תִּשְׁתַּה-מָּיִם: ^{יג} אֲרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

דֹּרֵשׁ אֶתָּה תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
 מִרְאִישֵׁי הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה:
^{יד} וְהִירָא אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ כְּכֹל-לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: ^{טו} וְנָחַתִּי מִטַר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִרְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ
 וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: ^{טז} וְנָחַתִּי עִשְׂבַּי בְּשַׂדְּךָ
 לְכַהֲמֶתְךָ וְאֶכְלֶתָ וּשְׂבַעְתָּ: ^{יז} הַשְׁמֵרוּ
 לָכֶם פְּנֵי-יְפֹתָהּ לִבְבְּכֶם וּסְרַתֶם וְעַבְדֶתֶם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
^{יח} וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא-יִהְיֶה מִטַר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-
 יְבוּלָהּ וְאֶבְדֶתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ^{יט} וְשִׁמְתֶם
 אֶת-דִּבְרֵי אֱלֹהֵי עַד-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁדְתֶם אֶתֶם לְאוֹרֵי עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: ^כ וְלִמְדֶתֶם אֶתֶם
 אֶת-כְּנִיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
^{כא} וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

כג לַמַּעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַד
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם
 לֵאמֹר לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַד־הָאָרֶץ :
 כד כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָהּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לֵלְכֶת בְּכָל־דְּרֹכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ :
 כה וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנֵיכֶם וִירְשַׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים
 מִכֶּם : כו כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־
 רַגְלֵיכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמְדַּבֵּר וְהַלְבַּנּוֹן
 מִן־הַנְּהַר נְהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן
 יִהְיֶה גְבוּלְכֶם : כז לֹא־יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֵיכֶם
 פָּחַדְכֶם וּמוֹרְאֵכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכּוּ־בָּהּ
 כְּאִשֶׁר דִּבַּר לָכֶם :

ראה

כח רֵאָה אֲנִי נָתַן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרֹכָה
 וּקְלִלָה : כט אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּן
 אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם : כס וְהַקְלִלָה אִם־לֹא

תִּשְׁמַעוּן אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לֵלְכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־
 יִדְעַתֶּם : כט וְהָיָה כִּי יִבְיַחֲךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׂמָה
 לְרִשְׁתָּהּ וּנְתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים
 וְאֶת־הַקְלִלָה עַל־הַר עֵיבֵל : ל הַלֹּא־הִמָּה
 בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דָרֶךְ מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
 בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי חִישָׁב בַּעֲרֹבָה מוֹל הַגְּלִגְל
 אֶצֶל אֲלוֹנֵי מֵרָה : לא כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
 אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וִירְשַׁתֶּם אֶתָּה
 וַיִּשְׁבַּתְסִבָּהּ : לב וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת
 כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי
 נָתַן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם : יב

לד אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן
 לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ בְּהַיָּמִים אֲשֶׁר־
 אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה : לה אֲבָד תִּאֲבָדוּן
 אֶת־כָּל־הַמָּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֶתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם

על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת
 כרעץ רענן : ונתצתם את־מזבחתם
 ושברתם את־מצבתם ואשריהם תשרפון
 באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
 את־שמים מן־המקום ההוא : לא
 תעשון בן ליהוה אלהיכם : כי אם
 אל־המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם
 מכל־שבטיכם לשום את־שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמה : והבאתם
 שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
 ואת תרומת ירכם ונדריכם ונדבתיכם
 ובכרת בקרכם וצאנכם : ואכלתם
 שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל
 משלח ירכם אתם ובתיכם אשר ברכך
 יהוה אלהיך : לא תעשון ככל אשר
 עָנַחְנו עֵשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כִּלְיִשְׁרָאֵל
 בְּעֵינָיו : כי לא־באתם עד־עתה אל־
 המנוחה ואל־תנחלה אשר־יהוה אלהיך
 נתן לך : ועברתם את־הירדן וישבתם
 בארץ אשר־יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מכל־איביכם מסביב

וישבתם בטח : והיה המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשבן שמו שם
 שמה תביאו את כל־אשר אנכי מצוה
 אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
 ותרמת ירכם וכל מבחר נדריכם אשר
 תדרו ליהוה : ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי
 אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר
 לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר
 תראה : כי אם־במקום אשר־יבחר
 יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך
 ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה :
 רק בכל־אות נפשך תזבח ואכלת
 בשר בכרכת יהוה אלהיך אשר נתן
 לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו
 בצבי וכאיל : רק הדם לא תאכלו
 על־הארץ תשפכנו כמים : לא־תוכל
 לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשה
 ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכר
 נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת

ירך : יי כי אם לפני יהוה אלהיך
 תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו אתה ובנך ובהך ועבדך ואמתך
 וחדוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה
 אלהיך בכל משלח ירך : יט השמר לך
 פדתעזב את הלווי כלימך על אדמתך :
 כ כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
 כיתאווה נפשך לאכל בשר בכל אות
 נפשך תאכל בשר : כג כי ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו שם וזכתת מבקרך ומצאנך אשר
 נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
 בשעריך בכל אור נפשך : כד יך
 כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן
 תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו :
 כה רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
 הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר :
 כז לא תאכלנו על דרך הארץ תשפכנו
 כמים : כח לא תאכלנו למען ייטב לך
 ולכניה אצריך כיתעשה הישר בעיני

יהוה : כו רק קדשך יאשר יהוה לך
 ונדריך תשא וכאת אל המקום אשר
 יבחר יהוה : כז ועשית עלהיך הבשר
 והדם על מזבח יהוה אלהיך ודס זבחיך
 ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
 תאכל : כח שמר ושמעת את פיהדברים
 האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך
 ולכניה אחריו עד עולם כי תעשה
 היטב והישר בעיני יהוה אלהיך :
 כט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
 אשר אתה באשמה לרשת אותם
 מפניה וירשת אתם וישבת בארצם :
 ל השמר לך פיהתנקש אחריהם אחרי
 השמדס מפניה ופיהתדרש לאלהיהם
 לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
 אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא
 תעשה כן ליהוה אלהיך כי כליתועבת
 יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
 את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש
 לאלהיהם : יג
 ארת פיהדבר אשר אנכי מצוה

אֲתֶכֶם אֲתוּ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסַּף
 עֲלֵיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ :
 כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֵלֶם חֵלוֹם
 וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת : נ וּבֹא הָאוֹת
 וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר־דַּבֵּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה
 אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם
 וְנִעַבְדָּם : ה לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִיא
 הַהוּא אוֹ אֶל־חֹלֶם הַחֵלוֹם הַהוּא כִּי
 מִנְפֹרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לַדַּעַת
 הִישָׁבְתֶּם אֱדֻבִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכַל־
 לִבְבְּכֶם וּבְכַל־נַפְשֶׁכֶם : ס אַחֲרֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֲתוּ תִירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי
 תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֲתוּ תַעֲבֹדוּ וְכוּ
 תִדְבְּקוּן : ו וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֵלֶם
 הַחֵלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דַבַּר־סֵרָה עַל־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהַפֹּדֵךְ מִבַּיִת עֲבָדִים לְהַדְיָחְךָ
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַלֶּכֶת
 בָּהּ וּבַעֲרַת הַרַע מִקִּרְבְּךָ : ז כִּי
 יִסִּיתְךָ אַחִיךָ בֶן־אִמֶּךָ אוֹ־בִנְךָ אוֹ־בִתְךָ
 אוֹ אִשְׁתְּ חֵיקְךָ אוֹ רֵעֶךָ אֲשֶׁר כָּנַפְשֶׁךָ

בַּפֶּתַח לֵאמֹר נִלְכָּה וְנִעַבְדָּהּ אֱלֹהִים
 אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאַבְתִּיךָ :
 ח מֵאֲדֹמֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבֵתִיכֶם
 הַקְרָבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחָקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה
 הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ : ט לֹא־תֵאבְדָּה
 לֹו וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תַחֲוֶם עֵינֶיךָ
 עֲלָיו וְלֹא־תַחְמַל וְלֹא־תִכְסֶה עֲלָיו : י כִּי
 הָרַג תִּהְרַגְנוּ יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ כִּרְאִשׁוֹנָה
 לְהַמִּיתוֹ וְיָד כִּלְ־הָעַם בְּאַחֲרֹנָה :
 יא וּסְקִרְתוּ בְּאֲבָנִים וּמַת כִּי בִקֵּשׁ
 לְהַדְיָחְךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים : יב וְכִלְ־
 יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא־יִוָּסְפוּ לַעֲשׂוֹת
 כַּדָּבָר הַרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ : יג כִּי
 תִשְׁמַע כְּאַתַּת עֲרִיךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ לְשִׁבְתֵּךְ שֵׁם לֵאמֹר : יד יֵצֵאוּ
 אַנְשֵׁים בְּנֵי־כִלְיָעַל מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְיָחוּ אֶת־
 יְשִׁבֵי עִירֶם לֵאמֹר נִלְכָּה וְנִעַבְדָּהּ אֱלֹהִים
 אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם : טו וְדַרְשַׁת
 וְחִקְרַת וּשְׁאַלְתָּ הַיֵּטֵב וְהִנֵּה אִמַת נָכוֹן
 הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ :

טו הִכָּה תִכֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא
 לְפִי־חֶרֶב הַחֹרֵם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ
 וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֶרֶב : י וְאֶת־כָּל־
 שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבָהּ וְשָׂרְפָתָהּ
 כְּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כְּלִי
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה תֵּל עוֹלָם לֹא
 תִבְנֶה עוֹד : יא וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה
 מִן־הַחֹרֵם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֶרְוֹן אִפּוֹ
 וְנִתְּנָדְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֵּךְ כְּאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : יב כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר
 בְּעֵינַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יג

יד בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ
 וְלֹא־תִשְׁיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת :
 טו כִּי עִם קְדוּשַׁת אֹתָהּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וּבְךָ בָחַר יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָהּ
 מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה :

טז לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה : יז זֹאת
 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר שֵׁה כִשְׂבִים
 וְשֵׁה עֲזִים : יח אֵיל וְצִבִי וְיַחְמוֹר וְאִקוּ

יט וְדִישָׁן וְתֹאוּ וְזֹמֶר : כ וְכָל־בְּהֵמָה מִפְּרֹסֶת
 פְּרֹסָה וְשִׁמְעֵת שִׁמְעֵת שְׁתֵּי פְּרֹסוֹת מְעַלֶּת
 גֵּרָה בְּבֵהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ : כא אַךְ אֶת־
 זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲרֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי
 הַפְּרֹסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַגִּמְלָה וְאֶת־
 הָאֲרָנָבֶת וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעֲלָה גֵרָה הֵמָּה
 וּפְרֹסָה לֹא הַפְּרִיסוֹ טַמְאִים הֵם לָכֶם :
 כב וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מַפְרִיס פְּרֹסָה הוּא וְלֹא
 גֵּרָה טַמְאָה הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
 וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ : כג אֶת־זֶה
 תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּפִיִּם כָּל אֲשֶׁר־לָדוֹ
 סִנְפִיר וְקִשְׁקִשֵׁת תֹּאכְלוּ : כד וְכָל אֲשֶׁר
 אֵינְדוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקִשֵׁת לֹא תֹאכְלוּ טַמְאָה
 הוּא לָכֶם : כה כָּל־צְפוּר טְהוֹרָה
 תֹּאכְלוּ : כו וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנִּשְׂרָף וְהַפְּרֹס וְהָעֲזוּנִיָּה : כז וְהִרְאָה וְאֶת־
 הָאֵיָהּ וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ : כח וְאֶת כָּל־עֶרְב
 לְמִינֹו : כט וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחֲמָס
 וְאֶת־הַשְּׁחָף וְאֶת־הַנֶּץ לְמִינֵהוּ : לוֹ אֶת־
 הַבּוֹס וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנַשְׂמָת :
 לוֹ וְהַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־הַשֶּׁלֶף :

יח והתסירה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף : יט וכל שרץ העוף טמא הוא
לכם לא יאכלו : כ כרעוף טהור
תאכלו : כא לא תאכלו כדנבלה לגר
אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכל
לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא יתבשר גרי בחלב חמו :

כב עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה : כג ואכלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשבן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצרוך ובכורת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים : כד וכי ירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שארתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
כי יברכך יהוה אלהיך : כה ונתתה
בכסף וצרת הכסף בדרך והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו :
כו ונתתה הכסף בכל אשר תאונה
נפשך בבקר ובצאן וביו ובשכר ובכל

אשר תשארך נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך :
כו והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי
אין לו חלק ונחלה עמך : כז מקצה
שלוש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך :
כח ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה : טו

טז מקץ שבע שנים תעשה שמטה :
כז וזה דבר השמטה שמוט כר בעל
משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את
רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה :
כח את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את
אחיק תשמט ירך : כט אפס כי לא יהיה
בך אכיון כי ברך יברכך יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה : ס רק אם שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל

הַמְצוּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצוּךְ הַיּוֹם :
 וְכִי־הוּא אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר־
 לְךָ וְהֵעֲבַטת גּוֹיִם רַבִּים וְאֵתָהּ לֹא תַעֲכַט
 וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁרוּ :

וְכִי־יְהִי בְךָ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
 שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ לֹא תֹאמִין אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ
 אֶת־יָדְךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן : כִּי־פָתַח
 סָפַתַח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהֵעֲבַט תַּעֲבִיטְנוּ דִּי
 מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ : ט הַשְּׁמַר לְךָ
 פֶּן־יְהִי דָבָר עִם־לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר
 קָרְבָה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעְיָה
 עֵינֶיךָ בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וּקְרָא
 עָלֶיךָ אֱלֹהֵי־הוּה וְהִיָּה בְךָ חֶטָּא : י נָתַן תִּתֵּן
 לוֹ וְלֹא־יִרַע לְבָבְךָ בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְגַדְלִי
 חִדְבַר הוּה יְבָרְכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ : יא כִּי לֹא־
 יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקְרַב הָאָרֶץ עַד־כֵּן אֲנִי
 מְצוּךְ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ
 לְאַחֶיךָ לְעֵנֶיךָ וּלְאַבְיֹנֶיךָ בְּאַרְצְךָ :
 יב כִּי־יִסְכַּר לְךָ אַחֶיךָ הָעֲבָרִי אוֹ הָעֲבָרִיָּה

וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִת
 תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ : יג וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם : יד
 הָעֵנִיק תִּעֲנִיק לוֹ מִצְּאֲנָךְ וּמִגְרָנְךָ
 וּמִיִּקְבְּךָ אֲשֶׁר בְּרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן
 לוֹ : טו וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּפִדְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִי
 מְצוּךְ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם : טו וְהִיָּה
 כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶל מֵעַמְּךָ כִּי
 אֶהְיֶיךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עַמְּךָ :
 יז וְלִקְחַת אֶת־הַמְרֻצֵּעַ וּנְתַתָּה בְּאִזְנוֹ
 וּבִדְלַת וְהִיָּה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאָף לֹא־תִתֵּן
 תַּעֲשֶׂה־כֵּן : יח לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בִּשְׁלַחְךָ
 אֶתוֹ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ כִּי מִשְׁגָּה שִׁכַּר שִׁכִּיר
 עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :

יט כִּד־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ
 וּבְצִאֲנֶךָ רְחוּם תִּקְדִּישׁ לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׂוֹדֶךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר
 צִאֲנֶךָ : כ לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ
 שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוּה

אתה וביתך: כה וכי־יהיה בו מום פסח
או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה
אלהיך: כג בשעריך תאכלנו חטמא
והטהור יחרו כצבי וכאיל: כד רק את־
דמו לא תאכל ערדה־ארץ תשפכנו
כמים: טז

שמור את־חדש האביב ועשית פסח
ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה: כ וזבחת
פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: כג לא־
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל־
עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים למען תזכר את־יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך:
ד ולא־יראה לך שאר בכר־גבלך שבעת
ימים ולא־ילין מן־הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר: ס לא תוכל
לזבח את־הפסח באחד שעריך אשר־
יהוה אלהיך נתן לך: ו כי אם־אר־
המקום אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכן

שמו שם תזבח את־הפסח בערב פבוא
השמש מועד צאתך ממצרים: ז ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ופנית בבקר והלכת לא־הליך:
ח ששת ימים תאכל מצות וכיום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה: ט

שבעה שבועות תספור לך מהחר
חרמש בקמה תחר לספר שבעה
שבועות: י ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת גדבת ירך אשר תתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך: יא ושמת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמרת והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם: יב וזכרת כי־עבד היית
במצרים ושמת ועשית את־החקים
האלה: יג

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנה ומיקבך: יד ושמת

בְּחַגְךָ אֵתָהּ וּבְנֵךְ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיְתוּסִים וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ : טו שְׁבַעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאֹתֶיךָ
וּבְכָל מַעֲשֵׂי יָדְךָ וְהִיִּית אִךְ שִׂמְחָה :
טז שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ
אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבַעוֹת וּבְחַג
הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם :
יז אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ :

שפטים

יח שְׁפָטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן־לְךָ בְּכָל־שַׁעְרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשִׁבְטֶיךָ
וּשְׁפָטוּ אֶת־הָעָם מִשִּׁפְט־צְדָק : יט לֹא־
תִּטֶּה מִשִּׁפְט לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶר עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְדֹּף
דְּבָרֵי צְדִיקִים : כ צְדָק צְדָק תִּרְדֹּף לְמַעַן
תַּחֲיֶיהָ וִירֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : כא לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֶׁר־

כָּל־עֵץ אֲצֵל מִזִּבְחַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה־לְךָ : כב וְלֹא־תִקִּים לְךָ מִצֵּבָה אֲשֶׁר
שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יז

כ לא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כֹּל דָּבָר רָע כִּי
תֹעֲבַבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא : כג כִּי־
יִמְצָא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְעֹבֵר
בְּרִיתוֹ : כד וַיִּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁם אוֹ לִירֵחַ אוֹ
לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי :

ה והִגַּדְתָּ לְךָ וּשְׁמַעְתָּ וּדְרַשְׁתָּ הַיָּטִב וְהֵנָּה
אָמַרְתָּ נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֵׂתָהּ הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל : ו והוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ
הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל שַׁעְרֶיךָ אֶת־
הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַדְתָּם בְּאֲבָנִים
וּמָתוּ : ז עַד־פִּי שָׁנִים עֲלִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עָדִים יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד
אַחַר : ח יָד הָעֲדִים תִּהְיֶה־כּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה

להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
הרע מקרבך :

כ כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם
לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי
ריבת בשעריך וקמת ועלית אלהמקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ט ובאת
אלהכהנים הלוים ואלהשפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך
את דבר המשפט : י ועשית עלפי
הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא
אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות בכל
אשר יורוך : יא עלפי התורה אשר יורוך
וער המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
ושמאל : יב והאיש אשר יעשה בזדון
לבלתי שמע אליהבן העמד לשרת
שם את יהוה אלהיך או אלהשפט ומת
האיש ההוא ובערת הרע מישראל :
יג וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון
עוד : יד כי תבא אלהארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה

וישבתה בה ואמרת אישימה עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבתי : טו שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך
הוא : טז רק לא ירבהו סוסים ולא
ישיב את העם מצרימה למען הרבות
סוס ויהוה אמר לכם לא תסיפון לשוב
בדרך הזה עוד : יז ולא ירבהו נשים
ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה
לו מאד : יח וחיה בשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה
הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים :
יט והיתה עמו וקרא בו כר ימי חייו
למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת
החקים האלה לעשתם : כ לבלתי רום
לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים ער
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל : יח
כ לא יהיה לכהנים הלוים כר שבת

לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
 ונחלתו יאכרן : כ ונחלה לא יהיה לו
 בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר לו : ג וזה יהיה משפט
 הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח
 אס-שור אס-שה ונתן לכהן הזרע
 והלחיים והקבה : ד ראשית דגנך
 תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן
 לו : ה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל
 שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא
 ובניו כר-הימים : ו וכי-יכל
 הדיו מאחר שעריך מכל ישראל אשר
 הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל-
 המקום אשר יבחר יהוה : ז ושרת בשם
 יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים העמדים
 שם לפני יהוה : ח חלק כחק יאכלו
 דבר ממכרו ער-האבות : ט כי
 אתה בא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
 הגוים ההם : י לא ימצא בך מעביר
 בנרובתו באש קסם קסמים מעונן

ומנחש ומכשף : יא וחבר חבר ושאל
 אוב וידעני ודרש אלהמתים : יב כי
 תועבת יהוה כדעשה אלה ובגלל
 התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
 אותם מפניך : יג תמים תהיה עם יהוה
 אלהיך : יד כי הגוים האלה אשר
 אתה יורש אותם אל-מעננים ואל-קסמים
 ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
 אלהיך : טו נביא מקרבך מאחיק כבני
 יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון :
 טז ככל אשר-שאלת מעם יהוה אלהיך
 בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף
 לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש
 הגדולה הזאת לא-אראה עוד ולא
 אמות : יז ואמר יהוה אלי היטיבו אשר
 דברו : יח נביא אקים להם מקרב אחיהם
 כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
 את כל-אשר אצונו : יט והיה האיש
 אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר
 בשמי אנכי אדרש מעמו : כ אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר

לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ומת הנביא יהוא :
כא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את-
הדבר אשר לאדברו יהוה : כב אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר לאדברו
יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו :
יט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את-ארצם
וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם :
כ שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה :
ג תבין לך הדרך ושלשת את-גבול
ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה
לנום שמה כל-רצח : ד וזה דבר הרצח
אשר-ינום שמה וחי אשר יכה את-
רעהו בבלידעת והוא לא-שנא לו
מתמל שלשם : ה ואשר יבא את-דעהו
ביער לחטב עצים ונרחה ידו בגרון
לכרת העץ ונשל הבדול מן-העץ ומצא
את-דעהו ומת הוא ינום אל-אחת

הערים האלה וחי : ו פן ירדה גאל
הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו
כירבה הדרך והכהו נפש ולו אין
משפט-מות כי לא שנא הוא לו מתמוד
שדשום : ז על-כן אנכי מצוך לאמר
שלוש ערים תבדיל לך : ח ואם ירחיב
יהוה אלהיך את-גבולך כאשר נשבע
לאבתך ונתן לך את-כל-הארץ אשר
דבר לתת לאבתך : ט כיתשמו את-
כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את-יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל-הימים ויספת לך עוד
שלוש ערים על השלש האלה : י ולא
ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחדה והיה עריך דמים :
יא וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו
וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל-אחת
הערים האל : יב ושלחו זקני עירו ולקחו
אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם
ומת : יג לא-תחוס עינך עליו ובערת
דם-הנקי מ-ישראל וטוב לך :

יד לא תסוג גבור רעך אשר גבלו
 ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה :
 טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון
 ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על-
 פיו שני עדים או ערפי שלשה עדים
 יקום דבר : טו כייקום עדי חמס באיש
 לענות בו סרה : יז ועמדו שני האנשים
 אשר להם הריב לפני יהוה לפני הבהנים
 והשפטים אשר יהיו בימים ההם :
 יח ודרשו השפטים היטב והנה עדי שקר
 העד שקר ענה באחיו : יט ועשיתם לו
 כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע
 מקרבך : כ והנשואים ישמעו ויראו ולא
 יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
 בקרבך : כא ולא תחוס עינה נפש בנפש
 עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל :
 (כ) ב כיתצא למלחמה עדי איבך וראית
 סוס ורכב עם רב כמך לא תירא מהם
 כי יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ
 מצרים : כ והיה בקרבכם אר המלחמה

ונגש הכהן ודבר אלהים : ג ואמר
 אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה עדי איביכם אדירך לבבכם
 אדיראון ואדיר תחפזו ואדיר תערצו
 מפניהם : ד כי יהוה אלהיכם ההלך
 עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע
 אתכם : ה ודברו השטרים אלהים
 לאמר מיהאיש אשר בנה בית חדש
 ולא חנכו ירך וישב לביתו פן ימורת
 במלחמה ואיש אחר יחנכנו : ו ומי
 האיש אשר נטע כרם ולא חללו ירך
 וישב לביתו פן ימורת במלחמה ואיש
 אחר יחלנו : ז ומיהאיש אשר
 אשה ולא לקחה ירך וישב לביתו פן
 ימורת במלחמה ואיש אחר יקחנה :
 ח ויספו השטרים לדבר אלהים ואמרו
 מיהאיש הירא ורך הלכב ירך וישב
 לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו :
 ט והיה ככלת השטרים לדבר אלהים
 ופקרו שרי צבאות בראש העם :
 י כיתקרב אדיר עיר להלחם עליה

וקראת אליה לשלום : י וְהִיא אִם־שָׁלוֹם
 תֵּעַנְךָ וּפְתַחְהָ לְךָ וְהִיא כִּרְהֵעַם הַנִּמְצָא־
 כֶּה יִהְיוּ לְךָ לְמַסּ וְעִבְרוּךְ : יב וְאִם־לֹא
 תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעִשְׂתָּהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה
 וְצַרְתָּ עֲלֶיהָ : יג וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּיָדְךָ וְהָפִיט אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חֶרֶב :
 יד רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
 יִהְיֶה בְּעִיר כָּל שְׂרָלָה תָּבוּ לְךָ וְאָכַלְתָּ
 אֶת־שָׁרֵל אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְךָ : טו כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֵקְתָּ
 מִמָּךְ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מַעְרֵי הַנְּוִיס־הָאֵלֹהִים
 הֵנָּה : טז רַק מַעְרֵי הָעַמִּים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לֹא תַחִיָּה
 כִּלְנִשְׁמָה : יז כִּי־תִחַרְסוּ תַחֲרִימֶם הַחַיִּי
 וְהָאִמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
 כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יח לְמַעַן אֲשֶׁר
 לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֵבְתֶם
 אֲשֶׁר עֲשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְחִטְּאתֶם לִיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : יט כִּי־תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים
 רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־תִשְׁחִית
 אֶת־עֵצָהּ לְגִדְתָּהּ עֲרִזִּי גְרִזֵּן כִּי מִמֶּנּוּ

תֹּאכַל וְאֵתוּ לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם עֵץ
 הַיֶּשֶׁרָה לְבָא מִפְּנֵיךָ בְּמִצּוֹר : כ וְרַק עֵץ
 אֲשֶׁר־תִּדְרַע כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכַל הוּא אֵתוּ
 תִשְׁחִית וְכִרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר
 אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד
 רִדְתָּה : כא

כב כִּי־יִמְצָא חֵלֶל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֶפֶל בְּשָׂדֶה
 לֹא נֹדַע מִי הִכְהוּ : כג וַיֵּצְאוּ זְקֵנֶיךָ
 וּשְׁפָטֶיךָ וּמִדְּרוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבֹת
 הַחֵלֶל : כד וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחֵלֶל
 וּלְקָחוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא עֹגֵלֹת בְּקֹר אֲשֶׁר
 לֹא־עִבְדוּ בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכְּבָה בְּעַל :
 כה וְהוֹרְדוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹגֵלָה
 אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא
 יִדְרַע וְעִרְפוּ־שֵׁם אֶת־הָעֹגֵלָה בְּנַחַל :
 כו וּנְגִשׁוּ הַבְּהֵמִים בְּנֵי דָוִי כִּי כִּם בָּחַר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתוֹ וּלְכַרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה
 וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כְּלָרִיב וּכְלִנְגַע : לו וְכֹל־
 זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל־הַחֵלֶל
 יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֹגֵלָה הָעֲרוּפָה

בְּנַחַל : וְעֵנּוּ וְאָמְרוּ יְדִינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת־
הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ : כִּפְּרֹךְ עֵמֶךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל־תִּתֵּן דָּם נָקִי
בְּקֶרֶב עֵמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לְהֵם הַדָּם :
ט וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי־
תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה :
כִּי תִצֵּא

י כִּי־תִצֵּא לְמַלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וּנְחַלְנוּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּירֶךְ וּשְׁבִית שְׁבוּיָי :
יב וְרֵאִיתָ בְּשׁוּבָה אִשֶׁת יַפְת־תָּאֵר וְחִשַּׁקְתָּ
בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה : יג וְהִבֵּאתָהּ
אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחַהּ אֶת־רֵאשָׁה וְעִשִּׂתָּהּ
אֶת־צַפְרָנֶיהָ : יד וְהִסִּירָה אֶת־שַׁמְרֹת
שׁוּבָה מֵעֲלֶיהָ וְיֹשְׁבַה בְּבֵיתְךָ וּבְכִרְתָּהּ
אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן
תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהִיתָ לָךְ לְאִשָּׁה :
יד וְהָיָה אִסְרָא חֲפֻצַּת בָּרָה וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בְּכֶסֶף לְאִישׁ־
תַּתְעַמַּר בָּהּ תַּחַת אִשֶׁר עָנִיתָה :
טו כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת
אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וּלְדוּלֵדוּ בָנִים

הָאֲהוּבָה וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַכֹּבֵד
לְשְׁנוּאָה : טו וְהָיָה בַיּוֹם הַנִּחְלוּ אֶת־
בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר־יְהִי לּוֹ לֹא יוּכַל לְכַבֵּד
אֶת־בֵּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֵן־הַשְּׁנוּאָה
הַכֹּבֵד : יז כִּי אֶת־הַכֹּבֵד בֵּן־הַשְּׁנוּאָה
יִכִּיר לַתַּת לּוֹ פִּי שְׁנַיִם כָּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא
לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנֹנוּ לוֹ מִשְׁפָּט
הַכֹּבֵד : יח כִּי־יְהִי לְאִישׁ בֵּן
סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנוּ שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיהֶם : יט וְתִפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ
אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקוֹמוֹ :
כ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר
וּמוֹרֵה אִינְנוּ שָׁמַע בְּקוֹלנוּ זוֹלָר וְסָבָא :
כא וְרָגְמָהוּ כְּרֵאשִׁי עִירוֹ כְּאֲבָנִים וּמַת
וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ וּכְלֵי־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ
וְיִרְאוּ : כב וְכִי־יְהִי בְּאִישׁ
חָטָא מִשְׁפָּט־מוֹת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ
עַל־עֵץ : כג לֹא־תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ
כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַיּוֹם הַהוּא כִּי־קִדְלַת
אֱלֹהִים תִּלְוֵנוּ וְלֹא תִטְמָא אֶת־אֲדָמָתָה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה :
כִּב 6 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אַחֶיךָ אוֹ אֶת־
שׁוֹן גִּדְּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הַשֵּׁב
תְּשִׁיבֶם לְאַחֶיךָ : 7 וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחֶיךָ
אֵלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאִסְפַּתוּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרִשׁ אַחֶיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁכַּרְתּוּ
לוֹ : 8 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחַמּוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׁמְלַתּוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵרֵת אַחֶיךָ
אֲשֶׁר־תֵּאבְדַּ מִמֶּנּוּ וּמִצֵּאתָהּ לֹא תוֹכֵר
לְהִתְעַלֵּם : 9 לֹא־תִרְאֶה אֶת־חַמּוֹר
אַחֶיךָ אוֹ שׁוֹרוֹ נִפְרִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ
מֵהֶם הַקֵּם תְּקִים עִמּוֹ : 10 לֹא־יְהִי־יָד
כְּלִי־גִבּוֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא יִלְבַּשׁ גִּבּוֹר שִׁמְלַת
אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּלְעֵשָׂה
אֵלֶּה :

11 כִּי יִקְרָא קוֹן־צִפּוֹר 1 לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכַד־
עֵץ 1 אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בִּיצִים
וְהָאֵם רִבְצִית עַל־הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל־
הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבְּנִים :
2 שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבְּנִים
תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִשָּׁב לְךָ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים :

12 כִּי תִבְנֶה בֵּית חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ
מַעֲקֶה לְגַגְךָ וְלֹא־תִשִּׂים דְּמִים בְּבִיתְךָ
בִּי־יִפֹּר הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ : 13 לֹא־תִזְרַע כְּרִמְךָ
בְּלֵאִים פֶּן־תִּקְדַּשׁ הַמְּלֵאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר
תִּזְרַע וּתְבוֹאֵת הַכֶּרֶם : 14 לֹא־
תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדוֹ : 15 לֹא תִלְבַּשׁ
שַׁעֲטָנִי צִמֹּר וּפְשָׁתִים יַחְדוֹ :
16 גִּדְּלִים תַּעֲשֶׂה־לְךָ עַל־אַרְבַּע בְּנָפוֹת
כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ : 17 כִּי־
יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה :
18 וְשֵׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
שֵׁם רַע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לִקְחָתִי
וְאִקְרַב אֵלַיהָ וְלֹא־מִצָּאתִי לָהּ בְּתוּלִים :
19 וְלִקַּח אָבִי הַנְּעֹר וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־
בְּתוּלֵי הַנְּעֹר אֶרֶץ־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה :
20 וְאָמַר אָבִי הַנְּעֹר אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי
נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׁנָאָה :
21 וְהִנֵּה־הוּא יֵשֵׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר
לֹא־מִצָּאתִי לְבַתְךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּרֵי
בְּתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׁמֵלָה לְפָנַי זִקְנֵי הָעִיר :
22 וְלִקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהוּא אֶת־הָאִישׁ

ויסרו אתו : יט וענישו אתו מאה כסף
 ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע
 על בתורת ישראל ולותהיה לאשה
 לא יוכל לשלחה כל ימיו : כ ואם
 אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
 לנער : כא והוציאו את הנער אל פתח
 בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים
 ומתה כיעשתה נברה בישראל לזנות
 בית אביה ובערת הרע מקרבך :
 כב כיימצא איש שכב עם אשה בעלת
 בער ומתו גם שניהם האיש השכב עם
 האשה והאשה ובערת הרע מישראל :
 כג כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
 ומצאה איש בעיר ושכב עמה :
 כד והוצאתם את שניהם אל שער העיר
 ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו
 את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר
 ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת
 רעהו ובערת הרע מקרבך : כה ואם
 בשרה ימצא האיש את הנער המארשה
 והחזיק בה והאיש ושכב עמה ומת

האיש אשר שכב עמה לבדו : לו ולנער
 לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי
 כאשר יקום איש עדרעהו ורצחו נפש
 כן הדבר הזה : לו כי בשרה מצאה
 צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה :
 כז כיימצא איש נער בתולה אשר
 לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו :
 כח ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער
 חמשים כסף ולותהיה לאשה תחת אשר
 ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו : כט
 לא יקה איש את אשת אביו ולא
 יגדה כנף אביו : ל לא יבא פצוע
 דבה וכרות שפכה בקהל יהוה :
 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
 עשירי לא יבא לו בקהל יהוה :
 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם
 דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
 עד עולם : מא על דבר אשר לא יקדמו
 אתכם בלחם וכמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שבר עליך את כלעם
 בך בעור מפתור ארם נהרים לקלך :

ולא-אכה יהוה אלהיך לשמע אר-בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את-הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך : לא-תדרש שלמם
וטבתם כל-ימיה לעולם : לא-תתעב
אדמי כי אחיך הוא לא-תתעב מצרי כי-גר
היית בארצו : בנים אשר-יולדו להם דור
שלישי יבא להם בקהל יהוה :

כי-תצא מחנה על-איביך ונשמרת מכל
דבר רע : כי-יהיה בך איש אשר ר-
יהיה טהור מקרה לילה ויצא אר-מחוז
למחנה לא יבא אר-תוך המחנה : והיה
לפנות-ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא
אר-תוך המחנה : ויד תהיה לך מחוז
למחנה ויצאת שמה חוץ : ויתד תהיה לך
על-אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה
בה ושבת וכפית את-צאתך : כי
יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנה
ל-הצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנה
קדוש ולא-יראה בך ערות דבר ושב
מ-אחריך : לא-תסגיר עבר אל-
אדניו אשר-ינצל אליך מעם אדניו :

עמך ישב בקרבך במקום אשר-יבחר
באחד שעריך בטוב לו לא תוננו :
לא-תהיה קדשה מבנות ישראל ולא-
יהיה קדש מבני ישראל : לא-תביא
אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך
לכל-נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם-
שניהם : לא-תשיך לאחיק נשך
בסף נשך אכל נשך כל-דבר אשר ישך :
לנכרי תשיך ולאחיק לא תשיך למען
יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על-
הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה :

כי-ביתדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר
לשלמו כי-דרש ידרשנו יהוה אלהיך
מעמך והיה בך חטא : וכי תחדד לנדר
לא-יהיה בך חטא : כי מוצא שפתך תשמר
ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
אשר דברת בפיה : כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שכעך ואל-
כליה לא תתן : כי תבא בקמת רעך
וקטפת מלילות כירך וחרמש לא תגיה
על קמת רעך :

כד (כ) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבִעְלָהּ וְהָיָה אִפִּי
 לֹא תִמְצָאֶהוּ בְעֵינָיו כִּי־מֵצָא בָהּ עֲרוּת
 דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וּנְתַן בְּיָדָהּ
 וּשְׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ : כ וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה
 וְהִיתְרָה לְאִישׁ־אַחֵר : ג וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וּנְתַן
 בְּיָדָהּ וּשְׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה : ד לֹא־
 יִוָּכַד בְּעֵלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שְׁלַחָהּ לְשׁוּב
 לְקַחְתָּהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרַי אֲשֶׁר
 הִטְמֵאָה כִּי־תֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־
 תַחֲטִיֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ נַחֲלָה : ה כִּי־יִקַּח אִישׁ
 אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַצֵּבָא וְלֹא־יַעֲבֹר
 עָלָיו לְכַד־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שְׁנָה
 אַחֲרַי וְשָׂמַח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח : ו
 לֹא־יִחַבֵּל רַחִים וְרָכַב כִּי־נִפֶּשׁ הוּא
 חָבֵל : ז כִּי־יִמְצָא אִישׁ גִּנֵּב נֶפֶשׁ מֵאָחִיו
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֵבוּ וּמָכְרוּ וּמָתָה
 הַגִּנֵּב הַהוּא וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ : ח
 הַשֹּׁמֵר בְּנִגְעֵי־הַצְרָעוֹת לִשְׁמֹר מְאֹד

וְלַעֲשׂוֹת כָּל־אֲשֶׁר־יֹרֹו אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים
 הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם לְשָׁמְרוֹ לַעֲשׂוֹת : ט
 זְכוּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְמִרְיֵם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : י
 כִּי־תֵשֶׁה בְּרַעַךְ מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא־
 תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עַבְטוֹ : יא בַחוּץ
 תַעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשֵּׂה כּוֹ יוֹצֵיא
 אֶלֶיךָ אֶת־הָעֶבֶט הַחוּצָה : יב וְאִם־אִישׁ
 עֲנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בְּעַבְטוֹ : יג הַשֹּׁבֵב
 תִּשְׁכַּב לוֹ אֶת־הָעֶבֶט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
 וְשָׁכַב בְּשִׁמְלֹתָו וּבִרְכָךְ וְרָךְ תְּהִיָּה
 צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יד
 לֹא־תַעֲשֶׂק שָׂכִיר עֲנִי וְאֲבִיוֹן מֵאֲחֶיךָ אוֹ
 מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּשַׁעְרֶיךָ : טו בְיוֹמוֹ
 תִתֵּן שָׂכָרוֹ וְלֹא־תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי
 עֲנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־
 יִקְרָא עָלֶיךָ אֱלֹהִים וְהָיָה כִּי חָטָא : טז
 לֹא־יֹמְתוּ אָבוֹת עַל־בְּנֵי וּבְנֵי לֹא־
 יֹמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ כַּחֲטָאוֹ יֹמְתוּ : יז
 לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְלֹא תַחַבֵּל
 בְּגֵד אֶלְמָנָה : יח וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ

במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על-
 כן אנכי מצוך לעשות אתהדבר הזה :
 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת
 עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
 ליתום ולאמנה יהיה למען יברכך יהוה
 אלהיך בכל מעשה ידך :
 תחבט זיתך לא תפאר אחרך לגר
 ליתום ולאמנה יהיה :
 כד כי תבצר
 כרמך לא תעולל אחרך לגר ליתום
 ולאמנה יהיה :
 כז וזכרת כי עבד היית
 בארץ מצרים על-כן אנכי מצוך לעשות
 אתהדבר הזה :
 כח

כט כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל-
 המשפט ושפטום והצדיקו אתהצדיק
 והרשיעו אתהרשע :
 ל והיה אם-בן
 חכות הרשע והפילו השפט והכחו לפניו
 כדי רשעתו במספר :
 נ ארבעים יבנו
 לא יסיף פן יסיף להכחו על-אלה מכה
 רבה ונקלה אחיך לעניך :
 ו לא-תחסם
 שור בדישו :
 ח כי ישבו אחים יחדו
 ומת אחד מהם וכן איזלו לא-תהיה

אשת-המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ויבמה :
 י והיה
 הכבוד אשר תלד יקום עלישם אחיו
 המת ולא ימחה שמו מישראל :
 יא ואם-
 לא יחפץ האיש לקחת את-יבמתו
 ועלתה יבמתו השערה אלהזקנים
 ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
 בישראל לא אבה יבמי :
 יב וקראו-לו
 זקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא
 חפצתי לקחתה :
 יג ונגשה יבמתו אליו
 לעני הזקנים וחרצה נעלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה
 לאיש אשר לא יבנה את-בית אחיו :
 יד ונקרא שמו בישראל בית חרוץ
 הנעל :
 יה כי ינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחד להציר את-
 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
 במכשיו :
 יז וקצתה את-כפה לא תחוס
 עיניך :
 יח לא יהיה לך בכיסך אבן
 ואבן גדולה וקטנה :
 יט לא יהיה לך
 בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה :

טו אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
 וצדק יהיה לך ר מען יאריכו ימך ער
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : טו כי
 תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה
 עור : זכור את אשר עשה לך עמלק
 בדרך בצאתכם ממצרים : יט אשר קרך
 בדרך ויונב כך כל הנחשלים אחריך ואתה
 עיף ויגע ולא ירא אלהים : יט והיה
 בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך
 מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים לא תשכח :

כי תבוא

ט והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
 בה : כ ולקחת מראשית כל פרי
 האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ושמית בטנא והלכת
 אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם : ד ובאת אליהם
 אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו

הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי
 אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו
 לתת לנו : ז ולקח הכהן הטנא מידך
 והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : ט וענית
 ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
 אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט
 ויהי שם לגוי גדול עצום ורב : י וירעו
 אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה
 קשה : י ונצעק אליהו אלהי אבותינו
 וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו
 ואת עמלנו ואת לחצנו : ט ויוציאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה וכזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאותות ובמפתים : ט ויבאנו אל
 המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
 ארץ זבת חלב ודבש : י וערתה הנה
 הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
 נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה
 אלהיך והשתחית לפני יהוה אלהיך :
 יא ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך
 יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
 אשר בקרבך : יב כי תכלה

לעשר את כרמיעשר תבואתך בשנה
 השלישית שנת המעשר ונתתה לדוי
 לגר ליתום ולאמנה ואכלו בשעריך
 ושבעו : י ואמרת לפני יהוה אלהיך
 בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו לדוי
 ולגר ליתום ולאמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
 שכחתי : י לא אכלתי באני ממנו ולא
 בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
 למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני : יו השקיפה ממעון
 קדשך מן השמים וברך את עמך את
 ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
 כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש : יא היום הזה יהוה אלהיך
 מנוח לעשות את החקים האלה ואת
 הנושפטים ושמרת ועשית אותם בכל
 לבבך ובכל נפשך : יב את יהוה האמרת
 היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקרו : יג ויהוה האמירך היום להיות

רו לעם סגלה כאשר דבר לך ורשמך
 כל מצותיו : יד ודתתך עליון על כל הגוים
 אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
 ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר : כז

כ ויצו משה וקני ישראל את העם
 לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום : כ והיה ביום אשר
 תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושרת אתם בשיר : כ ובכתבת
 עליהן את כל דברי התורה הזאת
 בעברך למען אשר תבא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
 חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי
 אבותיך לך : כ והיה בעברכם את הירדן
 תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת
 אתם בשיר : כ ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם
 ברזל : כ אבנים שלמות תכנה את

מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת
ליהוה אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמת לפני יהוה אלהיך :
וכתבת על האבנים את־כר־דברי
התורה הזאת באר היטב :
משה והכהנים הלויים אל־כל־ישראל
לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה אלהיך :
בקול יהוה אלהיך ועשית את־מצותיו
ואת־חקיו אשר אנכי מצוך היום :

ויצו משה את־העם ביום ההוא
לאמר : יי אלה יעמדו לברך את־העם
על־הר גרזים בעברכם את־הירדן שמעון
ודני ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין :
ויאלה יעמדו על־הקללה בהר עיבל
ראובן גד ונפתלי :
יענו הלויים ואמרו אל־כר־איש ישראל
קול רם :
ארור האיש אשר
יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה
ידי חרש ושם בסתר וענו כל־העם
ואמרו אמן :
ארור מקלה אביו

ואמו ואמר כל־העם אמן :
מסיג גבול רעהו ואמר כל־העם אמן :
ארור משנה עור בדרך ואמר
כל־העם אמן :
ארור מטה משפט
גר־יתום ואלמנה ואמר כל־העם אמן :
ארור שכב עם־אשת אביו כי גלה
בנף אביו ואמר כל־העם אמן :
ארור שכב עם־כל־בהמה ואמר כל־
העם אמן :
ארור שכב עם־אחתו
בת־אביו או בת־אמו ואמר כל־העם
אמן :
ארור שכב עם־חתנתו
ואמר כל־העם אמן :
ארור מכה
רעהו בסתר ואמר כל־העם אמן :
ארור לקח שחד להכות נפש דם
נקי ואמר כל־העם אמן :
ארור אשר
לא־יקים את־דברי התורה־הזאת לעשות
אותם ואמר כל־העם אמן :
כח
והיה אם־שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את־כר־מצותיו
אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה
אר־היך עליון עד כל־גווי הארץ :
ובא

עליך כל־הברכות האלה והשיגך כי
 תשמע בקול יהוה אלהיך : ג ברוך
 אתה בעיר וברוך אתה בשרה : ד ברוך
 פרי־בטנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך
 שגר אלפיך ועשתרות צאנך : ה ברוך
 טנאך ומשארתך : ו ברוך אתה בכאך
 וברוך אתה בצאתך : ז יתן יהוה
 את־איבך הקמים עליך נגפים לפניך
 בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
 יניסו לפניך : ח יצו יהוה אתך את־
 הברכה באסמך ובכל משלח ידך
 וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך : ט יקימך יהוה לו דעם קדוש כאשר
 נשבע־לך כי תשמר את־מצות יהוה
 אלהיך והלכת בדרכיו : י וראו כל־עמי
 הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
 ממך : יא והותרך יהוה לטובה בפרי
 בטנה ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
 עד האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך
 לתת לך : יב יפתח יהוה לך את־אוצרו
 הטוב את־השמים לתת מטר־ארצך

בעתו ולברך את כל־מעשה ידך והלוית
 גוים רבים ואתה לא תלדוה : יג ונתנה
 יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
 ולא תהיה למטה בית־שמע אל־מצות
 יהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום
 לשמר ולעשות : יד ולא תסור מכל־
 הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום
 ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם :

טו והיה אס־לא תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את־כל־מצותיו
 וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו
 עליך כל־הקלרות האלה והשיגוך :
 טז ארור אתה בעיר וארור אתה בשרה :
 יז ארור טנאך ומשארתך : יח ארור
 פרי־בטנה ופרי אדמתך שגר אלפיך
 ועשתרת צאנך : יט ארור אתה בכאך
 וארור אתה בצאתך : כ ישלח יהוה
 בך את־המארה את־המהומה ואת־
 המגעת בכל־משלח ידך אשר תעשה
 עד השמרך ועד־אבדך מהר מפני רע

מעלליך אשר עזבתני : כג ידבק יהוה
 בך את הדבר עד פלתו אתך מעל
 האדמה אשר אתה באשמה לרשתה :
 כד יכבה יהוה בשחפת ובקדחת
 ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשרפון
 ובירקון ורדפוך עד אבדך : כה והיו
 שמך אשר על ראשך נחשת והארץ
 אשר תחתך ברזל : כו יתן יהוה את
 מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
 עליך עד השמדך : כז יתנך יהוה נגף
 לפני איבך בדרך אחד תצא אליו
 ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
 לכל ממלכות הארץ : כח והיתה נבלתך
 למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ
 ואין מחריד : כט יכבה יהוה בשחין מצרים
 ובטחרים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל
 להרפא : לד יכבה יהוה בשגעון ובעורון
 ובחמהון לבב : לו והיית ממשש בצהרים
 כאשר ימשש העור באפלה וללא תצליח
 את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כלהימים
 ואין מושיע : נ אשה תארש ואיש אחר

ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם
 תטע ולא תחללנו : נא שורך טבות
 לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול
 מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות
 לאיבך ואין לך מושיע : נב בניך ובנותיך
 נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכדות
 אליהם כלהיום ואין לאר ידך : נג פרי
 אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא
 ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כלהימים :
 נד והיית משגע ממראה עיניך אשר
 תראה : נה יכבה יהוה בשחין לע על
 הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל
 להרפא מכף רגלך ועד קדקדך : נו יולך
 יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
 ארצו אשר לא ידעת אתה ואכלתיך
 ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן :
 נז והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
 העמים אשר ינהגך יהוה שמה : נח זרע
 רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
 יחסרנו הארבה : נט פרמים תטע ועבדת
 ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו

התלעת : מ זיתים יהיו לך בכלי גבורה
 וישמן לא תסוך כי ישל זיתך : מא בנינים
 ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי :
 מב כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : מג
 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
 ואתה תרד מטה מטה : מד הוא ידוך ואתה
 לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
 לזנב : מה ובאו עליך פל הקלות האלה
 ורדפוך והשיגוך עד והשמדך כי לא
 שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
 וחקתיו אשר צוך : מו והיו בך לאות
 ולמופת ובזרעך עד עולם : מז תחת
 אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמחה ובטוב רכב מרב כל : מח
 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהורו
 בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל
 ונתן על ברזל על צוארך עד והשמירו
 אתך : מט ישא יהוה עריך גוי מרחק
 מקצה הארץ כאשר יראה הנשר גוי
 אשר לא תשמע לשנו : כ גוי עז פנים
 אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן :

נא ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
 השמדך אשר לא ישאיר לך רגן תירוש
 ויצהר שגר אלפך ועשתרת צאנך עד
 האבירו אתך : כב והצר לך בכל שערך
 עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות אשר
 אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך
 בכל שערך בכל ארצך אשר נתן יהוה
 אלהיך לך : כג ואכלת פרי בטנך בשר
 בנך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך :
 כד האיש הרך בך והענג מאד תרע
 עינו כאחיו ובאשת חיקו וביתר בניו
 אשר יותיר : כה מתת לאחד מהם
 מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר
 לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבך בכל שערך : כו הרבה בך
 והענגה אשר לא נסתה כה דגלה הצג
 על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה
 באיש חיקה ובכנה ובכתה : כז ובשליטה
 היוצאת מבין רגליה ובכניה אשר תרד
 כיתאכלם בחסר כל כפסתר במצור

וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ :
 כח אִסְּרָא תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה
 לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה
 אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כט וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת־
 מַכְתָּךְ וְאֵת מַכּוֹת זְרַעְךָ מַכּוֹת גְּדֻלַּת
 וְנֶאֱמָנוֹת וְחָלִים רַעִים וְנֶאֱמָנִים : ס וְהִשִּׁיב
 בְּךָ אֵת כָּל־מְדוּרֵי מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָגֵרְתָּ
 מִפְּנֵיהֶם וּדְבִקוּ בְּךָ : סא גַּם כָּל־חֲלֵי
 וְכָל־מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמֹדֵךְ :
 סב וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמַתִּי מֵעַט תַּחֲרַת אֲשֶׁר
 הָיִיתֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב כִּי־לֹא
 שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : סג וְהָיָה
 בְּאֲשֶׁר־שִׁישׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם
 וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם בֶּן יִשִּׁישׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם
 לְהֵאֱכִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
 וְנִסְחַתֶּם מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בְּאֶ־
 שָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ : סד וְהִפִּיצַךְ יְהוָה בְּכָל־
 הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ
 וְעִבְדֵת שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־

יִדְעַת אֶתָּה וְאֶכְתִּיךָ עֵץ וְאֶבֶן : סה וּבְגוּיִם
 הֵהֱם לֹא תִרְגְּיעַ וְלֹא־יְהִי מְנוּחַ לְכַף־דְּגָלְךָ
 וְנִתְּן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֹב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינָיִם
 וְרֵאכּוֹן נֶפֶשׁ : סו וְהָיוּ חֵיךָ תְּלָאִים לְךָ מִנְּגִד
 וּפְחַדֵּת לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיֶּיךָ : סז
 בְּבִקְרָתָא מֵיִתֵּן עָרֵב וּבְעָרֵב תֵּאֱמַר
 מֵיִתֵּן בְּקֶר מִפְּחַד לְבַבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד
 וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה : סח וְהִשִּׁיבְךָ
 יְהוָה מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אִמַרְתִּי
 לְךָ לֹא־תִסְיַף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהַתְּמַכְרַתֶּם שֵׁם
 דְּאֵיבֶיךָ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחֹת וְאִין קָנָה : סט
 אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־צוּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב
 מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אִתְּם בְּחָרֹב :
 כ (כט) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אִתְּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה לְעַנְיֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה
 וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֶרְצוֹ : כה הַמַּסּוֹת
 הַגְּדֻלַּת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הַאֲתַת וְהַמַּפְתִּים
 הַגְּדֻלִּים הֵהֱם : כו וְלֹא־נִתְּן יְהוָה לְכֶם
 לֵב לִדְעַת וְעֵינָיִם לִרְאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמָע

ער היום הזה : ד ואולך אתכם ארבעים
 שנה במדבר לאכלו שלמתיכם מעריכם
 ונעלך לאבלתה מער רגלך : ס דחם
 לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
 תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ו ותבאו אר-
 המקום הזה ויצא סיחון מלך השכון ועוג
 מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם :
 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
 ודגרי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את-
 דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
 תשכילו את בר אשר תעשון :

נצבים

ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
 אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
 ושטריכם כל איש ישראל : י טפכם
 נשיכם ונרך אשר בקרב מחניך מחטב
 עציך עד שיהב מימך : יא דעברך
 בברית יהוה אלהיך ובארתו אשר יהוה
 אלהיך כרת עמך היום : יב דמען
 הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
 לאלהים באשר דבר לך וכאשר נשבע

לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב : יג ולא
 אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית
 הזאת ואת האלה הזאת : כו את אשר ישנו
 פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
 אשר איננו פה עמנו היום : טו כי אתם
 ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
 אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
 טו ותראו את שקוציהם ואת גלדיהם
 עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם : יז פך
 יש בכם איש או אשה או משפחה או
 שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
 אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים
 ההם פן ייש בכם שרש פרה ראש
 ולענה : יח והיה בשמעו את דברי האלה
 הזאת והתברך בלבבו לאמר שקום
 יהיה לי כי בשררות לבי ארך למען
 ספות הרוה את הצמאה : יט לא יאבה
 יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה
 וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
 האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה
 את שמו מתחת השמים : כ והברילו

יהוה לרעה מפל שבטי ישראל ככל
 אלות הברית הכתובה בספר התורה
 הוזה: כא ואמר הדור האחרון בניכם
 אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
 מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
 ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה
 בה: כג גפרית ומלח שרפה כל ארצה
 לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה
 כל עשב כמהפכת סדס ועמרה אדמה
 וצכונים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
 כד ואמרו כד הגוים עלמה עשה יהוה
 ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הוזה: כה ואמרו על אשר עזבו את ברית
 יהוה אלהי אבתם אשר ברת עם
 בהוציאו אתם מארץ מצרים: כו וילכו
 ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם:
 כז ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל הקללה הכתובה בספר
 הוזה: כח ויתשם יהוה מער אדמתם
 באף ובחמה ובקצף גדול וישליכם אל

ארץ אחרת כיום הוזה: כט הנסתרת ליהוה
 אלהינו ורחנגלת לנו ודכנינו עד עולם
 לעשות את כל דברי התורה הזאת:
 ל ויהי כייבאו עליך כל הדברים
 האלה הברכה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים
 אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: מ
 ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת בקלו
 ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך
 בכל לבבך ובכל נפשך: נ ושב יהוה
 אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך
 מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 שמה: ו אסיהיה נדחך בקצה השמים
 משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך:
 ח והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
 ירשו אבותי וירשתה והיטבך והרבך
 מאבותיך: י ומל יהוה אלהיך את
 לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
 חיך: יא ונתן יהוה אלהיך את כל
 האלות האלה ער איביך ועל שנאיך

אשר רדפוּך : ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אנכי מצוּך היום : והוֹתִירְךָ יהוה
אלהיך בכלי מעשרה ירך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי
ישוב יהוה לשוב עליך לטוב כאשר שש
על אבותיך : כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אליהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוּך
היום לא נפלאה הוא ממך ולא דחקה
הוא : לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא
לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה : כי קרוב
אלך הדבר מאד בפיה ובכל לבבך
לעשתו : ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת הטוב ואת המות
ואת הרע : אשר אנכי מצוּך היום

לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיות
ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה באשמה לרשתה : ואם יפנה
לבבך ולא תשמע ונרחת והשתחווית
לאלהים אחרים ועבדתם : יג הגדת
לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריבון
ימים על האדמה אשר אתה עבר את
הירדן לבוא שמה לרשתה : יד העדתי
בכם היום את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך : לאהבה את יהוה אלהיך
לשמע בקרו ולדבקה בו כי הוא חייך
וארך ימך לשבת על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם :

ויירך לא

וילך משה וידבר את הדברים האלה
אל כל ישראל : ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד

לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר
 אתהירדן הוה : ג יהוה אלהיך הוא
 עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
 מלפניך וירשתם הושע הוא עבר לפניך
 כאשר דבר יהוה : ד ועשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
 ולארצם אשר השמיד אתם : ה ונתנם
 יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
 אשר צויתי אתכם : ו חזקו ואמצו אל
 תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה
 אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
 יעזבך : ז ויקרא משה
 ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
 חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
 אלה הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
 לתת להם ואתה תנחילנה אותם :
 ח ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה
 עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
 תחת : ט ויכתב משה את התורה הזאת
 ויתנה אלה הכהנים בני לוי הנשאים את
 ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל :

י ויצו משה אותם לאמר מקץ
 שבע שנים במעד שנת השמטה כחג
 הסכות : יא בבוא כל ישראל לראות
 את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
 באזניהם : יב הקהל את העם האנשים
 והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
 ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : יג ובניהם אשר לא ידעו
 ישמעו ולמדו לראות את יהוה אלהיכם
 כל הימים אשר אתם חיים על הארמה
 אשר אתם עברים את הירדן שמה
 דרשתה : יד ויאמר יהוה
 אל משה הן קרבו ימך למות קרא
 את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
 וירך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד :
 טו וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
 עמוד הענן על פתח האהל : טז ויאמר
 יהוה אל משה הנך שכב עם אבתך
 וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכרי

הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בְּא־שְׁמָהּ בְּקִרְבוֹ וְעִזְבוֹנִי
וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ :
י וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא וְעִזְבוֹתַיִם
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֵאכֹל וּמִצֹּאֵהוּ
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצֹּאוֹנִי
הֲרָעוֹת הָאֵלֶּה : י וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר
פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הֲרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
כִּי פָּנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים : יט וְעַתָּה
כָּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָה
אֶרְצֵי־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן
תְּהִי־הִלְלֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעַד בְּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל : כ כִּי־אֲבִיאֲנוּ אֶל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם וְזַבְתָּ
חֶלֶב וּדְבַשׁ וְאָכַל וְשָׁבַע וּדְשָׁן וּפָנָה אֶל־
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וּנְאֻצוֹנִי וְהִפֵּר
אֶת־בְּרִיתִי : כג וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אִתּוֹ
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי
יִדְעֵתִי אֶת־יְצֻרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם
בְּטָרִם אֲבִיאֲנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי :

כד ויכתב משה את־השירה הזאת
בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
כה ויצו את־הושע בן־נון ויאמר חזק
וְאִמְץ כִּי אֵתָּה תָבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי
אֶהְיֶה עִמָּךְ : כו ויהי ככלות משה
לְכַתֵּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
עַד תָּמָס : כז ויצו משה את־הלוויים
נְשֹׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר : כח לְקַח
אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וּשְׂמַתֶּם אִתּוֹ מִצַּד
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֵׁם בְּךָ
לְעַד : כט כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת־מְרוֹךְ וְאֶת־
עַרְפֶּךָ הַקִּשָּׁה הַזֶּה בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם
מִמָּרִים הַיֵּתֶם עִס־יְהוָה וְאָף כִּי־אֲחֵרֵי
מוֹתִי : לו הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי
שְׁבֻטֵיכֶם וּשְׂטֵרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנוֹיְהֶם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֵדָה כִּם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : לז כִּי יִדְעֵתִי אֲחֵרֵי
מוֹתִי כִּי־הִשְׁחַרַת תִּשְׁחַתּוּן וּסְרַתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם וּקְרָאתֶם אֹתְכֶם
הֲרָעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרַע

בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוּ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם :
 לְוַדְבַּר מֹשֶׁה בְּאֶזְנֵי כְּלִיקְהֶל יִשְׂרָאֵל אֶת־
 דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמַם :
 האזינו לב

אֵל הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבַרְהוּ וּתְשַׁמַּע
 הָאָרֶץ אֲמַר־יָפִי : ב יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחֵי
 תוֹל כַּמָּטָר אֲמַרְתִּי בְּשַׁעֲיָרְכֶם עַל־יְדֵי־שָׂא
 וּכְרַבִּיבִים עַל־יַעֲשֵׁב : ג כִּי שֵׁם יְהוָה
 אֶקְרָא הֲבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ : ד הַצּוֹר תָּמִים
 פָּעְלוּ כִּי כִלְדֻרְכֵיּוֹ מִשְׁפֹּט אֲדֹאמוֹנָה
 וְאִין עוֹל צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא : ה שַׁחַת לוֹ
 לֹא בָנוּ מוֹמִם דוֹר עַקֵּשׁ וּפְתַלְתַּל :
 ו רַחֲמֵי־יְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נֶכֶד וְלֹא
 חֶכֶם הַלּוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְךָ הוּא עֵשֶׂךָ
 וַיִּכְנַנְךָ : ז זְכַר יְמוֹת עוֹלָם בָּנוּ שָׁנוֹת
 דִּרְדוֹר שֶׁאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ זִקְנֶךָ וַיֹּאמְרוּ־
 לָךְ : ח בַּהֲנַחַל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם בַּהֲפָרִידוֹ בְּנֵי
 אָדָם יֵצֵב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : ט כִּי חֶלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
 נַחֲלָתוֹ : י יִמְצָאוּ בָאָרֶץ מְדַבֵּר וּבְתַהוֹ
 יִלְדֵי יִשְׁמָן יִסְבְּבֻנְהוּ יִבְוֹנְנֵהוּ יִצְרַנְהוּ

כְּאִישׁוֹן עֵינָיו : יא כְּנִשְׁרַל יַעִיר קָנּוּ עַל־
 גּוֹזְלוֹי יִרְחַף יִפְרֵשׁ כְּנַפְיוֹ יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ
 עַל־אֲבֵרָתוֹ : יב יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין
 עִמּוֹ אֵל נֶכֶד : יג יִרְכַּבְהוּ עַל־כַּמְתֵּי
 אָרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּכַת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דְבִשׁ
 מִסְלַע וּשְׁמָן מִחֲלָמִישׁ צוֹר : יד חֲמַמַת
 בִּקָּר וְחֲלֵב צֹאן עִס־חֲלֵב כְּרִים וְאֵילָם
 בְּנֵי־בֶשֶׂן וְעִתּוֹדִים עִס־חֲלֵב כְּלִיּוֹת חֲטָה
 וְדַס־עֵנֶב תִּשְׁתַּחֲחֶמֶר : טו וַיִּשְׁמָן יִשְׂרוּן
 וַיִּכְעַט שְׁמֵנָת עֵבֶית כְּשֵׁית וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהֵי
 עֲשָׂהוּ וַיִּנְכַּד צוֹר יִשְׁעָתוֹ : טז יִקְנָאֵהוּ
 בּוֹזִיִם בְּתוֹעֵבַת יַכְעִיסוּהוּ : יז יִזְכְּחוּ
 לְשָׂרִים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
 חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שַׁעְרוּם אֲבֹתֵיכֶם :
 יח צוֹר יִלְדֶךָ תִּשִׁי וְתִשְׁבַּח אֵל מְחַלְלֶךָ :
 יט וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֵץ מִכַּעַם בְּנֵי
 וּבְנֵיתוֹ : כ וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה פָּנָי מֵהֶם
 אֲרֹאֶה מָה אַחֲרֵיתֶם כִּי דוֹר תִּהְפַּכֶת
 הֵמָּה בָּנִים לֹא־אֱמָן בָּם : כא הֵם קִנְאוּנֵי
 כֹּל־אֵל כַּעֲסוּנֵי בַּהֲבִלְיָהֶם וְאֵנִי אֶקְנִיאֵם
 כֹּל־אֵעַם בְּגוֹי נֶכֶד אֲכַעִיסֶם : כב כִּי־אִשׁ

קדחה באפי ותיקר עד שאול תחתית
 ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסרי הרים :
 כג אספה עלימו רעות חצי אכלהבם :
 כד מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי
 ושן בהמת אשלהבם עם חמת זחלי
 עפר : כה מחוץ תשכל חרב ומחדרים
 אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש
 שיבה : כו אמרתי אפאיהם אשביתה
 מהנוש זכרם : כז לולי פעם אויב
 אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו
 רמה ולא יהוה פעל כל זאת : כח כי נוי
 אכר עצות המה ואין בהם תבונרה :
 כט לו חכמו ישפירו זאת יבינו לאחריהם :
 ל איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו
 רבבה אסילא כי צורם מכרם ויהוה
 הסגירם : לא כי לא כצורנו צורם ואיבינו
 פלילים : לב כי מגפן סדם גפנם
 ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
 אשכלת מרתת למו : לד חמת תנינם
 יינם וראש פתנים אכזר : לה הלא הוא
 כמס עמדי חתום באוצרתי : לו לי נקם

ושלם לעת תמוט רגלים כי קרוב יום
 אידם וחש עתדת למו : כ"א כי ידיו יהוה עמו
 ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
 ואפס עצור ועזוב : כ"ב ואמר אי אלהימו צור
 חסיו בו : כ"ג אשר חרב זבחימו יאכלו ישתו
 יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה :
 כ"ד ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
 עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא
 ואין מידי מציר : כ"ה כי אשא אר שמים ידי
 ואמרתי חי אנכי לעולם : כ"ו אם שנותתי
 ברק חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם
 לצרי ורמשנאי אשלם : כ"ז אשכיר חצי מדם
 וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושכיה מראש
 פרעות אויב : כ"ח הרנינו גוים עמו כי דם
 עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו
 עמו : כ"ט ויבא משה וידבר את כל דברי
 השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן
 נון : ל"א ויכל משה לדבר את כל הדברים
 האלה אל כל ישראל : ל"ב ויאמר אלהים
 שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי
 מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם

לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת :
כי לא דבר רק הוא מכם ביהוא חייכם
וכדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה :
וזכר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר : עלה אל החר העברים
הזה הרגבו אשר בארץ מואב אשר
על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר
אני נתן לבני ישראל לאחזה : ומת
בהר אשר אתה ערה שמה והאסף אלי
עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר
ויאסף אל עמיו : על אשר מעלתם
כי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה
את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לבני ישראל :

וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברך משה איש
האלהים את בני ישראל לפני מותו :
ויאמר יהוה מסיני ברא וזרח משעיר

למו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת
קדש מימינו אש דת למו : אף הכב
עמים כל קדשיו בידך והם תבו לרגליך
ישא מרב רתיך : תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב : ויהי בישרון
מדך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל : וחי ראובן ואלימת ויהי מתיו
מספר : וזאת ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
רב לו ועזר מצריו תהיה :

ולדני אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך
אשר נסיתו במסרה תריבהו עד מי
מריבה : האמר לאביו ולאמו לא
דאיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא
ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו :
יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחתך :
ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה
מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מדיקומון :
רב בנימן אמר ידיר יהודה ישכן
לבטח עליו חפף עליו כדהיום ובין

כתפיו שכן : יג וליוסף אמר
 מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל
 ומתהום רבצת תחת : יד וממגד תבואת
 שמש וממגד גרש ירחים : טו ומראש
 הררי קדם וממגד גבעות עולם : טז
 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
 תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו :
 יז בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו
 ברהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם
 רבבות אפרים והם אלפי מנשה :
 יח ולזבולן אמר שמה זבולן בצאתך
 ויששכר באהליך : יט עמים הררי יקראו
 שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו
 ושפני טמוני חול : כ ולגד אמר
 ברוך מרחיב גד בלביא שכן וטרף זרוע
 אף קדקד : כא וירא ראשית לו כי שם
 חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת
 יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל :
 כב ולדן אמר דן גור אריה יזנק מזהבשן :
 כג ודנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא
 ברכת יהוה ים ודרום ירשה :

כד וד אשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוני
 אחיו וטבל בשמן רגלו : כה ברוך ונחשת
 מגעדיה וכימיה דבאך : כו אין כאל ישרון
 רכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים :
 כז מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם
 ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד : כח וישכן
 ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דגן
 ותירוש אף שמיו יערפוטר : א אשר ישרא
 מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר
 חרב גאותך ויבכשו איביך לך ואתה
 ער במותימו תדרך : לד
 1 ויעל משה מערבית מואב אל הר נבו
 ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו
 יהוה את כר הארץ את הגלעד ערדן :
 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
 ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון : ג
 ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר
 התמרים עד צער : ד ויאמר יהוה אליו זאת
 הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
 וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך
 בעיניך ושמה לא תעבר : ה וימת שם משה

עבדיהוה בארץ מואב על פי יהור : ו
 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור
 ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה :
 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא
 כהתה עינו ולא נס רחה : ויכפו בני ישראל
 את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו
 ימי בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא
 רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה
 יהוה את משה : ולא קם נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים :
 ולכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה
 לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
 ולכל ארצו : ולכל היר החזקה ולכל
 המורא הגדול אשר עשה משה לעיני
 כרי ישראל :

בסימנא טבא

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 הארץ : והארץ היתה תהו ובהו והישיך
 על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על
 פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי

אור : וירא אלהים את האור כי טוב
 ויברך אלהים בין האור ובין החשך :
 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
 מכליל בין מים למים : ויעש אלהים את
 הרקיע ויברך בין המים אשר מתחת
 לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
 כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
 ערב ויהי בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
 אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן :
 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה
 המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב :
 ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב
 מזרע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר
 זרעו כו על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ
 רשא עשב מזרע זרע למינהו ועץ עשה
 פרי אשר זרעו כו למינהו וירא אלהים כי
 טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים

לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאַתֶּת
 וְלַמּוֹעֲדִים וְלַיָּמִים וְשָׁנִים : טו וְהָיוּ לְמַאֲוֶרֶת
 בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן :
 י וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֲרֹת הַגְּדֹלִים
 אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת־
 הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת
 הַכּוֹכָבִים : יא וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ : יב וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
 וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב : יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי :
 יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם :
 טו וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שְׂרָצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : טז וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיָּמִים וְרִחַעוּ
 יָרֵב בָּאָרֶץ : יז וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
 חַמִּישִׁי :

טח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׂוֹתֶיהָ וְאֶת־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וַיְהִי־

כן : יח וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּי הָאָרֶץ לְמִינָהּ
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
 לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : יט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרַדּוּ בְּדִגְתַּת
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הַרְמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ : כ וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בְּרָא
 אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָא אֹתָם : כא וַיְבָרֶךְ אֹתָם
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
 אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹשׂוּהָ וּרְדוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיֵּי הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ : כב
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
 זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־
 הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
 לְאֹכְלָהּ : כג וְלִכְלֵחַיִת הָאָרֶץ וְלִכְלֵי־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֵי רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ
 נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן :
 כד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב
 מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי :

כה וַיְבָרֶךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : כו וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: ַ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אחר קריאת משנה תורה יאמרו בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֶא חָשׁוּב וּמְקוּבָל וּמְרוּצָה
לְפָנֶיךָ קְרִיאַת סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה אֲשֶׁר
קָרַינוּ לְפָנֶיךָ וּבְזִכּוֹת פְּרִשׁוּתֵינוּ וּבְזִכּוֹת
פְּסוּקֵינוּ וּבְזִכּוֹת תִּיבּוֹתֵינוּ וְאוֹתִיּוֹתֵינוּ תַּחֲתֵמְנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם
וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וּנְחֻמָּה וּגְזִירוֹת
טוֹבוֹת נֹזְכָר וּנְחַתֵּם אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם: ַ וְיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיִּמְשַׁךְ לָנוּ
אוֹר חַיִּים וְטוֹב הָעוֹלָם מִשְׁמַן הָעוֹלָם
הַנִּמְשָׁךְ וְאֵינוּ נִפְסָק לְעוֹלָם וְהוּא בְּתוֹךְ
חֲבֵמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהוּא מִבּוֹעַ וּמְקוֹר חַיִּים
הָעֲלִיּוֹנִים לְהוֹצִיא חַיִּים לְאִדָּן הָעוֹלָם
וְלְהַאֲדִיר הַנְּרוֹת וּכְבָתוּב מִי כַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל

וּכְכָתוּב כִּי עָמַד מְקוֹר חַיִּים כְּאוֹרֶךְ נִרְאָה
אוֹר: ַ תוֹרִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמַחוֹת
אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: ַ יְהִיו לְרָצוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

ואומרים קריש יהא שלמא

מדרש וזאת הברכה

הֲלָכָה אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁעָבַר לִפְנֵי הַתְּבָה
וְטָעָה: ַ כִּי־צַד הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת: ַ
כֶּךְ שְׁנֵי חֲכָמִים: ַ הָעוֹבֵר לְפָנֵי הַתְּבָה
וְטָעָה יַעֲבֹר אַחֵר תַּחֲתֵינוּ: ַ לְמַדּוּנֵנוּ
רְבוּתֵנוּ: ַ אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא טָעָה
בְּשֵׁרֶשׁ בְּרָכוֹת הֲרֵאִשׁוֹנוֹת חוּזַר לְתַחֲלַת
מִגֵּן: ַ רַב הוֹנָא אָמַר אִם טָעָה בְּבִרְכוֹת
אֲמַצְעִיּוֹת חוּזַר לְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ: ַ ר"ל לְסִיּוּס סָא
סְקִדּוּס וְסִיּוּס אִתָּס חוּזַר לְרַב אָמַר אִם טָעָה בִּשְׁלֹשׁ
אַחֲרוֹנוֹת חוּזַר לְתַחֲלַת מוֹדִים: ַ ר"ל כִּרְכַּס
סְלַפְנֵי מוֹדִים וְסִיּוּס לְרַב: ַ דְּבַר אַחֵר הָעוֹבֵר לִפְנֵי
הַתְּבָה וְטָעָה יַעֲבֹר אַחֵר תַּחֲתֵינוּ: ַ מִגֵּן
הוּא מִתְּחִיל מִתְּחִלַּת הַבְּרָכָה שֶׁטָעָה:

ומהיבן למדו מאבות העולם • למה שלא
 היה אחר מתחיל אלא ממקום שפסק
 חבירו • כיצד אברהם ברך את יצחק •
 מנין דכתיב ויתן אברהם את כל אשר
 לו ליצחק (בראשית כס) ומה נתן לו רבי
 יהודה ורבי נחמיה ר' יהודה אומר בכורה
 נתן לו בענין שנאמר וימכור את בכורתו
 ליעקב • ורבי נחמיה אמר ברכה נתן לו
 שנאמר ויתן לך האלהים • עמד יצחק
 לברך את יעקב • אמר ממקום שפסק אבא
 משם אני מתחיל • אבא הפסיק ביתן אף
 אני מתחיל ביתן • מנין שנאמר ויתן לך
 האלהים • ובמה חתם יצחק בקריאה
 שנאמר ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו
 עמד יעקב לברך את הישבטים • אמר
 אני פותח אלא בקריאה • שנאמר ויקרא
 יעקב אל בניו • ובמה חתם בזאת שנאמר
 חזאת אשר דבר להם אביהם • עמד משה
 לברך את ישראל • אמר איני פותח אלא
 בזאת מנין ממרה שקרינו בענין וזאת
 הברכה • (ובמה חתם משה אשריך ישרא

ואף דויד כשבא לומר תפלה ממקום
 שפסק משה משם התחיל אשרי האיש •
 דבר אחר • וזאת הברכה זה שאמר
 הכתוב מי יעלה בהר • רבנן אמרי
 מדבר במשה • מי יעלה בהר • זה משה
 שנאמר ומשה עלה אל האלהים • ומי
 יקום במקום קדשו זה משה • מנין שנאמר
 כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת
 קדש הוא • נקי כפים זה משה • מנין
 שנאמר לא חמור אחד מהם נשאתי • ובר
 לבב זה משה • אמר רבי יצחק הפדו
 הדיוט אם אומר לחבירו כזה גנאי הוא לו
 ומשה אמר דמה • יחרה אפך בעמך •
 אלא לבו ברור עליו שאינו תובע צורך
 עצמו אלא צרכן של ישראל • אשר לא
 נשא לשוא נפשו • זו נפשו של מצרי שלא
 נטלה על חנם אלא בדין עשה • ולא נשבע
 למרמה זה משה • שנאמר ויאל משה
 לשבת את האיש • ישא ברכה מאת
 • זה משה אמר רבי תנחומא אל תהי
 קורא בו ישא אלא ישא ברכה לאחרים •

וזאת הברכה • זה שאמר הכתוב רבות
 בנות עישו חיל ואת עלית על כלנה • מהו
 ואת עלית על כלנה • מדבר במשה על
 שנתעלה יותר מן הכל כיצד אדם הראשון
 אומר למשה אני גדול ממך שנבראתי
 בצלמו של הקדוש ברוך הוא • מנין
 שנאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו •
 אמר לו משה אני נתעלית יותר ממך •
 אתה כבוד שנתן לך נטר ממך שנאמר
 ואדם ביקר בד' ילין • אבל אני זיו הפנים
 שנתן לי והקדוש ברוך הוא עמי הוא •
 מנין שנאמר ומשה לא ידע כי קרן עוד
 פניו • דבר אחר נח אמר למשה אני גדול
 ממך שנצלת מדור המבול • אמר לו
 משה אני נתעלית יותר ממך • אתה
 הצלת את עצמך ולא היה בך כח להציל
 את דורך • אבל אני הצלת את עצמי
 ואת דורי כשנתחייבו בדיה בעגל • מנין
 שנאמר וינחם • על הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו • למה הדבר דומה לשני
 ספינות שהיו בים והיו בתוכם שני קברניטין

אחד הציל את עצמו ולא הציל את ספינתו
 ואחר הציל את עצמו ואת ספינתו למי היו
 מקלסין לא לאותו שהציל את עצמו ואת
 ספינתו • כך נח לא הציל אלא את עצמו
 אבל משה הציל את עצמו ואת דורו היו
 ואת עלית על כלנה • דבר אחר אברהם
 אמר למשה אני גדול ממך שהייתי זן
 לעובדים ושבים • אמר לו משה אני
 נתעלית יותר ממך • אתה היית זן בני
 אדם ערלים ואני הייתי זן בני אדם מהולים
 ולא עוד אלא אתה היית זן ביישוב ואני
 הייתי זן במדבר • דבר אחר יצחק אמר
 למשה אני גדול ממך שפישטתי צוארי על
 גבי המזבח וראיתי את פני השכינה • אמר
 לו משה אני נתעלית יותר ממך שארזה
 ראית פני השכינה וכהו עיניך מנין שנאמר
 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת מהו
 מראת מראת בשכינה • אבל אני הייתי
 מדבר עם השכינה פנים בפנים ולא כהו
 עיני שנאמר לא כהתה עינו ולא נס לחה •
 יעקב אמר למשה אני גדול ממך שנפגשתי

עם המלאך ונצחתי אותו * אמר לו משה
אתה נפגשת עם המלאך בפרבורין שלך
מלשון לפרכר (דה"א כו) ר"ל בחלוד וכרסותך כלומר למטה
כארץ * ואני עליתי אצלם בפרבורין שדהם
והם מתיראין ממני * מנין שנאמר מלכי
צבאות יהודון יהודון * לפיכך אמר שלמה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
(לא שהאבות רכרו עם משה ולא משה השיב רק הפסוק
של רכות כנות מרכר בעדם כאלו היו הם מדברים) אמר
הקדוש ברוך הוא הואיל ונתעקה מן הכל
הוא יברך את ישראל וזאת הברכה:
דבר אחר וזאת הברכה * אמר רבי שמואל
בר נחמן כיון שבא משה לברך את
ישראל * באו התורה והקדוש ברוך הוא
לברך את ישראל * וזאת הברכה זו התורה
שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל * אשר ברך משה זה
משה * איש האלהים זה הקדוש ברוך
הוא שנאמר * איש מלחמה וכל כך למה
לקיים מה שנאמר והחוט המשולש לא
במהרה ינתק :

דבר אחר וזאת הברכה * אמר רבי
תנחומא אם אלהים למה איש ואם איש
למה אלהים * אלא בשעה שהושרך ליאור
של מצרים איש ובשעה שהפכו לדם אלהים
דבר אחר בשעה שברה מדפני פרעה איש
ובשעה ששקען (לפרעה ולמצרים בים) אלהים *
דבר אחר בשעה שעלה לרקיע איש *
ומהו איש לפני המלאכים שכולם איש *
ובשעה שירד מן הרקיע אלהים מנין
שבתוב וייראו מגשת אליו * דבר אחר
בשעה שעלה לרקיע אלהים כשם שאין
המלאכים אוכלים ושותים * אף הוא לא
אוכל ולא שותה * מנין שנאמר ויהי שם עם
* * לחם לא אכל ומים לא שתה *
דבר אחר מהו איש האלהים אמר רבי
אבין מחציו ולמטה איש מחציו ולמעלה
אלהים * מהו לפני מותו רבנן אמרי מה
עשה משה נטל את מדאך המות והשליכו
לפניו והיה מברך השבטים כל אחד ואחד
לפי ברכתו (דריש לפני מותו לפני מי שרוצה להמתיר
ובפניו) * אמר רבי מאיר הלך מדאך המות

אצל משה ואמר לו הקדוש ברוך הוא
שלחני אצלך שאתה מסתלק ביום הזה
אמר לו משה כך מבאן שאני מבקש
לקדם להקדוש ברוך הוא מנין שכתוב
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה אמר
לו משה מה אתה מתנאה יש לו מי
שיקלוסוהו השמים והארץ מקלסין אותו
בכר שעה שנאמר השמים מספרים כבוד
א אמר לו משה ואני משתק אותן ומקדם
אותו שנאמר האזינו השמים ואדברה
בא אצרו פעם שניה מה עשה משה הזכיר
עליו שם המפורש וברח מנין שנאמר כי
שם י אקרא כיון שבא אצרו פעם שרישית
אמר הואיל ומן השם הוא צריך אני
לצדק עלי את הדין מנין שנאמר הצור
תמים פערו אמר רבי יצחק היתה נפשו
שר משה מתקשה לצאת והיה משה
מסויח עם נפשו ואמר נפשי תאמר שבקש
מלאך המות לשרוט עליך אמרה לו לא
יעשרה הקדוש ברוך הוא כן כי חלצת
נפשי ממות ותאמר שראית אותן כוכבים

ותכפי עמהם אמרה לו את עיני מדמעה
אמר לה תאמר שבקשו לדחות אותך
לגהנם אמרה לו את רגלי מדחי אמר
לה ולהיכן את עתידה להלוק אמרה לו
אתה לך לפניי בארצות החיים כיון
ששמע משה כך נתן לה רשות אמר לה
שובי נפשי למנוחיכי אמר רבי אבין כיון
שנסתלק התחתונים היו מקלסין אותו
ואומרים תורה צוה לנו משה והעליונים
מקלסין אותו ואומרים צדקת י עשה
והקדוש ברוך הוא מקדם אותו ולא קם
נביא עוד בישרא כמשה :

וזאת הברכה הלכה אדם מישראל שעלה
לקרות בתורה אין מותר לו לקרות
עד שלא יברך תחלה מברך ואחר כך
קורא אמר רבי אלעזר איזוהי הברכה
שבירך משה בתורה תחלה ברוך אתה י
אחינו מלך העולם אשר בחר בתורה הזאת
וקדשה ורצה בעושיה ולא אמר בעמליה
ולא אמר בהוגיה באלו שהן עושין את
דברי תורה ר"ל שמקיימים אותה בעושיה כלומר

ועוד כיון כמלת בעושיה אדם אומר לא למדת
 חכמה ולא למדת תורה מה אעשה אני
 שם ר"ל אדם שעושה מלות כמו שלמדוהו אחרים אבל לא
 למד חכמה ותורה אמר הקדוש ברוך הוא
 לישראל חייבם כל החכמה וכל התורה
 דבר אחד קל הוא להשיגם כל מי שמתירא
 אתי ועושה דברי תורה כל החכמה וכל
 התורה בלבם מנין שנאמר ראשית חכמה
 יראת יי שכל טוב לכל עושיהם יראת יי
 שהורה עמדת לעד יראת יי היא חכמה
 ולמה זכה משה שהקדוש ברוך הוא
 נתעסק עמו אלא בשעה שירד למצרים
 והגיע גאולתן של ישראל כל ישראל היו
 עסוקים בכסף וזהב ומשה היה מסבב
 את העיר ויגע שלשה ימים ושלשה לילות
 למצוא ארונו של יוסף שלא היו יכולים
 לצאת ממצרים חוץ מיוסף למה שכך
 השביע להם בשבועה לפני מותו שנאמר
 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר משנת יגע
 הרבה פגעה בו סגולה היא סמך בת אשר וקראת
 סגולה שיתתה כאוור נחמד לבית ישראל או גוטריקון סוד

גאולה שלא נמסר סוד הגאולה לא לה כדלוי כפ"ר וקום
 סופה פ"ק וראתה את משה שהיה
 עיף מן היגיעה אמרה לו אדוני משה
 למה אתה עיף אמר לה שלשה ימים
 ושלשה לילות סבבת את העיר למצוא
 ארונו שר יוסף ואין אני מוצא אותו
 אמרה לו בא עמי ואראך היכן הוא
 הוליכה אותו לנחל אמרה לו במקום הזה
 עשו ארון שר חמש מאות בכרים
 והשריכוהו בתוך הנחל החרטומים
 והאשפים וכן אמרו לפרעה רצונך שלא
 תצא אומה זו מכאן לעולם העצמות
 של יוסף אם לא ימצאו אותם עד עולם
 אינם יכולים לצאת מיד עמד משה על
 שפת הנחל ואמר יוסף אתה ידעת
 היאך השבעת לישראל פקד יפקד אלהים
 אתכם תן כבוד לאלהי ישראל ואר
 תעבב גאולתן של ישראל מעשים יש לך
 בקש רחמים לפני בוראך ועדה מן
 התהומות מיד התחיל ארונו של יוסף
 מפעפע ועודה מן התהומות כקנה אחד

אמר רבי יוחנן עשר מיתות כתובות על
 משה ואלו הן • הן קרבו ימך רמות •
 ומות בהר • כי אנכי מת • כי ידעתי אחרי
 מותי • ואף כי אחרי מותי • לפני מותו
 בן מאה ועשרים שנה במתו • וימת שם
 משה עבד יי • ויהי אחרי מות משה •
 משה עבדי מת • מלמד שעד עשרה
 פעמים נגזר עליו שלא יבנס לארץ ישראל
 ועדין לא נחתם גזר דין הקשה עד שנגלה
 עריו בית דין הנדול אמר לו גזירה היא
 מלפני שלא תעבור שנאמר כי לא תעבור
 את הירדן • ודבר זה היה קל בעיניו של
 משה שאמר ישראל חטאו חטאות גדולות
 כמה פעמים וכיון שבקשתי עליהם רחמים
 מיד קבר ממני שנאמר הרה ממני
 ואשמידם • מה כתיב תמן וינחם יי על
 הרעה • אכנו בדבר ואורי שנו • מה כתיב
 תמן ויאמר יי סרחתי כדברך • אני שלא
 חטאתי מנעורי לא כל שבן בשאתפלר
 על עצמי שיקבל ממני • וכיון שראה הקדוש
 ברוך הוא שקל הדבר בעיניו של משה

ואינו עומד בתפלה מיד קפץ ונשבע בשמו
 הנדול שלא יבנס לארץ ישראל • שנאמר
 לכן לא תביאו את הקהל הזה • ואין לכן
 אלא שבועה • שנאמר ולכן נשבעתי לבית
 עלי • וכיון שראה משה שנחתם עליו גזר
 דין • גזר עליו תענית ועג עונה פי' עסס עינול
 נומא סכיכו כמו בית סאסורים וישב בתוכה • ואמר
 איני זו מכאן עד שתבטר אותה גזירה •
 באותה שעה מה עשה משה לבש שק על
 כסרו מתקת לכנריו ונתעטף שק על כנריו ונתפלש
 באפר ועמד בתפלה ובתחנונים לפני
 הקדוש ברוך הוא • עד שנודעו שמים
 וארץ וסדרי כראשית ואמרו שמא הגיע
 צביונו רחמי של הקדוש ברוך הוא לחדש
 את עולמו • יצתה בת קול ואמרה עדין
 לא הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא
 לחדש את עולמו • אלא אשר בידו נפש
 כל חי ורוח כל בשר איש • ואין איש
 אלא משה שנאמר והאיש משה עניו מאד
 מכל האדם • מה עשה הקדוש ברוך
 הוא באותה שעה הכריז בכל שער ושער

של כל רקיע ורקיע ובכל בית דין ובית
 דין שלא יקבלו תפלתו של משה ולא יעלו
 אותה לפני מפני שנחתם עריו גזר דין
 אותו מראך שממונה על הכרזה אכרזיא
 שמו • באותה שעה קרא הקדוש ברוך
 הוא למלאכי השרת ואמר להם רדו
 בבהרה ונעלו כל שערי רקיע ורקיע שגבר
 קול התפלה כלפי מעלה ובקשו לעלות
 מ"ס הרקיע מפני קול תפלתו שר משה
 שהיתה תפלתו דומה לחרב שהוא קורע
 וחוחך ואינו מעכב שהיתה תפלתו מעין
 שם המפורש שלמד מן ^{זכוב} רב וסופר של
 מלאכי מרום: על אותה שעה הוא אומר
 ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
 יי ממקומו • ואין רעש אלא זיע • ואין
 גדול אלא משה שנאמר גם האיש משה
 גדול מאד בארץ מצרים • מהו ברוך כבוד
 יי ממקומו • בשעה שראו גלגלי מרכבה
 ושרפי להבה שאמר הקדוש ברוך הוא לא
 תקבלו תפלתו שר משה ולא נשאו רגו
 פנים • ולא נתן לו חיים • ולא הכניסו

לארץ ישראל • אמרו ברוך כבוד יי ממקומו
 שאין לפניו משוא פנים לא לקטן ולא
 לגדול • ומנין שהתפלל משה באותו
 הפרק חמש מאות וחמשה עשר פעמים
 כמנין סיד'ס שנאמר ואתחנן א' יי בעת ההיא
 לאמר ואתחנן בגמטריא הכי הוי באותה
 שעה אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא
 רבוננו שר עולם גלוי וידוע לפניך יגיעי
 וצערי שנצטערתי עד ישראל עד שיהיו
 מאמינים לשמך • במה צער נצטערתי
 עליהן במצות עד שקבעתי להן תורה
 ומצות • אמרתי כשראיתי בצרתן כך
 אראה בטובתן • ועכשיו שהגיע טובתם
 של ישראל אתה אומר לי לא תעבור את
 הירדן הזה • הרי אתה עושה תזכרתך
 פלסטת ענין ויוף וכוכ דבתיב ביומו תתן שכרו
 ולא תבוא עליו השמש • זוהי שידום עבודה
 של ארבעים שנה שעמדתי עד שהיו עם
 קדוש ונאמן • שנאמר ויהודה עוד רד עם
 א ועם קדושים נאמן •
 מלאך ^{קמט} הרשע ראש כל השטנים הוא

בְּכָל שָׁעָה הָיָה מִצְפָּה מִיתָתוֹ שֶׁר מֹשֶׁה
וְאוֹמֵר מָתִי יִגִּיעַ הַקֶּץ אוֹ הַרְגַע שָׁבוּ יָמוֹת
מֹשֶׁה שְׂאֵרֵד וְאֵטוֹל נִשְׁמָתוֹ הַיָּמִינוּ וְעַלְיֵי
אִמְרֵי דָּוִד צוֹפֵה רָשַׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ
אֵין לָךְ רָשַׁע בְּכָל הַשְּׁטָנִים כָּלֵם כְּסֵמֵס וְאֵין
צַדִּיק בְּכָל הַנְּבִיאִים כְּמֹשֶׁה שְׁנֵאמַר וְלֹא
קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה

מִשָּׁל לְמָה הַדְּבַר רוֹמָה לְאַדָּם שְׁנֵזְדַמֵּן
לְסַעוֹדֵרֵת חֲתָן וּבְכָה וְהָיָה אוֹרְתוֹ הָאִישׁ
מִצְפָּה וְאוֹמֵר מָתִי יִגִּיעַ שְׁמַחְתְּכֶם וְאַשְׁמַחֶה
בָּה ר"ל כְּכֹלֵם כֵּן דִּימָס מִיתָת מַסָּס לְהַלּוּלָה כִּךְ הָיָה
כְּסֵמֵס הַרְשָׁע מִצְפָּה נִשְׁמָתוֹ שֶׁר מֹשֶׁה כִּי כָל
מֵאוּוֹי לִמְעַן לֹא יוֹשְׁלֵמוּ יִשְׂרָאֵל כְּתַכְלִית סְלִימוֹתָן וְאוֹמֵר
מָתִי יִהְיֶה מִיכָּא בּוֹכָה וְאֲנִי מִמְּלֵא פִי שְׁחוֹק
עַד שְׂאֵמַר לוֹ מִיכָּאֵר מָה רָשַׁע אֲנִי
בּוֹכָה וְאַתָּה מִשְׁחַק אֵד תִּשְׁמַחִי אוֹיְבֵתִי
לִי כִי נִפְלֵתִי קָמְתִי כִי אֲשַׁב בְּחֶשֶׁךְ יִי אֹר
לִי כִי נִפְלֵתִי מִפְּטוֹרְתוֹ שֶׁר מֹשֶׁה קָמְתִי
מִפְּרָנְסָתוֹ ר"ל הַסְּבִיב לְיִשְׂרָאֵל שֶׁר יְהוֹשֻׁעַ בְּשָׁעָה
שְׁהָפִיל שְׁלִשִׁים וְאַחַד מְלָכִים כִּי אֲשַׁב
בְּחֶשֶׁךְ בְּחֶרֶבֶן בֵּית רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן יִי אֹר

לִי לְיָמוֹת הַמַּשִּׁיחַ סֵאז יוֹשְׁלֵמוּ כְּתַכְלִית הַתְּקוּן וְתַסְבִּיב

סְבִיב לִי כְּתַכְלִית :

עַד כָּאֵן עֲלֵתָה לְמֹשֶׁה שָׁעָה אַחַת שְׁנֵאמַר לוֹ
שָׁעָה א' לְמֹת בְּאוֹתָרוֹ שָׁעָה אִמְרֵי מֹשֶׁה
לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁר עוֹלָם
אִם אֵין אַתָּה מְכַנֵּס אוֹתִי לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל
הִנֵּחַ אוֹתִי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּסוּל וְאַחִיָּה וְלֹא
אַמוֹת אִמְרֵי לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם
לֹא אֲמִיתָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵיאָךְ אַחִיָּךְ לְעוֹלָם
הַבָּא וְלֹא עוֹד אִלָּא שְׂאֵתָרוֹ עוֹשֶׁה
תּוֹרָתִי פְּלִסְתָּר שְׁכַתּוֹב בְּתוֹרָתִי עַל יָדְךָ
וְאֵין מִיָּדִי מְצִיל אִמְרֵי מֹשֶׁה לְפָנַי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁר עוֹלָם אִם אֵין אַתָּה
מְכַנֵּס אוֹתִי לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּחַ אוֹתִי
בְּחַיֹּת הַשָּׂדֶה יֵשׁ כְּדַבְּרִים לוֹ כּוּוֹנָה עַמּוּקָה וְרַמּוּזִים
כְּפִלְאִים וְאִינֵס כְּפִשׁוּטֵס שְׁהֵן אֲוֹכְלִים עֵשְׂבִים
וְשׁוֹתִין מִיָּם וְחַיִּין וְרוֹאִין אֵת הָעוֹלָם כִּךְ
תְּהֵא נִפְשֵׁי כְּאַחַת מֵהֵן אִמְרֵי לוֹ רַב לָךְ
אִמְרֵי רְפָנִיו רְבוּנוֹ שֶׁר עוֹלָם וְאִם לֹא
הִנֵּחַ אוֹתִי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּעוֹף זֶה שֶׁהוּא
פוֹרַח בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם וּמְלַקֵּט מְזוֹנוֹ

לקח אותו ושם אותו על כתפו והיה סובל
 אותו וכר ישראל אחריו וישראל היו
 סובלים את הכסף ואת הזהב שננטרו
 ממצרים ומשה סובל ארונו של יוסף :

אמר לו הקדוש ברוך הוא משה אתה
 אומר שדבר קטון עשית חייך החסר
 הזה שעשית גדול הוא ולא השגחת לכסף
 ולזהב אף אני אעשה עמך החסר הזה
 ואתעסק עמך בשעה שהגיעו ימי משה
 להפטור מן העולם אמר לו הקדוש ברוך
 הוא קרבו ימך אמר לפניו רבוננו שר
 עולם אחר כל היגיעה הזאת אתה אומר
 לי הן קרבו ימך לא אמרת כי אחיה
 ואספר מעשיה אמר לו אי אתה יכול
 כי זה כל האדם אמר משה רבוננו של
 עולם דבר אחר אני מבקש ממך לפני מותי
 שאכנס לארץ ישראל ויבקעו כל השערים
 שבשמים ותהומות ויראו שאין זולתך
 כלומר שיכירו ישראל האמונה האמתית וישינו כבוד שאתה
 הוא מלא כל העולמות כמו שאם יבקעו כל השערים
 ויראו שאין זולתך מנין שנאמר וידעת היום

והשבות ללכת וגו' אמר לו הקדוש ברוך
 הוא אתה אמרת אין עוד אף אני אומר
 ולא קם נביא עוד בישראל במשה לכל
 האותות והמופתים ולכל המורא הגדול

אשר עשה משה לעיני כל ישראל :
 הן קרבו ימך למות אמר רבי איבו אמר
 משה רבוננו שר עולם בדבר שקלסתיה
 בתוך ששים רבוא מקדשי שמך סכאמר סן
 לה' אסיך השמים בו קנסת עלי מיתה שנאמר
 הן קרבו ימך למות כל מדותיה מדה
 כנגד מדה מדה רעה כנגד מדה טובה
 כחמים מדה חסרה כנגד מדה שלימה
 מדה צרה כנגד מדה רחבה אמר לו
 הקדוש ברוך הוא למשה אף זו מדה טובה
 היא שאמרת לך הן שנאמר הנה אנכי
 שולח מלאך הן צדיק בארץ ישלם הנה
 אנכי שולח לכם את אליה הנביא וכשם
 שעדית אתי על ששים רבוא כך אני
 מעדה אתך לעתיד לבוא בתוך חמשים
 וחמש רבוא צדיקים גמורים שנאמר הן
 הן בגמטריא הכי הוי' ה' חמשה כ' חמשים ;

בכר יום ולעת הערב חוזר לקנו כד תהא
 נפשי כאחת מהם • אמר לו רב לך מהו
 רב לך • אמר לו רב לך אשר דברת
 כיון שראה משה שאין ברירה יכולה להצילו
 מדרך המות • באותה שעה אמר • הצור
 תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אמונה
 ואין עול צדיק וישר הוא :

מה עשה משה נטר את המגדה קלף של עור
 וכתב עליה שם המפורש וספר השיר פרשת
 סחוינו עדין לא מלא לכתוב עד שהגיע
 הרגע שבו ימורת • באותה שעה אמר
 הקדוש ברוך הוא לגבריאל גבריאל צא
 והבא נשמתו של משה • אמר לפניו רבונו
 של עולם מי שהוא שקור כנגד ששים
 רבוא איך אני יכול לראות במותו ומי שיש
 בו דברים אלו איך אני יכול לעשות לו
 קצף • ואחר כך אמר לו למיכא צא והבא
 נשמתו של משה • אמר לפניו רבונו של
 עולם אני הייתי לו רב והוא הירי לי
 לתלמיד ולא יכול אני לראות במותו •
 ואחר כך אמר לטמט הרשע צא והבא נשמה

של משה • מיד לבש כעס וחגר חרבו
 ונתעטף אכזריות והלך לקראתו של משה
 כיון שראה אותו שהוא יושב וכותב שם
 המפורש וזוהר מראהו דומה לשמש והוא
 למלאך • צבאות היה מתירא מן משה אמר
 ודאי שאין המלאכים יכולים ליטול נשמתו
 של משה • וטרם שהראה סמט את עצמו
 למשה • היה משה יודע שבא סמט • וכיון
 שראה סמט את משה אחזתו רעדה וחיל
 פיולדה ולא מצא פתחון פה לרבר עם
 משה עד שאמר משה לסמט אין שלום אמר
 • לרשעים מה תעשה בכאן • אמר לו
 לטול נשמתך באתי אמר לו מי שגרך
 אמר לו מי שברא את כל הבריות •
 אמר לו אין אתה נוטר נשמתו • אמר לו
 כר באי עולם נשמתן מסורים לידי •
 אמר לו יש בי כח מכל באי עולם • אמר
 לו מה פחד • אמר לו אני בן עמרם
 שיצאתי ממעי אמי מהור ולא נצרכת
 למוהלני ובו ביום שנוולדתי מצאתי פתחון
 פה והלכתי ברגלי ודברתי עם אבי ואמי

וּאֲפִילוּ חֹלֵב לֹא יִנְקָתִי ר"ל שריכר קודם שינק חלב
 וּבִשְׁהֵייתִי בֶן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים הִתְנַבְּאתִי
 וְאָמַרְתִּי שְׁעֵתִיד אָנִי לְקַבֵּל תּוֹרָה מִתּוֹךְ
 לַהֲבִי אִשׁ וּבִשְׁהֵייתִי מֵהֶדֶד בַּחוּץ נִכְנַסְתִּי
 לַפְּרֻטְלִין שֶׁל מֶדֶד וְנִטְלָתִי כֶּתֶר מֵעַד רֹאשׁוֹ
 וּבִשְׁהֵייתִי בֶן שְׁמֹנִים שָׁנָה עָשִׂיתִי אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי שִׁשִּׁים רְבוֹא
 לְעֵינַי כָּד מִצְרַיִם וְקִרְעַתִּי אֶת הַיָּם לְשָׁנִים
 עָשָׂר קָרְעִים וְהִפְכָתִי מִי מָרָה לְמָתוֹק
 וְעֲלִיתִי וְדִרְכָתִי דֶרֶךְ בְּשָׁמַיִם וְהֵייתִי תוֹפֵס
 בְּמַלְחָמָתָן שֶׁל מְלָאכִים שְׁקִטְרֵנוּ שְׁלֹא תִכְתֵּן הַתּוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל וְקִבַּלְתִּי תּוֹרָה שֶׁל אִשׁ וְדִרְתִּי תַחַת
 כֶּסֶף אִשׁ וְסוֹכַתִּי תַחַת עַמּוּד אִשׁ
 וְדִבַּרְתִּי עִמּוֹ פָּנִים בְּפָנִים וְנִצַּחְתִּי בַּפְּמִדְיָא
 שֶׁל מַעְלָה וּגְלִיתִי רְזִיחָם לְבָנֵי אָדָם
 וְקִבַּלְתִּי תּוֹרָה מִיְמִינוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְלִמְדָתִי אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל וְעָשִׂיתִי
 מִדְּחָמָה עִם סִיחוּן וְעוּג הַיּוֹ אֲחִים כְּנִי שְׁמַחֲזִי (כֹּהֵן
 פ' הַאֲשֶׁר) שְׁנֵי גְבוּרֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם שֶׁבִשְׁשַׁעַת
 הַמְּבוּד לֹא הִגִּיעוּ מִיָּם לְקַרְסוּלֵיהֶן מִפְּנֵי
 גְבָהֶן וְהַעֲמַדְתִּי חֲמָה וּלְבָנָה בְרוּם עוֹלָם

וְהַכִּיתִים בְּמַטֵּה שִׁבְדֵי וְהִרְגָתִים מִי יֵשׁ
 בְּבָאֵי עוֹלָם שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת כֵּן לֶךְ רִשְׁעִי
 מִכָּאֵן אֵין לֶךְ לוֹמֵר כֵּן לֶךְ בְּרַח מִלְּפָנַי
 אֵינִי נוֹתֵן גִּשְׁמָתִי לֶךְ מִיָּד חֲזֹר סַמָּט וְהַשִּׁיב
 דְּבַר לְפָנַי הַגְּבוּרָה אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְסַמָּט לֶךְ וְהִבֵּא גִשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
 מִיָּד שָׂרָף חֲרָבוֹ מִתְּעַרְרָה וְעַמְדַּת עַד מֹשֶׁה
 מִיָּד קִצַּף עָלָיו מֹשֶׁה וְנִטַּל אֶת הַמַּטֵּה
 בְּיָדוֹ שֶׁחֲקוֹק בּוֹ שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ וּפָגַע בּוֹ כְּסַמָּט
 בְּכָל כַּחוֹ עַד שָׁנָס מִלְּפָנָיו וְרִץ אַחֲרָיו בְּשֵׁם
 הַמְּפֹרָשׁ וְנִטַּר קָרַן הוֹדוֹ מִבֵּין עֵינָיו וְעוֹר
 אֶת עֵינָיו * גַּם הַדְּבָרִים הַאֵלֶּם יֵשׁ כֶּסֶם דְּמוּיִם עֲמוּקִים
 וְאֵינֶם כְּפִשְׁטוּס עַד כֵּאֵן עֲלָתָה לְמֹשֶׁה סוּף רַגַע
 יִצְתָה בֵּת קוֹדֶשׁ וְאָמְרָה הִגִּיעַ סוּף מִיתְתֶךָ
 אָמַר מֹשֶׁה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ
 שֶׁל עוֹלָם זְכוּר אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁנִּגְלִית עָלַי
 בְּסִנְיָה וְאָמַרְתִּי לִי לָכוּ וְאֲשַׁלְּחֶךָ אֶפְרַעָה
 וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם זְכוּר
 אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁהֵייתִי עוֹמֵד עַל הַר סִינִי
 אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה בְּבִקְשָׁה
 מִמֶּךָ אֶתְמַסְרֵנִי בְּיַד מְלָאכֵי הַמּוֹת יִצְתָה

בת קול ואמרה לו א תתירא אני בעצמי
 מטפל בך ובהבורתך באותה שעה עמד
 משה וקדש עצמו בשרפים וירד הקדוש
 ברוך הוא משמי שמים העליונים לטור
 נשמתו של משה ושלשה מדאבי השרת
 עמו מיכאל וגבריאל וזנוזאל הוא ענטרון
 ונקרא בן לפי שמסר לו סק"כ כל גנוי סולמות מיכאל
 הציע מפתו של משה וגבריאל פירס בגד
 של בויז מראשותיו וזנוזאל מרגלותיו
 מיכאל מצד אחד וגבריאל מצד אחר
 אמר הקדוש ברוך הוא למשה משה
 השקף הסכך עיניך זה על גב זה והשקף
 עיניו זה על גב זה אמר לו הנח ידך על
 החזה והניח ידו על החזה אמר לו הקף
 רגליך זו אצל זו לסמכס יחד שלא יקום ריוח כינסס
 והקף רגליו זה אצל זה באותה שעה
 קרא הקדוש ברוך הוא לנשמה מתוך גופו
 אמר לה בתי מאה ועשרים שנה קצבתך
 כתתי לך קככ היותך בגופו של משה עכשיו
 הגיע קצך לצאת צאי אל תאחרי אמרה
 לפניו רבנו של עולם יודעת אני שאתה

אלה כל הרוחות וכל הנפשות נפש החיים
 והמתים מסורים בידך ואתה בראתני
 ואתה יצרתני ואתה נתתני בגופו של משה
 מאה ועשרים שנה ועכשיו יש גוף מהור
 בעולם יותר מגופו של משה שלא נראה
 בו רוח סרוחה מעולם ולא רמה ותולעה
 לכן אני אוהבת אותו ואני רוצה לצאת
 ממנו אמר לה הקדוש ברוך הוא נשמה
 צאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי
 שמים העליונים ואני מושיבך תחת כסא
 ככודי אצל כרובים ושרפים וגדודים
 אמרה לפניו רבנו של עולם מאצל
 שכנתך ממרום ירדו שני מדאכים עזא ועזא
 והמדו בנות ארצות והשחיתו דרכם על
 הארץ עד שתלית אותם בין הארץ לרקיע
 אבל בן עמרם מיום שנגלית אליו בסנה
 לא בא ראשתו שנאמר ותדבר מרים
 ואהרון במשה על אדות האשה הכושית
 בבקשה ממך תניחני בגופו של משה
 באותה שעה נשקו הקדוש ברוך והוא
 ונטל נשמתו כנשיקת פה ענין כסיקס הוא דכקוט

החושק בחשוק ומחוק כך הנפש נפרדת מן העו"הו שלא כהרגש
 טעם מיתקם ושלא ע"י כח המשחית הוא מ"המ ואין טומאה
 כמת לא מלך מ"המ * והיה הקדוש ברוך הוא
 כביכול בוכה ואומר מי יקום לי עם מרעים
 מי יתיצב לי עם פועלי און שכל הנכבאים לא עמדו
 כפרץ ולא מסרו נפשם על ישראל כמר"עם שאמר ואם אין מחני
 נא * ורוח הקודש אומר ולא קם נביא עוד
 בישראל במשה רו"הק החפץ להרוק שפע הנכבאים למטה
 וראה שנסתלק הנביא הגדול מן העולם שכתלעיתו שרם
 רו"הק על ישראל שמים בוכים ואומרים אבד
 חסיד מן הארץ שע"י זכותו היה מריק השמים שפע
 על הארץ * ארץ בוכה ואומרת וישר באדם
 אין כי היה ישר יודע לכלכל עניונו הנקנה בעניונו ארזים
 וכשבקש הושע רבו ולא מצאו היה בוכה
 ואומר הושיעיהו יי כי גמר חסיד כי פסו
 אמונים מבני אדם ומלאכי השרת אומרים
 צדקת יי עשה וישראל היו אומרים
 ומשפטיו עם ישראל אלו ואלו היו אומרים
 יבא שלום ינוחו ער משכבותם הודך נכחו
 זכר צדיק לברכה ונשמתו לחיי עולם הבא
 אמן * ברוך יי לעולם אמן ואמן :

עין יעקב להושענא רבא סוטה פ"א

מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא
 משה * חנו רבנן כמה חביבות מצות
 ער משה רבינו שכר ישראל נתעסקו
 בבזיה והוא נתעסק במצות * שנאמר
 חכם לב יקה מצות ואויל שפתים ילבט *
 ומנין היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור
 אמרו סרח בת אשר נשתירה מאותו הדור
 הדרך משה אצרה * אמר לה כלום את
 יודעת היכן יוסף קבור * אמרה לו ארון
 של מתכת עשו לו מצרניים וקבעוהו בנילוס
 הנהר כדי שיתברכו מימיו * הדרך משה
 ועמד על שפת הנילוס אמר יוסף יוסף
 הגיע עת שגשבע הקדוש ברוך הוא
 לגאור את ישראל * והגיעה השבועה
 שהשבעת את ישראל * אם אתה מראה את
 עצמך מוטב * ואם לאו הרי אנחנו מנוקים
 משבועתך * מיד צף ארונו שר יוסף וא
 תתמה היאך ברזל צף * שהרי כתיב והי
 האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל א
 המים ויצעק ויאמר אהה ארוני והוא

שָׂאוֹר • וַיִּשְׂרֹךְ שָׁמָּה וַיִּצַף הַבְּרוֹזֹל • וְהִלֵּא
דְּבָרִים קָדְוִים וְחֹמֶר • וּמָה לַיִּשְׁעַ תְּלַמִּידוֹ שֶׁ
אֵלֵיהוּ וְאֵלֵיהוּ תְּלַמִּידוֹ שֶׁל מֹשֶׁה צָף הַבְּרוֹזֹל
מִפְּנֵי • מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה :

לא שלמד מפיו לא תורתו של משה לימדו לסיקו

רַבִּי נֹתָן אָמַר בְּקַבְרֵינִי שֶׁל מַלְכִים הִיא
קְבוּרָה • הַלֵּךְ מֹשֶׁה וְעָמַד עַל קַבְרֵינִי קְבוּרָה
שֶׁל מַלְכִים • אָמַר יוֹסֵף יוֹסֵף הִגִּיעַ עֵרַת
שְׁנֵי שָׁבַע הַקְּדוּשָׁה בְרוּךְ הוּא רַגְאוֹל אֶת
יִשְׂרָאֵל וְהִגִּיעָה הַשְּׁבוּעָה שֶׁהִשְׁבַּעְתָּ אֶת
יִשְׂרָאֵל אִם אַתָּה מֵרָאֵה אֶת עֲצָמְךָ מוֹטֵב
וְאִם לֹא הִרִי אֲנַחְנוּ מִנּוּקִים מִשְׁבוּעַתְךָ
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִזְדַּעְזַע אַרְוֹנוֹ שֶׁר יוֹסֵף •
נָטְלוּ מֹשֶׁה וְהִבִּיאוּ אֶצְלוֹ • וְכָל אוֹרְתָם
שָׁנִים שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר הִיא אַרְוֹנוֹ שֶׁל
יוֹסֵף וְאַרְוֹן שֶׁר שְׁבִינָה מֵהַלְכִין זֶה עִם זֶה
וְהָיוּ עוֹבְרִים וְשׁוֹבִים אוֹמְרִים מַה טִּיבָן שֶׁל
שְׁנֵי אַרְוֹנוֹת הַדָּלוּ • אָמְרוּ אֶחָד שֶׁל מֵת
וְאֶחָד שֶׁל שְׁבִינָה • אָמְרוּ וְכִי דָרְכוּ שֶׁר
מֵת לְהֵלֵךְ עִם שְׁבִינָה כַּתְּמִים אָמְרוּ קִיִּים זֶה
מַה שְׁכַתּוֹב בָּזֶה • וְאִי לֹא אֶעֱסֵק בִּיה מֹשֶׁה

לֹא הוּוּ מֵעַסְקֵי בֵיה יִשְׂרָאֵל • וְהַכְּתִיב וְאֵת
עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הִזְעִרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם • וְתוֹ אִי לֹא אֶעֱסֵקוּ
בֵיה יִשְׂרָאֵל בְּנֵיו לֹא הוּוּ מֵעַסְקֵי בֵיה
וְכַתִּיב וַיְהִי לְבְנֵי יוֹסֵף לְנַחֲלָה אָמְרוּ הִנִּיחוּ
לוֹ כְבוֹדוֹ בְּמִרְוּבֵים יוֹתֵר מִבְּמוֹעֵטִים • וְתוֹ
אָמְרוּ הִנִּיחוּ לוֹ כְבוֹדוֹ בְּגִדוּלִים יוֹתֵר
מִבְּקַטְנִים • קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם • מָאִי שֵׁנָא בְּשֶׁכֶם
אָמְרוּ מִשְׁכֶּם גְּנֻבָהוּ וְלִשְׁכֶם נַחְזִיר אֲבָדָה •
הַשֵּׁן קָרָאִי אֶהְדְּרִי • כְּתִיב וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת
עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ • וְכַתִּיב וְאֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף
אֲשֶׁר הִזְעִרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם • אָמַר רַב
חַמָּא בְּרַבֵּי חֲנִינָא כֹּר הַעוֹשֶׂה דְּבַר וְלֹא
גָּמְרוּ וּבֵא אַחַר וּגְמְרוּ מֵעַרְהָ עֲלֵיו הַכְּתוּב
עַל שְׁגָמְרוּ כְּאֵלוֹ עֲשָׂאוּ כֹלוֹ • רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר אֵף מוֹרִידִין אוֹתוֹ מִגְּדוּלָתוֹ דְּכַתִּיב
וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֶרֶץ אַחִיו • רַבִּי שְׁמוּאֵל כֹּר
נַחְמֵנִי אָמַר אֵף קוֹבֵר אֶשְׁתּוֹ וּבְנֵיו שְׁנֵי אָמַר
וְתַמַּת בַּת שׁוּעַ אִשְׁתּוֹ יְהוּדָה וְכַתִּיב וַיָּמָת
עַר וְאוֹנָן • אֵל"כ כֹּלְכֵס כַּמְסָה שְׁמַת כַּעֲבַר סִידְרָן • מִי
לָנוּ גְדוּל מִמֹּשֶׁה שֶׁלֹּא נִתְעַסַּק בּוֹ אֶלֶּל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר וַיִּקְבַּר אֹרְחוֹ
 בְּנֵי אֱמוּנָה מוֹל בֵּית פְּעוֹר • וַיֹּאמֶר אֵלַי יי רַב
 לָךְ • אָמַר רַבִּי לְוֵי בְּרַב בֶּשֶׂר בְּרַב בְּשִׁרוֹהוּ
 בְּרַב בֶּשֶׂר דְּכִתִּיב רַב לְכֶם בְּנֵי לְוֵי •
 בְּרַב בֶּשֶׂר וְהוּוּ דְכִתִּיב רַב לָךְ • דְּבַר אַחַר
 רַב לָךְ • רַב יֵשׁ לָךְ וּמְנוּ יְהוֹשֻׁעַ • דְּבַר
 אַחַר רַב לָךְ שְׁלֵא יֹאמְרוּ הָרַב כְּמָה קָשָׁה
 וְהַתְּלִמִּיד כְּמָה סָרְבִּין • וְכָל כֶּךָ לְמָה ר"ל סֵלֵא
 נִתְקַבְּלָה תַּפְּלִתוֹ לִיכְנֹס לְאַרְצָא • תְּנָא דְבִי ר' יִשְׁמַעֲאֵל
 לְפִיּוֹם גַּמְלָא שְׁחֵנָא • לְפִי כַח סַבְמַל מַרְכִּיּוֹס כְּמַשָּׁא

כּוּן לְפִי דְקָדְקוּן אַחֲרֵי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֵּין מֵאָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי
 הַיּוֹם שְׂאִין תִּלְמוּד לֹמַר הַיּוֹם • וּמָה תִּלְמוּד
 לֹמַר הַיּוֹם הַיּוֹם מִדְּאֹו יָמֵי וּשְׁנוֹתַי לְדַמְדָּךְ
 שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלִים שְׁנוֹתֵיהֶם שֶׁל
 צְדִיקִים מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ • שְׁנֵאמַר
 אֵת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא :

לֹא אוֹבֵל עוֹד לְצֵאת וּלְבֹא • מָאִי לְצֵאת
 וּלְבֹא • אֵלֵימָא לְצֵאת וּלְבֹא מִמֶּשׁ • וְהַכְּתִיב
 וּמֹשֶׁה בֵּין מֵאָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא
 כְּהִתָּה עֵינָו וְלֹא נָס לְחַה • וְכִתִּיב וַיַּעַרְ

מֹשֶׁה מִעֲרֻבוֹת מוֹאָב אַ הֵר נָכוּ וְתַנִּינָא
 שְׁתֵּיב עֵשְׂרָה מִעֲרֻוֹת הָיוּ שְׁסֵם וּפְסַעֲנָא
 מֹשֶׁה כְּפִסְעָה אַחַת אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר
 נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן לְצֵאת וּלְבֹא בְּדַבְרֵי
 תּוֹרָה מִלְּמַד שְׁנִסְתַּמּוּ מִמְּנוּ מַעֲיִנוֹת
 הַחֲכָמָה • וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְּצוּ
 בְּאֵהָל מוֹעֵד תְּנָא אוֹתָהּ שֶׁבֶת שְׁבֶת שֶׁל
 דִּיּוֹזְגֵי הֵיתָה הוּ זְנִי ר"ל כ' זִוְנוֹת סַבְכָּר הִיָּה מַשָּׁא
 וְלַעֲרַב נַעֲשָׂה יוֹשֻׁעַ כִּי מַרְעֵ"ס לְלַב"ע כְּשֶׁכֶּת עַת הַמַּנְחָה

נִיטְלָה רְשׁוֹת מְזֵה וְנִיתְּנָה לְזֵה :

תְּנֵינָא אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה אֲלֵמְלָא מְקַרָּא
 בְּתוֹב אִי אֲפִשֶׁר לְאוֹמְרוֹ הֵיכֵן מֹשֶׁה
 מֵת בְּחֵלְקוֹ שֶׁל רְאוּבֵן דְּכִתִּיב וַיַּעַל מֹשֶׁה
 מִעֲרֻבוֹת מוֹאָב אַ הֵר נָכוּ וְנָכוּ בְּחֵרְקוֹ
 שֶׁל רְאוּבֵן קִיִּמָּא דְכִתִּיב וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ
 אֵת חֲשִׁבוֹן וְאֵת אֲדַעְלָא וְאֵת קְרִיתִים וְאֵת
 נָכוּ • וְהֵיכֵן מֹשֶׁה קָבוֹר בְּחֵרְקוֹ שֶׁל גַּד
 דְּכִתִּיב וַיִּרְא רֵאשִׁית לְוֵי כִּי שְׁסֵם חֵלְקָת
 מְחֻקֵּק סְפוּן • מְחֵלְקוֹ שֶׁל רְאוּבֵן עַד חֵלְקוֹ
 שֶׁל גַּד כְּמָה הוּי אַרְבַּעָה מִלִּיּוֹ אוֹתָם
 אַרְבַּעָה מִלִּיּוֹן מִי הוֹלִיכוֹ • מְלַמֵּד שֶׁהִיָּה

מִשֶׁה מֵת מוֹטֵר בְּכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה וּמִדְּאֲכִי
הַשָּׁרֵת אוֹמְרִים צְדָקָת יי עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטֵי
עִם יִשְׂרָאֵל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֹמֵר מִי
יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פּוֹעְלֵי
אֵן וּשְׂמוּאֵל אָמַר מִי כִּהְתַּכְּס וּמִי יוֹדֵעַ
פֶּשֶׁר דְּבַר וּרְל' כֵּן אֲמַר סַק"כס וְכֵן ר' יוֹחָנָן אִו' סָכַן
אֲמַר סַק"ס וְכֵן כּוֹלֵס רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר וְהַחֲכָמָה
מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵיזָה מְקוֹם בִּינָה וְרַב נַחֲמָן
בַּר יִצְחָק א' וַיִּמַּת שֵׁם מִשֶׁה עֶבֶד יי סַמְלִיּוֹן
סס חכס אָמַר וַיִּמַּת שֵׁם מִשֶׁה סַפְרָא רַבִּי

דִּישְׂרָאֵל :

תַּנְיָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר שְׁנַיִם עֶשֶׂר
מִיל עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִיל כְּנֶגֶד מַחְנֶה
יִשְׂרָאֵל הָיָה בַת קוֹל מִשְׁמִיעַ וְאוֹמֵר וַיִּמַּת
מִשֶׁה סַפְרָא רַבִּי דִּישְׂרָאֵל וַיִּשׂ אוֹמְרִים
לֹא מֵת מִשֶׁה כְּתִיב הִכָּא וַיִּמַּת שֵׁם מִשֶׁה
וּכְתִיב הִתֵּם וַיְהִי שֵׁם עִם יי מ' יוֹסוּמ' לִילָה מַה
לְהֶזֶן עוֹמֵד וּמִשְׁמִשׁ אֶף כָּאֵן עוֹמֵד וּמִשְׁמִשׁ
וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּגֵיא בְּאַרְצָן מוֹאֵב מוֹד בֵּית
פְּעוֹר וְאוֹמֵר רַבִּי בְּרַכְיָה סִימֵן בְּתוֹךְ סִימֵן
וְאֶפְלוּ חֲכִי וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ

וְכִבְר שְׂרָחֵר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה אֲרִיס אֶלְעָד
גַּסְטְרָא מוֹסַל שֶׁר בֵּית פְּעוֹר הָרְאוּנִי הֵיכָן
מִשֶׁה קְבוּר וְעָמְדוּ לְמַעְלָה נִדְמָה לָהֶם
לְמִטָּה וְלְמִטָּה נִדְמָה לָהֶם לְמַעְלָה וְ
נַחֲרָקוּ לְשֵׁתֵי כְּתוּת וְאוֹתָם הָעוֹמְדִים
לְמַעְלָה נִדְמָה לָהֶם לְמִטָּה וְאוֹתָם הָעוֹמְדִים
לְמִטָּה נִדְמָה לָהֶם לְמַעְלָה לְקִיּוּם מַה
שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה :

אָמַר רַבִּי חֲמַא בְּרַבִּי חַנִּינָא אֶף מִשֶׁה
רַבִּינוּ אֵינּוּ יוֹדֵעַ הֵיכָן קְבוּר כְּתִיב הִכָּא
וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ וּכְתִיב הִתֵּם
וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מִשֶׁה אִישׁ הַיָּהוּדִים
וְאוֹמֵר רַבִּי חֲמַא בְּרַבִּי חַנִּינָא מִפְּנֵי מַה
נִקְבֹּר מִשֶׁה רַבִּינוּ מוֹד בֵּית פְּעוֹר בְּרִי
לְכַפֵּר עַל מַעֲשֵׂה פְּעוֹר :

וְאוֹמֵר רַבִּי חֲמַא בְּרַבִּי חַנִּינָא מִפְּנֵי מַה נִּסְתַּתֵּר
קְבֹרוֹ יֵשׁ מִשֶׁה מֵעֵינֵי בֶּשֶׂר וְרַס
מִפְּנֵי שְׁגָרוּי וַיְדוּעַ לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁעֵתִיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִיחָרֵב וְלִהְגָלוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם שְׂמָא יְבוֹאוּ לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל

משה באותה שעה ויעמדו בכביה ויתחננו
 למשה ויאמרו לו רבינו משה עמוד בחפלה
 בערנו ועומד משרה ומבטל הגזרה מפני
 שחביבים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם
 שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל במדבר
 וסרחו במעשיהם ועשו עגל קצף הקדוש
 ברוך הוא עליהם ואמר למשה הרף ממני
 ואשמידם כמה צדיקים היו באותו הדור
 וכמה חסידים משה ואהרן ויהושע צדד
 ומידד ושבעים זקנים ושאר חכמים
 ותלמידים ורא עשה בשבילם ולא ביטל
 הגזרה אלא בשביל משה כ"ל ס"ל כשכיל האבות
 שכן כתיב זכור לאברהם ליצחק ולישׂרעל עבדיך ונז' :

ואמר רבי חמא בר חנינא מאי דכתיב
 אחרי יי אלהיכם תלכו וכי אפשר
 לו לאדם להלוך אחר שכינה והלא כבר
 נאמר כי יי אלהיך אש אוכלה הוא אל
 הנא אלא הך אחר מדותיו של הקדוש
 ברוך הוא מה הוא הלביש ערמים דכתיב
 ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
 וילבישם אף אתה הלביש ערמים הקדוש

ברוך הוא ביקר חולים דכתיב וירא אליו
 יי בארזי ממרא * שיום שלישי למולתו היום וכל לבקרו
 אף אתה בקר חולים הקדוש ברוך הוא
 קבר מתים דכתיב ויקבר אותו בגיא *
 אף אתה קבור מתים הקדוש ברוך הוא
 נחם אבלים דכתיב ויהי אחרי מות אברהם
 ויבך אלהים את יצחק בנו נחמו על אביו
 וכירכו ברכת אבלים * אף אתה נחם אבלים :
 ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
 וילבישם רב ושמואל חד אמר דבר
 הבא מן העור למר וחד אמר דבר שהעור
 נהנה בו פשתן שארם לוכס סמוך לעור כשרו דרש
 רבי שמלאי תורה תחלתה גמילות חסדים
 וסופה גמילות חסדים תחלתה גמילות
 חסדים דכתיב ויעש לאדם ולאשתו כתנות
 עור שכלבו ערומים וסופה גמילות חסדים
 דכתיב ויקבר אתו בגיא :

דרש רבי שמלאי מפני מה נתאווה משה
 רבינו ליכנס לארץ ישראל וכי לאכול
 מפריה היה צריך אלא כך אמר משה
 רבינו הרבה מצורת נצטוו ישראל שאין

מתקימין אלא בארץ אפנים אני לארץ כרי
 שיתקימו על ידי אמר לו הקדוש ברוך
 הוא כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר
 מעלה אני עליך כאלו עשיתם שנאמר
 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק
 שרל תחת אשר הערה למות נפשו ואת
 פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא
 ודפושעים יפגיע לכן אחלק לו ברבים
 שאני מחלק לו שכר שלם שמה תאמר
 באחרונים ולא בראשונים תלמוד לומר
 ואת עצומים יחלק שרל באברהם יצחק
 ויעקב שהיו עצומים בתורה ובמצות
 תחת אשר הערה למות נפשו שמסר עצמו
 למיתה שנאמר ועתה אם תשא חטאתם
 ואם איז מחני נא מספרך אשר כתבת
 ואת פושעים נמנה שנמנה עם מתי מדבר
 והוא חטא רבים נשא שכפר על מעשה
 העגל ודפושעים יפגיע שבקש רחמים על
 פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ואין
 פגיעה אלא תפלה שנאמר ואתה אל
 תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם

רנה ותפלה ואל תפנע בי זכותו וזכות
 תפלתו יגן בעדנו ובעד כל ישראל אמן
 בן יחי רצון :

וקר פר' וימי דף ר"ך ע"א קודם סא"ז

תא חזי כד אתער דינא בעלמא דקודשא
 בריך הוא יתיב על פרסי דינא למידן
 עדמא בעי בר נש לאתערא תשובה
 דיתוב מחובוי דהא ההוא יומא פתקין
 כתיבו ומשרתכחי בלהו באחמתא הא
 כתיבין אי זכי בר נש דיתוב קמיה מאריה
 קרעין פתקין דעליה לבתר קודשא בריך
 הוא זמין קמיה דבר נש יומא דכפורי יומא
 דתשובה אי תב מחטאוי טב ואי לא
 פקיד מלכא למחתם פתקין וי דהא
 תשובה בעיא לאסתלקא מגיה אי זכי
 בתשובה שלימתא כדקא יאות תלין ליה
 עד ההוא יומא בתראה דעצרת דהוה
 תמינאה להג ואי עבד תשובה שלימתא
 לקמיה מאריה אתקרעו ואי לא זכי
 אנון פתקין נפקין מבי מלכא ואתמסרן
 בידוי דסנטירא ודינא מתעביד ופתקין

לא מהדרן תו לבי מלכא • בדין צולמין
אתעברו מניה • ולא משתכחין עמיה כיון
דמתעברן מניה • הא ודאי טופסקא גזירת
דמלכא ויטעום כסא דמותא • ובההוא
ליליא דחגא בתראה סנטירין ^{סלומי סדון זמין}
ופתקין נטלין • ברתר דנטלי לון צולמין
מתעברן ולא משתכחין ברהו ידי • ואי
משתכחין בהו ידי • דינא גריעא או יעבר
ערוי דינא מרעין בישין בגריעיותא דלהון
והא אוקימנא להא • ובספרי קדמאי אמרי
יתיר • כד רישא אגרע וישתכח גופא •
בריה או אנתתיה ישתכחו והוא יסתלק •
והני מלי כד לא אהדר כר ההוא זמנא
בתיובתא • אבל אי אהדר טעמא דמותא
יטעם ויתסי • ואי גופא לא יתחזי וישתכח
רישא • אנון סדקין והוא אתקיים • והני
מלי כד בריה זעירא ברשותיה • ואי דוי
פגימו • עבדתא דידוי פגימין • רגלוי •
מרעין רדפין עליה • ערק צולמא ואהדר •
ערק ואהדר • עליה כתיב בפקר תאמר
מי יתן ערב • והאי כד נהרא סיהרא ודיליא

אתתקן בנהרא אבל זכאי חסירי ככל יומא
ויומא מסתכרי בדביהו באלו ההוא יומא
מסתדקי מעלמא ועברין תיובתא שדימתא
קמיה מאריהון ולא יצטרכון למלה אחרא
זכארו חולקיהון בעלמא דין ובעלמא
דארתי :

פר' לו דף ל"ח ע"ב

ותנינן בספרא דרב המנונא סכא • דהא
ההוא חילא דאתפקדא על אילנין
אלין כד חד וחד מאלין לא נטיל ברכאן
דחדותא לעילא אלא בזמנא דא • וחדותא
דלהון כלהו לעילא • וחדותא דאילנין אלין
לתתא כלהו בזמנא דא הוא • ואתערותא
דלהון באנן קדושי מלכא תלין • וכד
ישראל נטלי לון כלא אתער בזמנא דא •
ועלמא מתברכא לארקא ברכאן לעלמא
כתיב קול " עד המים אר הכבוד • אמר
רבי יוסי דא אברהם קול " בפחדא יצחק
קול " בהדר דא יעקב קול " שבר ארזים
דא נצח • קול " חוצב להבות אש דא
הוד • קול " יחיל מדבר דא צדיק קול " יחולל
אילות דא צדק • וכלהו מתגדלי על

ימא • ואתשקין במיא לגדלא • הדא הוא
 דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן •
 וכדהו הני מתערי ברבאן לזלמא מההוא
 שקיו דאתשקין בלהו :

תא חזי הני שבע קלין תלין ובמלה דפומא
 בשאר יומי שתא והשתא לא תלין
 אלא בעובדא • ואנן עובדא קא בעינן ולא
 מדה • כגין דבזמנא דא מברך לכל שתא
 וביומא שביעאה דחג הוא סיומא דדינא
 דעלמא • ופתקין נפקין מבי מלכא • וגבורן
 מתערו ומסתימי בהאי יומא • וערבי נחל
 תלין בהו • ובעיין גבורן דאתערא למיא
 ולסחרא שבע זמנין לרואוה דהאי מזבח
 ממיא דיצחק בגין דאתמליא מיא דהאי
 בירא דיצחק וכד הוא אתמליא כל עלמא
 אתברכא במיא • ובהאי יומא גבורות
 בעינן למיא וסימא לון לבתר דהא בהאי
 יומא מסתימי דינא • ובגין כך בעינן
 לבטשא לון בארעא ולסימא לון דלא
 משתכחי דהאי יומא אתערותא וסימא
 הוא • ועל דא אתערותא וסימא הוה

דעכדינן בערבי נחל • אמר רבי חייה
 ודאי הכי הוא ושפיר • וערבי נחל • מסטרא
 דנחל נפקי גבורן • ובהאי יומא מתערי
 ומסימי בהאי יומא כתיב וישב יצחק ויחפור
 את בארות המים בארת כתיב חסר וישב
 מהו וישב אלא יומא קדמארה דירחא
 שרותא דדינא הוא בכל עלמא • ויצחק
 קימא לכרסיא למידן עלמא בהאי יומא
 וישב יצחק דאתערא דינן ולסימא דינן
 ויחפר את בארת המים לארקא גבורן
 לכנסת ישראל דאתערא למיא דהא מיא
 בגבורן נחתן לעלמא • וכגין דאנון גבורן
 לא נחתין אלא בעיבא • ויומא דעיבא לא
 נחא רוחהון דקימי עלמא אלא בגין
 דעלמא אצטריך להו • מאי טעמא בגין
 דעלמא בדינא אתברי וכלא בעיא הכי •
 בגין כך כלא בעובדא תליא מלתא • ועל
 דא כהנא בעובדא ותקונא דאיהו עביד
 לתתא אתערו עלאין ותתאין לתקנא לון
 ומתתקני על ידוי :

אמר רבי יוסי הא תנינן ערבה רדמי לשפון

בהאי יומא מאי היא • אמר רבי חייה אף
 על גב דלדרשא הוא דאתי הכי הויה
 ודאי • דהא בהאי יומא בשפון תליא •
 בהאי יומא פקיד מלכא למיהב פתקין
 לסנטירא ומסתימי דינין • ואסתים לישנא
 בישא מעלמא • ביומא קדמאה דירחא
 שרותא דדינא הוא וסיומא הוא בהאי יומא
 והא אתמר תא חזי ביומא דא שלמין וסימי
 עמין עובדי עבודה זרה ברכאן דלהון
 ושראן בדינא ישראל • ביומא דא מסימי
 דינין דלהון ושראן בברכתא • דהא ליומא
 אחרא זמינין לאשתעשע במלכא לנטלא
 מניה ברכאן לכל שתא • ובההוא חרותא
 דא משתכחי במלכא אלא ישראל
 בלחודיהו ומאן דיתיב עם מלכא ונטל ליה
 בלחודיה כל מה דבעי שאיך ויהיב ליה •
 ועל דא ישראל שראן • ועמין עובדי
 עבודה זרה מסימי •

ואחר כך ילמדו האדרא זוטא

אדרא זוטא קדישא

תאנא בההוא יומא דרבי שמעון בעי
 לאסתלקא מן עלמא והוה מסדר
 מדוי • אתכנשו חברייה לבי רבי שמעון
 והוה קמיה רבי אלעזר בריה ורבי אבא •
 ושאר חברייה • והוה מליא ביתא • זקיף
 עינוי רבי שמעון וחמא דאתמלי ביתא •
 בכה רבי שמעון ואמר בזמנא אחרא כד
 הוינא בבי מרעי הוה רבי פנחס בן יאיר
 קמאי • ועד דברירנא דוכתאי אוריכו לי
 עד השתא • וכד תבנא אסחר אשא
 מקמאי ומעלמין דא אתפסק • ולא הוה
 עאר בר נש אלא ברשותא • והשתא
 חמינא דאתפסק והא אתמלי ביתא עד
 דהוה יתבי פתח עינוי רבי שמעון וחמא
 מה דחמא ואסחר אשא בביתא • נפקו
 כלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי
 אבא ושאר חברייה יתבו אבראי • אמר
 רבי שמעון לרבי אלעזר בריה • פוק חזי
 אי הכא רבי יצחק דאנא מערבנא ליה •

אַימא ליה דיסדר מלוי וייתב לגבאי
 זבאה חולקה קס רבי שמעון וייתב
 וחיך וחרי אמר אן אנון חבריא קס
 רבי אלעזר ואעיל לון ויתבו קמיה זקיף
 ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא והוה חרי
 ואמר אנון חבריא דאשתכחו בבי אדרא
 יזמנן הכא נפקו בלהו ואשתארו רבי
 אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי
 יוסי ורבי תייא אדהכי עאל רבי יצחק
 אמר ליה רבי שמעון כמה יאות חולקך
 כמה חידו בעי לאתוספא קך בהאי יומא
 יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר
 קמיה אמר רבי שמעון הא השתא שעתא
 דרעותא הוא ואנא בעינא למיעל בלא
 כסופא לעלמא דאתי והא מלין קדישין
 דלא גליאן עד השתא בעינא לגלאה
 קמי שכינתא דלא ימרון דהא כגריעותא
 אסתלקנא מעלמא ועד בען טמירין הו
 בלבאי למיעל בהו לעלמא דאתי וכך
 אסדרנא לכו רבי אבא יכתוב ורבי
 אלעזר ברי ירעי ושאר חבריא ירחשון

בלביהו קס רבי אבא מבתר כתפוי
 וייתב רבי אלעזר בריה קמיה אמר ליה
 קום ברי דהא אחרא יתיב בההוא אתר
 קס רבי אלעזר אתעטף רבי שמעון
 וייתב פתח ואמר לא המתים יהללו יה
 ולא כל יורדי דומה לא המתים יהללו יה
 הכי הוא ודאי אנון דאקרון מתים דהא
 קודשא בריך הוא חי אקרי והוא שארי
 בין אנון דאקרון חיים ולא עם אנון דאקרון
 מתים וסופיה דיקרא פתיב ולא כר
 יורדי דומה וכל אנון דנחתין לדומה
 בגיהנם ישתארון שאני אנון דאקרון חיים
 דהא קודשא בריך הוא בעי ביקריהון
 אמר רבי שמעון כמה שניא שעתא דא
 מאדרא דבאדרא אודמן קודשא בריך
 הוא ורתבוי והשתא הא קודשא בריך
 הוא הכא ואתי עם אנון צדיקיא דבגנתא
 דערן מה דלא אערעו באדרא וקודשא
 בריך הוא בעי ביקריהון דצדיקיא יתיר
 מיקריא דילה כמה דכתיב בירבעם
 דהוה מקטר ומפלה לעבודה זרה וקדשא

בריך הוא אוריך ליה וכיון דאוישט ידיה
 לקבליה דערדו נביאה . אתיבש ידיה
 דכתיב ותיבש ידו ועל דפלה לעבודרה
 זרה לא כתיב אלא על דאוישט ידיה
 לערו נביאה והשתא קודשא בריך הוא
 בעי ביקרא דירין . וכלהו אתאן עמיה
 אמר הא רב המנונא סבא הכא וסחרניה
 שבעין צדיקי גליפן בעטרין . מנהרין כל
 חד וחד מזיהרא דזיוא דעתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין והוא אתי למשמע
 בחדותא ארין מלין דאנא אימא עד דהוה
 יתיב אמר הא רבי פנחס בן יאיר הכא
 אתקיננו דוכתיה אזדעזעו חבריא דהו
 תמן וקמו ויתכו בשפולי ביתא ורבי
 אלעזר ורבי אבא . אשהתירו קמיה
 דרבי שמעון . אמר רבי שמעון באדרא
 אשתבחנא דכל חבריא הוו אמרי ואנא
 עמהון השתא אימא אנא בלחודאי וכלהו
 ציתין למדולי עלאין ותתאין זכאה חולקי
 יומא דין פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי
 ועלי תשומתו כל יומין דאתקטונא בהאי

עדמא בחד קטירא אתקטונא ביה
 בקדשא בריך הוא . וכגין כך השתא
 ועלי תשוקתו דהוא וכל סיעתא קדישא
 דיליה אתו למשמע בחדוה . מלין סתימין
 ושכחא דעתיקא קדישא . סתימא דכל
 סתימין . פריש ואתפרש מכלא ודא פריש
 דהא כלא ביה מתדבקן והוא מתדבק
 בכלא . הוא הוא כלא עתיקא דכר
 עתיקין . סתימא דכל סתימין . אתתקן
 ולא אתתקן . אתתקן בגין לקיימא כלא
 ולא אתתקן בגין דלא שכיח כד אתתקן .
 אפיק תשעה נהורין דלהטין מניה מתקונוי
 ואנון נהורין מניה מתנהרין ומתלהטין
 ואזרין ומתפשטין לכל עיבר . כבוצינא
 דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר . ואנון
 נהורין דמתפשטין כד יקרבו למנדע לון
 לא שכיח אלא כוצינא בלחודוי . כך הוא
 עתיקא קדישא כוצינא עלאה סתימא
 דכל סתימין ודא שכיח בר אנון נהורין
 דמתפשטין דמתגלין וטמירו ואנון אקרון
 שמא קדישא . וכגין כך כלא חד ומר

דאמרי חברנא בספרי קדמאי דאנון דרגין
 דאתבריאו ועתיקא קדישא אתגלי בהו
 בכל חד וחד משום דאנון תקונין דעתיקא
 קדישא לאו השתא עדנא להני מלין דהא
 אמינא לון באדרא קדישא וחמינא מה
 דלא ידענא הכי ועד השתא אסתים
 בלבאי מלה והשתא אנא בלחודאי
 אסהידנא קמי מלכא קדישא וכל הני
 זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אילין
 גולגלתא דרישא חורא לאו ביה שירותא
 וסיומא קולטרא דקטפוי ארתפשט
 ואתנהיר ומניה ירתון צדיקיא ארבע מאה
 עלמין דכסופין לעלמא דאתי מהאי
 קולטרא דקטפא דהיא גולגלתא חורא
 גטיף טלא כל יומא לההוא זעיר אנפין
 דאתר דאקרי שמים וביה זמינן מיתיא
 לאחיא לזמנא דאתי דכתיב ויתן לה
 האלהים מטל השמים ואתמליא רישיה
 ומההוא זעיר אנפין גטיף לחקר תפוחין
 וכל חקר תפוחין נהירין מההוא טלא
 האי עתיקא קדישא טמיר ונגיז וחכמתא

עלאה סתימאה בההוא גולגלתא משתכת
 ודאי בהאי עתיקא לא אתגליא אלי
 רישא בלחודוי כגין דאיהי רישא לכר
 רישא חכמתא עלאה דאיהי רישא ביה
 סתים ואקרי מוחא עלאה מוחא סתימא
 מוחא רשכיך ושקיט ולית דידע ליה
 בר איהו :

תלת רישין אתגלפן דא לנו מן דא ודא
 לעילא מן דא רישא חדא חכמתא
 סתימאה דאתכסיא ודא מתפתחא
 וחכמתא דא סתימאה רישא לכר רישי
 דשאר חכמות רישא עלאה עתיקא
 קדישא סתימא דכל סתימין רישא דכל
 רישא רישא דלאו רישא ודא ידע ודא
 אתידע מה דהוי ברישא דא דלא אתדבק
 בחכמתא ולא בסוכלתנו ועל האי אקרי
 ברח לך אל מקומך והחיות רצוא ושוב
 ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין דביה
 תליא אין וכל אנון שערין וכל אנון גימין
 ממוחא סתימאה נפקין וכלהו שעיעין
 בשמודא ודא אתחזי קדלא כלא הוה

בגין דהאי עתיקא קדישא בחד הוי כלא
 בחירו ודא שניא מרחמי לעלמין בתלת
 עשר מכילן דרחמין אשתכח בגין דהאי
 חכמתא סתימאה דביה מתפרש תלת
 זמנין לארבע והוא עתיקא כדיר לון ושליט
 על כלא חד ארחא דנהיר בפלגותא
 דשערי דנפקי ממוחא הוא ארחא דנהירין
 ביה צדיקיא לעלמא דאתי דכתיב וארח
 צדיקים פאור נגה ועל דא כתיב הו
 תתענג על יי ומהאי ארחא מתנהירין כל
 שאר ארחין דתלין בזעיר אנפין האי
 עתיקא סבא דסבין פתרא עלאה לעילא
 דמתעטרין ביה כל עטרין וכתרין ומתנהירין
 כל בוצינין מניה ומתלהטין והוא הוא
 בוצינא עלאה טמירא דלא אתידע האי
 עתיקא אשתכח בתלת רישין וכלילן בחד
 רישא וההוא רישא עלאה לעילא לעילא
 ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת
 אוף הכי כל שאר בוצינין דנהירין מניה
 כלידן בתלת עוד עתיקא אתרשים בתרין
 כדלא דעתיקא בתרין הוא פתרא עלאה

דכל עלאין רישא דכל רישי וההוא דהוי
 לעילא מן דא דלא אתידע כך כל שאר
 בוצינין סתימן בתרין עוד עתיקא קדישא
 אתרשים ואסתים בחד והוא חד וכלא הוא
 חד כך כל שאר בוצינין מתקשרין
 ומתהדרין בחד ואנון חד:

מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא רצון אקרי
 דהא רישא עלאה דא דסתים לעילא דלא
 אתידע פשיט חד טורנא בסומא יאה
 ואתכליל במצחא ובגין דאיהו רעוא דכל
 רעוין אתתקן במצחא ואתגליא בבוסטא
 האי מצחא אקרי רצון וכך רצון אתגליא
 רעוא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין וכל
 צלותין דלתתא מתקבלין ומתנהירין אנפוי
 דזעיר אנפין וכלא ברחמי אשתכח וכל
 דינין אתטמרון ואתכפין בשבתא כשעתא
 דצלות דמנח דהוא עדן דכל דינין מתערין
 אתגליא האי מצחא ואתכפין כל דינין
 ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין ובגין כך
 אשתכח שבת בלא דינא לא לעילא ולא
 לתתא ואפלו השא דגיהנם אשתקע

באתריה ונייחין תיביא ועל דא אתוספ
 נשמתא דחרו בשבתא ובעי בר נש למחדי
 בתלת סעודתי דשבתא • דהא כל
 מהימנותא וכל כללא דמהימנותא ביה
 אשתבח • ובעי בר נש לסדרא פתורא
 ולמיכר :

תלת סעודתי דמהימנותא ולמחדי בהו •
 אמר רבי שמעון אסהדנא עלי לכל
 אלן דהכא • דהא מן יומאי לא בטילנא
 אלן תלת סעודתי • ובגינהון לא
 אצטריכנא לתעניתא בשבתא • ואפילו
 ביומי אחרני לא אצטריכנא כל שבן
 בשבתא דמאן דזכי בהו זכי למהימנותא
 שלימתא חד סעודתא דמטרוניתא • וחד
 סעודתא דמלכא קדישא וחד סעודתא
 דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
 ובההוא עלמא יזכי בהו לאלן • האי רצון
 כד אתגליא • כל דינין ארתכפין
 משולשליהון תקונא דעתיקא קדישא
 אתתקן בתקונא חד כללא דכל תקונין
 והוא הבמה עלאה סתימאה כללא דכל

שאר והאי אקרי עדן עלאה סתימאה והוא
 מוחא דעתיקא קדישא והאי מוחא אתפשט
 לכל עיבר • מניה אתפשט עדן אחר
 ומהאי עדן אתגלף וההוא רישא סתימא
 דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט
 חד טורנא דהוה מתתקן לאתנהרא בטש
 בהאי מוחא ואתגלף ואתנהיר בכמה
 נהירין ואפיק וארשים בכוציטא דא כהאי
 מצחא ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי
 רצון והאי רצון אתפשט לתתא בדקנא
 עד ההוא אתר דמתישבא בדקנא ואקרי
 חסד עלאה ודא איהו נוצר חסד ובהאי
 רצון כד אתגליא • מסתכלין מארי דדינא
 ומתכפין :

עינוי דרישא דעתיקא קדישא תרין כחד
 שקילן דאשגחין תדירא ולא נאים •
 דכתיב לא ינוס ולא יישן שומר ישראל
 ישראל קדישא • בגין כך לא אית ליה
 גבינין על עינא ולא כסותא ההוא מוחא
 אתגלף ונהיר בתלת חורין דעינא בחורא
 חרא מסתחין עינין דזעיר אנפין • דכתיב

רוחצות בחלב • דהוא חורא קדמארה •
ושאר חורין אסתחין ונהרין לשאר כוצינין
מוחא אקרי נביעא דברכתא • נביעא דכל
ברכאן מניה אשתכחו • וכגין דהאי מוחא
דהיט בתלת חורין דעינא בעינא תלי ביה
ברכתא • דכתיב טוב עין הוא יבורך • דהא
במוחא תלין חורי דעינא האי עינא כד
אשגח בזעיר אנפין • אנהרן כלהו בחירו
עינא דא הוא כלא ימינא לית בה
שמאלא עינין דתתא ימינא ושמאלא תרי
בתרי גונין • בצניעותא דספרא אולופנא
דהא יו"ד עלאה יו"ד תתאה ה"א עלאה
ה"א תתאה וי"ו עלאה וי"ו תתאה • כד
אנון עלאין בעתיקא תלין • תתאין בזעיר
אנפין אנון לאו תלין אלא אנון ממש
ובעתיקא קדישא תלין דהא שמא דעתיקא
אתכסיא מפלא ולא אשתכח אבר אלין
אתון דתלין בעתיקא בגין דיתקימון אנון
דלתתא דאי לאו הכי לא יתקימון וכגין כך
שמא קדישא סתים וגליא • ההוא דסתים
לקבליה דעתיקא קדישא סתימא דכלא

וההוא דאתגליא בזעיר אנפין וכגין כך כל
ברכאן בעין סתים וגליא אלין אתון סתימן
דתלין בעתיקא קדישא אמאי תלין יו"ד
לקימא יו"ד דלתתא •

חוטמא כהאי חוטמא • בנוקבא דפרדשקא
דביה נשיב רוחא דחיי לזעיר אנפין
ובהאי חוטמא בנוקבא דפרדשקא תליא
ה"א לקימא ה"א אחרא דלתתא • ודא
רוחא נפיק ממוחא סתימא וקרי רוחא
דחיי • ובהאי רוחא זמינין למנדע חכמתא
בזמנא דמלכא משיחא • דכתיב ונחה עליו
רוח • רוח חכמה ובינה • האי חוטמא היין
מכל סטרין חדו שלימא נחת רוח אסותא
בחוטמא דזעיר • הנפין כתיב עלה עשן
באפו • והכא כתיב ותהלתי אחטם לך •
ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא
אוקים ה"א בפומא • והכא לא מתקימא הכי
ולא אצטרפא • אף על גב דבחד סלקא
אלא בה"א דינא תליא • ודינא בחוטמא
תליא • דכתיב עלה עשן באפו • ואי תימא
הא כתיב ואיש מפיו תאכל • עקרא דרוגזא

בחוטמא תליא כל תקונין דעתיקא קדישא
 במוחא שקיט וסתים מתתקנן וכל תקונין
 דזעיר אנפין בחכמה תתאה מרתקנן
 דכתיב פלם בחכמה עשית וה"א כללא
 דכלא ודאי מה בין ה"א לה"א ה"א דהכא
 דינא אתער מנה ודהכא רחמי גו רחמי :
 בדקנא דעתיקא קדישא תליא בר יקירו
 דכלא מזלא דכלא אקרי מהאי
 דקנא מזלא יקירא דכל יקירין מזלי עלאי
 ותתאי כלהו משגיחין לההוא מזלא בהאי
 מזלא תליא חיי דכלא מזוני דכלא בהאי
 מזלא תלין שמיא וארעא גשמין דרעוא
 בהאי מזלא אשגחותא דכלא בהאי מזלא
 תלין כל חילין עלאין ותתאין תלת עשר
 נביעין דמשחא דרבותא טבא תלין בדקנא
 דמזלא יקירא דא וכלהו נפקין לזעיר אנפין
 לא תימא כלהו אלא רישעה מניהו
 משתבחן בזעיר אנפין לאכפיא דינין וכד
 האי מזלא תליא בשקולא עד טבורא כל
 קדושי קדושיין דקדושה ביה תלין בהאי
 מזלא פשיט פשיטותא דקוטרא עלאה

ההוא רישא דכל רישין דלא אתידע ולא
 אשתמודע ולא ידעין עלאין ותתאין כגין
 כך כללא בהאי מזלא תליא בדקנא דא
 תלת רישין דאמינא מתפשטן וכלהו
 מתחברן בהאי מזלא ומשתבחין ביה
 ובגין כך כל יקירו דיקירותא בהאי מזלא
 תליא כל אלין אתון דתלין בהאי עתיקא
 כלהו תלין בהאי דקנא ומתחברן בהאי
 מזלא ותלין ביה לקימא ארזון אחרנין
 דאלמלא לא סלקין אלין אתון בעתיקא
 לא קימין אלין אחרנין ובגין כך אמר משה
 בד אצטריך יי תרי זמני ופסיק טעמא
 בגויהו דהוא במזלא תליא כללא מהאי
 מזלא מתכספי עלאי ותתאי ומתכפין
 קמיה זכאה חולקיה מאן דזכי להאי האי
 עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דא
 אדכר ולא אשתבח ובגין דאיהו רישא
 עלאה לכר עלאין לא אדכר בר רישא
 חדא כללא גופא לקימא כללא והאי טמיר
 וסתים וגניז מכללא תקונין אתתקנן בההוא
 מוחא סתימא דכללא דאתפשט ואתתקן

כלא • ונפיק חסד עלאה ותתאה • וחסד
 עלאה אתפשט ואתתקן ואתכליל כלא
 במוחא סתימאה דא • כד אתתקן חורא דא
 בנהירו דא • בטש מאן דבטש בהאי מוחא
 ואתנהיר ותליא ממזלא יקירא מוחא אחרא
 דאתפשט ונהיר לתלתין ותריין שבילין •
 כד אתנהיר נהיר ממזלא יקירא ואתנהירו
 תלת רישין עלאין תריין רישין וחד דכליל
 לון • ובמזלא תלין ואתכלילן ביה • מכאן
 שארי לאתגליא יקירו דדקנא דאיהו מזלא
 סתימאה • ואנון מרתתקן ביה כמה
 דעתיקא קדישא תלת רישין מרתעטרין
 ביה הכי כלא בתלת רישין וכד ארתנהרין
 תלין כלהו דא כדא בתלת רישין • תריין
 מתריין סטרין וחד דכליל לון ואי תימא
 מאן עתיקא קדישא •

תא חזי לעיקא לעילא אית דלא אתידע
 ודא אשתמודע ודא אתרשים והוא
 כליל כלא • ותריין רישין ביה כלילן • וכדין
 כלא הכי אתתקן • וההוא לאו במנינא ודא
 בכללא ודא בחושבן אלא ברעותא דלכא

על דא אתמר זמרתא אשמרה דרכי
 מחטא בלשוני אתר דשירותא אשתכח
 מעתיקא קדישא דאתנהיר ממזלא הוה
 נהירו דחכמתא דמתפשט לתלתין ותריין
 עיבר • ונפקא מההוא מוחא סתימאה
 מנהירו דביה ומה דעתיקא קדישא נהיר
 בחכמתא דא הוה שירותא ממה
 דאתגליא ואתעביד לתלת רישין • ורישא
 חדא כליל לון • ואלין תלת מתפשטן
 דזעיר אנפין • ומאלין נהרין כלא • אתגליף
 האי חכמתא ואפיק חד נהרא דנגיד ונפיק
 דאשקאה גנתא • ועייל ברישא דזעיר אנפין
 ואתעביד חד מוחא • ומרתמן אתמשיך
 ונגיד בכל גופא • ואשקי כל אנון נטיעאן
 דדא הוא דכתיב ונהר יוצא מערן להשקות
 את הגן • תו אתגליף האי חכמתא ואתמשך
 ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא
 אחרא ההוא נהירו דאתמשכא מניה אלין
 תריין משיכן אתגליפו ומתחברן בחד רישא
 דעמיקא דבירא • דכתיב בדעתו תהומות
 נבמעו ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד

מוּחָא אַחְרָא וּמִתְמָן אֲתַמְשִׁיךְ וְעֵייל לְגוּ
 גּוּפָא וּמְלִיא כָּר אַנּוּן אֲדָרִין וְאַכְסֻדְרִין
 דְּגּוּפָא הָדָא הוּא דְכְתִיב וּבִדְעַת חֲדָרִים
 יִמְלֵאוּ וְאַלִין נְהָרִין מְנַהִירוּ דִּהְהוּא מוּחָא
 עֲלָאָה סְתִימָאָה דְנָהִיר בְּמִזְלָא עֲתִיקָא
 קְדִישָׁא וְכֵלָא דָא כְּדָא תְּלִין וְאַתְקֶשֶׁר דָּא
 כְּדָא וְדָא כְּדָא עַד דִּישְׁתַּמּוּדַע דְכֵלָא חֲד
 וְכֵלָא הוּא עֲתִיקָא וְלָא אֲתַפְרֶשׁ מְנִיה כְּלוּם
 אֲלִין תְּלַר נְהוּרִין נְהָרִין לְתַלְתָּא אַחְרַנִין
 דְּאַקְרוּן אֲבָהִן וְאַלִין נְהָרִין לְבְּנִין וְכֵלָא
 נְהִיר מֵאַתְר חֲד כְּד אֲתַגְלִיא הָאֵי עֲתִיקָא
 רַעּוּא דְרַעּוּן כֵּלָא נְהִיר וְכֵלָא אֲשֶׁתְּכַח
 בַּחְרוּ שְׁלִימָתָא דְהָאֵי חֲכַמְתָּא אֲקָרִי עֶדָן
 וְהָאֵי עֶדָן אֲתַמְשִׁךְ מֵעֶדָן עֲלָאָה סְתִימָאָה
 דְכָל סְתִימִין וּמֵהָאֵי עֶדָן אֲקָרִי שִׁירוּתָא
 דְבַעֲתִיקָא לָא אֲקָרִי וְלָא הוּי שִׁירוּתָא
 וְסִיּוּמָא וְכַגִּין דְלָא הוּי בֵּיה שִׁירוּתָא
 וְסִיּוּמָא לָא אֲקָרִי אַתָּה כַּגִּין דְאַתְכַּסִּיא
 וְלָא אַחְגְּלִיא וְאַקְרִי הוּא וּמֵאַתְר דִּשִׁירוּתָא
 אֲשֶׁתְּכוּן אֲקָרִי אַתָּה וְאַקְרִי אַב דְכְתִיב כִּי
 אַתָּה אֲבִינוּ וְרַנְיִנִן בְּאַגְדָּתָא דְכִי רַב

יִבָּא סְבָא כְּדָלָא דְכֵלָא זְעִיר אֲנִפִין אֲקָרִי
 אַתָּה עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְאַתְכַּסִּיא אֲקָרִי הוּא
 וְשִׁפִּיר וְהִשְׁתָּא קְרִינִן בְּאַתְר דְּאֲדִשִׁירוּתָא
 אֲשֶׁתְּכַח אַתָּה אַף עַל גַּב דְאַתְכַּסִּיא מְנִיה
 הוּי שִׁירוּתָא וְאַקְרִי אַב וְהוּא אַב לְאַבְהִין
 וְהָאֵי אַב נָפִיק מֵעֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכְתִיב
 וְהַחֲכֵמָה מֵאִין תִּמְצָא וְכַגִּין כַּךְ לָא
 אֲשֶׁתַּמּוּדַע

תָּא חוּי כְּתִיב אֱלֹהִים הַבִּין דְרַבָּה דְרַבָּה
 מִמֶּשׁ אַבְל וְהוּא יָדַע אֶת מְקוּמָהּ
 מְקוּמָהּ מִמֶּשׁ וְכָל שְׂבִין דְרַבָּה וְכָל שְׂבִין
 דְהָיָא חֲכַמָּה דְסְתִימָא בֵּיה בַעֲתִיקָא
 קְדִישָׁא הָאֵי חֲכַמָּה שִׁירוּתָא דְכֵלָא מְנִיה
 מִתְפַּשְׁטִין תְּלַתִין וְתַרְיִין שְׁבִילִין וְאוּרִיתָא כְּהוּ
 אֲתַכְלִילַת בְּעֵשְׂרִין וְתַרְיִין אַתּוּן וְעֵשֶׁר אֲמִירִין
 הָאֵי חֲכַמָּה אַב לְאַבְהִין וְכַהָאֵי חֲכַמָּה
 שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא אֲשֶׁתְּכַח וְכַגִּין כַּךְ חֲכַמָּה
 עֲלָאָה חֲכַמָּה תַתָּאָה כַּךְ אֲתַפְּשֵׁט חֲכַמָּה
 אֲקָרִי אַב לְאַבְהִין כֵּלָא לָא אֲתַכְלִיל אֲלָא
 בְּהָאֵי דְכְתִיב כֵּלָם בְּחֲכַמָּה עֵשִׂית וְזָקַף
 רַבִּי שְׁמַעוֹן יְרוּי וְחֲרִי אֲמַר וְדָאֵי עֶדָן הוּא

לַגְלָאָה וְכִלְיָא אֶצְטְרִיךְ בְּשַׁעְתָּא דָּא :
 תָּאנָא בְּשַׁעְתָּא דַּעְתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
 דְּכֵר סְתִימִין בְּעָא לֹא תִקְנָא • כִּלְיָא
 אֲתִקִּין כְּעִין דְּכֵר וְנוֹקְבָא בְּאַתְרֵי דְּאֲתִכְלִילוּ
 דְּכֵר וְנוֹקְבָא לֹא אֲתִקִּמוּ אֲדָא בְּקִיּוּמֵיהוּ
 אַחְרָא דְּדְכֵר וְנוֹקְבָא • וְהָאִי חֲכָמָה כִּלְיָא
 דְּכִלְיָא כִּד נִפְקָא וְאֲתִנְהִיר מַעְתִּיקָא קְדִישָׁא
 לֹא אֲתִנְהִיר אֲדָא בְּדְכֵר וְנוֹקְבָא • דְּהָאִי
 חֲכָמָה אֲתִפְשֵׁט וְאֲפִיק מְנִיָּה בִּינָה וְאֲשַׁתְּכַח
 דְּכֵר וְנוֹקְבָא הוּא • חֲכָמָה אֵב • בִּינָה אִם
 חֲכָמָה וּבִינָה בְּחַד מִתְקִלָּא אֲתִקְלוּ דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא וּבְנִינִיָּהוּ כִּלְיָא אֲתִקִּים בְּדְכֵר וְנוֹקְבָא
 דְּאֲלִמְלָא הָאִי לֹא מִתְקִימִין • שִׁירוּתָא דָּא
 אֵב לְכִלְיָא אֵב לְכִלְיָהוּ אֲבָהִן • אֲתַחְבְּרוּ
 דָּא כִּדָּא וְנִהִירוּ דָּא כִּדָּא • כִּד אֲתַחְבְּרוּ
 אוֹלִידוּ וְאֲתִפְשֵׁט מְהִימְנוּתָא • בְּאֲגִדְתָּא
 דְּבִי רַב יְבָא סְבָא הָכִי תֵּאנִי מְהוּ בִּינָה
 אֲדָא כִּד אֲתַחְבְּרוּ דָּא כִּדָּא יו"ד בְּה"א
 אֲתַעְבְּרַת וְאֲפִיקַת בֵּן וְאוֹלִידַת וּבְגִין כִּד
 בִּינָה אֲקִרִי בֵּן יו"ד ה"א • שְׁלִימוּתָא דְּכִלְיָא
 אֲשַׁתְּכַחוּ תְּרוּיָהוּ דְּמִתְחַבְּרוּ וּבֵן בְּגוּיָהוּ •

כִּלְיָא דְּכִלְיָא בְּתִקּוּנֵיהוּ אֲשַׁתְּכַח שְׁלִימוּתָא
 דְּכִלְיָא אֵב וְאִם בֵּן וּבַת • מְלִין אֲדִין לִי
 אֲתִיָּהוּ כִּד לְגִלְיָא בְּרִךְ לְקְדִישִׁי עֲלִיּוֹנִין דְּעֵאלוּ
 וְנִפְקוּ • וְיִדְעִין אֲרַחוּי דְּקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דְּלֹא סְטָאן בְּהוּ לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא דְּכִתִּיב
 כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָבִי יִי וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם זְכָאָה
 חוֹלְקִיָּה דְּמָאן דְּזָכִי לְמַנְדַּע אוֹרְחוּי וְלִי
 סְטִי וְלֹא יִטְעִי בְּהוּ דְּמְלִין אֲדִין סְתִימִין אֲנִין
 וְקְדִישִׁי עֲלִיּוֹנִין גְּהִירִין בְּהוּ כְּמָאן דְּנִהִיר
 מְנִהִירוּ דְּבוּצִינָא לֹא אֲתַמְסְרוּ מְלִין אֲדִין
 אֲדָא לְמָאן דְּעֵאל וְנִפְק דְּמָאן דְּלֹא עֵאל
 וְנִפְק טַב לִיָּה דְּלֹא אֲבִרִי דְּהָא גְּדִיא קְמִי
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכֵר סְתִימִין דְּמְלִין
 אֲדִין נִהִירִין כִּלְבָּאִי בְּאֲשַׁדְּמוּתָא דְּרַחֲמֵימוּתָא
 וְדַחִילוּ דְּקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲלִין בְּנִי דְּהָכָא
 יִדְעֵנָא בְּהוּ דְּהָא עֵאלוּ וְנִפְקוּ וְאֲתִנְהִירוּ
 בְּאֲדִין מְלִין וְלֹא כִּכְלָהוּ וְהִשְׁתָּא אֲתִנְהִירוּ
 בְּשְׁלִימוּתָא כְּמָה דְּאֶצְטְרִיךְ זְכָאָה חוֹלְקִי
 עֲמַהוּן כְּהוּא עֲלֵמָא :

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כֹּל מַה דְּאֲמִינָא דַּעְתִּיקָא
 קְדִישָׁא וְכֹל מַה דְּאֲמִינָא דְּזַעִיר אֲנִפִּין

כלא חד • כלא הוא חד מלה • לא תליא
 ביה פרודא • בריך הוא בריך שמייה לעלם
 ולעלמי עלמין • תא חזי שירותא דא דאקרי
 אב אתכליל בי"וד דתליא ממזלא קדישא
 ובגין כך י"וד כליל אתון אחרנין י"וד סתימא
 דכר אתון אחרן • י"וד רישא וסופא דכלא
 ורהוא נהר דנגיד ונפיק אקרי עלמא
 דאתי • דאתי תדיר ולא פסיק והאי הוא
 עדונא דצדיקיא לזכאה להאי עלמא דאתי
 דאשקי תדיר לגנתא ולא פסיק • עליה
 כתיב וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו •
 וההוא עלמא דאתי אברי בי"וד • הדא הוא
 דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
 י"וד כליל תרין אתון וי"ו דל"ת באגדתא
 דבי רב יבא סבא תנינן אמאי וי"ו דל"ת
 כלילן בי"וד • אלא נטיעה דגנתא דא אקרי
 וי"ו ואית גנתא אחרא דאיהי דל"ת • ומהאי
 וי"ו אשתקיא דל"ת • והיינו רזא דכתיב
 ונהר יוצא מעדן • מאן הוא עדן דא חכמה
 עזאה ודא י"וד • להשקות את הגן דא הוא
 וי"ו ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא

היא דל"ת • וכלא כליל בי"וד ובגין כך
 אקרי אב לכלא אב לאכהן שירותא דכלא
 ביתא לכלא • דכתיב בחכמה יבנה בית
 וכתיב כלם בחכמה עשית • באתריה לא
 אתגליא ולא אתידע • מדאתחבר באמא
 אתרמיו באמא • ובגין כך אמא כלל
 דכלא • בה אתידע ובה אתרמיו • שירותא
 וסיומא דכלא חכמה אקרי דבה סתים
 כלא • כללא דכלא שמא קדישא עד
 השתא רמיונא ולא אמינא כל אדין יומין
 והאדנא מתגלפין סטרין י"וד כליל בהאי
 חכמה • ה"א דא אמא וקרנין בינה וי"ו ה"א
 אדין תרין בגין דמתעטרן מאמא והא
 תנינן דבינה אתכליל מכללא י"וד
 דמתחברא באמא ומפקין בין • והיינו
 בינה א"ב וא"ס דאנון י"וד ה"א בן בגייהו •
 השתא אית לאסתכלא בינה ואקרי תבונה
 אמאי אקרי תבונה ולא בינה • אלא תבונה
 אקרי בשעתא דינקא לתרין בגין בין ובית
 דאנון וי"ו ה"א • וההיא שעתא אקרי תבונה
 דכלא כליל באדין אתון בין ובית אנון וי"ו

ה'א • וכלא חד פלרא והינו תכונה בספרא
 דרב המנונא סבא אמר • דשלמה מדבא
 תקונא קדמאה דגלי ואמר הנך יפה רעיתי
 מהאי הוא • ותקונא תנינא אקרי בלה
 דאירוי נוקבא דלרתא • ואנון דאמרי
 דתרויהו להאי נוקבא דלתא אנון לאו
 הכי דהא קדמאה לא אקרי בלה והא
 בתראה אקרי בלה לזמנין דיעין דהא זמנין
 סגיאין אנון דדכורא לא אתחבר עמה
 ואסתלק מנה ביהווא זמנא כתיב ויאשה
 בנדרת טומאתה לא תקרב בשעתה
 דאתדכאת נוקבא ודכורא בעי לאתחברא
 עמה • כדן אקרי בלה ככלה ממש אתיא
 אבל האי אמא לא אפסיק רעותא דתרויהו
 לעלמין בחד נפקין בחד שרין • לא אפסיק
 דא מן דא • ודא אסתלק דא מן דא •
 ובגין כך כתיב ונהר יוצא מעדן • יוצא
 תדיר ולא פסיק הדא הוא דכתיב וכמוצא
 מים אשר לא יכזבו מימיו ובגין כך כתיב
 רעיתי ברעותא דאחיה שרין באחרותא
 שלימתא אבל הבא אקרי בלה דכד אתא

דכורא לאתחברא עמה היא בלה • ככלה
 איהי אתיא ממש • ובגין כך תרי תקונין
 דנוקבי פריש שלמה • תקונא דקדמיתא
 סתימא בגין דאיהו סתימא ותקונא תנינא
 פריש יתיר ולא סתים כולי האי ולבתר
 תליא כל שבחא בההיא דלעילא דכתיב
 אחת היא לאמה ברה היא ליוולדתה •
 ובגין דהאי אמא מתעטרא בעטרא דכלא
 ורעותא דיווד לא אפסיק מנה לעלמין •
 אתיהיב ברשותא כל חרו דעבדין כל חרו
 דכלא כל חרו דחיביא לדכאה דכלא •
 דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתיב
 וקדשתם את שנת החמשים שנה יוכל היא
 מאי יוכל כמה דאת אמר ועל יוכל ישלח
 שרשיו • משום הרוא נהר דאתי ונגיד
 ונפיק ואתי תדיר ולא פסיק • כתיב כי אם
 לבניה תקרא לתכונה תמן קולך • כיון
 דאמר כי אם לבניה אמאי לתכונה • אלא
 כלא כמה דאמינא הי מניהו עלאה בינה
 עלאה מתבונה • בינה אב ואם • יוד
 היא אב ואם ובן פגויהו • תכונה כלא כלל

דבנין בן ובת ויו היא • ולא אשתכח אב
 ואם אלא בבניה דתכונן ודאי רביעא עליהו
 ולא אתגליא • אשתכח דכללא דתרין בנין
 אקרי תכונה • וכללא דאב ואם ובן אקרי
 בינה • וכד בעי לאכללא כללא בהאי
 אתפליל והאי אב ואם ובן • אקרון חכמה
 בינה ודעת • ובנין דהאי בן נטיל סימנין
 דאבוי ואמיה אקרי דעת דהוא סהדותא
 דתרויהו והאי בן אקרי בוכרא דכתיב בני
 בכורי ישראל • ובנין דאקרי בוכרא נטיל
 תרין חולקין • וכד אתרבי בעטרוי נטיל
 תלת חולקין ובין כד ובין כד תרין חולקין
 ותלת חולקין כללא חד מדה • והאי והאי
 הכי הוי ירותא דאבוי ואמיה ירית • מאי
 ירותא דא אחסנתא דאבוי ואמיה ותרין
 עטרין דהוו גניזין בגויהו • ואחסינו לבן דא
 מסטרא דאבוי הוה גניז בגויה חד עטרא
 דאקרי גבורה • וכלהו מתעטרין ברישיה
 ואחיד לון • וכד נהרין אלין אב ואם עליה
 כללהו אקרון תפלין דרישא • וכלא נטיל
 בן דא וירית כללא ואתפשט בכל גופא •

והאי בן יהיב לברתא וברתא מניה אתון •
 ועל כל פנים מבאן ברא ירית ולא ברתא
 ברא ירית לאבוי ולאמיה ולא ברתא ומניה
 אתון ברתא כמה דכתיב ומזון לכלא ביה
 (ואי תימא כל האי והאי אקרון צדיק ועדק
 בחד אנון וחד כללא) הני אב ואם פלירין
 ומתחברין דא ברא • ואב טמיר יתיר וכללא
 אחיד מעתיקא קדישא ותלמי ממוזרא
 קדישא יקירו דכל יקירין • ואלין אב ואם
 מתקנין ביתא כמה דאמינא דכתיב בחכמה
 יבנה בית ובתכונה יתכונן וברעת חדרים
 ימלאו כל הון יקר ונעים וכתיב כי נעים
 כי תשמרם בבטנך הני כללא דכלא כמה
 דאמינא ותלין ממוזרא קדישא יקירא •
 אמר רבי שמעון באדרא לא גלינא כללא
 וכד הני מלין טמירין בלבאי הוו עד
 השתא ובעינא לאטמרא דון לעלמא דאתי
 משום דחמן שאלתא שאיר לנא כמה
 דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות
 חכמה ודעת • וחכמה בעין מני • והשתא
 רעותא דקדשא כריך הוא בהאי האי כללא

כסופא איעור קמי פלטריו כתיב כי אל
 דעות יהוה דעות ודאי הוא הדעת בדעת
 כל פלטריו אתמלין דכתיב ובדעת חדרים
 ימלאו ובגין כך דעת אחרא לא אתגליא
 דהא טמירא אזיל בגויה ואתכליל ביה
 דעת נהיר במוחין ואתפשט במוחא כלא
 בספרא דאגדתא תנינן כי אל דעות
 אל תקרי דעות אלא עדות דהוא סהדותא
 דכלא סהדותא דתרין חולקין כמה דאת
 אמר ויקם עדות ביעקב ואף על גב דהאי
 מלה אוקמוה בספרא דצניעותא בגונא
 אחרא התם באתריה שלים הכא כלא
 שפיר וכלא הוי כד אסתים מלה האי אב
 ואם בלהו כהו כלילן בלהו כהו סתימן
 ואנון סתימן במזלא קדישא עתיקא דכל
 עתיקין ביה סתימן ביה כלילן כלא הוא
 כלא הוי בריך הוא בריך שמייה לערס
 ולעדמי עדמין כד מלין דאדרא יאורת
 וכלהו מלין קדישין מלין דלא ססאן לימינא
 ולשמאלא כלהו מלין דסתימן ואתגלין
 לאנון דעאלו ונפקו וכלא הכי הוא ועד

השתא הו מתכסין אלין מלין דדחילנא
 לגלאה והשתא אתגלין ונלי קמי מלכא
 עתיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי
 ודבית אבא עבידנא אלא בגין דלא אעור
 בכסופא קמי פלטריו עבידנא ועוד דהא
 חמינא דקדשא בריך הוא וכל הני זכאי
 קשוט דהכא משתבחן בלהו מסתכמין על
 ידי דהא חמינא דכלהו חדאן כהאי
 הדולא דילי וכלהו זמינן כההוא עלמא
 בהלולא דילי זכאה חולקי :
 אמר רבי אבא כד סיים מלה דא בוצינא
 קדישא בוצינא עלאה אריס ידוי ובכה
 וחייד בעא לגלאה מלה חדא אמר
 במלה דא אצטערנא כל יומאי והשתא לא
 יהבין לי רשותא אתתקף ויתיב ורחיש
 בשפותיה וסגיד תלת זמנין ולא הוה יכיר
 בר נש לאסתכלא באתריה כל שבן ביה
 אמר פומא פומא דזכירת לכד האי לא
 אנגיבו מבועד מבועד נפיק ולא פסק
 עלך קרינן ונהר יוצא מערן וכתיב וכמוצא
 מים אשר לא יכזבו מימיו האדנא אסהדנא

עלי דכל יומין דקאימנא תאיבנא למחמי
 יומא דא ולא סליק ברעותי בר האדנא •
 דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא •
 והשתא בעינא לגלאה מלין קמיה דקודשא
 בריך הוא דהא בלהו מתעטראן ברישי
 והאי יומא לא יתרחק למיעל דדוכתיה
 כיומא אחרא דהא כל יומא דא ברשותי
 קימא והשתא שרינא לגלאה מלין בגין
 דא אעול בכסופא לעלמא דאתי • והא
 שרינא אימא כרתיב צדק ומשפט מכון
 כסאך (חסד ואמת יקדמו פניך) מאן חכימא
 יסתבל בהאי למחמי ארחוי • דקדישא
 עלאה • דינין דקשוט • דינין דמתעטרן
 בכתרין עלאין דהא אמינא דכלהו בוצינין
 נהרין מבוצינא עלאה טמירא דכל טמירין
 בלהו דרגין לאתנהרא • ובההוא נהורא
 דבכל דרגא ודרגא אתגליא מה דאתגליא
 וכלהו נהורין אחידן נהורא דא בנהורא
 דא ונהורא דא בנהורא דא • ונהרין דא
 בדא ולא מתפרשן דא מן דא • נהורא דכל
 בוצינא ובוצינא דאתקרון תקוני מלכא •

כתרי מלכא • כל חד וחד נהיר ואחיד
 בההוא נהורא דלגו לגו ולא מתפרש לבר
 ובגין כך כלא בחד דרגא אסתלק וכלא
 בחד מדה אתעטר • ולא מתפרש דא מן
 דא איהו ושמיה חד הוא נהורא דאתגליא
 אקרי לבושא דמלכא נהורא דלגו לגו
 נהורא סתים • וביה שריא ההוא דלא
 אתפרש ולא אתגליא וכלהו בוציני וכלהו
 נהורין • נהרין מעתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימין בוצינא עלאה וכד מסתבין
 בלהו נהורין דאתפשטן לא אשתכח בר
 בוצינא עלאה דאטמר ולא אתגליא באנון
 לבושיין דיקר לבושי קשוט תקוני קשוט
 בוציני קשוט • אשתכחו תרין בוצינין תקוניא
 דכורסיא דמלכא • ואקרון צדק ומשפט •
 ואנון שירותא ושלמותא דכל מהימנותא
 ובהני מתעטרין כל דינין דלעילא ותתא •
 וכלא סתים במשפט • וצדק מהאי משפט
 אתון ודומנין קרינן לה ומלכי צדק מדרך
 שלם כד מתערין דינין ממשפט בלהו רחמי
 בלהו בשלימו • דהאי מבסס להאי צדק

ודינין מתתקנין וכלהו נחרתין לעלמא
 בשלימו ברחמי • וכדין אקרי שעתא
 דמתחבר דבר ונוקבא • וכל עדמין בלהו
 ברחמי ובחדותא וכד אסגיא חובי עלמא
 ואסתאבת מקדשא ודכורא אתרחק מן
 נוקבא • וחויא תקיפא שריא לאתערא • וי
 לעלמא דמתזן בההוא זמנא מהאי צדק •
 כמה חבילי טריקין מתערין בעלמא • כמה
 זכאין מסתלקין מעלמא • וכל כך למה בגין
 דאתרחק דכורא מן נוקבא ומשפט לא
 קרב בצדק דא • ועל האי כתיב ויש נספה
 ברא משפט דמשפט אתרחק מהאי צדק
 ודא אתבסמא וצדק ינקא מאתר אחרא
 ועל דא אמר שלמה מלכא את הפל ראיתי
 בימי חבלי יש צדיק אובר בצדקו חבלי דא
 חבל חרא מהחלים דלעילא דאקרון אפי
 מלכא • ודא איהו מלכותא קרישא • דכד
 היא מתערא בדינוי • כתיב יש צדיק אובר
 בצדקו מאי טעמא משום דמשפט אתרחק
 מצדק ובגין כך אקרי ויש נספה בלא משפט
 תא חזי כד אשתכח זכאה עלאה בעלמא

רחימא דקודשא בריך הוא • אפילו כד
 אתער צדק בלחודוי יכיל עלמא לאשתזכא
 בגיניה וקודשא בריך הוא בעי ביקריה ודא
 מסתפי מן דינא וכד ההוא זכאה לא קימא
 בקיומיה מסתפי אפילו ממשפט ודא יכיל
 למיקם ביה • כד שבן בצדק דוד מלכא
 בקדמיתא אמר בחנני • ונסני דהא אנא
 לא מסתפינא מכל דינין אפילו מהאי צדק
 וכל שבן דאחידנא ביה • מה כתיב אני
 בצדק אחזה פניך בצדק ודאי לא מסתפינא
 למיקם בדינוי בתר דחב • אפילו ממשפט
 מסתפי • דכתיב ואל תבא במשפט את
 עכרך תא חזי כד מתבסמא האי צדק
 ממשפט • כדין אקרי צדקה • ועלמא
 מתבסמא בחסד ואתמליא מניה • דכתיב
 אוהב צדקה ומשפט חסד • מלאה הארץ
 אסהדנא ערי דכל יומאי הוינא מצטער על
 עלמא דלא יערע בדינוי דצדק ולא יוקיד
 עלמא בשלהובוי • כמה דכתיב אכלרה
 ומחתה פיה • מכאן ולהלאה כפוס כל חר
 כפוס בירא עמימא • והא בדרא דא אית

ביה זכאין וזעירין אנון דיקומון לאגנא על
 ערמא ועל ענא מארבעה זוין עד כאן
 אחידן מלי דא בדת ומתפרשן מלין
 דסתימן בעתיקא קדישא סתימא דכר
 סתימין והיד אחידן אדין באדין מבין
 ודהדאה מלין דזעיר אנפין אנון דלא
 אתגלין באדרא אנון דהו סתימן בלבאי
 ורמן לא אתתקנו השתא אתתקנו
 ואתגלין וכלהו מלין סתימין וברירין בלהו
 זכאה חולקיא ואנון דירתו ירותא דא דכתיב
 אשרי העם שכבה לו האי דאוקימנא אב
 ואם בעתיקא אחידן בתקונוי הכי הוא
 דהא ממוחא סתימאה דכל סתימין תלין
 ומתאחדן ביה וכד יסתכלון בכל מלי
 כלא הוא עתיקא בלחודוי הוא הוי והוי
 יהא וכל הני תקונין ביה אחידן אב ואם
 מהאי מוחא נפקו אתכלילו במזלא וביה
 תלין ביה אחידן זעיר אנפין בעתיקא
 קדישא תליא ואחיד והא אוקימנא מלי
 באדרא זכאה חולקיה דמאן דעא ונפק
 וינדע אורחין דלא יסטי לימינא ולשמא

ומאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אכרי
 וכתיב כי ישרים דרכי י
 אמר רבי שמעון מסתפל הוינא כל יומאי
 בהאי קרא דכתיב ביי תתהלל נפשי
 ישמעו ענוים וישמחו והאדנא אתקיס
 קרא כלא ביי תתהלל נפשי ודאי דהא
 נשמתא ביה אחידא ביה להטא ביה
 אתדבקת ואשתדלת ובאשתדלותא דא
 תסתלק לאתרהא ישמעו ענוים וישמחו
 כל הני צדיקיא וכל בני מתיבתא קדישא
 וזכאין דאתין השתא עם קודשא בריך
 הוא בלהו שמעין מלי וחדאן בגין כך
 גדלו ריי אתי ונרוממה שמו יחדו פתח
 ואמר כתיב ואלה המלכים אשר מלכו
 בארץ אדום הדא הוא דכתיב פי הנה
 המלכים נועדו עברו יחדו נועדו באן אתר
 בארץ אדום באתר דדינין מתאחדין תמן
 עברו יחדו דכתיב וימת וימלוך תחתיו
 הטה ראו כן תמהו נכדוהו נחפזו דלא
 אתקומו באתריהו בגין דתקונין דמלכא
 לא ארתתקנו וקריתא קדישא שורוי לא

אזרמנו הדרא הוא דכתיב באשר שמענו
 כן ראינו דהא כלהו לא אתקימו והיא
 אתקימת השתא בסטרא דדכורא דשריא
 עמה הדרא הוא דכתיב וימרוך תחתיו הדר
 ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת
 מטריד בת מי זהב מי זהב ודאי כמה
 דאוקימנא באדרא והא בספרא דאגדתא
 דרב המנונא סבא אתמר וימרוך תחתיו
 הדר הדר ודאי כמה דאת אמר פרי עץ
 הדר ושם אשתו מהיטבאל כמה דאת
 אמר כפות תמרים וכתיב צדיק כתמר יפרח
 דאיהי דכר ונוקבא האי אתקריאת בת
 מטריד בת מההווא אתר דטרדין כלא
 לאתדבקא ואקרי אב וכתיב לא ידע אנוש
 ערכה ולא תמצא בארץ החיים דבר אחר
 בת מאמה דמסטרעה מתאחדין דינין
 דטרדין לכלא בת מי זהב דינקא בתדין
 אנפין דנהירא בתדין גונין בחדס ובדינא
 עד לא אברי עלמא לא הוו משגיחין אנפין
 באנפין ובגין כך עלמין קדמאי אתחברו
 ועלמין קדמאי כלא תקונא אתעבירו

וההוא דלא הוה בתקונא אקרי זיקין נצוצין
 כהאי אומנא מרצפא כד אכתש במנא
 דפרזלא אפיק זיקין לכר עיבר ואנון זיקין
 דנפקין נפקין להישין ונהירין ודעכין
 לאלתר ואדין אקרון עלמין קדמאי ובגין
 כך אתחברו ודא אתקימו עד דאתתקן
 עתיקא קדישא ונפיק אומנא לאומנותיה
 ועד האי תנינא במתניתא דירן דבוצינא
 אפיק זיקין בזיקין לתלת מאה ועשרין עיבר
 ואנון זיקין עלמין קדמאי אקרון ומיתו
 לאלתר לבתר נפיק אומנא לאומנותיה
 ואתתקן בדבר ונוקבא והני זיקין אתדעכו
 ומיתו השתא אתקים כלא מבוצינא
 דקרדינותא נפק נצוצא פטישא תקיפא
 דבטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי ומתערכי
 באוירא דכיא וארתבסמו דא כדא כד
 אתחברו אבא ואמא וההוא אב הוא
 רוחא דגניז בעתיק יומין ביה אתגניז האי
 אוירא ואכליל לנצוצא דנפיק מבוצינא
 דקרדינותא דגניז במעוי דאמא וכד
 אתחברו תרויהו ואתכלילו דא כדא נפיק

גולגולתא חד תקיפא ואתפשט בסטרוי דא
בסטרא דא ודא בסטרא דא כמה דעתיקא
קדישא תלת רישין אשתכחו בחד • כך
כלא אזרמן בתלת רישין כמה דאמינא
בהאי גולגולתא דזעיר אנפין נטיף טלא
פרישא חורא וההוא טלא אתחזי בתרי
גוני • ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין •
ומהאי טלא דגולגולתא דא • טחנין מנא
לצדיקיא לעלמא דאתי • וביה זמינין מיתיא
לאחיא ודא אזרמן מנא דנפר מהאי טלא
בר ההוא זמנא • בזמנא דאזרו ישראל
במדברא וזן להו עתיקא דכלא מהאי אתר
מה דלא אשתכח לבתר • הדא הוא דכתיב
הנני ממטיר לכם לחם מן השמים • כמה
דאת אמר ויתן לך האלהים מטל השמים •
האי בההוא זמנא • לזמנא אחרא תנינן •
קשים מזונותיו של אדם קמי קודשא בריך
הוא • והא במזלא תליא • במזלא ודאי •
ועל כן בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא
מדתא אלא במזלא תליא מדתא וכלא
תלין בהאי מזלא כמה דאוקימנא תשעה

אלפין רבוא עלמין נטרין וסמכין עד האי
גולגולתא • והאי אוירא דכיא אתכליר
בכלא • וכיון דהוא אתכליר בכלא וכלא
אתכליר ביה • אתפשטו אנפוי לתרין סטרוין
בתרי נהורין כלילין מכלא • וכד אסתכלו
אנפוי באנפין דעתיקא קדישא כלא ארך
אפים אקרי מאי ארך אפים אלא הכי
תנינן בגין דאריך אפיה לחיביא ארך אפים
אסותא דאנפין דהא לא אשתכח אסותא
בעלמא אלא בזמנא דאישגחין אנפין
באנפין •

בחללא דגולגולתא נהרין תלת נהורין •
ואי תימא תלת ארבע אנון כמה
דאמינא אחסנתא דאבוי ואמיה • ותרין
גניזין דילהון דמתעטרן כלהו ברישיה •
ואנון תפלין דריש לבתר מתחברן בסטרוי
ונהרין ועארין בתלת חללי דגולגולתא •
ונפקין כל חד בסטרוי ומתפשטין בכל
גופא • ואלין מתחברין בתרי מוחי ומוחא
תליתאה כליל לון ואחיד בהאי סטרא
ובהאי סטרא • ומתפשט בכל גופא

ואתעביד מניה תרי גוני כלין כחדא
 ומהאי נהיר אנפוי ואסהיד באבא ואמא
 גוני דאנפוי והוא אקרי דעת בדא כתיב
 כי אל דעות יי ובגין דאיהו בתרי גוני לו
 נתכנו עלילורת אבל לעתיקא קדישא
 סתימאה לא נתכנו מאי טעמא נתכנו
 להאי בגין דירית תרין חולקין וכתיב עם
 חסיד תתחסד והא בקשוט אוקימו חכריא
 דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
 ויגד הא אוקמוה דכלא רזא דחכמתא
 וכי בן רבקה הוא בן רבקה ולא כתיב בן
 יצחק רמו וכלא רמיזא בחכמתא ועל האי
 אקרי שרים בכלא וביה אתחזי מהימנותא
 ובגין כך כתיב ויגד יעקב ולא כתיב ויאמר
 הני גוני כמה דנהרין בעטרא דרישא ועצין
 בחללי דגולגולתא הכי מתפשטין בכל
 גופא וגופא אתאחיד ברוו אבל לעתיקא
 קדישא סתימא לא נתכנו ולא יאן ליה
 דהא כלא בחד אשתכח חידו לכלא חיים
 לכלא לא תליא ביה דינא אבל בהאי לו
 נתכנו עלילות ודאי :

בגולגולתא דרישא תלין כל אנון רבון
 ואלפין קוצי דשערין דאנון
 אכמין ומסתבכין דא בדא אחידן דא בדא
 דאחידן בנהירו עלאה דמתעטר ברישיה
 דאבא וממוחא דאתנהיר מאבא לברתר
 נפקין נימין על נימין מנהירו דמתעטר
 ברישיה דאמא ומשאר מוחי וכלהו אחידן
 ומסתבכי באנון שערי דאחידן מאבא בגין
 אנון מתערבין דא בדא ומסתבכין דא
 בדא וכלהו מוחי אחידן בגולגולת במוחא
 עלאה וכלהו משיכן אתמשכן מתלת חללי
 דמוחא מתערבן בדכיא במסאבא בכל
 אנון טעמין ורזין סתימן ומתגלין ובגין כך
 בלהו מוחי רמיזי באנכי יי אלהיך כמה
 דנדרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי
 דגולגולתא כל אנון קוצין אכמן חפין ותלין
 לסטרא דאודנין והא אוקימנא דבגין כך
 כתיב הטה יי אזנך ושמע מכאן אוקימנא
 מאן דבעי דירכין מלכא אודניה לקבליה
 יסרסל ברישיה דמלכא ויפנה שערי מעל
 אודנוי וישמע ליה מלכא בכל מה דבעי :

בפלגותא דשערי מתאחדא חד ארתי
בארתי דעתיק יומין ומתפרשן
מניה כל ארחוי דפקודי אוריתא כד
דיבבה ויללה תלין בכל קוצא וקוצא ואנון
מפרישין רשתא לחיביא דלא ידעין אנון
ארתיק הדיא הוא דכתיב דרך רשעים
כאפלה וכל ארין תלין בקוצין תקיפין ובגין
כך בלהו תקיפין ואוקימנא באנון שעיען
אתאחדן מאריהון דמתקלא דרחימותא
דכתיב כל ארחות יי חסד ואמת וכל כך
בגין דמשכין ממוחין סרטימין דרהיטי
דמוחא ובגין כך משתכחי כל חד בפום
ארתיק מחד מוחא באנון קוצין שעיען
אתמשכן מאריהון דמתקלא דרחימותא
דכתיב כל ארחות יי חסד ואמת ממוחא
תנינא באנון קוצין תקיפין אתמשכן ותלין
מאריהון דיבבה ויללא דכתיב בהו דרך
רשעים כאפלה לא ידעו במה יבשרו מאי
קא מיירי אלא לא ידעו כלומר לא ידעין
ולא בעאן למנדע במה יבשרו אל תקרי
במה אלא באמא יבשרו באנון דמתאחדין

בסטרא דאמא מאי סטרא דאמא גבורה
תקיפא דמינה מתאחדן מאריהון דיבבה
ויללה ממוחא תליתאה באנון קוצין דאנון
באמצעיתא אתמשכן ורתלין מאריהון
דמדין ואקרון אנפין נהירין ולא נהירין
וכהני כתיב פלס מעגל רגלך וכלא
אשתכח באנון קוצין ושערי דרישא
מצחא דגולגלתא מצחא לאתפקדי
חיביא על עובדיהון וכד האי מצחא
אתגליא מתערין מאריהון דדינין לאנון
דלא מרתכספין בעובדיהון הוא מצחא
סומקא כורדא ובשעתא דאתגליא מצחא
דעתיקא בהאי מצחא אתהדרת חורא
כתרגאוההיא שעתא עת רצון אקרי לכלא
בספרא דאגדתא דבי רב יבא סבא אמר
מצח זכי מצח מצחא דעתיקא ואי לאו
אשרי חיות בין תרין אתון כמה דאת אמר
ומחין פאתי מואב ואוקימנא דאקרי נצח
באתון רצופין וכמה נצחים הוו ואף על גב
דנצח אחרא בנצח אחרא אסתלק אית
נצחים אחרנין דמתפשטין בכל גופא בגין

דבשבתא בשעתא דצלותא דמנחה בגין
 דלא יתער דינין • גליא עתיקא קדישא
 מצחא דיליה וכל דינין אתכפין ואשתככו
 ודא אתעבידו • בהאי מצחא תלין ארבע
 ועשרין בתי דינין לכל אנון דחציפין
 בעובדיהון • כמה דכתיב ואמרו איכה ידע
 אל ויש דעה בעליון • והא עשרים אנון
 ארבע למה לקבליהון דארבע מיתות בי
 דינא דלתתא דתלין מדעילא • ואשתארו
 עשרין ובגין כך לא מענישין בי דינא עלאה
 עד דישלים וסליק לעשרין שנין לקבליהון
 דעשרין בתי דינא במתניתא סתימאה דילן
 תנינן לקבליהון דארבע ועשרים ספרים
 דאתכלילן באורייתא :

עינין דרישא אנון עינין דלא מסתמין מניהו
 חיביא עינין דנימין ודלא נימין ובגין כך
 אקרו עיניו כיונים מאי יונים כמה דאת
 אמר ולא תונו איש את עמיתו ועל דא
 כתיב ויאמרו לא יראה יה • וכתיב הנוטע
 אוזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט •
 תקונא דער עינא שערי דמרושערן

בשיעורא שלים מאנון שערין תלין שבע
 מאה אלפי מארי דאשגחותא לאנחא
 קרבא וכדין קימי כלרוו משולש הון
 ומתפקחין עינין • כסותא דער עינין גבינין
 מתאחדן בהו ואלף וארבע מאה רבוון
 מארי תריסין מתאחדן בהו ואנון אקרון
 כסותא דעינין וכל אנון דאקרון עיני " לא
 פקחין ודא מתערין • בר בזמנא דאלין
 כסותי דגבינין מתפרשין אנון תתאי מעלאי
 ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי
 ויהבין אתר לאשגחא • מתפקחין עינין
 ואתחזי כמאן דאתער משנתיה ואסתחרו
 עינין וחמאן לעינא פקחא ואתסתן בחורא
 דיליה וכד ארססתן אתכפין מאריהון
 דדינין לישראל ובגין כך כתיב עורה למה
 תישן " הקיצה :

ארבע גונין אתחזין באנון עינין • מאנון
 נהירין ארבע בתי דתפידין דנהרין
 ברהיטי מוחא שבעה דאקרון עיני " •
 דאשגחותא נפקי מגון אכמא דעינא • כמה
 דאוקימנא באדרא • דכתיב על אבן אחת

שבעה עינים ואנון גונין מתלהטין בסטריהו
 מסמקא נפקין אחרנין מארי דאשגחותא
 לדינא ואנון אקרון עיניי משוטטות בכל
 הארץ משטטות ולא משטטים בגין דכדהו
 דינא מירוקא נפקין אחרנין דקימין לגלאה
 עובדין בין טוב ובין ביש דכתיב כי עיניו על
 דרכי איש ואלין אקרון עיניי משוטטים
 משוטטים ולא משוטטות בגין דאנון
 לתרין סטרין לטב ולביש מחורא נפקין
 כל אנון רחמי בר אנון טבאן דמשתכחי
 בעלמא לאוטבא להו לישראל וכדין
 מתסחין כל אנון תלת גוני דרחמא עליהו
 אלין גונין מתערבין דא בדא ומתדרבין
 דא בדא כל חד אוזיף לחבריה מגוני
 דיליה בר מחורא דכדהו כלידן ביה בר
 אצטריך הוה חפי על כלא כל גונין
 דלתתא לא יכלין כל בני עלמא לאסחרא
 לון חורא לאכמא לסומקא ודירוקא והכא
 באשגחותא חד בדהו אתאחדן ואתסחין
 בחורא גבינו לא משתכבין בר בר בעין
 גונין דחור לאשגחא בגין דגבינין יהבין

אתר לאשגחא דכדהו גוניי ואי אנון לא
 יהבין אתר לא יכלין לאשגחא ולאסתכלא
 גבינין לא קימין ולא משתכבין שעתא חדא
 שלימתא אלא פקחין וסתמין סתמין
 ופקחין משום עינא פקחא דקאי עליהו
 ועל דא כתיב והחיות רצוא ושוב והא
 אוקימנא כתיב עיניך תראנה ירושלים נוה
 שאנון וכתיב תמיד עיניי אלהיך בה
 מראשית השנה דהא ירושלים בעיא כן
 דכתיב צדק ילין בה ובגין כך ירושלים ולא
 ציון דכתיב ציון במשפט תפדה דכלא
 רחמי עיניך עינך כתיב עינא דעתיקא
 קדישא סתימא דכלא השתא עיניי אלהיך
 בה לטב ולביש כמה דאתחזי בגין כך לא
 אתקימו בקיומא תדיר והתם עיניך תראנה
 ירושלים כלא לטב כלא ברחמי
 דכתיב וברחמים גדולים אקבצך
 תמיד עיניי אלהיך בה מראשית השנה
 מרשית חסדא כתיב ולא ראשית באלף
 מאן היא דלתתא ולעילא כתי השליך
 משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא

השליך משמים ארץ משום דכתיב אלביש
 שמים קדרות ועינין בקדרות בגונא אכמא
 אתחפו מרשית השנה מאן אתר מסתכלין
 בירושלם אלין עיני יי חזר ופירש מרשית
 השנה דהוא דינא בלא אל"ף • ודינא
 אתאחד בסטרהא אף על גב דלאו הוא
 דינא ממש • ועד אחרית שנה אחרית שנה
 וראי דינא אשתכח דהא כתיב צדק ילין
 בה דהיא אחרית השנה • תא חזי אל"ף
 בלחודוי אקרי ראשון • דכר באל"ף סתים
 וגניז מה דלא אתידע • כד אתחבר האי
 אל"ף באתר אחרא אקרי ראשית ואי תימא
 דאתחברא לא • אלא אתגליא ביה ונהיר
 ליה • וכדין אקרי ראשית • ואפילו בהאי
 ראשית לא אשגח בירושלים • דאלמלא
 הות בהאי אתקימת תדירא • אבר
 מראשית כתיב ולעלמא דאתי כתיב
 ראשון לציון הנה הנם :

חוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרצופא כל
 פרצופא ביה אשתמודע • חוטמא
 דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא

דכל סתימין דחוטמא דעתיקא חיים דחיים
 לכלא • דהא מתרין נוקבין נפקין רוחין
 דחיים לכלא בהאי זעיר אנפין כתיב עלה
 עשן באפו • בהאי תננא כל גוני אחידן ביה
 בכל גונא וגונא • אחידן כמה מאריהון
 דדינא קשיא דאחידן בההוא תננא • ודא
 מתבסמין כלהו אלא כתננא דמדבחה
 דלתתא ועל דא כתיב וירח יי את ריח
 הניחח • מהו הניחח אתבסמותא דמארי
 דינא נחת רוח • וירח יי את ריח הניחח את
 ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הניחח
 דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא • וכל
 דאתאחדן בהו כלהו מתבסמן וכמה
 גבוראן מתאחדן כחדא • דכתיב מי ימלך
 גבורות יי ישמיע כל תהלתו והאי חוטמא
 מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל שאר
 אשין • ומחד נוקבא תננא • והאי והאי
 משתככי באשא ותננא דמדבחה ואאתגליא
 האי עתיקא קדישא ואשתכך כלא • היינו
 דאתמר ותהלתי אחטם לך • חוטמא
 דעתיקא קדישא אריך ומתפשט ואקרי

אַרְךְ אַפִּים • וְהָאֵי חוּטְמָא זְעִיר • וְכַד תִּנְנָא
 שְׂרֵי נְפִיק בְּבַהִירוֹ וְאַתְעֵבִיד דִּינָא וּמָאן
 מְעַכְב לְהָאֵי חוּטְמָא דְעֵתִיקָא וְכִלְא כְּמָה
 דְאִמִּינָא בְּאֶדְרָא וְאַתְעֵרוּ חֲכֵרִיא וּבִסְפָרָא
 דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא אֻקִּים הֵנִי תְרֵי נֻקְבֵי •
 מַחַד תִּנְנָא וְאִשָּׁא • וּמַחַד נִיחָא וְרוּחָא טְבָא
 דְאִית בֵּיה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא • וּכְתִיב וְרִיחַ לוֹ
 כַּלְבָּנוֹן • וּבְנוּקְבָא כְּרִיב וְרִיחַ אַפְדֵּי
 כְּתוּפֹחִים • וּמָה בְּנוּקְבָא הֵכִי כָּל שְׂכָן בֵּיה
 וְשִׁפִּיר קָאמֵר וּמָה דְאִמֵּר וִירַח יִי אֶת רִיחַ
 הַנִּיחַח • רַחֲנִיחַח בְּתֵרֵי סְטֵרֵי חַד נִיחַח
 דְאִתְנַלִּיא עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין דְרַחֲמֵי הוּא נִיחָא וְאַתְבְּסֻמוּרָא
 לְכִלְא וְחַד אִתְבְּסֻמוּתָא דְלִתְתָא בַּהֲוָא
 תִּנְנָא וְאִשָּׁא דְמַדְבְּחָא וּבְגִין דְאִירְוּ
 מִתְרִין סְטֵרִין כְּתִיב נִיחַח • וְכִלְא בְּזְעִיר
 אֲנַפִּין אֲתֵמֵר :

תְּרֵי אֹודְנִין לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ • וְתִרְוִיהוּ
 סְלִקִין לְחַד • דְכְּתִיב הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ
 וְשִׁמַּע אֹודְנָא לְגוֹ • בְּגוֹ דִילִיָּה רַחֲמֵי
 בְּרִשְׁמִין עֲקִימִין • בְּגִין דִּיתְעַכְבַּ קְרָא

לְאַעֲלָא בְּמוּחָא וּיְבַחֵין בֵּיה מוּחָא וְלָא
 בְּבַהִילוֹ דְכָל מְלָה דְהוּי בְּבַהִילוֹ לָא הוּי
 בְּחַכְמָתָא שְׁלִימָתָא מְאֹודְנִין אֲלִין תְּלִין כָּל
 מְאֹודִיהוּן דְגִדְפִין דְנִטְלִין קְרָא מְעַלְמָא •
 וְכִלְהוּ הֵכִי אֲקֵרוּן אֲזַנֵּי יִי • דְכְּתִיב כִּהְיוּ כִי
 עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל • כִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל • הָאֵי קְרָא קְשִׁיא •
 הַשְׁתָּא מְאֵי קוֹל אֵיכָא הֲכָא דְהָא רִישָׁא
 דְקְרָא כְּתִיב גַּם בְּמַדְעָךְ מֶלֶךְ אֵל תִּקְלַל
 בְּמַדְעָךְ כְּרִיב וּבְחֲדָרֵי מִשְׁכַּבְךָ • מְאֵי
 טְעֵמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל •
 וְהָא לֵיכָא הֲכָא קְרָא אֲלָא וְדָאֵי כָּל מָה
 דְחָשִׁיב בְּרֵשׁ וְכִל מָה דִּיסְתַּכַּל כְּלָבוּי לָא
 עֵבִיד מְלָה עַד דְאַפִּיק לָהּ בְּשִׁפּוּתִיהָ • וְאַף
 עַד גַּב דְאִיהוּ לָא אֲתַכּוֹן בֵּיה הֵהוּא מְלָה
 דְאַפִּיק מִתְבַּקַּע בְּאוּרָא • וְאֹזְלָא וְסִלְקָא
 וְטָסָא בְּעַלְמָא וְאַתְעֵבִיד מְנִיָּה קְלָא וְהֵהוּא
 קְרָא נְטֵרִין לִיָּה מְאֹודֵי דְגִדְפִין וְסִלְקִין לִיָּה
 לְמַלְכָא וְעֵייד בְּאֹודְנֵי • הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 וְיִשְׁמַע יִי אֶת קוֹל דְבִרְיֶכֶם וְיִשְׁמַע יִי וְיַחַד
 אֲפּוּ וּבְגִין כַּךְ כָּל צְלוֹתָא וּבְעוֹתָא דְבַעֵי

בר נש מקמי קודשא בריך הוא בעי
 לאפקא מלין בשפותיה דאי לא אפיק לון
 לאו צלותיה צלותא ולא בעותיה בעותא
 וכיון דמלין נפקין מתבקעין באוירא
 וסדקין וטסין ואתעבירו קלא ונטיל לון
 מאן דנטיל ואחיד לון לאתר כתרא קרישא
 ברישא דמלכא מתלת חלרי דמוחי נטיף
 נטיפא לאודנין וההוא אקרי נחל ברית
 כמה דאת אמר נחל ברית כלומר כרותא
 דאודנין וקלא עייר בההוא עקימא
 ואשתאב בנהרא דההוא נטיפא וכדין
 אתעכב תמן ואתבחין בין טב לביש דהא
 הוא דכתיב כי און מלין תבחן מאי טעמא
 און מלין תבחן משום דאתעכב קלא
 בההוא נהרא דנטיפא בעקימותא דאודנין
 ודא עייר בבהילו ובגין כך אתבחין בין
 טב לביש וחיך יטעם לאכול מאי טעמא
 וחיך יטעם לאכול בגין דיתעכב תמן ודא
 עייל בבהילו בגופא ועל דא יטעם ויתבחן
 בין מתיקא למרירו בהאי נוקבא דאודנין
 תלין נוקבין אחרנין נוקבא דעינין נוקבא

דפומא נוקבא דחוטמא מההוא קלא
 דעייל בנוקבא דאודנין אי אצטריך עייר
 לנוקבי דעינין ונבעין דמעין מההוא קלא
 אי אצטריך עייר לנוקבא דחוטמא
 דפרדשקא ומפקי תננא ואשא מההוא
 קלא דהא הוא דכתיב וישמע יי ויחר
 אפו ותבער כס אש יי ואי אצטריך עייר
 ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזר
 מלין מההוא קלא כלא מההוא קלא
 דאודנין עייר בכל גופא ואתרגיש מניה
 כלא תליא בהאי אודנא זבאה מאן
 דנטיר מלוי על דא כתיב נצור לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה האי אודנא
 קרי ביה שמיעה ובשמיעה אתכלילן אנון
 תלת מוחי דאנון חכמה בינה ודערט
 חכמה אתכליל ביה דכתיב ונתת לעבדך
 לב שומע בינה כמה דאת אמר דבר כי
 כי שומע עבדך כי שומעים אנחנו דעת
 כמה דאת אמר שמע בני וקח אמרי ומצותי
 תצפון אתך הא כלא תלין באודנין בהאי
 אודנא תלין צלותין ובעותין ופקיחא דעינין

הָדָא הוּא דְכְתִיב הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע
 פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה הָא כְּלָא בִּיה תְּרִיא
 בְּהָא אֹדְנָא תְּלִין עֲלֵאִין דְּלֵא נִפְקִין לְבַר
 בְּגִין כִּךְ הִיא עֵקִימָא לְגוּ וְדִזָּא דְרִזִין סְתִימִין
 בִּיה וְי לְהֵהוּא מְגַלְהָ רִזִין וְבְגִין דְּהָאִי
 אֹדְנָא כְּנִישׁ רִזִין וְעֵקִימוּתָא דְלְגוּ נְטִיל לֹון
 לֵא גְלִי רִזִין לֵאנֹון דְּעֵקִימִין בְּאַרְחִיּהוּ אֲלֵא
 לֵאנֹון דְּלֵא עֵקִימִין הָדָא הוּא דְכְתִיב סוּד
 יִ לִירִיאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם דְּנִטְלִי אֲרַחוּי
 וְנִטְרִי מְלִין וְאֹנֹון דְּעֵקִימִין בְּאַרְחִיּהוּ נְטִילִי
 מְלִין וְעֵלִין לֹון בְּבֵהִירוֹ וְלִירִת בְּהוּ אֲתֵר
 לֵא תְעַכְבָּא וְכֹל נֹוקְבִין אַחֲרֵנִין מִתְּפַתְחִין
 בִּיה עַד דְּנִפְקִין מְלִין בְּנֹוקְבָא דְפֹומָא
 וְאַלִין אֲקֵרוּן חִיבִי דְרָא שְׁנוּאִי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּמִתְנִיתָא דִילִין תְּנִן כְּאַלוּ קִטִיל
 גּוּבְרִין וְכְאַלוּ פִלַח לְעֵבוּדָה זָרָה וְכְלָא
 כְּחַד קְרָא דְכְתִיב לֵא תִלְךְ רַכִּיל בְּעַמְךָ לֵא
 תַעֲמֹוד עַל דָּם רַעִיךָ אֲנִי יִ מֵאֵן דְּעֵבֵר עַל
 הָאִי רִישָׁא דְקֵרָא כְּאַלוּ עֵבֵר עַל כְּלָא וְ
 זְכָאָה חוֹלְקִיהוּן דְּצִדִיקָא דְעֵלִיהוּ כְתִיב
 וְנֵאֱמָן רוּחַ מְכַסֶּה דְבַר נֵאֱמָן רוּחַ וְרֵאִי

דְּהָא רוּחָא דִילְהוּן מֵאַתֵּר עֲלָאָה קְדִישָׁא
 אֲשִׁתְּלִיף וּבְגִין כִּךְ נֵאֱמָן אֲקֵרוּן וְסִימָן דָּא
 אֹוקִימָנָא הֵהוּא דְמְגַלְהָ רִזִין בִּידוּעַ
 דְּנִשְׁמַתִּיהָ לֵאֵו אִיהִי מְגֹופָא דְמִלְכָא קְדִישׁ
 וּבְגִין כִּךְ לִית בִּיה רוּזָא וְלֵא מֵאַתֵּר דְרִזָּא
 הוּא וְכֹד יְפֹוק נִשְׁמַתִּיהָ לֵא אֲתֵרְבְּקָא
 בְּגֹופָא דְמִלְכָא דְהָא לֵא אֲתֵרִיהָ הוּא וְי
 לְהֵהוּא בְרִי נִשׁ וְי לִיה וְי לְנִשְׁמַתִּיהָ זְכָאָה
 חוֹלְקִיהוּן דְּצִדִיקָא דְמְכַסִּין רִזִין כִּךְ שְׂכָן
 רִזִין עֲלֵאִין דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רִזִין עֲלֵאִין
 דְמִלְכָא קְדִישָׁא עֲלֵיהוּ כְתִיב וְעַמְךָ כֹּלֵם
 צִדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ יִ

אֲנָפוּי כְתִרִין תְּקֵרוּבִין דְבוּסְמָא כְלָרוּ
 סְהֵדוּתָא עַל מַה דְאַמִּינָא דְהָא
 סְהֵדוּתָא בְהוּ תְלִיא וּבְכֹלָא תְלִיא סְהֵדוּתִי
 אֲבַל הֵנִי תְקֵרוּבִי דְבוּסְמָא חוּרָא וְסִמְקָא
 סְהֵדוּתָא לֵאבָא וְאַמָּא סְהֵדוּתָא לֵאחְסָנָא
 דִירִית וְאַחִיר לֹון וְהָא בְּמִתְנִיתָא דִילִין
 אֹוקִימָנָא כְּמַה פִּרְסִי בִין חוּרָא לְסִמְקָא
 וְאַתְכִּלִּין בִּיה כְּחַדָּא בְּסִטְרָא דְחוּרָא כֹד
 אֲתֵנְהִיר מִן נְהִירוֹ דְחוּרָא דְעֵתִיקָא חֲפִיָּא

ההוא חורא על סמקא וכלא בנהירו
 אשתכח • וכדין כתיב יאר י פניו אליך
 תלין דינין בעלמא אשתכחת סגידותא
 בכלא וסמקא אתפשט באנפין וחפיא על
 חורא וכדין כלא אשתכח בדינא • וכדין
 כתיב פני י בעשי רע • וכלא בהאי תליא
 ובגין דסהדותא הוא בכלא • כמה וכמה
 מארי תריסין מחכאן להני גוני מצפאן להני
 גוני • כד נהירין גוני כל עלמין פלהו בחרו
 בזמנא דנהיר חורא כלא אתחזו בהרווא
 גונא וכד אתחזו בסמקא כלא הכי אתחזו
 בההוא גונא באלין תקרבין דבוסמא שארי
 דקנא לאתחזאה מרישא דאודנין ונחית
 וסליק בתקרותא דבוסמא :

שערין אכמין דדקנא בתקונא יאה שפיר
 בגבר תקיף שפיר משחא דרבות
 דדקנא עלאה דעתיקא בהאי דקנא דזעיר
 אנפין אתחזו ונהירו שפירו דהאי דקנא
 בתשעה תקונין אשתכחו כל משחא דרבות
 דתלת עשר נביעין דדקנא דעתיק קדישא
 נהיר בהאי דקנא אשתכחו עשרין ותרין

תקונין • וכדין מתברכין פלהו • וישראל
 סבא מתברכא בהאי • וסימן כך יכרך
 ישראל • כל תקונין דדקנא דא אוקימנא
 באדרא קדישא • דכלהו מתקונין דעתיקא
 אתתקנו • והכא בעינא לגלאה מה דלא
 אתגלי תמן • בגין למיעל בלא כסופא שתא
 אנון תשעה אקרון • תקונא קרמאה נפק
 ההוא נצוצא בוצינא דקרדינותא ובטש
 בתחות שערא דרישא • מתחות קוצין דעל
 אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין • עד
 רישא דפומא • הא תקונא דא מעתיקא
 קדישא לא אשתכח • כד נגיד מזלא
 דעתיקא קדישא ורתליא מניה דהוא
 מבוועא דחכמתא אלא כד אמא אתמשכת
 ואתפלילת באוירא דכיא ההוא חורא
 נקיט אמא • ונצוצא עאלת ונפקת ואתאחד
 דא ברא • ואתעבדת חד תקונא וכד
 אצטריך סלקא דא עד דא ואתכסיא חד
 מקמי חד • ובגין כך כלא אצטריך חד
 למעבר נוקמין וחד לרחמא ועל האי תאיב
 דהאי דקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא

בהאי דקנא תשעה תקונין אשתכחו ושתא
 רבוון דתלין בהו ומתפשטין בכל גופא
 ואלין שתא דתלין תלין בשערי דתחורת
 תקרובתא דבוסמין תלת מהאי סטרא
 ותלת מהאי סטרא וביקירוהא דדקנא
 תלין תלת אחרנין חד לעילא בשפון *
 ותרין באנון שערין דתלין עד טבורא *
 וכל הני שתא תלת מבאן ותלת מבאן *
 אתמשכן ותלין כלהו באנון שערי דתלין
 ומתפשטין בכל גופא ובגין דהני תלתא
 אנון ביקירו דדקנא יתיר מכלהו כתיב
 בהו שמא קדישא דכתיב מן המצר
 קראתי יה ענני במרחב יה יי לי לא אירא *
 והא דאוקימנא באדרא מן המצר קראתי
 יה מאתר דשרי דקנא לאתפשטא דהוא
 אחר דחיק מקמי אודנין שפיר הוה *
 ובספרא דאגרתא דבי רב יבא סבא הכי
 אמר ואוקים דשרותא דדקנא מחסר
 עלאה דכתיב לך יי הגדולה והגבורה
 והתפארת וכלא דהכי הוא והכי שארי
 ותשערה אתמשכן ותלין בדקנא ומקמי

אודנין הכי שארי וקיומא לא מתקמיין
 אלא באתר אחרא כמה דאוקימנא וכד
 אצטריך עלמא לרחמי אתגליא מזרא
 קדישא וכד הני תקונין דבדקנא יקירא
 דזעיר אנפין כלהו רחמי משתכחי וכד
 אצטריך לדינא מתחזיא דינא וכדין עבדין
 נוקמין לשנאיהון דישרא לאנון דעקין להו
 כל יקירו דדקנא באנון שערי דתלין אנהו
 משום דכלא בהאי תלין כל הני שערי
 דדקנא דזעיר אנפין כלהו קשישין תקפין *
 משום דכלהו אכפין לדינין בשעתא דמזלא
 קדישא אתגלי וכד בעא לאגחא קרבא
 בהאי דקנא אתחזי כגבר תקיף מארי
 נצחן קרביא וכדין מריט מאן דמריט
 ואגליש מאן דאגליש הני תשעה תקונין
 אמרן משה זמנא רתנינא בשעתא
 דאצטריך לאהררא לון כלהו רחמי ואף
 עד גב דתליסר תקונין לא אמרן השתא
 בכוונה תליא מלתא דהא לא יעור בהני
 תקונין לאדכרא אלא במזלא ארתבון
 ואדכר ליה הדא הוא דכתיב ועתה יגדל

נא כח יי מאן כח יי ההוא דאקרי מזלא
 קדישא סתימא דכל סתימין דחילא דא
 ונהירו דא ממזלא תלי וכיון דאמר משה
 דא ואדכר דא ואתכון ביה אמר הני
 תשעה תקונין דתלין בזעיר אנפין בגין
 דינהירו כלהו ולא ישתכח דינא ועל דא
 כלא במזלא תלי האי דקנא כד שראן
 שערי לאתערא אתחזי כגבר תקיף כגבר
 מארי נצח קרבין בהאי דקנא נגיד משח
 דדבות מעתיקא סתימאה כמה דאת אמר
 בשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן
 אהרן אליו שיערי לא חפין על שפון
 ושפון כלהו סמקין כורדא דכתיב
 שפתותיו שושנים שפון מרחשן גבורה
 מרחשן חכמתא באנון שפון תלין טב
 וביש חיי ומותא באלין שפון תלין מאריהון
 דאתערותא דכד מרחשין אלין שפון
 מתערין כלא למגור דינא בכל כתי דינין
 דאקרון עירין דכתיב בגזרת עירין פתגמא
 מאי עיר בספרא דאגדתא תנינן כמה
 דאת אמר ויהי ערך דמתערין דינין לאנון

דלא אתרחימו לעילא בגין כד מתערין
 אלין דאנון מארי דבכו להו ועם כד דא
 בתרי גוני ברחמי ודינא ועל דא אקרון
 עיר וקדיש דינא ורחמי ובאלין שפון אתחזי
 פומא כד אתפתח רוחא דנפיק מן פומא
 ביה מתלבשין כמה אלף ורכבן וכד
 אתפשט מתלבשין ביה נביאן מהימני
 וכלהו פי יי אקרון כד מלין נפקין מן פומא
 ומתרחשין בשפון מנהרין לכלהו תמני
 סרי אלפי עלמין עד דמתקטרין כלהו
 בחדא ברתמניסר ארחין ושבידין
 דאשתמודען וכלא מחכאן לפומא דא
 בדא בלישן ממלר רברבן בקטרא דטיהרא
 בעוטרא ועל דא כתיב חכו ממתקים
 ממתקים ודאי מאי חכו כמה דאת אמר
 וחד יטעם לאכור וכלו מחמדים אש
 ומים אשא ומיא מתתקנין ויאן בציודוי
 דהא גוני מתחברן פחדא חכו באתון
 רשימן דמתגלפן בעטרוי גלדין
 אחיהע בגרון א דטריר מלכין ומדיעדא
 מלכין ומתקם מלכין ח' דטריר

ונחירת וסליק ועטיר כביש באשא גר יד
 ברוחא ה' ינוקא דלמא סטיר לנוקבא
 אתפשט לנוקבא רבא בתיאובתא דקריתא
 קדישא דמתקטרי אתרין דא כדא כמה
 דאת אמר הר המור גבעת הלבונה ע'
 טיהרא דטיפסא גליפא בשפסא רהיטין
 דענפין מתאחדן לסטרוי לרוחין גליפין והא
 ברזי דאתוון דשלמה מלכא אתעטרו אלין
 אתון דא כדא גיכ"ק בחיד כמה דאת
 אמר וחיד יטעם לאכור היאכל תפר מבלי
 מלח ובתיב והיה מעשרה הצדקה
 שלום הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 וגו' מתוקים ודאי דוד מלכא אמר גם
 עבדך נזהר בהם אסהדנא עלי דכר יומאי
 אזדהרנא בהו דלא לאטעאה בהו בר יומא
 חד דעטרנא עטרי מלכא במערת דמרוניא
 וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
 דמרוניא ואזדעזענא מהרוג יומא
 אזדהרנא בדעתאי בהו ולא שביקנא לון
 בר יומאי זכאה חולקירה מאן דאזדהר
 במתיקא דמלכא וטעים בהו בדקחזי עד

דא פתיב טעמו וראו כי טוב יי וכתוב
 לכו לחמו בלחמי אתפשט דכורא
 בדעת ואתמלין אכסדרין ואדרין מדישא
 דגולגלתא שרי ואתפשט בכל גופא מחדוי
 ודרועוי ובכלא מאחורוי אתדבק נצוצא
 דבוצינא דקרדינורתא ודרזוטא וזאפיק
 גולגלתא חדא סתימא מכל סטרוי ונהירו
 דתרי מוחי גליפן בה ואתדבקת בסטרוי
 דדכורא בגין כך אתקרי יונתי תמתי אל
 תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי שערוי
 דנוקבא כלידן ביה גוני בדכתיב ודלת
 ראשך כארגמן אתקטר גבורה בחמש
 גבוראן ואתפשטת נוקבא בסטרהא
 ואתדבקת בסטרוי דדכורא עד דאתפרשא
 מסטרוי ואתיאת לאתחברא עמיה אנפין
 באנפין וכד מתחברן מתחזין חד גופא
 ממש מהבא אוליפנא דכר בלחודוי אתחזי
 פלג גופא וכלא איהו רחמי וכך נוקבא
 וכד מתחברן כחדא אתחזי כלא חד גופא
 ממש והכי הוה אוף רחבא כד דכר
 ארתחבר בנוקבא כלא הוא חד גופא

ועלמין כלהו בחרו דרזא כלהו מגופא
 שלים מתברכין והינורזא על כן ברך יי
 את יום השבת ויקרשהו דהא אשתכח
 כלא בחר גופא שלים דהא מטרוניתא
 אתרפקת במלכא ואשתכח גופא חד
 ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא
 ומחבא מאן דלא אשתכח דבר ונוקבא
 אקרי פלג גופא ולית ברכתא שריא במלה
 פגימא וחסרה אלא באתר שלים במלה
 שלים ולא בפלגות מלה ופלגות מלה לא
 אתקיים לעלמין ולא אתברכא לעלמין נוי
 דנוקבא פלא מנוי ודכורא הוא והא
 אוקימנא מרי ואשתמודען ביני חבריא
 מהאי נוקבא מתאחדן כל אנן דלתתא
 מנה ינקין ומתברכין והאי אתקריאת אם
 לכלהו כמה דאחרא אם לגופא וכל גופא
 מנה ינקא כך האי אם לכלהו אחרנין
 דלתתא כתיב אמור לחכמה אחותי את
 אית חכמה ואית חכמה והאי נוקבא
 אתקרי חכמה ועירא לגבי אחרא ועל
 דא כתיב אחות לנו קטנה ושדים אין לה

דהא דא בגלותא אתמשך אחות לנו
 קטנה ודאי קטנה אתחזי אבל רברבא
 היא וסגיאה היא דהא היא שלימו דנטיל
 מכלא כמה דכתיב אחי חומה ושדי
 כמגדלות ושדי דהא מזין אנן לינקא
 לכלא כמגדלות דאנן גהרין רברכין
 דנפקי מאמא עלאה תו אתפשט דכורא
 בימינא ושמאלא כירותא דאחסנא וכד
 גוני אתחברו אקרי תפארת ואתתקן כל
 גופא ואתעביד אילנא רברבא ורתקיף
 שפיר ויאה תחתוהי תטליר חיות ברא
 ובענפוהי ידרן צפרי שמיא ומזון לכלא
 ביה דרועוי ימינא ושמאלא בימינא חיים
 וחסד בשמאלא מיתה וגבורה מעוי
 אתתקן בדעת ואתמלין כל אכסדרין
 ואדרין כמה דאמינא דכתיב וכדעת
 חדרים ימלאו תו אתפשט גופא בתרין
 שוקין ומתאחדן ביניהו תרין כולין ותרין
 ביעי דכורא דכל משחא דרבות וחילא
 דכל גופא כהו אתכנש דכל חילין דנפקי
 מנהון נפקין ושרין כלא בפום אמה וכגין

כִּד אֶקְרוּן צְבָאוֹת וְאֲנִי נֹצַח וְהוֹדִי תִפְאֶרֶת
 יְדוּדִי נֹצַח וְהוֹדִי צְבָאוֹת וּבְגִין כִּד
 יְדוּדִי צְבָאוֹת אִמָּה דְדְכוּרָא סוּמָא דְכָל
 גּוֹפָא וְאֶקְרִי יְסוּד וְדָא הוּא דְרִגָא
 דְמַכְסָּם לְנוֹקְבָא וְכָל תִּיאֻבְתָּא דְדְכוּרָא
 לְגַבִּי נוֹקְבָא בְּהָא יְסוּד עֵייל לְנוֹקְבָא
 לְאַתְר דְאֶקְרִי צִיּוֹן דְהֵתָם הוּא אַתְר פְּסוּתָא
 דְנוֹקְבָא פְּבִית רַחֵם לְאַתְתָּא וּבְגִין כִּד יי
 צְבָאוֹת אֶקְרִי יְסוּד פְּתִיב כִּי בְחַר יי בְּצִיּוֹן
 אוֹה לְמוֹשֵׁב לוֹ כִּד אַתְפְּרֶשֶׁת מִטְרוּנִיתָא
 וְאַתְחַבְרַת בְּמַלְכָּא הַנְּפִין בְּהַנְּפִין
 בְּמַעְרֵי שְׁבַתָּא אַתְעֵבִיד כִּלָּא חַד גּוֹפָא
 וְכִדִּין יְתִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַרְסֵיהּ
 וְאֶקְרִי כִּלָּא שְׁמָא שְׁרִים שְׁמָא קְרִישָׁא
 בְּרִיךְ שְׁמִיּוּה לְעַלְמָם וְלְעַרְמֵי עַלְמִין
 כִּד אֲלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא דֵּא
 דְאַתְעֵטֵר בְּהוּ לְעַלְמָא דְאַתִּי וְהִישְׁתָּא
 אַתְגְּלִין הֵכָא זַכָּאָה חוּלְקֵי הָאִי מִטְרוּנִיתָא
 כִּד אַתְחַבְרַת עִם מַלְכָּא כִּד עַלְמִין מִתְבְּרַכֵּן
 וְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּחֻדוֹתָא דְכִלָּא כְּמָה דְדְכוּרָא
 כְּלִיד בְּתַלְתָּא וְשְׂרוּתָא בְּתַלְתָּא כִּד כִּלָּא

הֵכָא וְסוּמָא דְכָל גּוֹפָא הֵכָא וּמִטְרוּנִיתָא
 לָא מִתְבְּרַכָּא אֲלָא בְּכִלְלָא דְתַלְתָּא אֲלִין
 דְאֲנִין נֹצַח הוֹדִי יְסוּד וּמִתְבְּסָמָא וּמִתְבְּרַכָּא
 בְּאַתְר דְאֶקְרִי קְדֵשׁ הַקְּדֻשִׁים דְלְתַתָּא
 דְכְּתִיב כִּי שֶׁשׁ צִוָּה יי אֶת הַבְּרֻכָּה דְהָא
 תְּרִין דְרִגִין אֲנִין לְעֵילָא וְתַתָּא וּבְגִין כִּד
 לִית רְשׁוּתָא לְמִיעַל תַּמָּן בְּר כְּהֵנָּא רַבָּא
 דְאַתִּי מִסְטָרָא דְחֶסֶד בְּגִין דִּלָּא עֵייל
 לְהֵהוּא אַתְר דְלְעֵילָא אֲלָא הֵהוּא דְאֶקְרִי
 חֶסֶד וְעֵייל בְּקְדֵשׁ הַקְּדֻשִׁים וּמִתְבְּסָמָא
 נוֹקְבָא וּמִתְבְּרַכָּא הָאִי קְדֵשׁ הַקְּדֻשִׁים בְּגו
 לְגו אַתְר דְאֶקְרִי צִיּוֹן צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם תְּרִין
 דְרִגִין אֲנִין חַד רַחֲמֵי וְחַד דִּינָא צִיּוֹן דְכְּתִיב
 צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְרָה יְרוּשָׁלַם דְכְּתִיב צְדָק
 יִדִין בָּהּ כְּמָה דְאוּקִימְנָא וְכָל תִּיאֻבְתָּא
 דְדְכוּרָא לְגַבִּי נוֹקְבָא הֵכָא הוּא יְקָרִינֵן
 לְהוּ בְּרֻכָּה דְמִתַּמָּן נְפִקֵי בְּרַבֵּן לְבִלְהוּ
 עַלְמִין וְכִלְהוּ מִתְבְּרַכֵּן הָאִי אַתְר אֶקְרִי
 קְדֵשׁ וְכָל קְדֻשִׁים דְדְכוּרָא עֵיילִין תַּמָּן
 בְּהֵהוּא דְרִגָּא דְאַמִּינָא וְכִלְהוּ אַתִּין מְרִישָׁא
 עֲלָאָה דְגוּלְגַלְתָּא דְדְכוּרָא מִסְטָרָא דְמוֹחֵי

עלאי דשרין ביה ונגיד ההיא ברכה בכר
 שיפי גופא • עד אנון דאקרון צבאות • וכל
 ההוא נגידו דאתנגיד מכל גופא מתבנשי
 תמן • ועל דא אקרון צבאות • דכל צבאות
 דעלאין ותתאין מתמן נפקין • וההוא נגידו
 בתר דאתבנשי תמן שרין ליה בההוא יסוד
 קדישא כלא חורא בגין כך אקרי חסד
 וההוא חסד עייר לקדש הקדשים •
 דכתיב כי שם צוה יי את הברכה חיים
 עד העולם :

אמר רבי אבא לא סיים בוצינא קדישא
 למימר חיים עד דאשתככו מלוי ואנא
 בתבנא סי' ואני סכות סברנא למכתב טפי
 ודא שמענא ולא זקיפנא רישאי דנהורא
 הוה סגי • ולא הוה יכילנא לאסתכלא
 אדהכי אזדעזענא שמענא קלא דקארי
 ואמר ארך ימים ושנות חיים ושרום יוסיפו
 לך • שמענא קלא אחרא חיים שאל ממך
 נתת לו ארך ימים עולם ועד • כל ההוא
 יומא דא אפסיק אשא מן ביתא ולא הוה
 מאן דמטי לגבי דלא יכילו דנהורא

ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא •
 נפידנא על ארעא ונעינא • בתר דאזיל
 אשה חמינא רבוצינא קדישא קדש
 הקדשים דאסתלק מן עלמא ארעטף
 שכיב על ימיניה ואנפוי חיבין • קס רבי
 אלעזר בריה נטיל ידוי ונשיק לון ואנא
 לחיבנא עפרא דתחות רגלוי • בעו חבריא
 למכבי ודא יכילו למללא שארו חבריא
 בכביה ורבי אלעזר בריה נפל תלת זמנין
 ודא יכיל למפתח פומיה • לברתר פתח
 ואמר אבא אבא • תלת הוו • חד אתחזרו
 השתא תנוד חיותא צפראן טאסין משתקען
 בנוקבא דימא רבא וחבריא בלהו שתין
 דמא • קס רבי חייא עד רגלוי ואמר • עד
 השתא בוצינא קדישא מסתכל עלן השתא
 לאו הוא עדן אלא לאשתדלא ביקריה •
 קס רבי אלעזר ורבי אבא • נטרו ביה
 בטקרא דסקלא כסא עשוו מארינת קליפות עלים
 כמו אסקלא מאן חמא ערבוביא דחבריא וכל
 ביתא הוה סדיק ריחין • סליקו ליה בפוריה
 ודא אשתמש ביה אלא רבי אלעזר ורבי

אבא • אתו טריקין ומארי תריסין דכפר
 צפרי והווי בני כרוניא צוחין בקטירין וטרדי
 בהו דחשיבו דלא יתקבר תמן כתר דנפק
 פיריא הוה סליק באורא ואשא הוה להיט
 קמיה שמעו קלא עולו ואתו וארהכנשו
 להולא דרבי שמעון יבא שרום ינוחו על
 משכבותם • כד עאל למערתא שמעו קלא
 במערתא • זה האיש מרעיש הארץ מרגז
 ממלכות • כמה פטרין ברקיעא משתכבין
 ביומא דין • בנינך דנא רבי שמעון בן יוחאי
 דמאריה משתבח ביה בכל יומא זכארה
 חולקיה לעיקא ותתא כמה גניזין עלאין
 מסתמין ליה עליה אתמר ואתה
 דך לקץ ותנוח ותעמוד לגורך
 לקץ הימין :

ואומרים קדיש על ישראל •

שיר לכבוד ארוננו הרשב"י זי"עא סי' שמעון לביא

בר יוחאי נמשחת • אשריך • שמן ששון
 מחבריך •
 בר יוחאי שמן משחת קדש • נמשחת
 ממדת הקדש • נשאת ציץ נזר הקדש •
 חבוש עד ראשך פארך •
 בר יוחאי מושב טוב ישבת • יום נסת יום
 אשר ברכת • במערת צורים שעמדת •
 שם קנית הורך והדרך •
 בר יוחאי עצי שטים עומדים • למודי יי הם
 לומדים • אור מופלא אור היקוד הם
 יוקדים • הלא המה יורוך מורך •
 בר יוחאי ולשרה תפוחים • עלית ללקוט
 בו מרקחים • סוד תורה כציצים ופרחים
 נעשה אדם נאמר בעבורך •
 בר יוחאי נאזרת בגבורה • ובמלחמת אש
 דת השערה • וחרכ הוצאת מתערה •
 שלפת נגד צורריך •
 בר יוחאי למקום אבני שיש • הגעת לפני
 אריה ליש • גם גלת בותרת על עיש •
 תשורי ומי ישורך •

בַּר יוֹחָאֵי בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים • קו יְרוֹק מִחֲדָשׁ
 חֲדָשִׁים • שִׁבְעַ שְׁבַתוֹת סוּד חֲמִשִּׁים •
 קִשְׁרֵת קִשְׁרֵי שִׁין קִשְׁרֵיךְ •
 בַּר יוֹחָאֵי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה • הִשְׁקַפְתָּ
 לְכַבּוֹרוֹ פְּנִימָה • ל"ב נְתִיבוֹת רֵאשִׁית
 תְּרוּמָה • אֶת כְּרוֹב מִמֶּשֶׁח זֵיו אוֹרֶךְ •
 בַּר יוֹחָאֵי אוֹר מוֹפְלָא רוּם מְעַלָּה • יֵרֵאת
 מְלֶהֱבִיט בִּי רַב לָהּ • תַּעֲלוּמָה וְאִין
 קוֹרָא לָהּ • נֶאֱמַת עֵין לֹא תִשׁוּרֶךְ •
 בַּר יוֹחָאֵי אֲשֵׁרֵי יוֹלְדֶתְךָ • אֲשֵׁרֵי הָעַם הֵם
 לוֹמְדֶיךָ • וְאֲשֵׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ •
 לְבוּשֵׁי חֲשֵׁן תַּמִּיךָ וְאוֹרֶיךָ •
 בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת יִשְׁרָאֵל • שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן
 מִחֲבָרֶיךָ •

סדר קרית שמע על המטה

מעט קודם חצות לילה אומר

א מִדְּךָ נֶאֱמַזוּ • שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל •

וְנוֹמְרָה כוֹלָה עַד אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְכוּפֵל

ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת • וְאַחַר כֵּךְ אֹמֵר

יַעֲרֹזוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם •

רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת

בְּיָדָם • הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֶה שְׁשִׁים גְּבוּרִים

סָבִיב דָּהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל • כָּלֶם אַחֲזוּי

חָרַב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יִרְכוּ

מִפְּחָד בְּלִילוֹת • וְאַחֲרָיִךְ סֵלֶסֶה סַעֲמִים

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ • יֵאָר יי פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ •

יֵשָׂא יי פְּנִיּוֹ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁרוּם •

יּוֹשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלוּיִן בְּצַד שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן • אֹמֵר

לִי מַחְסֵי וּמִצוֹדֹתַי אֵהִי אֲבִטָּה בּוֹ •

כִּי הוּא יִצִּירֶךָ מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הוֹוֶרַת •

בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחְסֶה צְנָה

וְסוּחָרָה אֲמַתּוֹ • לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה מִחַץ

יַעֲוֶף יוֹמָם • מִדְּבַר בְּאִפְרַיִם יְהִלּוּךָ מִקְטָב

יִשׁוּד צְהָרִים • יִפְרֵר מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וְדִבְכָה

מִימְנָךְ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ • רַחֵם בְּעֵינֶיךָ תַּבְּיֵט

וּשְׁלַמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יי מַחְסִי :
 אָנָּה בִּכְחַ גְּדוּלַת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה :
 קִבַּל רַגְלֵי עַמְּךָ שֶׁגִּבְנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא :
 גָּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָךָ כִּכְבַּת שְׁמַרְם :
 בְּרַכְם טְהַרְם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמַרְם :
 חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ : יַחֲד
 גָּאָה לְעַמְּךָ פָּנָה זּוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ : שׁוֹעֲתֵינוּ
 קִבַּר וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲדוּמוֹת :
 וחזור פסוק שכנגד אותו היום שלשה פעמים
 בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִית אוֹתִי יי אֵל אֲמַת :

ובחצות הלילה יברכו ברכות השחר עד שאינו בן
 ברית רק ברכות התורה לא יברך עד שיעלה
 עמוד השחר :

ואמר כך ילמדו סדר תקון לאה

- א כאיל תערוג • מזמור מג
 - ב שפטני אלהים • מד
 - ג לה' הארץ ומלוואה • כה
 - ד למנצה בנגינות • סז
 - ה אודה ה' בכר לבכי • קיג
 - ו בכוא ציונתן הנביא • נא
- תקום תרחם ציון תבנה חומות ירושלים :

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתְּ לַחֲנֹנָה כִּי
 בָּא מוֹעֵד : כִּי רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת
 עֲפָרָה יַחֲוֹנְנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנָם :

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו
 כחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו
 רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם
 אלה : הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים :
 שובה יי את שביתנו באפיקים בנגב :
 הזרעים בדמעה ברנה יקצורו : הלוך ילך
 ובכה נשא משך הזרע בא ילא ברנה
 נשוא אלמותיו :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עֲדֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַרְדֵּשׁ לָנוּ שׁוֹבָה
 עֲלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְד אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ
 רְצוֹנְךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה כּוֹנֵן בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ הַרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ שְׂמַחְנוּ
 בְּתִקּוּנוֹ וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ וְהִשָּׁב
 כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְרוֹכְנֵם לְשִׁירִם
 וּלְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
 וּנְרָאָה וּנְשַׁתְחַוֶּה לְפָנֶיךָ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

י' אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה
לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם
ומוספים בהלכתם :

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון
עלמין אנת הוא חד ודא בחשבן
אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא
על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך
כלל אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרינן
לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין
דלא אתגלין ועלמין דאתגלין וברוון
אתכסיאת מבני נשא ואנת דקשיר לון
ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן
דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר
אתחשיב ליה כאלו אפריש בך ואלין
עשר ספירן אנון אזלין בסדרן חד אריך
וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג
לון ולירת מאן דאנהיג לך לא לעיקא
ולא לתתא ולא מכר סטרא לבושין
תקנת לון דמניהו פרחין נשמתינ לבני
נשא ובמה גופין תקנת לון דאתקריאו

גופא רגבי לבושין דמכסין עליהון
ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא
גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא
נצח והוד תרין שוקין יסוד סיומא דגופא
אות ברית קודש מלכות פה תורה שבועד
פה קרינן לה חכמה מוחא איהי מחשבה
מלגאו בינה לבא ובה הלב מבין ועל
אלין תרין כתיב הנסתרות ליי אלהינו
כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה
אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו
קרקפתא דתפלי מלגאו איהו יוד ה"א
וא"ו ה"א דאיהו ארח אצילות דאיהו
שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי כמא דאשקי
לאילנא ואתרבי בההוא שקיו :

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת
הסבות דאשקי לאילנא בההוא
נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא
דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית
דיוקנא דגופא מכר מה דלגאו ולבר
ובראת שמיא וארעא ואפקת מנהון
שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא

אילנין ודשאין וגנתא דערן ועשבין וחיון
 ונונין ובעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון
 עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין
 ואיך אשתמודען מעלאי ותתאי • ולית
 דידע בך כלל • ובר מנך לית יהודא
 בעלאי ותתאי • ואנת אשתמודע ארון על
 בלא • וכל ספירן כל חד אית ליה שם
 ידיע • ובהון אתקריאו מלאכיא • ואנת
 לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל
 שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו • וכד אנת
 תסתלק מנהון • אשתארו בלהו שמהן
 כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא
 בחכמה ידיעא • אנת הוא מבין ולא
 מבינא ידיעא • לית לך אתר ידיעא אלא
 לאשתמודעא תקפך וחילך לבני נשא •
 ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא • בדינא
 וברחמי דאנון צדק ומשפט בפום עבדיהון
 דבני נשא • דין איהו גבורה • משפט
 עמודא דאמצעיתא • צדק מלכותא קדישא
 מאזני צדק תרין סמכי קשוט • הין צדק
 אות ברית • בלא לאחזאה איך אתנהיג

עלמא • אבד לאו דאית לך צדק ידיעא
 דאיהו דין • ולא משפט ידיעא דאיהו
 רחמי • ולא מכר אלין מדות כלל • קום
 רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך • דהא
 רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על
 ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום
 בר נש טד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך • הגדולה
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
 כל בשמים ובארץ לך • הממלכה
 והמתנשא לבר לראש • עלאין שמעו אנון
 דמיבין דחברון ורעיא מהימנא אתערו
 משנתכון • הקיצו ורננו שוכני עפר • אלין
 אנון צדיקיא דאנון מסטרא דההוא
 דאתמר בה אני ישנה ולבי ער • ולא
 אינון מתים • ובגין דא אתמר בהון הקיצו
 ורננו • רעיא מהימנא אנת וצבא
 הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי
 ישנה בגלותא • דעד כען צדיקיא כללהו
 דמיבין ושנתא בחוריהון • מיד יהיבת
 שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא

וַיִּמָּא לִיה קוּם רַעִיא מְהִימָנָא דְהָא עַלְךָ
 אַתְמַר קוּר דודי דופק לַגְבֵּאי בְּאַרְבַּע
 אַתּוֹן דִּילִיה • וַיִּמָּא בְּהוֹן פְּתַחִי לִי אַחוּתִי
 רַעִיטִי יוֹנְתִי תַמְתִּי • דְהָא תַם עוֹנֵךְ בֵּית
 צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְרוּתְךָ • שְׂרָאשִׁי נְמֻלָּא
 טַל • מְאִי נְמֻלָּא טַל אֱלָא אִמְר קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא • אַנְתְּ חֲשַׁבְתָּ דְמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי
 מִקִּדְשָׁא דְעֵאלֵנָא בְּבֵיתָא דִּירִי וְעֵאלֵנָא
 בִּישׁוּבָא לָאו הֲכִי דְלֹא עֵאלֵנָא כֵּד זְמָנָא
 דְאַנְתְּ בְּגֵרוּתָא • הֲרִי לְךָ סִימָנָא שְׂרָאשִׁי
 נְמֻלָּא טַל ה"א שְׁכִינְתָּא • שְׁלִימוּ דִילֵהּ
 וְחַיִּים דִּילֵהּ אִיהוּ טַל • וְדֹא אִיהוּ יו"ד ה"א
 וַא"ו • וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְלֹא מַחֲשַׁבָן
 טַר אֱלָא יו"ד ה"א וַא"ו דְסֻלְקוּ אַתּוֹן
 לְחֲשַׁבָן טַל • דְאִיהִי מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא
 מִנְּבִיעוּ דְכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין מִיד קָם רַעִיא
 מְהִימָנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה • עַד כָּאֵן
 רְזָא דִיחֻדָּא • בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

יְהֵא רְעוּא מִן קַדְמַת עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין
 רְעוּא דְכָל רְעוּיִן סְתִימָא דְכָלֹּא דִיתְמַשְׁךְ טַלֹּא
 עֵילָאָה חִיּוּרָא מִתְרִין מוֹלִין נוֹצֵר וְנִקְה דְרַךְ חֵיד וְגֵרוּן
 לֹאבָא וְאִימָא וּמֵאבָא וְאִימָא לִזְעִיר אַנְפִּין וּמוֹזְעִיר אַנְפִּין

לְחַקֵּל רַפּוּחִין קְדִישִׁין בְּנֵהִירוּ דְאַנְפִּין בְּרַעוּתָא
 וּבְחֵדוּתָא דְכָלֹּא וְיִתְמַשְׁךְ מִתְמֵן רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
 וְחֵסְדָא בְּנֵהִירוּ דְאַנְפִּין בְּרַעוּתָא וְחֵדוּהּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 בְּנֵי בֵיתָנוּ וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵינוּ וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲמִיה
 וְיִפְרְקִינוּ מִכָּל עַקְרָתִין בִּישִׁין דִּייתוֹן לְעַלְמָא וְיוֹמִין
 וְיִתִּייהִיב לְנָא וְלְכָל נַפְשַׁתְנָא מוֹזְנָא טַבָּא וּפְרַנְסָה טַבְתָּא
 בְּלִי צְרָה וְעַקְתָּא מִמּוֹלָא דְכָל מוֹזְנֵי בֵיה תְּלִיין וְיִשׁוּבֵינָא
 מְעִינָא בִישָׂא וּמַחֲרֵבָא הַמְלָאךְ הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִיהֵנְס
 וְיִיתִי לְנוּ וְלְכָל נַפְשַׁתְנָא חֲנָא וְחֵסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אֲרִיבִי
 וּמוֹזְנֵי רוּחִי מִן קוֹדְמִיָּה וְיִשְׁלַח לְנוּ מְשִׁיחַ צְדֻקִינוּ בְּבֵּא :

יְדִיד נֶפֶשׁ אַב הַרְחֵמֵן • מְשׁוּךְ עַבְדְּךָ 4 רְצוֹנְךָ • יְרוּץ
 עַבְדְּךָ כְּמוֹ אֵיל • יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדְּרָךְ • כִּי
 יַעֲרַב לּוֹ יְדִידוֹתְךָ • מְנוּפֵת צוּף וְכָל טַעֵם :
 הַדְּרוֹר נֹאֵה זֵיו הָעוֹלָם • נֶפֶשִׁי חוֹלַת אֶהְבַּתְךָ • אֲנָא אֵל
 נֹא רִפָּא נֹא לֵה • בְּהַרְאוֹת לֵה נוֹעֵם זֵיוךְ • אִז
 תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפָּא • וְהִיתָה לֵה שְׂמַחַת עוֹלָם :
 וְתִיק יְהוּ רַחֲמִיךָ • וְחוּסָה נֹא עַל בֶּן אֶהוּבְךָ • כִּי זֶה
 כְּמַה נְכַסּוּף נְכַסּוּף • לְרֵאוֹת בְּחַפְּאוֹרַת עוֹזְךָ • אֲנָא
 אֲלִי חֲמַדַּת לְבִי • חוּסָה נֹא וְאֵל תִּתְעַלֵּם :
 הַגְּדֵה נֹא וּפְרוּשׁ חֲבִיב • עֲלִי אֵת סַכַּת שְׁלוּמְךָ • תֹּאִיר
 אֲרִץ מְכַבּוּדְךָ • נְגִידָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ • סַהַר אֶהוּב
 כִּי בֹא מוֹעֵד • וְחַנְּנוּ כִימֵי עוֹלָם :

יְחִיד וְאִין בְּלַתּוֹ אַחֵר • אֵל בְּשִׁירֵי זְמֵרָה כּוּחַר : יוֹשֵׁב
 בְּרוּם שְׂמֵי זְבוּד • וּמְצַמִּיחַ כָּל עֵץ יָבוּל • גְּדוּד
 בְּלִי חֶקֶר וּגְבוּל • יוֹם יוֹם פְּנִיךָ אֲשַׁחַר :
 שְׁבַרְתִּי עַד עַתְּ בֹּא שִׁילָה • יִשִּׁיב גְּדַחֵי יְרִים דְּגֵלוּ • אִם

יתמהמה אחכה לו . כי בא יבא לא יאחר :
דרוף אויבי ואשינם . וכדונג תמונגם . כגיא צלמות
נהגם . תאורם משחור שחר :
אד ישוב דך ממך נכדם . צור מכטחי מלך עולם .
משועת דל א תתעלם . לבקש טוב רצון שוחר :
כה אמר יי מלך ישראל וגואלו יי צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ונאמר יי חננו
לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה :
ונאמר ועת צרה היא ליעלב וממנה ישע : ונאמר וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
סמעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ונאמר קומי אורי
כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח : כי הנה החשך יכסה
ארץ וטרפס לאמים ועליך יזרח יי וכבודו עליך יראה :
רבי חנניה . וקדיש על ישראל

יש נהגים לומר שיר זה והוא ע"ס א"כ חברו הר' המקובל הלאו כספר הר'
חיים הכהן וצ"ל וחתם שמו בסוף מן צפת חיים כהנא כראשי חרוזות
דודי ירד לגנו לרעות בגנים . להשתעשע ורדקוט
שושנים קול דודי דופק פתחי לי תמתי . שערי
ציון אשר אהבתי :
אליך דודי נפשי אשא . איך אשת נעורים היא גרושה .
מאז הייתי על לבך חרושה . ועתה המלכת
אשת זנונים :
בתי אל תפחדי כי עוד אזכרך . ומארץ רחוקה אקבץ
פזורך . עוד אכנך ונבנית ביפיהך והדרך . וגם
אמנה את אחותי :
גדל כאבי כל עת אזכרה . איכה שפחה תירש גבירה
והיא עתה מתגברה . בשמחת עולם ונטעי נעמנים :

דעי כי אחישנה עת רצון . ותשאבי מים חיים בששון .
אשלה גדי עוים מן הצאן . א ארץ נזרה כיד איש עמי :
היה אדני כי בויטני . ומשמים ארץ שעיר השלכתני .
ביום קרה מערה בגד יעטני . ואשר ביתי היה לבוש
שנים : ואלבישך רקמה ושש אחבשך . ומשכצות
זהב על לבושך . ועטרת תפארת תהיה כראשך . ועל
כל כבוד יפה את רעיתי : זר שמה היכל קרשי .
בני ציון היקרים לנבלי חרשי . ערו ערו יסוד מקדשי .
עברו על נפשי מים הזידונים : חץ פלח סגור לכבם
תחת הנחשת אביא זהבם . בניך מרחוק יביאו על נבם
עתרי בת פוצי יובילון מנחתי . טהור אמה לא אל
חפץ רשע . עד אן לא תהיה צדיק ונושע . תשוב
ותלבישני בגדי ישע . מעיל צדקה ורוכ פנינים :
ידיות נפשי מרה תתאוני . צדקה גם אהבתך לא
נפלאת מני . לכן מיום גלותך נרדתי אני . כצפור
נודדת עזבתי את ביתי : כלום יש הנאה מבשר
חמורים . כי תשכח אהבת אשת נעורים . לחצוב לך
בורות כלם נשכרים . ואין בהם מים אך ראש פתנים :
לכן הצדיק אבד עקב נפילתך . וימיני הושב אחור
מרוכ אהבתך . לא נכנסתי בביתי מיום גלותך .
לבל אראה ברעתי : מלכי קנא לכבוד שכינתך .
בלעגנו אדונים זרים וזלתך . ובמקום מקדשך ונחלתך .
שמו האשרים והחמנים : נקם אדבש ושלחבת יה .
ואשרוף בית עפרים ובית המצריה . אשכיר חצי מדם
חלל ושכיה . ותהי זאת נחמתי : ספיך אכנה ושעריך
ארים . ויסדתיה סביב סביב בפפירים . ושמתו כדבד
שמשותיה מאירים . ובני היצהר על ראש גיא שמנים :

עורי עורי לבשי בגדך ציון • פי בניה אנאל עני ואביון •
 עורי דברי שיר בבנין אפריון • השמיעני קולך תחת
 אהבתי • פני אל תשורי מראש אמנה • ועין תשורך
 מראשית השנה • וחמש הידות תהיה לך למנה • בן
 דודי ברוך בין הבנים • צוף דבש יזוב אמרתך ושיחך
 תשכח ימיני אם אשכחך • ולהעלות תמיד עד רצון
 מזבחך • על משכבי בדילות בקשתי • קולך שמעתי
 מחמד עיני • אשאר מנשיקות פיהו ישקני • ובימין
 חשקי תחבקני • נגידה כנאות רשא ומעין ננים •
 רעי לכה נשכימה לפרמים • שם אתן את דודי לך
 אהבת עולמים • כאח לי אשקה נגד כל העמים •
 אנהגה א בית אמי ואל חדר הורתי • שפתותיך כדה
 צוף יזובון • ועיניך יונים לב יטיבון • שני שדיך רצון
 ישאבון • שמע חסדי דוד הנאמנים • תבענה שפתי
 כי אומרה לך • ידידות נפשי ולבי אחריך הלך • אהבת
 נעורים זכרתי לך • לכן באי שכבי עמי אחותי •
 פור ואהלות בגדיך • נרד וכרכוס שמניך • צרור המור
 בין שדיך • פאר וכבוד כל עדתי • תען לשוני
 שיר בסוד ישרים • עת ישמח ישראל עם אשת נעורים
 והיכל תוסד בראש ההרים • בשערי ציון נעוף פיונים •
 חלו גבורי כח אהי ולאמי • יומם ולידה לאל אל תתנו
 דמי • יבנה ציון ויבנס נדחי עמי • מארבע כנפות אל
 בית חמדי • כבוד יי בתוכה למופת ולאות • האש
 חומה ארוכה סביב להראות • גא חיש נאלנו ארון
 הנפלאות • הושיעה מינה בירח האתנים •

יהי רצון קודם תהלים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 הבוחר בדוד בן ישי עבדך משיחך
 ובשירות ותשבחות שאמר לפניך שתרחם
 עלינו ותהא חשוכה לפניך קריאת מזמורי
 תהלים שנקרא • כאלו פוננו בכל הכונות
 הראויות לכון ובכת מזמורי תהלים
 ופסוקיהם ותיבותיהם ואותיותיהם
 ונקודותיהם וטעמיהם • ולמען שמותיך
 הקדושים הפתובים בהם והרמוזים בהם
 ולמען זכות דוד בן ישי עבדך משיחך יהמו
 גא רחמיק עלינו ותאיר לנו בפנים מאירות
 באור פני מלך חיים ותקיים בנו הברכות
 אשר צוית את אהרן ואת בניו לברך את
 עמך ישראל באהבה ככתוב • יברכך יי
 וישמרך • יאר יי פניו אליך ויחנך • ישא יי
 פניו אליך וישם לך שרום •

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אשר
 בחרת בשירות ותשבחות שאמר
 לפניך דוד בן ישי משיח אלהי יעקב ונעים

זמירות ישראל • יהי רצון מלפניך שתהיה
 קריאת מזמורי תהלים שנקרא חשוכה
 ומקובלת ורצויה לפניך • וכשם שפער
 ותקן והועיל ועשה והצליח דוד עבדך
 באומרו מזמורים אלו לפניך • בן ברחמיך
 הרבים וחסדיך הגדולים תעזרנו ותסייענו
 ותחזקנו ותאמצנו לתקן ולהעיל בקריאתנו
 מזמורי תהלים אלו לפניך • ותתן פח וחזק
 ואומץ בקריאתנו לומר עריצים ורהכרית
 כל החוחים והקוצים הסובבים השושנה
 העליונה ולחבר המלכות עקרת הבית עם
 דודה באהבה ואהוה ושרום ורעות •
 והאלילים פרות יכרתון לתקן עולם
 במלכות שדי כי המלכות שלך היא
 ולעלמי עד תמלוך בכבוד ותמשוך ותשים
 עלינו ועל כל ישראל עמך שפע שלום
 טובה וברכה וחיים ארוכים טובים
 ומתוקנים וחסד ורחמים • ותרחיקנו
 מיצר הרע ותדביקנו ביצר הטוב • השיבנו
 אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
 והחזירנו בתשובה שרמה לפניך • וכשם

1
 שיהתפלל דוד עבדך לפניך ובקש הרב
 בבסני מעוני ומחטאתי טהרני : תחטאני
 באזוב ואטהר תכבסני ומשדג אלבין :
 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
 בקרבי • כן תעשה עמנו צדקה וחסד לתקן
 את כל הפגם אשר פגמנו בקרשה
 למעלה • ולטהר ולזכך רוחנו ונשמתינו
 ויערה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
 ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
 לטובה לחן לחסד ולרחמים • זכרנו יהוה
 אלהינו לטובה ופקדנו לברכה והושיענו
 לחיים טובים • וכשם שאנחנו אומרים
 שירה לפניך בעולם הזה כך תזכנו לומר
 לפניך שיר ושכחה לעולם הבא • ונודה
 לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות
 נפשינו • ועל ידי אמירת מזמורי תהלים
 תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים
 גילה ורגן כבוד הלבנון יתן לה הוד והדר
 בבית אלהינו במהרה בימינו אמן :

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד : וְיִהְיֶה נוֹעַם יי
 אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ : יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
 וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגּוֹאֲלִי :

רְכוּ גְרַנְגָּה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ :
 נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה
 לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים :

ספר תהלים

א אֲשֶׁר־יֵאָמֵר אִישׁ אֶשֶׁר יֵאָמֵר לֹא הִלֵּךְ בְּעֲצַת
 רָשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב
 לְצִים לֹא יָשָׁב : כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה
 חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה : וְהָיָה
 כְּעֵץ שְׂתוּר עַל־פְּרֻגֵי־מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ
 יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבוֹר וְכֹל אֲשֶׁר־
 יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : לֹא־יִכֵּן הַרְשָׁעִים כִּי אִם־
 כַּמֵּץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ : עַל־כֵּן לֹא־יִקְמוּ
 רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים בְּעֵדוּת צְדִיקִים :
 כִּי־יִזְרַע יְהוָה דָּרֶךְ צְדִיקִים וּדְרֶךְ רָשָׁעִים
 תִּאֲבָד :

ב לְמַדָּה רַגְשׁוּ גּוִים וּלְאֻמִּים יִהְגּוּ־דִיק :
 יִתִּיצְבוּ מַלְכֵי־אָרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יַחַד
 עַל־יְהוָה וְעַל־מִשִּׁיחוֹ : נִגְתְּקָה אֶת־
 מוֹסְרוֹתֵימוֹ וּנְשָׁלִיכָהּ מִמֶּנּוּ עֲבַתִּימוֹ :
 יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם יִשְׁחַק אֲדָנִי יִלְעַג־לְמוֹ : אִזּוֹ
 יִדְבַר אֲלֵימוֹ בְּאָפוֹ וּבְחִירוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ :
 וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְּכֵי עַל־צִיּוֹן הַר־קֹדֶשׁ :

אִסְפְּרָה אֶל־חֵק יְהוָה אֶמַר אֵלַי בְּנֵי
 אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִדְרֹתֶיךָ : שֶׁלֹּד מִמֶּנִּי
 וְאַתָּה גּוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי־אֶרֶץ :
 תִּרְעַם בְּשֹׁכֵט בְּרוּז כִּכְלֵי יוֹצֵר תִּנְפָצִים :
 וְעַתָּה מַלְכִים הַשְּׂבִירוּ הוֹסְרוּ שְׁפֹטֵי
 אֶרֶץ : עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה בִּירָאָה וּגְלוּ
 בְּרַעְדָּה : נִשְׁקוּ־בְר פְּנֵי־יְהוָה וְתֹאבְדוּ
 דְרֹךְ כִּי־יִכְעַר כַּמַּעַט אִפּוֹ אֲשֶׁר־יִכְרֹ
 חוּסֵי בּוֹ :

ג מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוּם
 בְּנֵו : יְהוָה מֵהֲדַרְבו צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי :
 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ
 בְּאֱלֹהִים סֵלָה : וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעַדֵי
 כְּבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי : קוּלִי אֶר־יְהוָה
 אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֵלָה : אֲנִי
 שָׁכַכְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוֹתִי כִּי יְהוָה
 יִסְמְכֵנִי : לֹא־אִירָא מִרְבַּבּוֹת עִם אֲשֶׁר
 סָכִיב שְׁתוּ עָלַי : קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי
 אֱלֹהֵי כִי־הִכִּית אֶת־כָּל־אֵיבֵי לְחֵי יְשָׁנֵי
 רָשָׁעִים שְׁבַרְת : לִיהוָה הִישׁוּעָה עַד־עַמְּךָ
 בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה :

ד לְמַנְצָח בְּנִגְיָנוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּקִרְאֵי
 עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי חֲנֻנִי
 וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי : בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָרָה כְּבוֹדֵי
 לְכַלְמָה תִּאֱהַבּוּן דִּיק תִּבְקָשׁוּ כֹזֵב סֵלָה :
 וְדַעוּ כִי־הִפְלָה יְהוָה חֲסִיד לּוֹ יְהוָה יִשְׁמַע
 בְּקִרְאֵי אֵלָיו : רַגְזוּ וְאַל־תִּחְטְאוּ אֹמְרוּ
 בְּלִבְבְּכֶם עַל־מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה : זָכְחוּ
 זָכְחֵי־צְדָק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה : רַבִּים אֹמְרִים
 מִי־רָאנוּ טוֹב נִסְה־עֲלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ יְהוָה :
 נָתַתָּה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי מֵעַת דַּגְּנָם וּתִירוּשָׁם
 רַבּוּ : בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אִשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אַתָּה
 יְהוָה לְכַדֵּד לְבַטַח תּוֹשִׁיבֵנִי :

ה לְמַנְצָח אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד :
 אֹמְרֵי הֲאִזְוִינָה יְהוָה בֵּינָה הַגִּינִי : חֲקִשִׁיבָה
 לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל :
 יְהוָה בְּקָר תִּשְׁמַע קוּלִי בְּקָר אֶעֱרֹךְ־לְךָ
 וְאַצְפָּה : כִּי לֹא אֵל חַפְזָן רָשָׁע אֲתָה לֹא
 יִגְרַךְ רַע : לֹא־יִתְיַצְבוּ הוֹלְדִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ
 שְׁנֵאת כָּל־פְּעֻלֵי אוֹן : תֹּאבֵד דְּבָרֵי כֹזֵב אִישׁ־
 דָּמִים וּמִרְמָה יִתְעַב יְהוָה : וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶיךָ
 אֲבוֹנָה בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחוֹרָה אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ

בִּירְאֲתָךְ : יְהוָה יִנְחֵנִי בְּצַדִּיקְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי
 הַיִּשְׂרָאֵל לִפְנֵי דַרְכְּךָ : כִּי אֵין בְּפִיהוּ נִכְוֹנָה קִרְבָּם
 הוֹת קִבְר־פְּתוּחַ גְּרָנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן :
 הָאֲשִׁימָם אֱלֹהִים יִפְלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרַב
 פְּשָׁעֵיהֶם הִדְיָחֵמוּ כִּי־מְרוּ בְךָ : וַיִּשְׁמָחוּ כָל־
 חוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּךְ עֲלֵינוּ וַיַּעֲרִצֵנוּ
 בְךָ אֲהַבֵי שִׁמְךָ : כִּי־אֲתָה תִבְרַךְ צְדִיקֵי
 יְהוָה בְּצַנְחָה רִצּוֹן תַּעֲטֶרְנוּ :

וּלְמַנְצָה בְּנִגְיָנוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
 לְדוֹד : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאִפְךָ תּוֹכִיחֵנִי וְאַל־בְּחַמְתְּךָ
 תִּיִסְרֵנִי : חֲנִנִי יְהוָה כִּי אִמְלֵל אֲנִי רַפְאֵנִי
 יְהוָה כִּי נִכְהָלוּ עֲצָמֵי : וּנְפִשִׁי נִכְהָלָה מְאֹד
 וְאֲתָה יְהוָה עֲדִמְתִּי : שׁוֹבָה יְהוָה חֲלִצָה
 נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ : כִּי אֵין בְּמוֹת
 זְכָרְךָ בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לְךָ : יִגְעֵתִי בְּאַנְחֹתִי
 אֲשַׁחַח בְּכַל־לֵיִלָּה מִטְּתִי בְּדַמְעֹתַי עֲרִשִׁי
 אִמְסָה : עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינֵי עֲתָקָה בְּכָל־
 צוֹרְרֵי : סוּרוּ מִמֶּנִּי כַּד־פָּעַלִי אֲוֹן כִּי־שָׁמַע
 יְהוָה קוֹל בְּכִי : שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֹתַי יְהוָה
 תַּפְלֵתִי יִקַּח : יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי
 יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רִגְעָה :

ז שְׁגִיּוֹן לְדוֹד אִשְׁר־שֵׁר לִיהוָה עַל־דְּבָרֶיךָ
 כּוֹשׁ בְּיָמֵינִי : יְהוָה אֱלֹהֵי בֶךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי
 מִכָּל־דְּרָפִי וְהִצִּילֵנִי : פִּן־יִטְרַף כְּאֲרִיֵּה נַפְשִׁי
 פִּרְקֵי וְאֵין מִצִּיל : יְהוָה אֱלֹהֵי אִסְעֵשִׁיתִי זֹאת
 אִסְעֵשֶׂעוֹל בְּכַפִּי : אִסְגַּמְלֵתִי שׁוֹדְמֵי רַע
 וְאַחֲלִצָה צוֹרְרֵי רִיקָם : יִרְדֵּף אֹיֵב נַפְשִׁי
 וַיִּשַׁג וַיִּרְמָס לְאַרְצֵי חַיִּי וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכַּן
 סֵלָה : קוֹמָה יְהוָה בְּאַפְךָ הַנִּשְׂא בְּעִבְרוֹת
 צוֹרְרֵי וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפַּט צְדִיק : וְעַד־תִּלְאָמִים
 תִּסּוּבְכֶךָ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה : יְהוָה יִרְן
 עֲמִים שְׁפֹטֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיק וּכְתַמִּי עֲלֵי : וְגַמְר־
 נָא רַע רְשָׁעִים וְתִכְוֹנֵן צְדִיק וּבַחַן לְבוֹת
 וּכְלִיֹּת אֱלֹהִים צְדִיק : מִגְּנֵי עַל־אֱלֹהִים
 מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל : אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל
 זַעֵם בְּכַל־יוֹם : אִסְלָא יִשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ
 קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיִּכּוֹנְנָה : וְלוֹ הַכִּין כְּלֵי־מוֹת חֲצִי
 לְדַלְקִים יַפְעֵר : הִנֵּה יַחֲבֵל־אֲוֹן וְהִרָה עֲמֹל
 וַיִּלְד שִׁקָּר : בּוֹר כְּרָה וַיַּחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת
 יַפְעֵר : יִשׁוּב עֲמֵלוֹ פְּרָאִשׁוֹ וְעַד קִדְקְרוֹ
 חֲמָסוֹ יִרַד : אֹדָה יְהוָה כְּצַדִּיקוֹ וְאֹמְרָה שֵׁם־
 יְהוָה עֲלֵינוּ :

ח למנצח על הגתית מזמור לדוד : יהוה
 אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר
 תנה הודך על השמים : מפני עוללים וינקים
 יסדת עז למען צורריך להשבית אויב
 ומתנקם : כי אראה שמך מעשה אצבעתיך
 ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה אנוש כי
 תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו
 מעט מאלהים וכבוד והדר תעטררו :
 תמשילרו במעשי ירך כל שתה תחת
 רגליו : צנה ואדפים כלם וגם בהמות שדי :
 צפור שמים ורגי הים עבר ארחות ימים :
 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
 ט למנצח על מורת לב מזמור לדוד :
 אודה יהוה בכל לבי הספרה כל
 נפלאותיך : אשמחה ואעלצה בך אזמרה
 שמך עליון : בשוב אויבי אהור יכשלו
 ויאבדו מפניך : כי עשית משפטי ודיני
 ישבת לכסא שפט צדק : גערת גוים אבדת
 רשע שמם מחית לעולם ועד : האויב תמו
 חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
 המה : ויהוה לעולם ישב כונן למשפט

כסאו : והוא ישפט תבל בצדק ידיו לאמים
 במישרים : ויהי יהוה משגב לך משגב
 לעתות בצרה : ויבטחו בך יודעי שמך כי
 לא עזבת דרשיך יהוה : זמרו ליהוה ישב
 ציון הגידו בעמים עלילותיו : כי דרש דמים
 אותם זכר לא שכח צעקת ענוים : חננני
 יהוה : ראה עניי משנאי מרומי משערי
 מות : למען אספרה כל תהלתך בשערי
 בת ציון אגילה בישעתך : טבעו גוים בשחת
 עשו ברשתו טמנו נלכדה רגלם : נודע
 יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע
 הגיון סלה : ישובו רשעים לשאולה כל גוים
 שכחי אלהים : כי לא לנצח ישב אביון
 תקות עניים תאבד לעד : קומה יהוה אל
 יעז אנוש ישפטו גוים על פניך : שיתרה
 יהוה ימורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :
 י כמה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות
 בצרה : בגאות רשע ידק עני יתפשו
 במזמות זו חשבו : כי הלך רשע על תאות
 נפשו וכצע בך נאץ יהוה : רשע כגברה
 אפו בדרש אין אלהים כל מזמותיו :

יחילו דרכיו בכל־עת מרום משפטיך מנגדו
 כל־צורריו יפיה בהם : אמר בלבו בל־אמוט
 לדר ודר אשר לא־ברע : אלהי פיהו מלא
 ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון : ישב
 במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו
 לחלכה יצפנו : יארב במסתר כאר־היבספה
 יארב לחטף עני יחטף עני במשכו ברשתו :
 ידכה ישח ונפל בעצמו חל כאים : אמר
 בלבו שכה אל הסתיר פניו בל־ראה לנצח :
 קומה יהוה אל נשא ירך א־תשכח ענוים :
 ער־מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא
 תדרש : ראית כי־אתה עמל וכעס תביט
 לתת בדרך עליך יעזב חלכה יתום אתה
 היית עוזר : שבר זרוע רשע ורע תדרוש
 רשעו בל־תמצא : יהוה מלך עולם ועד
 אברו גוים מארצו : תאות ענוים שמעת
 יהוה תכין לבם תקשיב אזנך : לשפט יתום
 ורך בל־יוסיף עוד לערץ אנוש מן־הארץ :
 יא למנצח לדוד ביהוה חסיתי א־יך
 תאמרו לנפשי נודי הרבם צפור : כי הנרה
 הרשעים ירכון קשת בוננו חצם עד־יתר

לירות במו־אפל לישראל : כי השתות
 יהרסון צדיק מה־פעל : יהוה ב־היכל קדשו
 יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו
 בני אדם : יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס
 שנאה נפשו : ימטר על־רשעים פחים אש
 וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם : כי־צדיק
 יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו :
 יב למנצח על־השמינית מזמור לדוד :
 הושיעה יהוה כי־גמר חסיד כי־פסו אמונים
 מבני אדם : שוא ידברו איש את־רעהו
 שפת חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יהוה
 כל־שפתי חלקות לשון מדברת גדלות :
 אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו
 מי ארון לנו : משד עניים מאנקת אביונים
 עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיה
 לו : אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף
 בעליל לארץ מזקק שבעתים : אתה־יהוה
 תשמרם תצרנו מן־הדור זו לעולם : סביב
 רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם :
 יג למנצח מזמור לדוד : עד־אנה יהוה
 תשכחני נצח עד־אנה תסתיר את־פניך

ממני : עד-אנה אשית עצות בנפשי יגון
בלבבי יומם עד-אנה ירום אויבי עלי :
הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פך
אישן המות : פן-יאמר איבי יכלתיו צדי וגילו
כי אמוט : ואני בחסדך בטחתי וגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמר עלי :

יד ר-מנצח לדוד אמר נבל כלבו אין
אלהים השחיתו התעיבו עליה אין עשה
טוב : יהוה משמים השקיף על-בני-אדם
דראות היש משכיל דרש את-אלהים : הכר
סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם-אחד :
הלא ידעו כל-פעלי און אכלי עמי אכלו
לחם יהוה לא קראו : שם פחדו פחד כי
אלהים בדור צדיק : עצת-עני תבישו כי
יהוה מחסהו : מי יתן מציון ישועת ישראל
בשוב יהודה שבות עמו וגל יעקב ישמח
ישראל :

טו מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-
ישכן בהר קדשך : הולך תמים ופעל צדק
ודבר אמת ברכבו : לא-רגל ועל-רגלנו לא-
עשה לרעהו רעה וחרפה לא-נשא ער-

קרבו : נכזה בעיניו נמאס ואת-יראי יהוה
יכבד נשבע להרע ולא ימיר : כספו לא-
נתן בנשך ושחר על-נקי לא-לקח עשה
אלה לא ימוט לעולם :

טז מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי כך :
אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך :
לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-
חפציכם ירבו עצבתם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-
שפתי : יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומך
גורלי : חבלים נפלתי בניעמים אף-נחלת
שפרה עלי : אברך את-יהוה אשר יעצני
אף-לילות יסרוני כליותי : שויתי יהוה לנגדי
תמיד כי מימיני בל-אמוט : לכן שמח לבי
וגל כבודי אף-בשרי ישכן לבטח : כי לא-
תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות
שחת : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-
פניך נעמות בימינה נצח :

יז תפלה לדוד שמעה יהוה צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא ישפתי
מרמה : מדפניך משפטי יצא עיניך תחזינה

מישראלים: בַּחֲנֻת לְבִי וּפְקֻדַת לַיְלָה צִרְפַּתְנִי
 בְּדַת־מִצְאָזְמַתִּי בְּלִיעֲבֵר־פִּי: לַפְעֻלוֹת
 אֲדָם בְּדַבַּר שְׁפַתְךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אֲרַחֲוֹת
 פְּרִיץ: תִּמְךָ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגֻלוֹתֶיךָ בְּלִנְמוֹטוֹ
 פַעֲמִי: אֲנִי־קִרְאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזַנְךָ
 לִי שִׁמְעֵ אִמְרֹתַי: הַפְּלֵה חֲסֵדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמַּת־קוֹמָמִים בִּימִינֶךָ: שִׁמְרֵנִי כִּאִישׁוֹן בַּת־
 עֵין בְּצַל כְּנַפֶּיךָ תַּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רִשְׁעִים זֶן
 שְׂרוֹנֵי אִיבֵי בְּנַפְשִׁי יִקְיֹפוּ עָרִי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ
 פִּימוֹ דַּבְּרוּ בַגְּאוֹת: אֲשֶׁר־נֹו עֵתָה סַבְּבוֹנֹו
 עֵינֵיהֶם יִשְׁתּוּ לַנְּטוֹת בְּאֶרֶץ: דְּמִינוּ כְּאֶרֶיָה
 יִכְסוּף לַטֶּרֶף וְכַכְּפִיר יִשָּׁב בְּמַסְתָּרִים: קוֹמָה
 יְהוֹה קִדְמָה פְּנֵיו הַכְרִיעֵהוּ פְּלִטָה נַפְשִׁי
 מִרִשְׁעֵ חֲרָבֶךָ: מִמַּת־יֶדְךָ יְהוֹה מַמַּתִּים
 מַחֲלֵד חֲלָקִים בַּחַיִּים וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֵא בְּטַנְנִים
 יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרֵם לַעוֹלְלֵיהֶם: אֲנִי
 בְּצַדֶּק אֲחִיזָה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה כְּהַקִּיץ תִּמְוֹנַתְךָ:
 יְיָ לִמְנַצֵּחַ לַעֲבֹד יְהוֹה לְרוֹד אֲשֶׁר דַּבַּר
 לִיהוֹה אֲתִדְבַרִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצִּיר־
 יְהוֹרָה אוֹתוֹ מִכָּף כָּל־אִיבֵיו וּמִיַּד שְׂאוֹל:
 וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶךָ יְהוֹה חֲזֹמִי: יְהוֹה סִלְעִי

וּמְצוֹדֹתַי וּמִפְּלִטֵי אֵלֵי צוֹרֵי אַחְסֵה־כּוֹ מִגְּנֵי
 וּקְרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבֵי: מַהֲלֵל אֶקְרָא יְהוֹה וּמוֹד
 אִיבֵי אוֹשַׁע: אֲפַפּוֹנֵי חֲבַל־יְמוֹת וּנְחַדְרֵי
 בְּלִיעֵר יִבְעַתּוּנִי: חֲבַלֵי שְׂאוֹל סַבְּבוּנִי
 קִדְמוּנֵי מוֹקְשֵׁי מוֹת: בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוֹה
 וַי־אֲדַהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכַל קוֹלִי וְשׁוֹעַתִּי
 לִפְנֵי וַיִּתְּכָא בְּאֲזֵנָיו: וְהַתְּעַשׂוּ וְתַרְעֵשׂוּ הָאֶרֶץ
 וּמוֹסְרֵי הַרִים יִרְגְּזוּ וַיִּתְּעַשׂוּ כִּי־חָרָה־לוֹ: עֲלֵה
 עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ וְאֲש־מִפִּיו תֹאכַל גְּחָלִים בְּעָרוֹ
 מִמְּנוֹ: וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ עֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו:
 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹבֵי עָף וַיִּדְא עַל־כְּנַפֵּי־רוּחַ:
 יִשֵּׁת חֶשֶׁךְ וְסִתְרוּ סְבִיבוֹתָיו סִכְתּוֹ חִשְׁבַת־
 מַיִם עֲבֵי שְׁחָקִים: מִנְּגֵה נִגְדּוֹ עֲבִיו עֲבָרוּ
 בְּרֹד וּגְחַלֵי־אֵשׁ: וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוֹה וְעַלְיוֹן
 יִתֵּן קֶרֶד בְּרֹד וּגְחַלֵי־אֵשׁ: וַיִּשְׂרַח חֲצִיו וַיִּפִּיצֵם
 וּבִרְקִים רַב וַיְהַמֵּם: וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי מַיִם וַיִּגְדּוּ
 מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגְּעַרְתְּךָ יְהוֹה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ
 אֶפְרַיִם יִשְׂלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים:
 יִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי עֵז וּמִשְׁנֵאֵי כִּי־אֲמַצּוּ מִמְּנֵי:
 יִקְדְּמוּנִי בַּיּוֹם־אִדְרִי וַיְהִי־יְהוֹה לְמִשְׁעַן לִי:
 וַיּוֹצִיאֵנִי לְמִרְחַב יְחֻלְצֵנִי כִּי חֶפֶץ בִּי: יִגְמַלְנִי

יהוה בצדקי כבר ידי ישיב לי : כי שמרתי
 דרכי יהוה ולא דשעתי מאלהי : כי כל-
 משפטיו לנגדי וחקתי לא אסיר מני : ואהי
 תמים עמו ואשתמר מעוני : וישב יהוה לי
 בצדקי כבר ידי לנגד עיניו : עם חסיד
 תתחסר עם נבר תמים תתמם : עם נבר
 תתברר ועם עקש תתפתל : כי אתה עם
 עני תושיע ועינים רמות תשפיל : כי אתה
 תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשבי : כי בכך ארץ
 גדוד ובצהי ארלג שור : האל תמים דרכו
 אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים
 בו : כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
 אלהינו האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי :
 משה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני :
 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
 זרועתי : ותתן לי מגן ישעך וימניך תסעדני
 וענותך תרבני : תרחיב צעדי תחתי ולא
 מערו קרסלי : ארדוף אויבי ואשיגם ולא
 אשוב עד כבודם : אמחצם ולא יכלו קום
 יפלו תחת רגלי : ותאזרני חיל למלחמה
 תכריע קמי תחתי : ואיבי נתתה לי ערך

ומשנאי אצמיתם : ישועו ואין מושיע על-
 יהוה ולא ענם : ואשהקם כעפר על פני רוח
 כטיט חוצות אריקם : תפלטני מריבי עם
 תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני :
 לשמע און ישמעו לי בני נבר יכחשו די :
 בני נבר יברו ויחרגו ממסגרותיהם : חי-
 יהוה וכרוך צורי וירום אלהי ישעי : האל
 הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי : מפלטי
 מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס
 תצילני : על כן אודך בגוים יהוה ולשמך
 אזמרה : מגדל ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :
 יט למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים
 כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע יום ליום
 יביע אמר ודילה ללילה יחיה דעת : אין
 אמר ואין דברים בלי נשמע קולם : בכל-
 הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם
 לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יצא
 מחפתו ישיש בגבור ריוץ ארח : מקצה
 השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין
 נסתר מחמתו : תורת יהוה תמימה משיבת

נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי :
 פקודי יהוה ישראלים משמחיל לב מצות יהוה
 ברה מאירת עינים : יראת יהוה מהורדה
 עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו :
 הנהמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
 ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם
 עקב רב : שניאות מייבין מנסתרות נקני :
 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלובי אז
 איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו דרצון אמרי
 פי והגיון רבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

כ למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה
 ישגבך שם אלהי יעקב : ישלח עזרך
 מקדש ומציון יסעך : יזכר בר מנחתך
 ועולתך ידשנה סלה : יתן לך כל לבבך וכל
 עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם אלהינו
 נדגל ימלא יהוה כל משארותיך : עתה ו
 ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי
 קדשו בגבורת ישע ימינו : אלה ברכב ואלה
 בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר :
 המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד :
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

א למנצח מזמור לדוד יהודה בעזך
 ישמח מלך ובישועתך מה יגד מאד :
 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בר
 מנעת סלה : כי תקדמנו ברכות טוב תשית
 לראשו עטרת פז : חיים ו שאל ממך נתתה
 לו ארך ימים עולם ועד : גדור כבודו
 בישועתך יהוד והדר תשוה עליו : כי
 תשיתוהו ברכות לעד תחדו בשמחה את
 פניך : כי המלך בטח ביהוה וכחסד עליון
 בדימוט : תמצא ידך לכל איביך ימינך
 תמצא שנאיך : תשיתמו ו כתנור אש לעת
 פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש : פרימו
 מארץ תאבדו זרעם מבני אדם : כי נטו עליך
 רעה חשבו מזמרה בדי וכלו : כי תשיתמו
 שכם במיתריך תכונן על פניהם : רומה
 יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך :

כב למנצח על אירת השחר מזמור לדוד :
 אדי אדי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי
 שאגתי : אהי אקרא יומם ולא תענה ולילה
 ולא דומיה לי : ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל : בך בטחו אבותינו בטחו

ותפלטמו : אריך זעקו ונמלטו כך בטחו
 ולא בושו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת
 אדם ובזוי עם : כדראי ילעיגו לי יפטירו
 בשפה יניעו ראש : גר אליהוה פלטרו
 יצילוהו כי חפץ בו : כי אתה גחתי מבטן
 מבטיחי על שדי אמי : עליך השלכתי מרחם
 מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי
 צרה קרובה כי אין עוזר : סכבוני פרים
 רבים אבירי בשן כחרוני : פצו עלי פיהם
 אריה טרף ושאג : כמים נשפכתי והתפרדו
 כדעצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי :
 יבש כחרש : כחי ולשוני מדבק מלקוחי
 ולעפרמות תשפתני : כי סכבוני כלכים
 עדת מרעים הקיפוני כארי ירי ורגלי : אספר
 כל עצמותי המה יביטו יראו כי : יחלקו
 כגרי להם ועל לכושי יפירו גורר : ואתה
 יהוה אל תרחק אילותי לעזרת חושרה :
 הצילתי מחרב נפשי מיד כרב יחידתי :
 חושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתיני :
 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך :
 יראי יהוה הללוהו כדזרע יעקב כבדוהו

וגורו ממנו כל זרע ישראל : כי לא בזה
 ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
 וכשוועו אליו שמע : מאתך תהדתי בקהל
 רב נדרי אשלם נגד יראיו : יאכלו ענוים
 וישבעו יהללו יהוה דרשו יחי לבבכם לעד :
 יזכרו : וישבו אלי יהוה כל אפסי ארץ
 וישתחוו לפניך כל משפחות גוים : כי ליהוה
 המדוכה ומשל בגוים : אכלו וישתחוו כל
 דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו
 לא חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני לדור :
 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה :
 כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר :
 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני :
 נפשי ישובכ ינחני כמעגלי צדק למען שמו :
 גם כי ארך בגיא צלמות לא אירא רע כי
 אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני :
 תערך לפני שדחן נגד צררי דשנת בשמן
 ראשי כוסי רוייה : אך יטוב וחסר ירדפוני כל
 ימי חיי ושכתי בבית יהוה לארך ימים :
 כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוכה
 תכל ויושבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל

נהרות יכוננה: מייעלה בהריהוה ומי יקום
 במקום קדשו: נקי כפיים ובר לבב אשר לא
 נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא
 ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו:
 זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה:
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד: מיזה מלך הכבוד יהוה
 עוזו וגבור יהוה גבור מרחמה: שאו שערים
 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך
 הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
 צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי
 בך בטחתי אל-אבושה ייעלצו אויבי לי:
 גם כד-קניך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם:
 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני:
 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
 ישעי אותך קויתי כל-היום: זכר-רחמיך
 יהוה וחסדך כי מעולם המה: חטאת נעורי
 ופשעי אל-תזכר כחסדך זכר-לי אתה
 למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה על-פן
 יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט

וילמד ענוים דרכו: כל-ארחות יהוה חסד
 ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך
 יהוה וסלחת לעוני כי רב-הוא: מיזה האיש
 ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב
 תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה לירי-איו
 ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל-יהוה כי
 הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי
 יחיד ועני אני צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי
 הוציאני: ראה עני ועמלי ושא לכל
 חטאתי: ראה איבי כי דרכו ושנאת חמס
 שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל-אבוש
 כי חסיתי בך: תסווישר יצרוני כי קויתיך:
 פרה אלהים את-ישראל מכל צרותיו:

כו לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי
 הלכתי וביהוה בטחתי לא אמער: בחנני
 יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי: כי חסדך
 לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא ישבתי
 עם-מת-ישוא ועם נעלמים לא אבוא:
 שנאתי קהל מרעים ועם-רשעים לא אשב:
 ארחץ בנקיון כפי ואסככה את-מזבחך
 יהוה: לשמיע בקול תודה ולספר כל-

נפלאותיך : יהוה אלהי מעון ביתך ומקום
 משכן כבודך : אלהי אסוף עס-חטאים נפשי
 ועס-אנשי דמים חיי : אשר ביריהם זמרה
 וימינם מלאה שחר : ואני בתמי אלק פרני
 וחנני : רגלי עמדה במישור במקהלים
 אכרך יהוה :

כו לרוד יהוה אורי וישעי ממי אירא
 יהוה מעוזהי ממי אפחד : בקרב עלי
 מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה
 כשלו ונפלו : אסתחנה עלי מחנה לא-
 ירא לבי אסתקום עלי מלחמה בזאת אני
 בוטח : אחת שאלתי מאת-יהוה אותה
 אבקש שבת בבית-יהוה כרימי חיי לחזות
 בנועם-יהוה ולבקר בהיכלו : כי יצפנני
 בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור
 ירוממני וועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
 ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
 ואזמרה ליהוה : שמע-יהוה קולי אקרא
 וחנני וענני : לך אמר לבי בקשו פני את-
 פניך יהוה אבקש : אל-תסתר פניך ממני
 אל-תטבאף עבדך עזרתי הית אלהי-תשני

ואל-תעזבני אלהי ישעי : כי-אבי ואמי
 עזבוני ויהוה יאספני : הורני יהוה דרכך
 ונחני בארח מישור למען שורדי : אל-תתנני
 בנפש צרי כי-קמו כי עדי-שקר ויפח חמם :
 לורא האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ
 חיים : קוה אלהי-יהוה חזק ויאמץ לך וקוה
 אלהי-הוה :

כח לרוד אריך יהוה אקרא צורי אר-
 תחרש ממני פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-
 יורדי בור : שמע קול תחנוני בשועי אריך
 בנשאי ידי אל-דכיר קדשך : אל-תמשכני
 עס-רשעים ועס-פעלי און דברי שדום עם-
 רעיהם ורעה בלככם : תגלהם כפעלם
 וכרע מעלליהם כמעשה יריהם תגלהם
 השב גמולם להם : כי לא יבינו אר-פעלת
 יהוה ואל-מעשה ידיו יהרסם ולא יכנם :
 ברוך יהוה כי-שמע קול תחנוני : יהוה עזי
 ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויערז לבי
 ומשירי אהודנו : יהוה עזלמו ומעוז ישועות
 משיחו הוא : הושיעה את-עמך וכרך את-
 גחלתך ורעם ונשאם עד-העולם :

כפ מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
 הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד
 שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש : קול
 יהוה על המים אלה כבוד הרעים יהוה על
 מים רבים : קול יהוה ככח קול יהוה בהדר :
 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי
 הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
 כמו בן דאמים : קול יהוה חצב להבות אש :
 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש :
 קול יהוה יחולל אירות ויחשוף יערות
 ובהיכלו פלו אמר כבוד : יהוה למבור ישב
 וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עז לעמו יתן
 יהוה יברך את עמו בשלום :

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד : ארוממך
 יהוה כי דליתני ורע שמחת איבי רי :
 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני : יהוה
 העלית מן שאור נפשי חיתני מירדיבור :
 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו : כי
 רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי
 ולבקר ירנה : ואני אמרתי בשדוי בלאמוט
 לעולם : יהוה ברצונך העמדתה להררי עז

הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך יהוה
 אקרא ואל אדני אתחנן : מרוב צע בדמי
 בדרתי אר שחת היודך עפר היגיד אמתך :
 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי : הפכת
 מספדי למחור לי פתחת שקי ותאזרני
 ישמחה : למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה
 אלהי לעולם אודך :

לא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה חסיתי
 אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני : הטה
 אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור
 מעוז : לבית מצודות להושיעני : כי סלעי
 ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני :
 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי :
 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל
 אמת : שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל
 יהוה בטחת : אגילרה ואשמחה בהסרך
 אשר ראית את עני ידעת בצרות נפשי :
 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב
 רגלי : חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני
 נפשי ובטני : כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה
 כשל בעוני כחי ועצמי עששו : מכר צוררי

הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי
 ראי בחוץ נדרו ממני : נשכחתי כמת מלכ
 הייתי ככלי אבד : כי שמעתי רבת רבים
 מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי
 זממו : ואני עריך בטחתי יהוה אמרתי
 אלהי אתה : בדרך עתתי הצילני מיד אויבי
 ומרדפי : האירה פניך עלי עבדך הושיעני
 בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו
 רשעים ידמו לשאור : תאלמנה שפתי שקר
 הדברות על צדיק עתק בגאווה וכוז : מה
 רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת
 לחוסים כד נגד בני אדם : תסתירם בסתר
 פניך מרכסי איש תצפנם בסכרה מריב
 לשונות : ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי
 בעיר מצור : ואני אמרתי בחפזי נגרותי
 מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי
 אליך : אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים
 נצר יהוה ומשלים על יתר עשה גאווה : חזקו
 ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה :
 כי לדוד משכיר אשרי נשוי פשע כסוי
 חטאה : אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון

ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי בלו עצמי
 בשאנתי כל היום : כי יומם ולילה תכבד
 עלי ירך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלרה :
 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי
 אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון
 חטאתי סלה : על זאת יתפלל כל חסיד
 אריך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני רני
 פלטת סוכבני סלה : אשכירך ואורך בדרך
 זו תלך איעצה עריך עיני : אל תהיו כסוס
 כפרד אין הבין במתגורסן עדיו רכדום
 כל קרב אליך : רבים מכאובים לרשע
 והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו : שמחו ביהוה
 וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :

ג רננו צדיקים ביהוה לישראל גאווה
 תהלה : הודו ליהוה בכנור בנבל עשור
 זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
 בתרועה : כי ישר דבר יהוה וכל מעשרו
 באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד יהוה
 מלאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו
 וברוח פיו כל צבאם : פגם כנר מי היס נתן

באוצרות תהומות : יראו מיהוה כל הארץ
 ממנו יגורו כל ישבי תבל : כי הוא אמר ויהי
 הוא צוה ויעמד : יהוה הפיר עצת גוים הניא
 מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר ודר : אשרי הגוי אשר
 יהוה אלהיו העם : בחר לנחלה לו : משמים
 הביט יהוה ראה את כל בני האדם : ממכון
 שבתו השגיח אל פרי שבי הארץ : היוצר
 יחד לבם המבין אל כל מעשיהם : איך
 המדך נושע ברכיחיל גבור לא ינצל ברכי
 כח : שקר הסוס לתשועה וברכ חילו לא
 ימלט : הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
 לחסדו : להציל ממורת נפשם ולחיותם
 ברעב : נפשנו חפתה ליהוה עזרנו ומגננו
 הוא : כיבו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 כמחננו : יהי חסדך יהוה ערינו כאשר
 יחלנו לך :

לך רדוד בשנותו את טעמו לפני
 אבימלך ויגרשהו וילך : אברכה את יהוה
 בכל עת תמיד תהלתו כפי : ביהוה תתהלל
 נפשי ישמעו ענוים וישמחו : נדדו ליהוה

אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את יהוה
 וענני ומכר מגורותי הצילני : הביטו
 אליו ונהרו ופניהם אלי יחפרו : זה עני קרא
 ויהוה שמע ומפל צרותיו הושיעו : הנה
 מדאך יהוה יסביב ליראיו ויחלצם : טעמו
 וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסהבו :
 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור
 ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי
 יראת יהוה אל מדכם : מיהאיש החפץ חיים
 אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפהו : עיני יהוה אל צדיקים
 ואזניו אל שועתם : פני יהוה בעשי רע
 להכרית מארץ זכרם : צעקו ויהוה שמע
 ומכל צרותם הצילם : קרוב יהוה לנשברי
 לבואת דכא ירוח יושיע : רבות רעות צדיק
 ומכלם יצילנו יהוה : שמר כל עצמותיו אחת
 מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי
 צדיק יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו וד
 יאשמו כל החוסים בו :

לה לדוד וריבה יהוה את יריבי לחם את-
 לחמי : החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי :
 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
 ישעתך אני : יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
 יסנו אחור ויחפרו חשבי רעתי : יהיו כמזן
 לפני רוח ומלאך יהוה רוחה : יהי דרכם
 חשך וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם : כי-
 חנם טמנו רי שחת רשתם חנם חפרו
 לנפשי תבואה שואה לא ידעורשתו אשר-
 טמן תלכרו בשואה יפליבה : ונפשי תגיל
 ביהודה תשיש בישועתו : בר עצמותי
 תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק
 ממנו ועני ואביון מגזרו : יקומו עדי חמס
 אשר לא ידעתי ישאלוני : ישלמוני רעה
 תחת טובה שכול לנפשי : ואני בחלותם
 יבושי שק עגיתי בצום נפשי ותפלת עדי
 ויקי תשוב : ברע כאחרי התהלכתי כאבד-
 ס קדר שחתי : ובצלעי שמחו ונאספו
 אספו עלי נכיס ולא ידעתי קרעו ולא דמו :
 חנפי לעני מעוג חרק עלי שנימו : אדני
 מה תראה השיב נפשי משאיהם

מכפירים יחידתי : אורך בקהל רב פעם
 עצום אהללק : אל יישמחו רי איבי שקר
 שנאי חנם יקרצו עין : כי לא שלום ידברו
 ועל רגעי ארץ דברי מרמור יחשכון :
 וירחיבו עלי פיהם אמרו אחי האח ראתה
 עיננו : ראיתך יהוה אל תחרש אדני אל-
 תרחק ממני : העירה והקיצה למשפטי אהי
 ואדני לריבי : שפטני כצדקך יהוה אלהי
 ואל יישמחולי : אל יאמרו בלבם האח
 נפשנו אל יאמרו בלענוהו : יבשו ויחפרו
 יחדו שמחי רעתי ילבשו בשרת וכלמה
 המגדילים עלי : ירנו וישמחו חפצי צדקי
 ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שרום עברו :
 ולשוני תהנה צדקך כל היום תהלתך :
 לו למנצח לעבדי יהוה לדוד : נאם פשע
 לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד
 עיניו : כי החריק אליו בעיניו למצא עונו
 לשנא : דברי פיו און ומרמה חרל להשכיל
 להיטיב : און יחשב על משכבו יתיצב עדי
 דרך לא טוב ברע לא ימאס : יהוה בהשמים
 חסדך אמונתך עדי שחקים : צדקתך

בהררי־אֵל משפטי־ך תהום רבה אדם ובהמה
 תושיע יהוה : מה יקר חסדך אלהים ובני
 אדם בצל כנפיה יחסיון : ירוין מרשן ביתך
 ונחל עדניך תשקם : כי עמך מקור חיים
 באורך נראה־אור : משך חסדך לידעיה
 וצדקתך לישרי־לב : אל־תבואני רגל
 גאווה ויד רשעים אל־תנדני : שם נפלו
 פעלי און רחו ולא־יכלו קום :

לו רדודי אל־תתחר במרעים אל־תקנא
 בעשי עולה : כי כחציר מהרה ימלו וכירק
 דשא יבורן : בטח ביהוה ועשה־טוב שכך
 ארץ ורעה אמונה : והתענג עלי־הוה ויתך
 לך משאלת לבך : גול עלי־הוה דרכך
 ובטח עליו והוא יעשה : והוציא כאור
 צדקה ומשפטי־ך בצהרים : דום ליהוה
 והתחולל לו אל־תתחר במצליח דרכו
 באיש עשה מזמות : הרף מאף ועזב חמה
 אל־תתחר אד־להרע : כי מרעים יכרתון
 וקוי יהוה חמה יירשו־ארץ : ועוד מעט ואין
 רשע והתבוננת על־מקומו ואיננו : וענוים
 יירשו־ארץ והתענגו על־רב שרום : זמם

רשע לצדיק וחרק עליו שניו : אדני ישחק
 לו כיר־לֶה־הָהָה בייבֶה יומו : חרב פתחו
 רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון
 לטבות ישרי־דרך : חרבם תבוא כלבם
 ומשתותם תשברנה : טוב־מעט לצדיק
 מהמון רשעים רבים : כי זרועות רשעים
 תשברנה וסומך צדיקים יהוה : יודע
 יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה :
 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו : כי
 רשעים יאבדו ואיבי יהוה ביקר כרים כלו
 בעשן כלו : דוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן
 ונותן : כי מכרכיו יירשו־ארץ ומקלדיו יכרתו :
 מיהוה מצעדי־גבר כוננו ודרכו יחפץ : כי
 יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו : נער הייתי
 גם־זקנתי ורֶה־רֵאֵי ראיתי צדיק נעזב וזרעו
 מבקש־לחם : כל־היום חונן ומלוח וזרעו
 לברכה : סור מרע ועשה־טוב ושכן לעולם :
 כי יהוה אהב משפט ולא־יעזב את־חסידיו
 לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת : צדיקים
 יירשו־ארץ וישכנו לעד עליה : פי־צדיק
 יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט : תורת

אלהיו בלבבו לא תמעד אִשריו : צופה רשע
 לצדיק ומבקש להמיתו : יהוה לא יעזבנו
 בידו ודא ירשיענו בהשפטו : קוה אל יהוה
 ושמו דרכו וירוממו לרשת ארץ בהכרת
 רשעים תראה : ראיתי רשע עריץ ומתערה
 כאזרח רענן : ויעבר והנה איננו ואבקשהו
 ולא נמצא : שמרתם וראה ישר כי אחרית
 לאיש שלום : ופשעים נשמרו יחדו אחרית
 רשעים נכרתה : ותשועת צדיקים מיהורה
 מעוזם בעת צרה : ויעזרם יהוה ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

לח מזמור לדוד להזכיר : יהורה אל
 בקצפך תוכיחני ובחמתך תיפרני : כי חציק
 נחתו כי ותנחת עלי ירך : אין מתם בבשרי
 מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי :
 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו
 ממני : הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי :
 געויותי שחתי עד מאד בל יחיוס קדר
 הלכתי : כי כסלי מדאו נקלה ואין מתם
 בבשרי : נפונתי ונדכיתי עד מאד שאגתי
 מנהמת לבי : אדני נגדך כל תאותי

ואנחתי ממך לאנסתרה : לבי סחרחר
 עזבני כחי ואורעיני גם הם אין אחי :
 אהבי יורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק
 עמדו : וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי
 דברו הוות ומרמות כל היום יהגו : ואני
 כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתחפיו :
 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו
 תוכחות : כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה
 אדני אלהי : כי אמרתי פן ישמחולי במוט
 רגלי עלי הגדילו : כי אני לצדע נכון ומכאבי
 נגדי תמיד : כי עוני אגיד אדאג מחטאני :
 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר : ומשלמי
 רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב :
 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני :
 חושה לעזרתי אדני תשועתי :

טל למנצח לידותון מזמור לדוד : אמרתי
 אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה
 לפי מחסום בעוד רשע לנגדי : נאלמתי
 דומיה החשתי מטוב וכאבי נעבר : חס
 לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי
 בלשוני : הודיעני יהוה מצי ומדת ימי מה

היא אדעה מהיחדל אני : הנה טפחות ו
 נתתה ימי וחלתי כאין נגדך אך כל-הכל
 כל-אדם נצב סלה : אך בצלם יתהלך
 איש אך-הבד המיון יצבר ולא ידע מי
 אספס : ועתה מהקויתי אדני תוחלתי לך
 היא : מכר-פשעי הצילני חרפת נבל אל
 תשימני : נאלמתי לא אפתחפי כי אתה
 עשית : הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
 כליתי : בתוכחות ערעון יסרת איש
 ותמס בעש חמודו אך הכל כל-אדם סלה :
 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אך-
 דמעתי אל-תחרש כי גר אנכי עמד תושב
 ככר-אבותי : השע ממני ואבליגה בטרם
 ארך ואינני :

ס למנצח לרוד מזמור : קוה קויתי יהוה
 ויט אלי וישמע שועתי : ויעדני מכור שאון
 מטיט היון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי :
 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו
 רבים ויראו וכטחו ביהוה : אשרי הגבר
 אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רהבים
 ושטי כזב : רבות עשית אתה יהוה אלהי

נפראתיך ומחשכתיך אלינו אין ערך אליך
 אגידה ואדברה עצמו מספר : זכה ומנחה
 לא-חפצת אזנים ברית לי עולה וחטאה
 לא שאלת : אז אמרתי הנה-באתי במגלת
 ספר כתוב עלי : לעשות-רצונך אלהי
 חפצתי ותורתך בתוך מעי : בשרתי צדק
 בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה
 ידעת : צדקתך לא-כסיתי בתוך לבי
 אמונתך ותשוערך אמרתי לא-כחדתי
 חסדך ואמתך לקהל רב : אתה יהוה לא-
 תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד
 יצרוני : כי אפפו-עלי רעות ער-אין מספר
 השיגוני עונותי ולא-יכלתי לראות עצמו
 משערות ראשי ולבי עזבני : רצה יהוה
 להצילני יהוה לעזרתי חושה : יבשו ויחפרו
 יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחר
 ויכלמו חפצי רעתי : ישמו על-עקב בשתם
 האמרים לי האח האח : ישושו וישמחו
 כך כל-מבקשיך אמרו תמיד יגדל יהוה
 אהבי תשועתך : ואני עני ואביון אדני
 יחשבי לי עזרתי ומפלט אתה אלהי אלהי

תאחר :

מא למנצח מזמור לדוד : אשרי משכיל אל-
 דל ביום רעה ימלטהו יהוה : יהוה ישמרהו
 ויחיהו ואשר בארץ ואל-תתנהו בנפש
 איביו : יהוה יסעדנו עד-עריש דוי כל-משכבו
 הפכת בחליו : אני-אמרתי יהוה חנני רפאה
 נפשי כי-חטאתי לך : אויבי יאמרו רע לי
 מתי ימות ואבר שמו : ואס-בא לראות שוא
 ידבר לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ ידבר : יחד
 עדי יתלחשו כל-שנאי עלי ויחשבו רעה לי :
 דבר-בדיע יצוק בו ואשר שכב לא-יוסף
 לקום : גם-איש שרומי אשר-פטחתי בו
 אוכל לחמי הנגיד עלי עקב : ואתה יהוה
 חנני והקימני ואשלמה להם : בזאת ירעתי
 כי-חפצת בי כי לא-יריע איבי עלי : ואני
 בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם :
 ברוך יהוה אשר-הי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמן ואמן :

זה השיר כתוב בקריאי מועד שבפרופסיס ואנחנו לא נחננו לאומרו ועכ"ז
 כרי שלא יחסר כלום בוח הנחנחו במקומו

יה הטוב ומקור החיים : מזהיר אור מנוגה נגדו .
 הנושאנו על כפים : שם בעב נראה בכבודו . ושמו
 גדל אז בגנים : הן כי בכיר מצאה ידו . הודו אל אל
 השמים : כי גבר עלינו חסדו : אשרי האיש ירא האל
 זהיר נכנע נגדקתו : לו ידרש עת ישראל : כי כו בחר
 לסגדתו : ומליצו יהיה מיכאל . ויהי נצב על משמרתו
 הצור תמים צור ישראל : תמים הן יתן לידידו : הודו
 אל אל השמים כי גבר עלינו חסדו : ישע ימין
 אל יראנו : חסדו יכין כפא צדקו : ישיב ויזכה דיננו
 זכור יזכור חבת חשקו : היבר ועדו וישיבנו : קרית
 חנה למנת חלקו : הוא ישמור חסדו אלינו : פרת את
 אברהם עבדו : הודו אל אל השמים : כי גבר
 עלינו חסדו :

אחר סיום ספר ראשון יאמר תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שבזכות ספר הראשון שבתהלים שקרינו
 לפניך שהוא מכון כנגד ספר בראשית
 שבחמשה חומשי תורה בזכות מזמוריו
 ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות
 אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם
 ובזכות שמותיה הקדושים הרמוזים

והמצורפים בהם שתחון עלינו כנודר
 חסדך וחתמנו בספר חיים טובים ותפתח
 לנו שערי אורה שיערי לוי'ת חן וחסד שיערי
 פדות שיערי לבון עונות שיערי מזל העליון
 שיערי דרור: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
 שירה עמי תפלה לאל חיי: תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות זאת פניך נעמורת
 בימיך נצח:

אם השלים ספר א' אחר זאת הלכנה או' ג"כ תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתתמלא רחמים עלינו ולמען רחמך
 שתצילנו היום ובכר יום ויום לנו ולכך
 אנשי ביתנו ולכל אשר עמנו ולכל אשר
 לנו בבית ובשרה ולכל הנלוים אלינו רכר
 אחד ואחד מהם וממנו מכל צרה וצוקה
 ומכל צער ונזק וסכנה ומכל מיני שבוש
 ומכל מיני הפסד ומכל דבר תקלה ומכל
 נסיון ומכל דבר בזיון ומכל גזלן וחמסן
 ואדם ומכל מיני פרעניות המתרגשות
 ובאות לעולם ומכל גזרות קשות ורעות
 ומתוקף הגלות ומרעב ומשבי ומכל מאסר

ומבית הכלא ודרות ועניות בכת השם
 הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי ארד
 עמך מצרימה ואנכי אעריך גם עלה שסידורו

אם י' נצ"א כר"ע י"ל אם ד' רה"ג ר"ס ע"א ע סנ"ל ככ"ה

ובשם (אלר) כרוד במקורו (אסיס) הוא (אחלקירה)
 שתטיב לנו החתימה ותעזרנו בכר
 ענינינו וחפצנו אמן:

סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים
 אמה פסולה ור' יהודה מכשיר ושאנה
 גבוהה עשרה טפחים ושאין לה שלש
 דפנות ושחמתה מרובה מצלתה פסולה
 סכה ישנה בית שמאי פוסדין ובית
 הלל מכשירין ואיזו היא סכה ישנה כל
 שעשאה קודם לחג שלשים יום אבר
 אם עשאה לשם חג אפילו מתחלת
 השנה בשרה: כ העושה סכתו תחת
 האילן כאלו עשאה בתוך הבית סכה
 על גבי סכה העליונה בשרה והתחתונה
 פסולה רבי יהודה אומר אם אין היורין
 בעליונה התחתונה בשרה: ג פרס עליה
 סדין מפני החמה או תחתיה מפני הנשר

או שפרס על גבי הקנוף פסולה אבל
פורס הוא על גבי נקליטי המטה וי הדלה
עליה את הגפן ואת הדלעת ואת
הקיסוס וסכך על גבן פסולה ואם היה
סכוך הרבה מהן או שקצצן כשירה זה
הכלל כל דבר שהוא מקבל טומאה
ואין גדולו מן הארץ אין מסככין בו וכל
דבר שאינו מקבל טומאה וגדולו מן
הארץ מסככין בו חבירי קשי וחבילי
עצים וחבירי זרדין אין מסככין בהן
וכלן שרהיתרן כשרות וכלן כשרות
לדפנות ו מסככין בנפרים דברי רבי
יהודה ורבי מאיר אוסר נתן עליה נסר
שהוא רחב ארבעה טפחים כשירה
וכלבד שלא ישן תחתיו תקרה שאין
עליה מעזיבה ר יהודה אומר בית שמאי
אומרים מפקפק ונוטל אחת מבנתים ובית
הלל אומרים מפקפק או נוטר אחת
מבנתים רבי מאיר אומר נוטר אחת
מבנתים ואינו מפקפק המקרה סבתו
בשפודין או בארוכות המטה אם יש

ריוח ביניהן כמותן כשירה החוטט בגדיש
לעשות בו סכה אינה סכה ט המשלשל
דפנות מלמעדה למטה אם גבוה מן
הארץ שלשה טפחים פסולה מלמטה
למעדה אם גבוה מן הארץ עשרה טפחים
כשירה רבי יוסי אומר כשם שמלמטה
למעלה עשרה טפחים כך מלמעלה
למטה עשרה טפחים הרחיק את הסכוך
מן הדפנות שלשה טפחים פסולה בית
שנפתח וסכך על גביו אם יש מן הכותל
לסכוך ארבע אמות פסולה וכן חצר
שהיא מוקפת אכסדרה סכה גדולה
שהקיפיה בדבר שאין מסככים בו אם
יש תחתיו ארבע אמות פסולה י העושה
סבתו כמין צריף או שסמכה לכותל
רבי איעזר פוסל מפני שאין לה גג וחכמים
מכשירין מחצלת קנים גדולה עשאה
לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסככין
בה לסכוך מסככין בה ואינה מקבלת
טומאה רבי אליעזר אומר אחת קטנה
ואחת גדולה עשאה לשכיבה מקבלת

טוּמְאָה וְאֵין מְסַכְכִין בָּהּ לְסַפּוּךְ מְסַכְכִין
בָּהּ וְאֵינָה מְקַבֶּלֶת טוּמְאָה :

לֹאכְרָהֶם

סימן אלעזר כפול

זה אלי זה אלי זה אלי ואנוהו :

אֱלֹהִים עַד מֵאֵד קְדוֹשׁ וּמְגִיד אַחֲרִית מְרֹאֵשׁ וְעַד
יֹרֵחַ וְעַד מַלְקוֹשׁ עֵנַן אֹרֹר יִצְוֵהוּ :

לִפְנֵי נֹצְבוֹ אֹרִים עַלִי מְשַׁמֵּר כִּמוֹ זֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
דְרוֹר דּוֹרִים לְעַם קִדְשׁוֹ וְיֹרֵהוּ :

עֲרֻבוֹת שֵׁם כַּמְרַכֵּב לוֹ וְחַיּוֹת יוֹשְׁבֵי צִלוֹ מַחּוּיִם
אֵת יִקְרַ גְדֵלוֹ הִרְרוּ וְהוֹדֵהוּ :

זִמֵּן אֵין לוֹ וְלֹא פָנִים וְלֹא נוֹת וּמִשְׁכָּנִים וְלֹא
עוֹרָף וְלֹא פָנִים כִּי פִעַל לְמַעֲנֵהוּ :

רַבִּיר חֵן וְעֵנֵק כְּבוֹד לְצוֹאֵר יוֹדְעֵי יַעֲגוּד וְלוֹ
גִלְגַּל זֹכוֹר יְקוֹד וְכֹל כּוֹכְבֵי יִקְרֵהוּ :

אֱלוֹהַּ נֹאמֵן כְּבָרִית וְאֵין לוֹ רֹאשׁ וְלֹא אַחֲרִית אֲשֶׁר
בַּחַר בְּאוֹם עִבְרִית וְכִרְתַּ לָּהּ בְּרִיתָהּוּ :

לֹאכְרָחַם בְּרֹאשׁ נִגְדָה לְהַעֲלוֹת אֵת בְּנוֹ עוֹלָה קְרֵאָהוּ
כְּרוֹב חֲמָה וּפְדָה אֵת יַחֲדֵהוּ :

עַלִי יַעֲקֹב כְּלוֹז בֵּית אֵל כְּעוֹז נִגְדָה בְּפִנוּאֵי וְכִנְהוּ
יִשְׂרָאֵל וְהִרְאָהוּ יִקְרֵהוּ :

זָכַר אֵל וְהוּא כּוֹסֵף לְהַקְבִּיל אֵת פְּנֵי יוֹסֵף
וּפִירוּדִם בְּנוֹף אֶסֶף וְכִלְכַּל אֵת עֲדַתָּהוּ :

רִנְנוּת שָׂרוּ בְּנֵי בִּפְקֻדִם עַל יְדֵי עֵינָיו וְשַׁב הֵיט
לְאִיתָנָיו עַלִי פִרְעָה וְחִילָהוּ זֶה אֱלֹהֵי

ואחר כך אומרים

יְהִי אֵיוֹם זְכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימֵיךְ
בְּרִית אֲזָרַח אֲשֶׁר אֲרַח בַּחֲקוֹת דָּת
נִאוּמֵךְ אֲבִי רַחֲמָן קָרֵב זְמַן פְּדוּתָנוּ
בְּרַחֲמֵיךְ זְכָרְנוּ בְּרִצּוֹן עֲמֵךְ מַחֲוֹלֵל
כָּל וְכֹל יָכוֹל הִיָּה נִדְרָשׁ לְדוֹרֵשֶׁיךְ
וְהַמְצֵא וְהַתְרַצֵּה לְעַם דּוֹפְקֵי דְלִתֶיךָ
בְּהַזְכִּירָם זְכוֹת אֲבָרָהֶם וְצַדִּיקָתָם כָּל
חֲסִידֶיךָ שְׁעָה נִיבָם בְּהַתְקַרְבָּם בְּכֹל
לִבָּם לְשַׁחֲרֵךְ זְכָרְנוּ בְּרִצּוֹן עֲמֵךְ :

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרֵן לָן קִימִיָּה דְאַבְרָהָם רַחֲמָנָא :

רַחֲמָנָא אֲרִים יְמִינֵךְ וְאַצְמַח פּוֹדֵקֵךְ :

רַחֲמָנָא חֲתָמִינֵן בְּסַפְרָא דְחַיִּי :

רַחֲמָנָא חֲתָמִינֵן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי :

רַחֲמָנָא חֲתָמִינֵן בְּסַפְרָא דְצַדִּיקֵי :

רַחֲמָנָא חֲתָמִינֵן בְּסַפְרָא דְפִרְנָסֵי וּמְזוֹנֵי טְבִי :

רַחֲמָנָא פִּתַח שְׁמַיָּא לְצַדִּיקֵי :

רַחֲמָנָא תּוֹב מְרוּגְזֵךְ :

רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַמְךָ :

ועומדים ואומרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : כ"פ

יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד : כ"פ
 יאר הינו שבשמים שמע קולנו וקבר
 תפלתנו ברצון
 א"ש אל תאבדנו באורך גדותנו
 אבד כל הקמים עלינו לרעה
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים
 חתמנו בספר ישרים ותמימים
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 עננו אלהי אברהם עננו
 עננו העונה בעת רצון עננו
 יי חננו ורחמינו * ובספר חיים זכרנו
 וחתמנו
 יי אור פניך היום נסה עלינו * וכמ"ו
 יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
 יי עשה למען אברהם אברהם תמימך וע"ע
 יי עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד
 קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך
 דעני לאברהם אבינו בהר המריה ענינן
 דעני לצדיקי וחסידו ותמימי די בכר
 דר ודר ענינן

תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
 נעמות בימיך נצח

ואר מומר סבו לה' כני חלים כולו ואס"ך אר

אנא בלח' גדלת ימיך תתיר צרורה :

ואומרים קדיש יהא שלמא

ספר שני

מב למנצח משכיר לבני קרח : כאיל תערג
 על אפיקימים כן נפשי תערג אליך אלהים :
 צמאה נפשי לאלהים לאר חי מתי אבוא
 ואראה פני אלהים : היתה לי רמעותי לחם
 יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אהיך :
 אדה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי
 אעבר בסך אדרם עד בית אלהים בקור
 רנה ותודה המון חונג : מה תשתוחחי נפשי
 ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עור אודנו
 ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשתוחח על
 כן אזכרך מארץ ירדן וחרמנים מהר
 מצער : תהום אל תהום קורא לקור צנוריק
 בר משבריק וגליך עלי עברו : יומם יצוה
 יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאר

חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה
 קדר אלך בלחץ אויב: ברצחי בעצמותי
 חרפוני צוררי באמרם אלי כל־היום איה
 אלהיך: מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי
 עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אורנו ישועת
 פני ואדהי:

מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי רא־
 חסיד מאיש מרמה ועודה תפלטני: כי־אתה
 אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתה־לך
 בלחץ אויב: שלח־אורך ואמתך המה ינחוני
 יביאוני אלהי־קדשך ואר־משכנותיך:
 ואבואה י־מזבח אלהים י־אל שמחת גילי
 ואורך בכנור אלהים אלהי: מה־תשתוחחי
 נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־
 עוד אורנו ישועת פני ואדהי:

סד למנצח לבני־קרח משכיל: אלהים
 באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו פ־עך
 פ־עדת בימיהם בימי קדם: אתה י־דך גוים
 הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: כי
 לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא־הושיעה
 למו כי־מינה וזרועך ואור פניך כי רציתם:

אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:
 בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו: כי לא
 בקשתי אבטח וחרפי ל־א תושיעני: כי
 הושתתנו מצרינו ומשנאינו הבישורת:
 באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם
 נודה סלה: אף־זנחת ותכלימנו ולא תצא
 בצבאותינו: תשיבנו א־חור מני־צר
 ומשנאינו שסו למו: תתננו כצאן מאכל
 ובגוים זריתנו: תמכר־עמך בלא־דיון וּל־א
 רבית במחיריהם: תשימנו חרפה לשכנינו
 לעג וקלס לסכיבותינו: תשימנו משר
 בגוים מנוד ראש בלא־מים: כל־היום כלמתי
 נגדי ובשת פני כסתני: מקור מחרף ומגדף
 מפני אויב ומתנקם: פר־זאת באתנו ולא
 שכחנוך ולא־שקרנו בבריתך: רא־נסוג
 א־חור לבנו ותט אשרינו מני ארחה: כי
 דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות:
 אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאר
 זר: הלא אלהים יחקר־זאת כי־הוא ידע
 תעלמות לב: כי־עליך הרגנו כל־היום
 נחשבנו כצאן טבחה: עודה למה תישן

אדני הקיצה אל-תזנה לנצח : למה-פניך
 חסתיך תשכח ענינו ולחצנו : כי שחה לעפר
 נפשנו דבקה לארץ בטננו : קומה עזרתה
 לנו ופרנו למען חסדך :

מה למנצח ער-ששנים לבני-קרח משכיל
 שיר ידידת : רחש לבי דבר טוב אומר
 אני מעשי למך לשוני עט סופר מהיר :
 יפפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על-
 כן ברכך אלהים לעולם : חגור-חרבך על-
 ירך גבור הודך והדרך : והדרך צלח רכב
 על-דבר-אמת וענוה-צדק ותורך נוראות
 ימינך : חציק שנונים עמים תחתך יפרו
 בלב אויבי המך : כסאך אלהים עולם
 ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת
 צדק ותשנא רשע על-כן משחק אלהים
 אלהיך שמן ששון מחברך : מרואהדות
 קציעות בל-בגדותיך מן-היכלי שן מני
 שמחוק : בנות מלכים ביקרותיך נצברה
 שגל לימינך בכתם אופיר : שמעיבת וראי
 והטי אונך ושכחי עמך ובית אביך : ויתאן
 המך יפך כי-הוא אדניך והשתחווילו :

ובת-צור במנחה פניך יחלו עשירי עם : כל-
 כבודה בת-מלך פנימה ממשבצות זהב
 לבושה : לרקמות תובל למך בתולדות
 אחריה רעותיה מובאות לך : תובלנה
 בשמחת וגיל תבאנה בהיכל מך : תחת
 אבתיך יהיו בנך תשיתמו לשרים בכל-
 הארץ : אזכירה שמך בכל-דר ודר על-כן
 עמים יהודוך לעלם ועד :

טו למנצח לבני-קרח על-עלמות שיר :
 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
 מאד : על-כן לא-נירא בהמיר ארץ ובמוט
 הרים בלב ימים : יהמו יחמרו מימיו ירעשו-
 הרים בגאותו סלה : נהר פרגיו ישמחו עיר-
 אלהים קדש משכני עליון : אלהים בקרבה
 בל-תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המו
 גוים ממו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ :
 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה : רכו חזו מפעלות אלהים אשר-שם
 שמות בארץ : משבית מלחמות עד-קצה
 הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף
 באש : הרפו ורעו כי-אנכי אלהים ארום

בְּגוֹיִם אַרוֹם בְּאֶרֶץ : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
 מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :

טו לְמַנְצָה לְבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר : כָּל־הָעַמִּים
 תִּקְעוּ־כַף הֲרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה : כִּי־
 יְהוָה עָלִיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַד־כָּל־הָאָרֶץ :
 יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וְלֵאמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ :
 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתָנוּ אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב
 אֲשֶׁר־אֵהָב סֵלָה : עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה
 יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ
 לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ : כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים
 זָמְרוּ מִשְׁכִּיל : מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים
 יֵשֵׁב יַעֲלֶכֶם קִדְשׁוֹ : נְדִיבֵי עַמִּים יִנְאֻסֻּפוּ
 עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מִגְּנֵי־הָאָרֶץ
 מֵאֵד נֵעֲלָה :

סח שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי־קֶרַח : גָּדוֹל יְהוָה
 וּמַהֲלֵל מֵאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֲרִי־קִדְשׁוֹ : יְפֵה
 נוֹף מִשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הֲרִי־צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן
 קִרְיַת מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
 לְמִשְׁגָּב : כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נִוְעָדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו :
 הִמָּה רָאוּ בֶן תַּמְהוֹ נִבְחָלוּ נַחֲפָזוּ : רַעֲדָה
 אַחְזָתָם שֵׁם חַיִל כִּי־לֹדְדָה : בְּרוּחַ קִדְשִׁים תִּשְׁבֵּר

אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ : כֹּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רִאֵינוּ
 בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יְכוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סֵלָה : דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֶסֶדְךָ
 בְּקָרֵב הִיכַלְךָ : כִּשְׁמֶךָ אֱלֹהִים כֵּן תַּהֲלִתְךָ
 עַד־קְצוֹי־הָאָרֶץ צִדֵּק מִלֵּאָה יְמִינְךָ : יִשְׁמַח
 הֲרִי־צִיּוֹן תִּגְלַגְלָנָה בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ :
 סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ : שִׁירָנוּ
 לְבַכְּכֶם יִלְחִלָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
 תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן : כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת :

טט לְמַנְצָה לְבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר : שָׁמְעוּ־זֹאת
 כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חֶדֶר : גַּם־בְּנֵי
 אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאֶבְיוֹן : פִּי יְדַבֵּר
 חֲכָמוֹת וְהַגִּית לְבִי תְכוּנוֹת : אֵטָה לְמִשְׁרַי
 אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי : לִמָּה אִירָא בְיָמֵי
 רַע עוֹן עַקְבֵי יִסּוּבְנֵי : הַבְּטַחִים עַל־חִילֵם
 וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ : אַח לֹא־פָדָה יִפְרָה
 אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כִּפְרוּ : וַיִּקְרַדְדוּ צִיּוֹן נַפְשָׁם
 וַחֲדָל לְעוֹלָם : וַיַּחֲעוֹד לְנִצָּח לֹא יִרְאָה
 הַשְּׁחָת : כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוֹתוֹ יַחַד כְּסִיל
 וּבְעַר יֵאבְדוּ וְעִזּבוּ לְאַחֲרֵים חִילָם : קִרְבָּם

בתימו י לעולם משכנתם לדור ודור קראו
 בשמותם עלי אדמות : ואדם ביקר בלידין
 נמשך בבהמות נדמו : זה דרכם כסד למו
 ואחריהם בפיהם ירצו סלה : כצאן לשאול
 שתו מות ירעם וירדו בם ישרים י לבקר
 וצורם לבלות שאול מזבד לו : אך אלהים
 יפרה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה : אל
 תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו :
 כי לא במורתו יקח הפל לא ירד אחריו
 כבודו : כי נפשו בחיו יברך ויודך כיתיטיב
 דך : תבוא עדרדור אבותיו ערנצה לא
 ירואור : אדם ביקר ולא יבין נמשך
 בבהמות נדמו :

נ מזמור לאסף אל י אלהים יהוה דבר
 ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא : מציון
 מכלל יפי אלהים הופיע : יבא אלהינו ואר
 יחרש אש לפניו תאכל וסכיביו נשערה
 מאד : יקרא אר השמים מעל ואל הארץ
 לדין עמו : אספור לי חסדי כרתי בריתי עלי
 זבח : ויגירו שמים צדקו כי אלהים שפט
 הוא סלה : שמעה עמי ואדברה ישראל

ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי : לא ער
 זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד :
 לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים :
 כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי ארץ :
 ידעתי כל עוף הרים וזיו שדי עמדי : אם
 ארעב לא אמר דך כי לי תכל ומלאה :
 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה :
 זבח לאלהים תודה ושלים לעליון נדריך :
 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני :
 ולרשע אמר אלהים מה דך לספר חקי
 ותשא בריתי עלי פיך : ואתה שנאת מוסר
 ותשלך דברי אחרך : אסראית נגב
 ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך : פיך שלחת
 ברעה ולשונך תצמיד מרמה : תשב באחך
 תדבר בבן אמך תתן דפי : אלה עשיתי
 והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך
 ואערכה לעיניך : בינונא זאת שכחי אלוה
 פך אטרף ואין מציד : זבח תודה יכבדנני
 ושם דרך אראנו בישע אלהים :
 נא למנצח מזמור לדוד : בבוא ארז
 נתן הנביא כאשר בא אל בית שבע :

חנני אלהים כחמך כרב רחמך מחר
 פשעי: הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני:
 כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי תמיד: דך
 לברך וחטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
 תצדק בדברך תזכה בשפטך: הין בעון
 חלתי וכחטא יחמחני אמי: הין אמת חפצת
 בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני
 באזוב ואטהר תבכסני ומשדג ארכין:
 תשמיעני ששון ושמחה תגלגנה עצמות
 דבית: הסתר פניך מחטאי וכר עונותי
 מחה: לב טהור בראלי אלהים ורוח נכון
 חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך ורוח
 קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון
 ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פושעים
 דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים
 אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך:
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלהך: כי לא
 תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: זכחי
 אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
 לא תבזה: הטיבה ברצונך את ציון תבנה
 חומות ירושלים: אז תחפוץ זכחי צדק עולה

וכליל אז יעדו עד מזבחך פרים:
 נג למנצח משכיל לדוד: בבוא דואג
 האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אד
 בית אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור
 חסד אל כל היום: הוות תחשב לשונך
 בתער מלשש עשה רמיה: אהבת רע מטוב
 שקר: מדבר צדק סלה: אהבת כל דברי
 בלע לשון מרמה: גם אל יתצק לנצח
 יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים
 סלה: ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו:
 הנה הגבור לא ישים אלהים מעונו ויבטח
 ברכ עשרו יעז בהותו: ואני כזיר רענן
 בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם
 ועד: אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך
 כי טוב נגד חסדיך:

נג למנצח עד מחלת משכיל לדוד: אמר
 נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו
 עוד אין עשה טוב: אלהים משמים השקיף
 עד בני אדם לראות היש משכיל דדש את
 אלהים: בלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב
 אין גם אחד: הלא ידעו פעלי און אכלי עמי

אכלו לחם אלהים לא קראו: שם פחדו פחד
 לא היה פחד כי אלהים פור עצמות חנך
 הובישה כי אלהים מאסם: מי יתן מציון
 ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגד
 יעקב ישמח ישראל:

גד למנצח בנגינות משכיל לדוד: בכור
 הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר
 עמנו: אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך
 תדינני: אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי
 פי: כי זרים קמו עלי וערצים בקשו נפשי
 לא שמו אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים
 עזר לי אדני בסמכי נפשי: ישיב הרע
 לשררי באמתך הצמיתם: בנרבה אזכחה
 רק אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה
 הצירני ובאיבי ראתה עיני:

נה למנצח בנגינות משכיל לדוד:
 האזינה אלהים תפילתי ואר תתעלם
 מתחנתי: הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
 ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי
 ימיטו עלי און ובאף ישטמוני: לבי יחיר
 בקרבי ואימות מות נפלו עלי: יראה ורעד

יבא כי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי
 אבר כיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק
 נדר אלן במדבר סלה: אחישה מפלט לי
 מרוח סעה מסער: בלע אדני פגל לשונם
 כיראתי חמס וריב בעיר: יומם ולילה
 יסוככה על חומתיה ואון ועמל בקרבה:
 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך
 ומרמה: כי לא אויב יחרפני ואשא לא
 משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה
 אנוש בערפי אלופי ומירעי: אשר יחרו
 נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש:
 ישי מות עלימו ידרו שאול חיים כידרעות
 במנודם בקרבם: אני אל אלהים אקרא
 ויהוה יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה
 ואהמה וישמע קולי: פדה בשלום נפשי
 מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ישמע יא
 ויענם וישב קדם סלה: אשר אין חריפות
 למו ורא יראו אלהים: שלח ידיו בשלומי
 חלל בריתו: חלקו מחמאת פיו וקרבלבו
 רכו דבריו משמן והמה פתחות: השלך עד
 יהוה יחבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם

מוֹט לְצַדִּיק : וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֶם לְבָאָר
שַׁחַת אַנְשֵׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצְצוּ יְמֵיהֶם
וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ :

נו לְמַנְצָה עַל־יוֹנָת אֱלֹם רַחֲקִים לְדוֹר
מִכְתָּם בְּאֶחָז אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בָּגַת : חֲנָנִי
אֱלֹהִים כִּי־שֹׁאֲפְנִי אֲנוּשׁ כְּלֵהֱיוֹם לַחֵם
יִלְחַצְנִי : שֹׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כְּדֵהֱיוֹם בִּידְבִים
לְחַמִּים לִי מְרוֹם : יוֹם אִירָא אֲנִי אֶרְךָ
אֶבְטַח : בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים
בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בְּשׂוֹר רִי : כֹּל־
הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצֹבוּ עָלַי כִּדְמַחֲשַׁבְתֶּם לְרַע :
יְגוֹרוּ וְיִצְפוּנוּ הֵמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ כְּאִשׁוֹר קוֹו
נַפְשִׁי : עַד־אֲוֹן פְּלִט־לְמוֹ בְּאֶף עַמִּים הוֹרֵד
אֱלֹהִים : נְדִי סִפְרַתָּה אַתָּה שִׁמְרָה דְמַעֲתִי
בְּנֶאֱרָךְ הֲלֹא בְּסִפְרַתְךָ : אֲזִי וְיִשׁוּבוּ אֲזִי כִי
אֲחֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זְהִידְעַתִּי כִי־אֱלֹהִים לִי :
בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָר בִּיהוֹה אֶהְלֵל דְּבָר :
בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אֲדָם
לִי : עָלַי אֱלֹהִים נִדְרִיךָ אֲשֶׁלֶם תּוֹדַת לְךָ : כִּי
הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת הַלֵּל רַגְלִי מִדְּחִי
לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים :

נו לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם כְּבָרְחוּ
מִפְּנֵי־שְׂאוֹל בְּמַעְרָה : חֲנָנִי אֱהִים חֲנָנִי כִי
בְךָ חִסִּיהַ נַפְשִׁי וּבְצַל־כְּנָפֶיךָ אֲחַסְרָה עַד־
יַעֲבֹר הַיּוֹת : אֶקְרָא לְאֱהִים עֲדִיוֹן לֹאֵל גִּמְר
עָלַי : יִשְׂרָח מִשְׁמַיִם וְיוֹשִׁיעַנִי חֲרָף שֹׁאֲפִי
סִלָּה יִשְׂרָח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאִמְתּוֹ : נַפְשִׁי וְ
בְּתוֹךְ לְבָאִים אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנֵי־אָדָם
שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים וְלִשׁוֹנָם חֲרָב חֲדָה :
רוֹמָה עַד־הַשְּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כְּלֵה־אֶרֶץ
כְּבוֹרֶךְ : רִשְׁתִּי הִכִּינוּ לִפְעַמִּי כִפְףָה נַפְשִׁי כְרוּ
לִפְנֵי שִׂיחָה נִפְלוּ כְּתוּכָה סִלָּה : נִכּוֹן לִבִּי
אֱלֹהִים נִכּוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאִזְמַרָה : עוֹרֶה
כְּבוֹדִי עוֹרֶה הַנִּבְל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שַׁחַר :
אוֹרֶךְ בְּעַמִּים אֲדָנִי אִזְמַרֶךְ בְּלֹאֲמִים : כִּי־
גִדְל עַד־שְׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד־שַׁחֲקִים אִמְתַּךְ :
רוֹמָה עַד־שְׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כְּלֵה־אֶרֶץ
כְּבוֹרֶךְ :

נח לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם :
הַאֲמַנְסֵם אֱלֹם צַדִּיק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ
בְּנֵי אָדָם : אֶף־כִּלְכֵּךְ עוֹלוֹת תִּפְעִלוּן בְּאֶרֶץ
חֲמַס יְרִיכָם תִּפְלִסוּן : זְרוּ רִשְׁעִים מִרְחַם תַּעֲוֹ

מִפֶּטֶן דְּבָרֵי כָזָב : חֲמַתְלֵמוּ בְּדַמוֹת חֲמַת-
 נַחֵשׁ כְּמוֹפֶתֶן חֲרָשׁ יֵאָטֵם אֲזָנוֹ : אֲשֶׁר לֹא-
 יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים הוֹבֵר חֲבָרִים מֵחֶכֶם :
 אֱלֹהִים הֲרֵם-שִׁנְיָמוֹ בְּפִימוֹ מִלְתַּעוֹת כְּפִידִים
 נִתּוֹץ יְהוָה : יִמָּאֶסוּ כְּמוֹמִים יִתְהַלְכוּ לְמוֹ
 יְדִרְךָ חֲצִיו כְּמוֹ יִתְמַלְרוּ : כְּמוֹ שְׁבִלּוֹל תַּמָּס
 יִהְלֵךְ נֶפֶל אֵשֶׁת בְּלִחְזוֹ שִׁמְשׁ : בְּטָרֵם יִבְיִנו
 סִירְתִּיכֶם אֲטֹר כְּמוֹ-חֵי כְּמוֹ חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ :
 יִשְׁמַח צְדִיק כִּי-חִזָּה נִקַּם פְּעַמְיוֹ יִרְחֵץ בְּדָם
 הַרְשָׁע : וַיֹּאמֶר אָדָם אֶךְ-פְּרִי לְצְדִיק אֶךְ-יֵשׁ
 אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאַרְץ :

נֵס לְמַנְצַח אֲרֵת-שַׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ : הֲצִילֵנִי
 מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבְנִי : הֲצִילֵנִי
 מִפְּעַלֵי אוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי : כִּי הִנֵּה
 אֲרָבוּ לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עֲלֵי עוֹזִים לֹא-פִשְׁעֵי וּלֹא-
 חֲטָאתֵי יְהוָה : בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְנֵנו עוֹרֵדָה
 לְקִרְאתֵי וּרְאָה : וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יִצְבְּאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפַקֵּד בְּלִחְגוּיִם אֶל-
 תַּחַן בְּלִבְגָדֵי אוֹן סֵלָה : יִשׁוּבוּ לְעֶרְבֵי יְהוָה
 כְּכָלֵב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר : הִנֵּה יִבְלִיעוֹן בְּפִירְהֶם

חֲרָבוֹת בְּשַׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי-מִי שִׁמְעֵ : וְאַתָּה
 יְהוָה תִּשְׁחַקְלֵמוּ תִלְעַג לְכַל-גּוֹיִם : עוֹז
 אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי : אֱלֹהֵי
 חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאוּנִי בְּשִׁרְרֵי : אֶל-
 תְּהַרְגֵם יִפְן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ
 וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדָנִי : חֲטָאת־פִּימוֹ דְּבַר-
 שְׁפָתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֱלֹהֵי וּמִכְּבַח־
 יִסְפְּרוּ : כֵּלָה בַחֲמָה כֵּלָה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ כִּי-
 אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעַקֵּב לֹא-פָסִי הָאָרֶץ סֵלָה :
 וַיִּשְׁכּוּ לְעֶרְבֵי יְהוָה כְּכָלֵב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר : הִמָּה
 יִנִּיעוֹן לֹא-כֵל אִסְרָא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ : וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עוֹךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדְךָ כִּי-הֵייתָ
 מִשְׁגָּבֵי רֵי וּמִנּוֹס בְּיוֹם צָר־רֵי : עוֹז אֵלֶיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי :

ס לְמַנְצַח עַל-שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד
 לְרַמֵּד : בְּהַצּוֹתוֹ יֵאת אֲרָם נְהָרִים וְאַת־אֲרָם
 צוּכָה וַיִּשָּׁב יוֹאֵב וַיִּךְ אֶת-אֲדוֹם בְּגֵי-אֲמֵלַח
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלֶף : אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ פְּרַצְתָּנוּ
 אֲנַפְתָּ תִשׁוּבְכֵנוּ לָנוּ : הֲרַעַשְׁתָּ אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ
 רַפָּה שְׁבַרְיָה כִּי-מָטָה : הֲרֵאִיתָ עַמֶּךָ קִשָּׁה
 הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלְהָ : נָתַתָּה לִירְאֵיךָ גַם

להתנוסס מפני קשט סלה : למען יחלצון
 ידיך הושיעה ימינך וענני : אלהים דבר
 בקדשו אעלה אחקקה שכס ועמק סבורת
 אמרד : רי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז
 ראשי יהודה מחקקי : מואב סיר רחצי עד
 אדום אשריך נערי עלי פלשת התרועעי :
 מי ויבילני עיר מצור מי נחני עד אדום : הלא
 אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
 בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושו
 תשועת אדם : באלהים נעשה חיל ורוא
 יבוס צרינו :

סא למנצח על נגינת לדוד : שמערה
 אלהים רנתי הקשיבה תפילתי : מקצה הארץ
 אליך אקרא בעטף לפי בצור ירום ממני
 תנחני : כיהיית מחסה לי מגדל עז מפני
 אויב : אנורה באהלך עולמים אחסרה
 בסתר כנפיק סלה : כיהיית מחסה שמעת
 לנרדי נתת ירשת יראי שמך : ימים עלימי
 מלך תוסיף שנותיו כמודר ודר : ישב עולם
 לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו : כן
 אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום :

סב למנצח על ידותיו מזמור לדוד : א
 אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי : א
 הוא צורי וישועתי משגפי לא אמוט רבה :
 עד אנה תהותתו עד איש תרצחו כלכם
 כקיר נטוי גדר הדחיה : אך משאתו יעצו
 להדיח ירצו כזב בפיו וברכו ובקרבם יקלרו
 סלה : אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו
 תקותי : אך הוא צורי וישועתי משגפי לא
 אמוט : עד אלהים ישעי וכבודי צור עזי
 מחסי באלהים : בטחו בו בכל עת ועם
 שפכו דפניו לבבכם אלהים מחסר לנו
 סלה : אך הכל בני אדם כזב בני א
 במאזנים לעלות המה מהכל יחד : א
 תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי
 ינוב אל תשיתו לב : אחת דבר אלהים
 שתים יזו שמעתי כי עז לאלהים : ולך אדני
 חסד כיהיית תשלם לאיש כמעשהו :

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה :
 אלהים אדני אתה אשחרך צמאה לך נפשי
 כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלוימים :
 כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך : כי

טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך : כן
 אברכך בחיי בשמך אשא כפי : כמו חלב
 ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהללפי :
 אם זכרתך על צועי באשמרות אהנה
 בך : כי היית עזרתה לי ובצל כנפך ארנן :
 דבקה נפשי אחריך כי תמכה ימינך : והמה
 לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ :
 יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים יריו :
 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע
 בו כי יסכר פי דוכרי שקר :

סד למנצח מזמור לדוד : שמע אלהים
 קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי : תסתירני
 מסוד מרעים מרגשת פעלי און : אשר שננו
 כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר : לירת
 במסתרים תסתאם ירהו ולא יראו : יחזקו
 למו : דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו
 מי יראה למו : יחפשו עולת תמנו חפש
 מחפש וקרב איש ולב עמוק : וירם אלהים
 חץ פתאום היו מכותם : ויכשילהו עלימו
 לשונם יתנודרו כל דאה בם : וייראו כל
 אדם ויגירו פעל אלהים ומעשהו השבילו :

ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל
 ישראל :

סה למנצח מזמור לדוד שיר : לך דמיה
 תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר : שמע
 תפלה עריך כל בשר יבאו : דברי עונת
 גברו מני פשענו אתה תכפרם : אשרי
 תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב
 ביתך קדש היכלך : נוראותי בצדק תעננו
 אלהי ישענו מכטח כל קצוי ארץ וים
 רחקים : מכין הרים בכחו נאזר בגבורה :
 משביח שאון ימים שאון גליהם והמון
 דאמים : וייראו ישבי קצות מאותתך מוצאי
 בקר וערב תרנין : פקדת הארץ ותשקקה
 רבת תעשרנה פרג אלהים מלא מים תכין
 דגנם פייכן תכינה : תלמיה רוח נחת גדודיה
 ברביבים המגננה צמחה : תברך : עטרת
 שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן : ירעפו
 נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה : לבשו
 כלים הצאן ועמקים יעטפו כר יתרועעו
 אף ישירו :

סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים

כְּבֹד־הָאָרֶץ : זָמְרוּ כְבוֹד־שְׁמוֹ שִׁמּוֹ כְבוֹד
 תְּהַלְתוּ : אָמְרוּ לֵאלֹהִים מִה־נּוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ
 בְּרַב עֹזְךָ יִכְחַשׁוּלְךָ אֵיבֶיךָ : כְּבֹד־הָאָרֶץ
 יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ וְיִזְמְרוּ לָךְ יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סֵלָה : לְכוּ
 וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים נּוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי
 אָדָם : הַפֶּךְ יִסֵּי לִיבִשָׁה בְּנֶהָר יַעֲבֹרוּ בְּרִגְלֵי
 שָׁם נִשְׁמַחְהֵבוּ : מִשָּׁל בְּגִבּוֹרְתוֹ עוֹלָם עֵינָיו
 בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה הַסּוֹרְרִים אֲדִירוֹמוּ לְמוֹ
 סֵלָה : בְּרַכּוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל
 תְּהַלְתוּ : הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נִתֵּן לְמוֹט
 רִגְלֵנוּ : כִּי־בַחֲנִתְנוּ אֱלֹהִים צִרְפָּתְנוּ בְּצַרְף־
 כֶּסֶף : הִבַּאתְנוּ בְּמִצּוֹרֵה שְׁמַת מוֹעֲקָה
 בְּמַתְנֵינוּ : הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרַאשֵׁנוּ בָּאֵשׁ
 וּבְמִיסוֹת וְצִיאָנוּ לְרוּיָה : אֲבֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת
 אֲשֶׁלֶם לָךְ נִדְרֵי : אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפֹתַי וּדְבַר־פִּי
 בְּצַר־לִי : עֲלוֹת מִיחִים אֲעֲלֶה־לָּךְ עַם־קִטְרֹת
 אֵילִים אֲעִשֶׂה בְּקַר עַם־עֲתוּדִים סֵלָה : לְכוּ
 שִׁמְעוּ וְאִסְפְּרָה כִלְיָרָאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲשֶׂה
 לְנַפְשִׁי : אֲדִיו פִּי־קִרְאתִי וְרוֹמֶם תַּחַת לְשׁוֹנֵי :
 אֲוֹן אִסְדָּאתִי כִלְכִי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי : אֲכַן
 שִׁמַּע אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי : בְּרוּךְ

אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי :
 סח לְמַנְצָה בְּנִגְיַת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים
 יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה : לְרַעַת
 בְּאֶרֶץ דְּרֹכָךְ בְּכָל־גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ : יוֹדוּךָ
 עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־סָם : יִשְׂמַחוּ
 וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
 וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־סָם : אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים
 וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵּי־אֶרֶץ :

סח לְמַנְצָה לְרוֹד מִזְמוֹר שִׁיר : יְקוּם
 אֱלֹהִים יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיְנַסּוּ מִשְׁנֵאֵיזוּ מִפָּנָיו :
 כַּהֲנַדֵּף עֵשֶׂן תִּנְדֹּף כַּהֶמֶס דּוֹנֵג מִפָּנֵי־אֱלֹהִים
 יִאֲבֹדוּ רְשָׁעִים מִפָּנֵי אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׂמַחוּ
 יַעֲרֹצוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׁיִשׂוּ בִשְׂמֵחָה : שִׁירוּ
 לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סֵלָה לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת
 בֵּיה שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : אֲבִי יְתוּמִים וְדִין
 אֲלֵמֵנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קִרְשׁוֹ : אֱלֹהִים
 מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיָּה אֲסִירִים
 בְּבוֹשֵׁרוֹת אֲך־סּוֹרְרִים שָׁכְנוּ צַחִיחָה : אֱלֹהִים
 בְּצִאתְךָ לְפָנֵי עַמְּךָ בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן סֵלָה :

ארץ רעשה | אף שמים נטפו מפני אלהים
 זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל : גשם
 נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
 כוננתה : חיתך ישכרבה תכין בטובתך
 לעני אלהים : אדני יהן אמר וזמבשרות
 צבא רב : מלכי צבאות ידרון ידרון ונות
 בית תחלק שלל : אסתשכבון בין שפתים
 כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק
 חרוץ : בפרש שרי מלכים בה תשלג
 בצלמון : הר אלהים הר בשן הר נבננים הר
 בשן : למה | תרצדון הרים נבננים ההר
 חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח :
 רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני כם
 סיני בקדש : עלית רמרום | שבית שבי
 לקחת מתנות באדם ואף סודרים לשכן יהוה
 אלהים : ברוך אדני יום | יום יעמס לנו היל
 ישועתנו סלה : האל לנו אר למושעות
 וליהוה אדני למות תצאות : אך אלהים
 ימחץ ראש איביו קדקד שער מתרהקך
 באשמו : אמר אדני מבשן אשיב אשיב
 ממצלות ים : למען | תמחץ רגלך בדם לשון

בלכך מאיכים מנרו : ראו הליכותיך
 אלהים הליכות אלי מלכי בקדש : קדמו
 שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות :
 במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל :
 שם בנימן | צעיר רדם שרי יהודה רגמתם
 שרי זבלון שרי נפתלי : צוה אלהיך עזך
 עוזה אלהים זו פעלת לנו : מהיכלך על
 ירושלם לה יוכלו מלכים שי : גער חירת
 קנה ערת אבירים | בעגלי עמים מתרפס
 ברציכסף בור עמים קרבות יחפצו : יאתו
 חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לטהים :
 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני
 סלה : לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
 קול עז : תנו עז לאלהים ערי ישראל גאותו
 ועזו בשחקים : גורא אלהים ממקדשיך אל
 ישראל הוא נתן | עז ותעצמות לעם ברוך
 אלהים :

סט למנצח | על שושנים לרוד : הושיעני
 אלהים כי באו מים עד נפש : טבעתי בין
 מצודה ואין מעמד באתי במעמקי מים
 ושברת שטפתני : יגעתי בקראי נחר גרוני

כדו עיני מיחל לאלהי : רבו משערות
 ראשי שנאי חנם עצמו מצמית איבי שקר
 אשר לא נזלת או אשיב : אלהים אתה
 ידעת לאודתי ואשמותי ממך לא נכחדו :
 אל יבשו בי קוֹיךָ אדני יהוה צבאות אל-
 יבלמו בי מבקשיך אלהי ישראל : כי עריך
 נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מוזר הייתי
 לאחי ונכרי לבני אמי : כי קנאת ביתך
 אכרתני וחרפות חורפך נפרו עלי : ואככה
 בצום נפשי ותהי לחרפות לי : ואתנה לבושי
 שק ואהי להם למשך : ישיחו בי ישבי שער
 ונגינות שותי שכר : ואני תפלת לך יהוה
 עת רצון אלהים ברכי חסדך ענני באמת
 ישעך : הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה
 משנאי וממעמקי מים : ארתי שטפני שבלת
 מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי
 באר פיה : ענני יהוה כי טוב חסדך כרב
 רחמך פנה אלי : ואל תסתר פניך מעברך
 כי צר לי מהר ענני : קרבה אל נפשי גאלה
 למען איבי פרני : אתה ידעת חרפתי ובשתי
 ובלמתי נגדך פל צוררי : חרפה שברה

לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים
 ורא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי
 ישקוני חמץ : יהי שלחנם לפנים לפח
 ולשרומים למוקש : תחשכנה עיניהם
 מראות ומתניהם תמיד המעד : שפך עליהם
 זעמך וחרון אפך ישוגם : תהי טירתם נשמה
 באהליהם אליהי ישב : כי אתה אשר-
 הכית רדפו ואל מכוּב חלליך יספרו :
 תנה עון על עונם ואל יכחו בצדקתך :
 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו :
 ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני :
 אהלדה שם אהים בשיר ואגדלנו בתודה :
 ותיטב ליהוה משוד פר מקרן מפריס : ראו
 ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם :
 כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא
 בזה : יהלרוהו שמים וארץ ימים וכל דמש
 בם : כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה
 וישבו שם וירשוה : וזרע עבדיו ינחלוה
 ואהבי שמו ישבנו רכה :
 ע למנצה לדוד להזכיר : אלהים להצילני
 יהוה לעזרתי חושה : יבשו ויחפרו מבקשי

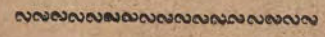
נפשי סגנו אחור ויכלמו חפצי רעתי : ישובו
 עלי קב בשתם האמרים האחי האח : ישישו
 וישמחו : כך כל מבקשיך ויאמרו תמיד
 יגדל אלהים אהבי ישועתך : ואני עני
 ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפדטי אתה
 יהוה אלהי אחר :

עא בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם :
 בצדקתך תצילני ותפלטני הטחאלי אנך
 והושיעני : היה לי לצור מעון לבוא תמיד
 צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה :
 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ :
 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי :
 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי
 בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לרבים
 ואתה מחסיני : ימלא פי תהלתך כל היום
 תפארתך : אלהי שליכני לעת זקנה ככרות
 כחי אלהי תעזובני : כי אמרו אויבי לי ושמרי
 נפשי נועצו יחדו : לאמר אלהים עזבו רדפו
 ותפשוהו כי אין מציד : אלהים אלהי תרחק
 ממני אלהי לעזרתי חושה : יבשו כלו שטני
 נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי :

ואני תמיד איחד והוספתי על כל תהלתך :
 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא
 ידעתי ספרות : אבוא בגברות אדני יהוה
 אזכיר צדקתך לברך : אלהים למדתני
 מנעורי ועדהנה אגיד נפלאותיך : וגם עד
 זקנה ושיבה אלהים אלהי תעזובני עד אגיד
 זרועך לדור לכל יבוא גבורתך : וצדקתך
 אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים
 מי כמוך : אשר הראיתני יצרות רבות ורעות
 תשוב תחייני ומתהמורת הארץ תשוב
 תעלני : תרב גדלתי ותסב תו מני : גם
 אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה
 לך בכנור קדוש ישראל : תרננה שפתי כי
 אזמרה לך ונפשי אשר פדית : גם לשוני
 כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו
 מבקשי רעתי :

עב לשלמה אלהים משפטך למך תן
 וצדקתך לבן מלך : ידן עמך בצדק
 ועניך במשפט : ישאו הרים שלום לעם
 וגבעות בצדקה : ישפט עניי עם וישיע
 לבני אביון וידכא עושה : יראוך עם שמש

וּלְפָנַי יָרַח דְּוֹר דְּוֹרִים : יָרֵד כְּמַטֵּר עַל-גִּזְגִּי
כְּרִבִּימִים זְרוּיָף אֶרֶץ : יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק
וְרַב שְׁלוֹם עַד-בְּלֵי יָרַח : וְיֵרֵד מִיַּם עַד-יָם
וּמִנְהַר עַד-אֶפְסַי אֶרֶץ : לְפָנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים
וְאֵיכָיו עֵפֶר יִלְחָכוּ : מַלְכֵי תְּרִשִׁישׁ וְאִיִּים
מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שֶׁבַע וְסֹכְנֵי אֲשֶׁכֶר
יִקְרִיבוּ : וְיִשְׁתַּחֲוּוּ-לּוֹ כָּל-מַלְכִים כְּלִגְוִיִּים
יַעֲבֹדוּהוּ : כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ וְעֵנִי וְאִיךְ-
עֹזֵר לוֹ : יַחַס עַד-דֵּל וְאֲבִיוֹן וּנְפִשׁוֹת אֲבִיוֹנִים
יִוֹשִׁיעַ : מִתּוֹךְ וּמִחַמַּס יִגְאֵל נַפְשָׁם וְיִיקֶר דַּמָּם
בְּעֵינָיו : וְיִחִי וְיִתְגַּדֵּל מִזֶּהָב שֶׁבַע וְיִתְפַּלֵּל
בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל-הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ : יְהִי פֶּסֶת-
בְּרַי בְּאֶרֶץ בְּרֵאשׁ הַרִים יִרְעַשׂ כְּלִבְנוֹן פְּרִיז
וְיֵצֵאוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ : יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם
לְפָנֵי-שָׁמַשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ כְּלִגְוִיִּים
יִאֲשֶׁרְתּוּ : בְּרוּךְ יְיָ הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן : כְּלוֹ תְּפִלוֹת דְּוֹד בְּדִישׁוּ :

מט

הַרְרֵךְ וְעֹזוֹ יִדְךָ מֵלֹא עוֹלָם יְחִו יַחַד * וּבְגִבּוֹרֹת כְּבוֹדֵךְ
שִׁמְךָ נִוְרַעוּלֵא נִכְחַד * יַחֲד תַּעֲזוּ בְּפַחְדֵךְ * הַרוּךְ
צָרִי בְּאִיר בַּחַד * הֲלֹא אֵת אֵל יִשׁוּעָתִי * בְּךָ אֲבַטַח וְלֹא
אֶפְחָד : כֹּאִיל תַּעֲרוּגוּ נַפְשֵׁי * זְרוּבַת אֵשׁ יִדְיוֹרְתֵךְ *
וְהַצֵּמָא כָּל יָמֵי רִישֵׁי * כָּאֵל מִיַּם לְחַמְלַתֵךְ * זְקוּף שְׁפָלִי
וְשֵׂא רֵאשֵׁי * וְתִרְסֵם נַפְּ גִבּוֹרְתֵךְ * וְאֵז לְבִי לְהַדְלֵךְ * חֹזֵק
עֹזוֹ יַעֲלוּ יַחַד * הֲלֹא אֵת אֵל יִשׁוּעָתִי * בְּךָ אֲבַטַח וְלֹא
אֶפְחָד : אֱלֹהִים כֵּן דְּרַכִּיךָ * טַעוֹן מִשְׁפָּט כְּצוֹר נֶאֱדָר *
יְכַלְתֵךְ וְעֹזוֹ דִּינֵךְ * הֵיתִיבֵן אֲשֶׁר נֶעְדֵר * וְאוֹיְבֵךְ לְעוֹמְתֵךְ
הַיִּצְדֵק כִּי יְהִי גִהְדֵר * עֲשֵׂה נֹא בְּעִבּוֹר יִצְחָק * זְכוֹר
צִדְקוֹ לְעַם אַחֵר * הֲלֹא אֵת אֵל יִשׁוּעָתִי * בְּךָ אֲבַטַח
וְלֹא אֶפְחָד :

אחר סיום ספר שני אומר

יְהִי רָצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יְיָ אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁבֻזוֹת סֵפֶר הַשְּׁנַי שְׁבַת־הַלֵּים שְׁקָרֵינוּ
לְפָנֶיךָ שְׁהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד סֵפֶר שְׁמוֹת
שְׁבַח־מֹשֶׁה חֲמוּשֵׁי תוֹרָה וּבֻזוֹת מְזֻמּוֹרֵי
וּבֻזוֹת פְּסוּקֵי וּבֻזוֹת תִּיבוֹתֵינוּ וּבֻזוֹת
אוֹתוֹתֵינוּ וּבֻזוֹת נִקּוּדוֹתֵינוּ וּבֻזוֹת טַעְמֵינוּ
וּבֻזוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בְּהֵם
וּבֻזוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים
וְהַמְצוּרְפִים בְּהֵם שְׁתַּצּוּה פַּחְדֵךְ עַל אוֹיְבֵנוּ
וְתַצִּילֵנוּ בְּכַח גִּבּוֹרְתֵךְ וְרַחֲמֵנוּ בְּסִפְּר
גְּאוּלָּה וְיִשׁוּעָה * וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹמֵץ

שְׁעָרֵי לְבוּב • שְׁעָרֵי הַצֶּלֶה • שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה •
 שְׁעָרֵי מְזוֹנוֹת • וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֵלֵיהֶם
 אֲתַעְזְבֵנִי עַד אֲגִיד זְרוּעַךָ לְדוֹר לְכָל יְבוּא
 גְבוּרָתְךָ • תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׂמַחוֹת
 אֶת פְּנֶיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ •

והס"ד אומר פרק ב דסוכה

א הִישָׁן תַּחַת הַמָּטָה בַּסֶּכֶה • לֹא יֵצֵא יָדֵי
 חוּבְתוֹ • אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נוֹהֲגִין הֵינּוּ •
 שֶׁהֵינּוּ יֹשְׁנִים תַּחַת הַמָּטָה בְּפָנֵי הַזְּקֵנִים •
 אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן מַעֲשֵׂה בְטָבִי עֲבָדוּ שֶׁל
 רַבֵּן גַּמְלִיאִ • שֶׁהָיָה יֹשֵׁן תַּחַת הַמָּטָה •
 וְאָמַר לְהֵן רַבֵּן גַּמְלִיאִ • לְזֻקְנִים רְאִיתֶם
 טָבִי עֲבָדִי שֶׁהוּא תְלַמֵּיד חֶכֶם • וַיִּוְדַע
 שְׁעַבְדִּים פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה לְפִיכֵךְ יֹשֵׁן
 הוּא תַּחַת הַמָּטָה • וְלִפִּי דְרַבְנֵנוּ לְמַדְנֵנוּ
 שֶׁהִישָׁן תַּחַת הַמָּטָה לֹא יֵצֵא יָדֵי חוּבְתוֹ •
 הַסּוּמָךְ סִכְתּוֹ בְּכַרְעֵי הַמָּטָה • כְּשֶׁרָרָה •
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם אֵינָה יְכוּלָה לַעֲמוֹד
 בְּפָנֵי עֲצֻמָּה • פְּסָלָה סִכְהָ הַמְדוּבָדֶלֶת •
 וְשִׁצְדָתָה מְרַבָּה מִחֲמַתָּה כְּשֶׁרָרָה הַמְעוּבָה
 כְּמִין בֵּית • אֶף עַל פִּי שְׂאִין הַכּוֹכְבִים

נִרְאִים מִתּוֹכָה • כְּשֶׁרָרָה • הַעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ
 בְּרֹאשׁ הָעֵנָלָה • אוֹ בְּרֹאשׁ הַסְּפִינָה • כְּשֶׁרָרָה
 וְעוֹלִין לָהּ כִּיּוֹם טוֹב • בְּרֹאשׁ הָאֵילָן • אוֹ
 עַל גְּבִי גָמַר • כְּשֶׁרָרָה • וְאִין עוֹלִים לָהּ
 כִּיּוֹם טוֹב • שְׁתֵּים בְּאֵילָן • וְאַחַת בְּיָדֵי
 אֲדָם • אוֹ שְׁתֵּים בְּיָדֵי אֲדָם • וְאַחַת בְּאֵילָן
 כְּשֶׁרָרָה • וְאִין עוֹלִין לָהּ כִּיּוֹם טוֹב • שְׁלֹשָׁה
 בְּיָדֵי אֲדָם • וְאַחַת בְּאֵילָן • כְּשֶׁרָרָה • וְעוֹלִין
 לָהּ כִּיּוֹם טוֹב • זֶה הַכֹּלֵל כָּל שִׁנְטַר הָאֵילָן
 וַיְכוּלָה לַעֲמוֹד בְּפָנֵי עֲצֻמָּה • כְּשֶׁרָרָה • וְעוֹלִין
 לָהּ כִּיּוֹם טוֹב • הַעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ בֵּין הָאֵילָנוֹת
 וְהָאֵילָנוֹת דְּפָנוֹת לָהּ • כְּשֶׁרָרָה • שְׂרֵוּחֵי
 מְצוּהָ • פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה • חוֹלִין וּמִשְׁמָשִׁיָּהוּן
 פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה • אוֹכְלִים וְשׁוֹתִין עֲרָאֵי
 חוּץ לַסֶּכֶה • ס מַעֲשֵׂה וְהִבִּיאוּ לוֹ לְרַבֵּן
 יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי לְטַעוֹם הַתְּבַשִּׁיר • וְלְרַבֵּן
 גַּמְלִיאִ שְׁתֵּי כוֹתְבוֹת וְדָלִי שֶׁל מִים • וְאָמְרוּ
 הָעָרוֹם לַסֶּכֶה וּכְשֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לְרַבִּי צְרוּק
 אוֹכֵל פָּחוֹת מִכְּבִיצָה • נִטְלוּ כַּמֶּפֶה וְאָכְלוּ
 חוּץ לַסֶּכֶה וְרֹא בִירַךְ אַחֲרָיו • י רַבִּי
 אֲדִיעוֹר אוֹמֵר אַרְבַּע עֲשָׂרָה סְעוּדוֹת חַיִּים

אדם לאכול בספה • אחת ביום ואחת
בלילה וחכמים אומרים אין לדבר קצבה
חוץ מלילי יום טוב ראשון של חג בלבד
ועוד אמר רבי זיעזר מי שלא אכל בלילי
יום טוב הראשון ישלים בלילי יום טוב
האחרון • וחכמים אומרים אין לדבר
תשלומין על זה נאמר מעות לא יוכל
לתקון וחסרון לא יוכל להמנות • מי
שהיה ראשו ורבו בספה • ושלחנו בתוך
הבית • בית שמאי פוסלין • ובית הלל
מכשירין • אמרו להן בית הלל לבית שמאי
לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי
וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן
החורני • ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורבו
בספה • ושלחנו בתוך הבית • אמרו להן
בית שמאי משם ראיה • אף הם אמרו
לו אם בן היית נוהג לא קימת מצורת
ספה מימך • נשים ועבדים וקטנים •
פטורים מן הספה • קטן שאינו צריך לאמו
חייב בספה מעשה וילדה בלתו שר שמאי
הזקן • ופיתת את המעזיבה • וספך ער

גבי המטה בשביל הקטן • כל שבעת
הימים • אדם עושה סבתו קבע • וביתו
עראי ירדו נשמים • מאימתי מותר לפנות
משתסרת המקפה • משרו משל רמה
הדבר דומה • לעבר שבא למזוג פוס
לרבו ושפך לו קתון על פניו •

סימן שלמה חזק

ליצחק

שרי אל מה נורא • יקבצכם במהרה • אלי ציון בקול
זמרה • מגלות ישמעאל •
למען נאם יוקח נא • ובן נמול לשמונה • תבנה קרית
חנה • בזכות תם ישראל •
מלכנו בבשורה • יעננו בעת צרה • לא תמוש התורה
מפיכם ישראל •
השיבנו ארון עולם • למקדש ולאולם • לציון העולם
כדם • וקרב לנו הגואל •
חי • ישמע תפלתכם • ויחיש את ישועתכם • ויקרב
גאולתכם • וישלח את מיכאל •
זבולנו יבנה אל • לשארית ישראל • והארמון וההראל
ויסד אל וכו יואל •
קדושנו יחינו • ויראנו משיחנו • ומהרה יפרנו •
ממבשם ומגדיאל •
שיום לי וגם רכס • ומכל צר יחלצכם • ובשלום
יבשרכם • ותזכו בנועם האל •
ואמר כך אומר

אשריכם

אשריכם

אשריכם

אשריכם

אשריכם

אשריכם

אשריכם

אשריכם

ברית נפקד • אשר נעקד • להעלות לפניך :
 כשה נאסר • וגם נמסר • עשות
 החטוב בעיניך : רצוה גזעו • וחון זרעו •
 בעת בואם לפניך : ואם חובם • ענה בם •
 עשה נא ר מען שמך : זכרנו • ברצון
 עמך : זכות יצחק • בשחק • חתום במדת
 הגבורה : תזכור אלי • צור גואלי • לעם
 שואר ממך עזרה : עקדתו • וצדקתו •
 משוך לעם בשמך נקרא : חתום לטובה •
 בנדבה • אל נאזר בגבורה : מנחלתך •
 וסגלתך • לא תכרא רחמיך : זכרנו •
 ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קימיה היצחק עקידא :
 ר' בכספי אפי' אתנא למקרי קמך רחם עלן :
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי :
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :
 רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי :
 רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי :
 רחמנא פתח שמיא לצלותין :
 רחמנא תוב מרוגזך :
 רחמנא ולא נהדר ריקס מז קמך חמן :

שמע ישראל • אלהינו • אחר :
 • הוא האלהים • הוא האלהים :
 • מדך • מדך • ימלוך לעולם ועד :
 אלהינו שבשמים בריךך זכרואל תשכחנו :
 ברך את לחמנו ואת מימינו :
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים :
 חתמנו בספר צדיקים :
 חתמנו בספר ישרים ותמימים :
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
 עננו ופחד יצחק עננו :
 עננו העונה בעת צרה עננו :
 • חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 • ביום ישועתה בשרנו ורחמנו וכה"ז :
 • עשה למען שמך וחוסה על ישרא עמך :
 • עשה למען נעקד באולמך ועי"ע :
 • עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד :
 קדשת שמך • ועי"ע :
 דעני ליצחק על גבי מדבחה ענינן :
 דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר :
 ודר • ענינן : תודיעני אורח חיים וכו' : ואו' מזמור :
 לרוד הבו ליי בני אים : קבל דנת עמך שנבנו טהרנו :
 נורא : ואומר קדיש יהא שלמא :

ענ מזמור לאסף אך טוב לישראל
 אלהים לברי לבב : ואני כמעט נטיו רגלי
 באין שפכה אשרי : כי קנאתי בהודלים
 שרום רשעים אראה : כי אין חרצבות
 למותם ובריא אולם : בעמל אנוש אינימו
 ועם-אדם לא ינגעו : רכן ענקתמו גאווה
 יעטף-שית חמס למו : יצא מחלב עינמו
 עברו משביות לבב : ימיקו וידברו ברע
 עשק ממרום ידברו : שתו בשמים פיהם
 ולשונם תהלך בארץ : לכן ישוב עמו הלם
 ומי מלא ימצו למו : ואמרו איכה ידע-אלו-יש
 דעה בעליון : הנה-אלה רשעים ושלוי עולם
 השגור-חיל : אך-דיק זכתי לבכי וארחץ
 בנקיון כפי : ואהי נגוע כל-היום ותוכחתי
 לבקרים : אם-אמרת אספרה כמו הנה דור
 בניך בגדתי : ואחשבה לדעת זאת עמל
 הוא בעיני : עד-אבוא אל-מקדשי-אל אבינה
 לאחרי-תם : אך בחלקות תשית למו הפלתם
 למשואות : אך היו לשמה כרנע ספו תמו
 מן-בלהות : כחלום מהקיץ אדני בעיר

צלמם תבזה : כי יתחמץ לכבי וכדיו-רתי
 אשתונן : ואני-בער ולא ארע בהמות הייתי
 עמך : ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני :
 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני : מילי
 בשמים ועמך לא-חפצתי בארץ : כל-ה
 שארי ולבבי צור-לבבי וחלקי אלהים
 לעולם : כיהנה רחיקי יאברו הצמתה כל-
 זונה ממך : ואני קרבת אלהים לי טוב שתי
 באדני יהוה מחסי לספר כל-מלאכותיך :
 עד משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח
 יעשן אפך בצאן מרעיתך : זכר עדתך
 קניית קדם גאלת שבט נחלתך הר-ציון זה
 שכנת בו : הרימה פעמך למשאות נצח כל-
 הרע אויב בקדש : שאנו צורריך בקרב
 מועריך שמו אותתם אתות : יודע כמביא
 למעלה בסכך-עץ קרדמות : ועתה פתוחיה
 יחד בכשיל וכילפות יהלמון : שלחו באש
 מקדשך לארץ חללו משפן-שמך : אמרו
 בלבם ניגם יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ :
 אותתינו לא-ראינו אין-עוד נבי-אולת
 אתנו יודע עד-מה : עד-מתי אלהים יחרף

צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב ירך
 וימינך מקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי
 מקדם פעל ישועות בקרב הארץ : אתה
 פוררת בעוזך ים שברת ראשי תנינים על
 המים : אתה רצצת ראשי לוויתן תתננו
 מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין ונחל
 אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף לך
 לילה אתה הכינות מאור ושמש : אתה
 הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה
 יצרתם : זכרונות אויב חרף יהוה ועם
 נבל נאצו שמך : אלתתן לחית נפש תורך
 חית ענייך אלתשבח לנצח : הבט לברית
 כימלאו מחשבי ארץ נאות חמס : אל ישב
 דך נבלם עני ואכיון יהללו שמך : קומה
 אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל
 כל היום : אלתשבח קול צורריך שאון
 קמך עלה תמיד :

עה למנצח אלתשחת מזמור לאסף שיר :
 הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו
 נפל אותיך : כי אקח מועד אני מישרים
 אשפט : נמנים ארץ וכל ישבירה אנכי

תכנתי עמודיה סלה : אמרתי להודלים אל
 תהלו ולרשעים אל תרימו קרן : אל תרימו
 למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי לא
 ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים : כי
 אלהים שופט זה ישפיר וזה ירים : כי כוס
 בידיהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אד
 שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ : ואני
 אניד לעלם אזמרה לאלהי יעקב : וכל קרני
 רשעים אנרע תרוממנה קרנות צדיק :

ע למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר :
 נודע ביהורה אלהים בישראל גדול שמו :
 ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון : שמה ישבר
 רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה : נאור
 אתה אדיר מהררי טרף : אשתוללו אבירי
 לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל
 יריהם : מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב
 וסוס : אתה נורא אתה ומייעמד לפניך
 מאז אפך : משמים השמעת דין ארץ יראה
 ושקטה : בקום למשפט אלהים להושיע
 כל ענוי ארץ סלה : כי חמת אדם תורך
 שארית חמת תחגר : נדרו ושלמו ליהורה

אלהיכם כל־סביביו יובירו שִׁי לְמוֹרָא
 יבצר רוח נגידים נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ :
 עוֹ לַמְנַצָּח עַל־רוּחוֹתוֹן לְאַסְפָּה מִזְמוֹר : קוֹלִי
 אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי : בְּיוֹם צַרְתִּי אֲדַנִּי דְרַשְׁתִּי יְדִי לִילָה
 נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאֵנָה הִנְחַם נַפְשִׁי : אֲזַכְרָה
 אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי
 סֵלָה : אֲחֹזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר : חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים :
 אֲזַכְרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עַם־רַבְבֵי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי : הֲלַעֲוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא־
 יִסִּף לְרַצּוֹת עוֹד : הָאִפֶּס לַנִּצָּח חֲסָדוֹ נִמְרָה
 אָמַר לְדָר וְדָר : הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אֲסִקְפֵץ
 בְּאֵף רַחֲמָיו סָרָה : וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת
 יָמַי עֲלוּזָן : אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי־יְיָ כִּי אֲזַכְרָה
 מִקְדָּם פְּלִיאָה : וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ
 וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְךָ
 מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים : אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פִלָּא
 הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֹזְךָ : גֹּאֲלִית בְּזַרְעֵךְ עַמְּךָ בְּנֵי־
 יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סָרָה : רֵאוּךְ מִי־אֱלֹהִים רֵאוּךְ
 מִי־יָחִילוּ אֵף עֲגֻזוֹת־הַמּוֹת : זִרְמוּ מִי־עֵבֹת

קוֹל נַתְנוּ שְׁחָקִים אֶף־חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ : קוֹל
 רַעֲמָךְ יִבְגְּדֵנִי הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְרַח לְגֹזֶה
 וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ : בָּיִם יִדְרַכְךָ וְשִׁבְלֶךָ בְּמִים
 רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ : נַחִית בְּצִלְחַן
 עַמְּךָ בִּיד־מִשָּׁה וְאֶהְרֵן :
 עַח מִשְׁכִּיל לְאַסְפָּה הָאֲזִינָה עַמִּי תוֹרַתִּי
 הָפּוֹ אֲזַנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי : אִפְתַּח בְּמִשְׁלַל פִּי
 אֲבִיעָה חִידוֹת מְנִי־קָדָם : אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְעָם
 וְאֲבַתִּינוּ סִפְרוּ לָנוּ : לֹא נִכְחַדִּי מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר
 אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּקַּם עֲדוֹתִי בִיעַקֵּב
 וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ
 לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם : לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן
 בְּנֵים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם : וַיִּשְׁמְעוּ
 בְּאֱלֹהִים כְּסֵלֶם וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל
 וּמִצּוֹתָיו יִנְצְרוּ : וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתֶם דוֹר סוֹדֵר
 וּמִרָה דוֹר לֹא־הִכִּין לָבוֹ וְלֹא נִאֲמְנָה אֶת־אֵל
 רוּחוֹ : בְּנֵי אִפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי־קִשֶׁת הִפְכוּ
 בְּיוֹם קָרֵב : לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים וּכְתוּרַתּוֹ
 מֵאֲנֹו לִלְכַת : וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר הִרְאָם : נִגְדָה אֲבוֹתֶם עֲשֵׂה פִלָּא בְּאָרֶץ

מִצְרִים שְׂדֵה־צֶעַן : בִּקְעֵי יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיִּצַּב־
 מִים כְּמוֹ־נֹד : וַיִּנְחֵם בְּעֵנָן יוֹמָם וּבַלַּיְלָה
 בְּאֹר־אֵשׁ : יִבְקַע צְרִים בְּמִדְבַּר וַיִּשַׁק
 כְּתֵהֲמוֹת רֶבֶה : וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסַּלַּע וַיִּרְד
 כְּנַהֲרוֹת מַיִם : וַיִּסְפוּ עוֹד לַחֲטָאֵדּוֹ לַמְרוֹת
 עֲלוֹן בְּצִיָּה : וַיִּנְסוּ־אֵל בְּלִבְבָם לִשְׂאֵל־אֶכֶל
 לַנֶּפֶשׁ : וַיִּדְבְּרוּ בְּאֵלֵהִם אָמְרוּ הֵיכַל אֵל
 לַעֲרֵךְ שְׁלֹחַן בְּמִדְבַּר : הֵן הִכְהִצוּר וַיִּזְוּבוּ
 מִיָּם וּנְחָלִים יִשְׁטְפוּ הַגַּם־לֶחֶם יוֹכֵל תַּת אִם־
 יִכֵּן שְׂאֵר לַעֲמוֹ : לִכֵּן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר
 וַאֲשַׁנְשָׁקָה בִיעֶקֶב וּגַם־אֶף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 כִּי לֹא הֵאֱמִינוּ בְּאֵלֵהִים וְרַאֲ בָטְחוּ
 בִישׁוּעָתוֹ : וַיִּצּוּ שַׁחֲקִים מִמַּעַל וּדְלָתֵי שָׁמַיִם
 פָּתַח : וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּדְגַן־שָׁמַיִם
 נָתַן לָמוֹ : לֶחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ צִידָה שִׁלַּח
 לָהֶם לִשְׂבַע : יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֵזוֹ
 חֵימָן : וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם כַּעֲפַר שָׂאֵר וּכְחוֹל
 יָמִים עוֹף כִּנָּף : וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב
 לְמִשְׁכַּנְתּוֹ : וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וּתְאוֹתָם
 יָבִיא לָהֶם : לֹא־זָרוּ מִתְאוֹתָם עוֹד אֶכְלָם
 בְּפִיהֶם : וְאֶף אֱלֹהִים יַעֲלֶה בָהֶם וַיְהַרְגֵם

בְּמִשְׁמָנֵיהֶם וּבְחֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ : בְּכַל־
 זֹאת חֲטָאֵדְעוֹד וְלֹא הֵאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו :
 וַיִּכְרַבְהֵם כָּל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בְּבַהֲלָה : אִם־
 הֲרַגְם וּדְרִשׁוּהוּ וּשְׂבוּ וּשְׁחַרְוֵאֵל : וַיִּזְכְּרוּ כִּי־
 אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֲלוֹן גְּאֻלָּם :

חגי הספר

וַיִּפְתּוּרוּ בְּפִיהֶם וּבְלִשׁוֹנָם
 יִכְזְבוּלוּ : וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן עָמוּ וְלֹא נֵאֱמָנוּ
 בְּבִרְיָתוֹ : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְדָּתוֹ :
 וַיִּזְכֹּר כִּי־בִשְׂרַח הַמָּה רוּחַ הַיּוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב :
 כִּמָּה יִמְרוּהוּ בְּמִדְבַּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן :
 וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹ : לֹא־
 זָכְרוּ אֶת־יְדוֹ יוֹם אֲשֶׁר־פָּרַם מִנִּי־צָר : אֲשֶׁר־
 שָׁם בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשֵׂדֵה צֶעַן :
 וַיַּהֲפֹךְ לָרֶם יֵאֲרִיחֵם וּנְזִלִיחֵם בְּרִישִׁתּוֹן :
 יִשְׁלַח בָּרָם עֲרֹב וַיֹּאכְלֵם וַצַּפְרָדַע
 וּתְשַׁחִיתֵם : וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְכוּלָם וַיִּגְיַעֵם
 לְאַרְבֶּה : יַהֲרֹג בְּבִרְד גִּפְנָם וּשְׁקִמּוֹתָם
 בַּחֲנַמַּל : וַיִּסְגֵּר לַפְרֵד בְּעֵרֶם וּמִקְנֵי־הָעַם
 דְּרִשְׁפִּים : יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן אִפּוֹ עֹבְרָה וּזְעַם
 וַצַּרָה מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רַעִים : יִפְלֹס נִרְתִּיב

לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר
 הסגיר : ויך כרבכור במצרים ראשית
 אונים באהליהם : ויסע בצאן עמו וינהגם
 בעדר במדבר : וינחם לבטח ולא פחדו ואת
 אויביהם כסה הים : ויביאם אל גבול קדשו
 הרזה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם גוים
 ויפילם בחבר נחלה וישכן באהליהם
 שכטי ישראל : וינסו וימרו את אלהים עליון
 וערותיו לא שמרו : ויסגו ויבגדו באבותם
 נהפכו כקשת רמיה : ויבעיסוהו כבמותם
 ובפסידהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
 וימאס מאד בישרא : ויטש משכן שרו אהל
 שכן באדם : ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד
 צר : ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר :
 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הודלו :
 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תכבינה :
 ויקץ פישן אדני כגבור מתרוגן מין : ויך
 צרו אחור חרפת עולם נתן למו : וימאס
 באהל יוסף ובשכט אפרים לא בחר : ויבחר
 את שכט יהודה אתהר ציון אשר אהב :
 ויבן כמורמים מקדשו בארץ יסדה לעולם :

ויבחר כדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן :
 מאחר עלות הכיאו לרעות ביעקב עמו
 ובישראל נחלתו : וידעם נתם לבבו
 ובתכונות בפיו ינחם :

עט מזמור לאסף אלהים בראו גוים :
 בנחלתך טמאו אתהיכל קדשך שמו את
 ירושלם לעיים : נתנו את נבלת עבדיך
 מאכל לעוף השמים בשר חסדיך לחיתו
 ארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלם
 ויבין קובר : היינו חרפה לשכנינו לעג
 וקרים לסכיבותינו : עדמה יהוה תאנף
 לנצח תבער כמו אש קנא חך : שפך
 חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועד
 ממלכות אשר בשמך לא קראו : כי אכל
 את יעקב ואת נהוה השמו : אריתזכר לנו
 עונת ראשניכם מהר יקדמונו רחמיה כי
 דלוננו מאד : עזרנו אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך והצילנו וכפר עד חטאתינו
 למען שמך : למה יאמרו הגוים איה איה
 יהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
 השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר פגד

זרועך הוטר בני תמותה : והשב לשכנינו
 שבעתים אליהם חרפתם אשר חרפוך
 אדני : ואנחנו עמך וצאן מרעייתך נודה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

פ למנצח ארששנים עדות לאספ
 מזמור : רעה ישראל האזינה נהג כצאן
 יוסף ישב הפרובים הופיעה : לפני אפלים
 ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה
 לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר פניך
 ונושעה : יהוה אלהים צבאות עדמתי
 עשנת בתפלת עמך : האכלתם לחם דמעה
 ותשקמו בדמעור שלישי : תשימנו מדון
 לשכנינו ואיבנו ילעגו לנו : אלהים צבאות
 השיבנו והאר פניך ונושעה : גפן ממצרים
 תסיע תגרש גוים ותטעה : פנית לפניך
 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ : כסו הרים
 צדה וענפיה ארזי אל : תשלח קציריה עד
 יסואד נהר יונקותיה : למה פרצת גדריה
 וארורה כל עברי דוד : יכרסמנה חזיר
 מיער וזיו ירעינה : אלהים צבאות שוב
 נא הבט משמים וראה ופקד גפו זאת :

וכנה אשר נטעה ימינה ועל בן אמצתה
 לך : שרפה באש כסויה מגערת פניך
 יאבדו : תהיידך על איש ימינה על בך
 אדם אמצת לך : ולא נסוג ממך תחינו
 ובשמך נקרא יהוה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניך ונושעה :

פא למנצח ער הגתית לאספ : הרנינו
 לאלהים עזינו הריעו לאלהי יעקב : שאו
 זמרה ותנוחתך כנור נעים עסנבל : תקעו
 בחדש שופר בפסח ליום חגנו : כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
 לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
 כפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצך
 אענך בסתר רעם אבחנוך עלמי מריבה
 סלה : שמע עמי ואעידה כך ישראל אס
 תשמע עדי : לא יהיה בך זר ולא תשתחוה
 לא נכר : אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ
 מצרים הרחכפיה ואמלאהו : ולא שמע
 עמי לקולי וישראל לא אבה לי : ואשלחהו
 בשרירות לבם ירכו במועצותיהם : לו עמי

שמע רי ישראל בדרכי יהלכו : כמעט
 אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי :
 משנאי יהוה יכחשוירו ויהי עתם לעולם :
 ויכילרו מחלב חטה ומצור דבש
 אישביעך :

פג מזמור לאסף אלהים נצב בעדתיאר
 בקרב אלהים ישפט : עדמתי השפטועור
 לפני רשעים תשאוסלה : שפטודר ויהום
 עני ורש הצדיקו : פלטודר ואכיון מיד
 רשעים הצירו : לא ידעו ולא יבינו בחשכה
 יתהלכו ימוטו כל מוכדי ארץ : אני אמרתי
 אלהים אתם וכני עליון בלכם : אכן כאדם
 תמותון ובאחד השרים תפלו : קומה אלהים
 שפטה הארץ כי אתה תנחר בכל הגוים :
 פג שיר מזמור לאסף : אלהים אלדמי
 לך אליתחרש ואלתשקט אל : כיהנה
 אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : עד
 עמך יערימו סוד ויתיעצו עד צפוניך : אמרו
 רבו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל
 עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו :
 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים :

גבל ועמוז ועמלק פלשת עם יישיב צור :
 גם אשור גלוג עמם היו זרוע לבני קוש
 סדה : עשה להם כמדון כסיסרא כי בין בנהל
 קישון : נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה :
 שירתימו נדיבימו כערב וכזאב וכזבח
 וכצלמנע כדנסיכמו : אשר אמרו נירשה
 לנו את נאות אלהים : אלהי שיחמו כגלגל
 כקש לפני הרוח : כאש תבער יער וכלהבה
 תלהט הרים : כן תרדפם כסערך וכסופתך
 תבהלם : מלא פניהם קרון ויבקשו שמך
 יהוה : יכשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו :
 וידעו כי אתה שמך יהוה לברך עליון עד
 כד הארץ :

פד למנצח על הגתית לבני קרח מזמור :
 מה ירידות משכנותיך יהוה צבאות : נכספה
 וגם כלתהי נפשי לחצרות יהוה לבי וכשרי
 ירננו אל חי : גם צפור ימצאה בית ודרורו
 קן לה אשר שטה אפרחיה את מזבחותיך
 יהוה צבאות מלכי ויהי : אשרי יושבי ביתך
 עוד יהלוק סדה : אשרי אדם עזילו כך
 מסלות בלבכם : עברי בעמק הבכא מעין

יִשִּׁיתוּהוּ גַם־בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל
 אֲחֵיל יִרְאֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוֹה אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ:
 כִּי טוֹב־יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֲרֶץ בְּהַרְתִּי
 הַסְּתוּפָף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרָה בְּאֶהֱלֵי־רִשְׁעִי:
 כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוֹה אֱלֹהִים חָן וְכִבוֹד יִתֵּן
 יְהוֹה לֹא יִמְנַע־טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים: יְהוֹה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בּוֹטַח בְּךָ:

פה לִמְנַצֵּחַ לְבִנְיָקֶרֶחַ מִזְמוֹר: רְצִית יְהוֹה
 אֶרְצֶה שֹׁבֵת שְׁבִית יַעֲקֹב: נִשְׂאת עוֹן עַמֶּךָ
 כְּסִית כָּל־חַטָּאתֶם סִלָּה: אִסַּפְתָּ כָּל־עֲבֹרֹתֶיךָ
 הַשִּׁיבוֹת מִחֶרֶן אַפֶּךָ: שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
 וְהִפְר כַּעֲסֶךָ עַמְּנוּ: הִלְעוֹלֶם תֵּאֲנַף־בְּנוּ
 תִּמְשָׁךְ אַפֶּךָ לְדֹר וָדֹר: הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב
 תַּחֲיִינוּ וְעַמֶּךָ יִשְׁמַח־בְּךָ: הֲרֵאֵנוּ יְהוֹה חֲסֹדֶךָ
 וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ: אֲשַׁמְעָה מִהֵי־דַבֵּר הָאֵל
 יְהוֹה כִּי יִדְבַר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו
 וְאֶל־יְשׁוּבֵי לְכַסְרֶךָ: אֵךְ קָרוֹב לִירֵאָיו
 יִשְׁעוּ לִשְׂכֵן כְּבוֹד בְּאֶרְצֵנוּ: חֲסֵד־וְאֵמֶת
 נִפְגְּשׁוּ צְדָקָה וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: אֵמֶת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח

וְצִדֵּק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף: גַּם־יְהוֹה יִתֵּן הַטּוֹב
 וְאֶרְצֵנוּ תִתֵּן יְכוּלָה: צְדָקָה לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וְיִשֵּׁם
 לְדֶרֶךְ פַּעֲמָיו:

פו תְּפִלָּה לְדוֹד הַטָּה־יְהוֹה אֲנִי עֲנֵנִי כִּי־
 עָנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי: שִׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד
 אֲנִי הוֹשַׁע עֲבַדְךָ אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ:
 חֲנִנִי אֲדַנִּי כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: שִׁמַּח
 נַפְשִׁי עֲבַדְךָ כִּי־אֵלֶיךָ אֲדַנִּי נַפְשִׁי אֵשָׂא: כִּי־
 אַתָּה יְהוֹה טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ:
 הַאֲזִינָה יְהוֹה תְּפִלָּתִי וְהִקְשִׁיב־רַחֵם בְּקוֹר
 תַּחֲנוּנוֹתַי: כִּי־צָרָתִי אֶקְרָא כִּי תַעֲנֵנִי:
 אֵיךְ־כַּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי וְאֵיךְ כַּמַּעֲשִׂיךָ: כָּל־
 גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדַנִּי
 וְיִכְבְּרוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גִדּוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה
 נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְכַדְךָ: הוֹרֵנִי יְהוֹה
 דְּרָכְךָ אֱהַלֵּךְ בְּאֵמֶתְךָ יַחַד לִבְכִי לִירְאֶה
 שִׁמְךָ: אֲוֹרֵךְ אֲדַנִּי אֵלֵי כָּל־לִבְכִי וְאֶכְבְּרָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי־חֲסֹדֶךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ
 נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֵיךָ: אֱלֹהִים יִזְרִים קִמּוֹ עָלַי
 וְעַד־תַּעֲרִיצִים כִּקְשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שִׁמּוֹךְ לִנְגַדִּים:
 וְאַתָּה אֲדַנִּי אֶל־רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־

חסד ואמת: פנה אלי והנני תנה עיך לעבדך
והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה
ויראן שונאי ויבשו כִּי־אתה יהוה עזרתני
ונחמתני :

סו לבני־קרח מזמור שיר יסודתו בהררי־
קדש: אהב יהוה שערי ציון מפל משכנות
יעקב: נכבדות מדבר בך עיר האלהים
סלה: אזכיר ורהב ובכל לידעי הנה פלשת
וצר עס־כוש זה ידר־שם: ולציון יאמר איש
ואיש ילד־בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
בכתוב עמים זה ילד־שם סלה: ושירים
בחללים כד־מעני בך:

פח שיר מזמור לבני־קרח למנצח ער־
מחרת לענות משכיל להימן האזרחי: יהוה
אלהי ישועתי יוס־צעקתי בלילה נגדך:
תבוא לפניך תפלתי הטח אנך דרנתי: כי־
שבעה כרעות נפשי וחי לשאול הגיעו:
נחשכתי עס־יורדי כור הייתי כגבר אין
איל: במתים הפשי כמו חללים שכבי קבר
אשר לא־זכרתם עוד והמה מידך נגזרו:
שתני כבוד תחתיות במחשכים במצלות:

עלי סמכה חמתך וכל־משבר־ך ענית סלה:
הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו
כלא ולא אציא: עיני דאברה מני עני
קראתיך יהוה בכל־יום שטחתי אליך כפי:
הלמתים תעשה פלא אס־דפאים יקומו
יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך
באברון: היודע בחשך פלאך וצדקתך
בארץ נשיה: ואני אליך יהוה ישועתי
ובבקר תפלתי תקדמך: למה יהוה תזנח
נפשי תסתיר פניך ממני: עני אני וגוע מנער
נשאתי אמך אפונה: עלי עברו חרוניך
בעותיך צמתתוני: סבוני כמים כל־היום
הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע
מידעי מחשך:

פט משכיל לאיתן האזרחי: חסדי יהוה
עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך
בפי: כי־אמרתי עולם חסד יבנה שמים
תכין אמונתך בהם: כרתי ברית לבחירי
נשבעתי לדוד עבדי: עד־עולם אכין
זרעך ובניתי לדוד־ודור כסאך סלה:
ויודו שמים פלאך יהוה אף־אמונתך בקהל

קדשים : כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה
 ליהוה בבני אלים : אך נערץ בסוד קדשים
 רבה ונורא על כל סביביו : יהוה אלהי
 צבאות מי כמוך חסין יהוה ואמונתך
 סביבותיך : אתה מושל בגאות הים בשוא
 גליו אתה תשבחם : אתה רפאת כחלל
 רהב בזרוע עזך פורת אויבך : לך שמים
 אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם :
 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
 בשמך ירננו : לך זרוע עס גבורה תעז
 ירך תרום ימינך : צדק ומשפט מכון כסאך
 חסד ואמת יקדמו פניך : אשרי העם ידעי
 תרועה יהוה באור פניך יהלכון : בשמך
 יגילון כל היום ובצדקתך ירמו : ביי
 תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו :
 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו :
 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי
 עזר על גבור הרימותי בתור מעם : מצאתי
 דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו : אשר ידי
 תכון עמו אף זרועי תאמצנו : לא ישיב
 אויב בו ובין עולה לא יעננו : וכתותי מפניו

צדיו ומשנאיו אגוף : ואמונתו וחסדי עמו
 ובשמי תרום קרנו : ושמתי בים ידו
 וכנהרות ימינו : הוא יקראני אבי אתה אלהי
 וצור ישועתי : אף אני בכור אתהו עליון
 למלכי ארץ : לעולם אשמרו חסדי
 ובריתי נאמנת לו : ושמתי לעד זרעו וכסאו
 בימי שמים : אסיעזבו בניו תורתו ובמשפטי
 לא ילכון : אסחקתי יחלרו ומצותי לא
 ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים
 עונם : וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר
 באמונתו : לא אחלל בריתי ומוצא שפתי
 לא אשנה : אחת נשבעתי בקרשי אסלדרוד
 אכזב זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי :
 כירח יבון עולם ועד בשחק נאמן סלה :
 ואתה זנחת ותמאס התעברת עס משיחך :
 נארתה ברית עברך חללת לארץ נזרו :
 פרצת כל גדרתיו שמת מבצרו מחתה :
 שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו :
 הרימות ימין צדיו השמחת כל אויביו : אף
 תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה :
 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה :

הקצרת ימי עלומי העטירת עליו בושה
 סלה: ערמה יהוה תסתר לנצה תבער כמו
 אש חמתך: זכר אני מה חלד ערמה שוא
 בראת כרבני אדם: מי גבר יחיה ולא
 יראה מות ימלט נפשו מירשאו סלה:
 איה חסדיך הראשנים: אדני נשבעת
 לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך
 שאתי בחיקי כדרבים עמים: אשר
 חרפו אויביך יהודה אשר חרפו עקבות
 משיחך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

ותיק ישר המהקך התם: מדך שחקים הוא בגאותו:
 יודו המון אישים ואמותם: זכרו ותבנית רוב תהלתו:
 הוא אל אמונה באמת חתם: עולם אשר ברא באמתו:
 הצח וההדור במלבושו: כי עוז ותפארת במקדשו:
 אך טוב לישראל ואב רחמן: בוחר לחלקו נחלת עמו:
 הומה בחבתו כדור נאמן: ויט לצד חסד בעת זעמו:
 יום וכל רגע ועת וזמן: פוסף עשות רב טוב והוא
 עצמו: היה וכן הוה וכן יהיה: ויחו לכל נברא מקור
 שרשו: הצח וההדור במלבושו: כי עוז ותפארת
 במקדשו: יפתח יי את אסם טובו: מלא וגדוש
 מעלותיו: את גואלו ישלח ובא יבא: צדיק וגושע
 הוא באותותיו: אז יעקב יראה ושש לבו: פרח פארו
 צץ בפארותיו: אז יחו גוים אשר האל צנף וזכר את

דבר קדשו הצח וההדור במלבושו: כי עוז ותפארת
 במקדשו:

אחר סיום ספר שלישו אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שבזכות ספר השלישי שבתהלים
 שקרינו לפניך שהוא מכון כנגד ספר ויקרא
 שבחמשה חומשי תורה ובזכות מזמוריו
 ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות
 אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם
 ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים
 והמצרפים בהם: שתרחם עלינו ברחמיך
 ואמתך ותחתמנו בספר מזונות ופרנסה
 טובה: ותפתח לנו שער יושר: שער
 ותיקות: שער רעה: שער הרוחה: שער
 אהבה: שער ועד טוב: שער אמת: שער
 ותרגות: שער הצלחה: שער ארוכה:
 וקים בנו מקרא שכתוב ולתתך עליון על
 כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם
 ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליי אלהיך
 פאשר דבר: תודיעני ארח חיים וגו'

פרק ג

ה לולב הגזול והיבש פסול • של אשה
 ושל עיר הנדחת פסול • נקטם ראשו
 נפרצו עליו פסול נפרדו עליו כשר • רבי
 יהודה אומר יאגדנו מלמעלה • צני הר
 הברזל כשרות • לולב שיש בו שרשה
 טפחים כדי לגעגע בו כשר • כ הדם הגזול
 והיבש פסול • נקטם ראשו • נפרצו עליו או
 שהיו ענביו מרבות מעליו פסול • ואם מעט
 כשר • ואין ממעטין ביום טוב • ערבה
 גזולה ויבשה פסולה • של אשה • ושל עיר
 הנדחת פסולה • נקטם ראשה נפרצו עליה
 והצפצה פסולה • כמושה • ושנשרו מקצת
 עליה • ושל בעל כשרה • ר רבי ישמעאל
 אומר • שרשה הדסים ושתי ערבות • לולב
 אחד ואתרוג אחד • אפילו שנים קטומים
 ואחד אינו קטום • רבי טרפון אומר אפילו
 שלשתם קטומים • רבי עקיבא אומר בשם
 שלולב אחד ואתרוג אחד • כן הדם אחד
 וערבה אחת • א אתרוג הגזול והיבש פסול
 של אשה ושל עיר הנדחת פסול • שר

ערלה פסול • שר תרומה טמאה פסול • שר
 תרומה טהורה • לא יטול ואם נטל כשר •
 של דמאי בית שמאי פוסלין • ובית הלל
 מכשירין • של מעשר שני בירושלים • לא
 יטול • ואם נטל כשר • עלתה חזוית ער
 רבו • נטלה פטמתו • נקלף נסדק נקב •
 וחסר כל שהוא פסול • עלתה חזוית על
 מיעוטו • נטל עוקצו • נקב ולא חסר כל
 שהוא כשר • אתרוג הכושי פסול • והירוק
 ככרתי • רבי מאיר מכשיר • ורבי יהודה
 פוסל • שיעור אתרוג הקטן • רבי מאיר
 אומר כאגוז • רבי יהודה אומר כביצה
 ובגדור כדי שיאחז שנים בירו אחד •
 דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר אפילו אחד
 בשתי ידיו • א אין אוגדין את הלולב אלא
 במינו דברי ר' יהודה • ר' מאיר אומר אפילו
 במשיחה • אמר רבי מאיר מעשה באנשי
 ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגמונים
 של זהב • אמרו לו במינו היו אוגדין אותו
 מלמטה • ו והיכן היו מנענעין • בהורו ליי
 תחלה וסוף • ובאנא יי הושיעה נא • דברי

בית הלל • בית שמאי אומרים אף באנא יי
הצליחה נא • אמר רבי עקיבא • צופה
הייתי ברבן גמליאל ורבי הושע שכל העם
היו מנענעין את לולביהן והן לא נענעו
אלא באנא יי הושיעה נא • מי שבא בדרך
ולא היה בידו לולב לטור • לכשיבנס
לביתו יטור על שרחנו • לא נטל שחרית
יטור בין הערבים שכל היום כשר ללולב •
מי שהיה עבר או אשה או קטן מקרין
אותו • עונה אחריהן מה שהן אומרים •
ותהי לו מארה • אם היה גדול מקרא אותו
עונה אחריו הללויה • יי מקום שנהגו
לכפול • יכפור • לפשוט יפשוט • לברך
אחריו • יברך אחריו • הכל כמנהג המדינה
הדוקח לולב מחבירו בשביעית • נותן לו
אתרוג במתנה • לפי שאין רשאי ללוקחו
בשביעית • יי בראשונה היה לולב נטר
במקדש שבעה • ובמדינה יום אחר •
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן
זכאי שיהא לולב נטל במדינה שבעה •
אבר למקדש ושיהא יום הנף כלו אסור •

יג יום טוב הראשון של חג שחר להיות
בשבת • כל העם מוליכין את לולביהן
לבית הכנסת למחרת משבימין ובאין • כל
אחד ואחד מכיר את שלו ונטלו • מפני
שאמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו
ביום טוב הראשון של חג כלולכו שר
חבירו • ושאר ימי החג אדם יוצא ידי חובתו
כלולכו של חבירו • יי רבי יוסי אומר יום
טוב הראשון של חג שחר להיות בשבת
ושכח והוציא את הלולב לרשות הרבים
פטור • מפני שהוציאו ברשות • טו מקבלת
אשה מיד בנה • ומיד בעלה ומחזירתו
למים בשבת • רבי יהודה אומר בשבת
מחזירין • ביום טוב מוסיפין • וכמועד
מחליפין • קטן היורע לנענע חייב ללולב •

ליעקב

מתי יבושר עם • עניו כדל שואר • קרבה שנת ישע •
לציון ובא גואל •
עשירים מפוזרים • עובדים לעובדיהם • התכשרו יחד •
זאת היא שנת גואל •
לא תעזוב עמך • לעד בגלותם • וזכור לאברהם •
ליצחק ולישראל •

ענה מעניהם • וריב את ריביהם • ושפוך חמריך
: על • עמון ומגדאל :
זבולי ובית קרשי • תבנה ואולמי • וכוונן בחסדך •
: יגון וההראל :
רם אתה על רמים • קבץ נפוצותנו • רציון וגם
: תהיה • כסל לישראל :

למוֹדךְ וגם יִדְדֶךָ • יִשְׂרָאֵל לְךָ מְקוֹרָא :
אֲשֶׁר חָלַם • וְהֵן סָלַם • בְּמָרוֹם לְוֹ
מוֹרָא : אֵל אֶחָד • לְךָ פֶּחַד • וַיֹּאמֶר מֶה
נִזְרָא : זָכַר צְדָקוֹ • וגם נֶאֱמָר • דְּשִׁאֲרִית
נְשִׁאֲרָה : נִהְלָאָה • אֲשֶׁר נִשְׂאָה • זֶה כִּמְה
אִמְיָךְ • זָכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ • זָכוֹר אַחֲזוּ •
וגם שְׂבוּיָן • חָתוּם בְּמִדַּת תְּפָאֲרֵת : מִדַּת
אֵמֶת • בְּאֵמֶת • יְרוּשָׁה לּוֹ וּכְתָרֵת :
תְּפָאֲרָתוֹ • בְּתַמְתּוֹ • תָּמִיד בּוֹ נִקְשְׂרֵת :
וּדְמוּתוֹ • וְצוּרָתוֹ • חֲקִיקָה בְּעִטְרֵת : הוֹי
אִישׁ תָּם • בְּשִׁמְךָ נִחַתָּם • שְׁמָתוֹ עַד כִּס
רַחֲמֶיךָ • זָכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ :

רחמנא אדכר לן קימיה דיעקב שלימא :
: רחמנא גלי גבורתך עלן
: רחמנא התמינן בספרא דחיי
: רחמנא התמינן בספרא דרחמי

רחמנא התמינן בספרא דצדיקי :
: רחמנא התמינן בספרא דישרי ותמימי
: רחמנא התמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי :
: רחמנא פתח שמיא לצלותין
: רחמנא תוב מרוגזך

רחמנא ורא נהדר ריקס מן קמד
: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כ"פ
יי מלך יי מלך יי ימרוך לעולם ועד : כ"פ
: אלהינו שבשמים גלה כבוד מלכותך עלינו :
: אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים :

חתמנו בספר צדיקים
: חתמנו בספר ישרים ותמימים
: חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
: עננו אביר יעקב עננו
: עננו העונה בעת רחמים עננו

יי חננו והקימנו • ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
יי גרגל המון רחמיך עלינו • ובחזיו :
יי עשה למען שמך • וחוסה על ישראל עמך :
יי עשה למען נענה כסלם ממרומיך • ועיי"ע :
יי עשה למען הרוגים ושרופים • על יחוד

קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :
 רעני ריעקב בבית אר
 ענינן :
 רעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכר דר
 ודר ענינן : תודיעני ארח חיים שובע
 שמחות אתפניך נעמות בימיך נצח :
 ואו קדיש יהא שלכא : מזמור הבו ליי בני אים :
 נא גבור דורשי יחודך בבכת שמרם :

ספר רביעי

צ תפלה למשה אישהאלהים אדני מעון
 אתה היית לנו בדר ודר : בטרם הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עדעולם אתה
 אר : תשב אנוש עדדכא ותאמר שובו
 בניאדם : כי ארף שנים בעיניך כיום
 אתמול כייעבר ואשמורה בלידה : זרמתם
 שנה יהיו בבקר כחציר יחלף : בבקר יציץ
 וחלף לערב ימולד ויבש : כיכלינו באפק
 ובחמתך נבהלנו : שתה עונתינו לנגדך
 עדמנו למאור פניך : כי ברמינו פנו
 בעברתך פלינו שנינו כמורדגור : ימי
 שנותינו בהם שכעים שנה ואסבגבורת

שמונים שנה ורהבם עמל ואון כיגז חיש
 ונטפה : מיידע עז אפק וכיראתך עברתך :
 למנות ימינו בן הודע ונכא לבב חכמה :
 שובה יהוה עדמתי והנחם עדעברך :
 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכר
 ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
 רעה : יראה אלעברך פערך והדרך עד
 בניהם : ויהי נעם אדני אהינו עלינו ומעשה
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :
 צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתרוגן :
 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו :
 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוורת :
 באכרתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסחרה אמתו : לאתירא מפחד לילה מחץ
 יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
 צהרים : יפל מצדך ארף ורבכרה מימיך
 אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת
 רשעים תראה : כיאתה יהוה מחסי עליון
 שמת מעונך : לאתאנה אליך רעה ונגע
 לאיקרב באהלך : כי מלאכיו יצורחלך
 לשמרך בכלדרכך : עלכפים ישאונך פז

תגף באבן רגלך : על־שחל ופתן תדרוך
 תרמט כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטרו
 אשגבוהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו
 אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות
 ליהוה ולזמר לשמך עליון : להגיד בבקר
 חסדך ואמונתך בלילות : עלי־עשור ועלי־
 נבר עלי הגיון בכבוד : כי שמחתני יהוה
 בפעריך במעשי יריך ארגן : מהגדרו
 מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : איש
 בער לא ידע וכסיל לא יבין את־זאת :
 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל־פעלי
 און להשמדם עדי־עד : ואתה מרום לעלם
 יהוה : כי הנה איביך יהוה כיהנה איביך
 יאבדו יתפרדו כל־פעלי און : ותרם כראם
 קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק
 כתמר יפרח בארז בלבנון ישגה : שתולים
 בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד
 ינובון בשיבה רשנים ורעננים יהיו : להגיד

כי־ישר יהוה צורי ולא־עולתה בו :
 צב יהוה מדרך גאות לבש לבש יהוה עז
 התאזר אף־תבון תכל כל־תמוט : נכון
 כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יהוה
 נשאו נהרות קולם ישאו נהרות רכים :
 מקלות מים רכים אדירים משברי־ים אדיר
 בפרוס יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך
 נאוה־קדש יהוה לארך ימים :
 צד אר־נקמות יהוה אל נקמות הופיע :
 הנשא שפט הארץ השב גמול ער־גאים :
 ער־מתי רשעים יהוה ער־מתי רשעים יעלו :
 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל־פעלי און :
 עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : אלמנה ונר
 יחרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה־יה
 ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם
 וכסילים מתי תשכילו : הנטע און הלא
 ישמע אם־יצר עין הלא יביט : היסר גוים
 הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יהוה ידע
 מחשבות אדם כיהמה הכל : אשרי הגבר
 אשר־תיסרנו יה ומתוררתך תלמדנו :
 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת :

כִּי לֹא־יִטֵּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב : כִּי־
 עַד־צָרֵק יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כְּרִי־שְׂרִי־לֵב :
 מִי־יִקּוּם לִי עַם־מִרְעִים מִי־תִצַּב לִי עִם־
 פְּעָלִי אֲוֹן : לֹדִי יְהוָה עֲזַרְתָּה לִי כַמַּעַט וְ
 שִׁבְנָה דוּמָה נִפְשִׁי : אִם־אִמַּרְתִּי מִטָּה רַגְלִי
 חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי : בָּרַב שְׂרַעְפֵי בִקְרָבִי
 תִּנְחֹמֶיךָ יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשִׁי : הִיחַבְרֶךָ כִּסְאֵי
 הַזּוֹת יֵצֵר עֲמַר עַרְיָחֶק : יְגוּדוּ עַד־נֶפֶשׁ צַדִּיק
 וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי
 לְצוּר מַחֲסִי וַיִּשְׁכַּח עֲלֵיהֶם יְהוָה אֹנֶס וּבִרְעִיתֶם
 יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

צֵה לָבוֹ נִרְנְנָה לִיהוָה נִרְיַעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ :
 נִקְדָּמָה פָּנָיו בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לוֹ : כִּי
 אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַד־כְּלֵי־אֱלֹהִים :
 אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵי־אֶרֶץ וְתוֹעֵפוֹת הַרִים לוֹ :
 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו יִצְרוּ :
 בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּ וּנְכַרְעָה נְכַרְכְּרָה לִפְנֵי־יְהוָה
 עִשְׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ
 וְצֵאן יְדוֹ הַיּוֹם אִם־בִּקְרוֹ תִשְׁמְעוּ : אֶל־תִּקְשׁוּ
 לְבַבְכֶם כַּמְרִיבָה כִּיֹּס מִסָּה בַמַּדְבָּר : אֲשֶׁר
 נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנֵי גִסְדָּאוֹ פְעָלִי :

אַרְבַּעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּרוּר וְאָמַר עִם תְּעִי
 לִבְבִּי הַסּוֹהֵם לֹא־יִדְעוּ דַרְכֵי : אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
 בְּאִפִּי אִם־יָבֹאוּ אֶדְמֹנּוּחְתִּי :

צוֹ שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לִירְחוֹרָה
 כָּל־הָאָרֶץ : שִׁירוֹ לִיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשִׁירוֹ
 מִיּוֹם־לַיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד
 נוֹרָא הוּא עַד־כְּלֵי־אֱלֹהִים : כִּי כָל־אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עֲשָׂה : הוֹדֵר
 וְהַדָּר לִפְנֵי עֵץ וְתַפְאֵרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הִכּוּ
 לִיהוָה מִשְׁפַּחֹת עַמִּים הִכּוּ לִיהוָה כְּבוֹד וְעֵץ :
 הִכּוּ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ
 לַחֲצֹרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ
 חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה
 מֶלֶךְ אֶף־תִּכּוֹן תִּבְלַד כְּרִי־תִמוֹט יִרְיַן עַמִּים
 כַּמִּיִּשְׂרָאֵל : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם
 הַיָּם וּמִלֵּאוּ : יַעֲלוּ שָׂרֵי וְכָל־אֲשֶׁר־כּוֹזֵן
 יִרְנְנוּ כָל־עַצְיָיִעַר : לִפְנֵי יְהוָה כִּי בְּאִפִּי בָּא
 לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְלַד בְּצָרֵק וְעַמִּים
 בְּאִמוּנָתוֹ :

צוֹ יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים

רבים : ענן וערפל סביביו צדק ומשפט
מכון כסאו : אש לפניו תלך ותלהט סביב
צרו : האירו ברקיו תכל ראתה ותחל
הארץ : הרים כדונג נכסו מדפני יהוה
מדפני ארון כר הארץ : הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו : יבשו כל עבדי
פסל המתהללים באילים השתחוו ליו
כל אלהים : שמעה ותשמח ציון ותגלנה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה : כי אתה
יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על
כל אלהים : ארבי יהוה שנאו רע שמר
נפשות חסידיו מיד רשעים יצידם : אור זרע
לצדיק ולישרי לב שמחה : שמחו צדיקים
ביהוה והודו לזכר קדשו :

זח מזמור שירו ליהוה | שיר חדש כי
נפלאות עשה הושיעה ליו מינו וזרוע קדשו :
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה
צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו :
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה :

בחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
יהוה : ירעם הים ומראו תכל וישבי בה :
נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני
יהוה כי כבא לשפט הארץ ישפט תכל
בצדק ועמים במישרים :

צט יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרוכים
תנוט הארץ : יהוה בציון גדוד ורם הוא על
כל העמים : יודו שמך גדול ונורא קדוש
הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת
מישרים משפט וצדקה בעקב אתה עשית :
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו
קדוש הוא : משה ואהרן בכהניו ושמואל
בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם :
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק
נתן למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
היית להם ונקם על עלילותם : רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
אלהינו :

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ :
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה :
דעו כי יהוה הוא | אלהים הוא עשנו ורא

אנחנו עמו וצאן מרעיתו : בואו שערוי
 בתורה חצרתיו ברתהלה הודו לו ברכו
 שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד־דר
 ודר אמונתו :

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אישירה
 לך יהוה אזמרה : אשכירה בדרך תמים
 מתי תבוא אלי אתה לך בתם לרכי בקרב
 ביתי : לא אשית ודנגד עיני דבר בליער
 עשה סטים שנאתי לא ידבק בי : לבב עקש
 יסור ממני רע לא אדע : מלשני בסתר
 רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב
 אתו לא אוכל : עיני בנאמני ארץ לשבת
 עמדי הך בדרך תמים הוא ישרתני : לא
 ישב בקרבו ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 לא יכון דנגד עיני דבקרבים אצמית כל דשעי
 ארץ להכרית מעיר יהוה בדפער י און :
 קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה
 ישפך שיחו : יהוה שמעה תפלתו ושועתי
 אליך תבוא : אל תסתר פניך ממני ביום
 צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר
 ענני : כי בלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד

גחרו : הובה בעשב ויבש לבי כי שכחתי
 מאכל לחמי : מקור אנתתי דבקה עצמי
 לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי בכוס
 חרבות : שקדתי ואהיה כצפור בודר עד־נג
 בלהיום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו :
 כי אפר בלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי :
 מפני זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני :
 ימי בצל נטוי ואני בעשב איבש : ואתה יהוה
 לעולם תשב וזכרך לדר ודר : אתה תקום
 תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : כי
 רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יתנו :
 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
 ארת כבודך : כי בנה יהוה ציון נראה
 בכבודו : פנה אר תפלת הערער ולא בזה
 את תפלתם : תכתב זאת לדור אחרון ועם
 נכרא יהלליה : כי השקיף ממרום קדשו
 יהוה משמים אל ארץ הביט : לשמע אנקת
 אסיר לפתח בני תמותה : לספר בציון שם
 יהוה ותהלתו בירושלם : בהקבץ עמים יחדו
 וממלכות לעבד את יהוה : ענה בדרך כחי
 קצר ימי : אמר אלי אר תעלני בחצי ימי

בדור דורים שנותיך : לפנים הארץ יסרת
 ומעשה ידיך שמים : המה יאכדו ואתה
 תעמד וכלם כבד יכלו כלבוש תחליפם
 ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : בני
 עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון :

קד דוד ברכי נפשי אתי יהוה וכל
 קרבי את שם קרשו : ברכי נפשי אתי יהוה
 וארתי שכחי כל גמוליו : הסלח לכל עונכי
 הרפא לכל תחלואיכי : הגואל משחת חייכי
 המעטרכי חסד ורחמים : המשביע בטוב
 עדיך תתחדש בנשר נעורייכי : עשה צדקות
 יהוה ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו
 למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן
 יהוה ארך אפים ורב חסד : לא ילנצח יריב
 ולא לעולם יטור : לא כחטאינו עשה לנו ולא
 כעונותינו גמר עלינו : כי כגבה שמים על
 הארץ גבר חסדו עלי ראיו : ברחק מזרח
 ממערב הרחיק ממנו את פשעינו : ברחם
 אב על בני רחם יהוה עלי ראיו : פי הוא
 ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר
 ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו

ואיננו ולא יפירונו עוד מקומו : וחסד יהוה
 מעולם ועד עולם עלי ראיו וצדקתו לבני
 בניים : רשמרי בריתו ורזכרי פקדיו
 לעשותם : יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה : ברכו יהוה מלאכיו גברי לח
 עשי דברו לשמע בקול דברו : ברכו יהוה
 כל צבאיו משרתיו עשי רצונו : ברכו יהוה
 כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי
 נפשי אתי יהוה :

קד ברכי נפשי אתי יהוה יהוה אלהי גדלת
 מאד הוד והדר לבשת : עטה אור בשלמה
 נוטה שמים ביריעה : המקרה במים עליותיו
 השם עבים רכבו המהלך ער כנפירות :
 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט :
 יסר ארץ על מכוניה בדתמוט עולם ועד :
 תהום כלבוש כפיתו על הרים יעמדו מים :
 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון : יעלו
 הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסרת להם :
 גבול שמת בדי עברון בדי ישבון לכסות
 הארץ : המשלח מעינים בנחלים בין הרים
 יהלכו : ישקו כל חיתו שרי ישברו פראים

צמאם : עליהם עוף השמים ישכון מבין
 עפאים יתנוקול : משקה הרים מעליותיו
 מפרי מעשיך תשבע הארץ : מצמיחי חצירי
 לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא
 לחם מן הארץ : ויין : ישמח לבב אנוש
 להצהיר פנים משמן ולחם לבב אנוש
 יסעד : ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר
 נטע : אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים
 ביתה : הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה
 לשפנים : עשה ירח למועדים שמש ידע
 מכואו : תשתחשך ויהי לילה בותרמש
 בלחיתו יער : הכפירם שאגים לטרף
 ודבקש מאל אכלם : תזרח השמש יאספון
 ואל מעונתם ירבצון : יצא אדם לפעלו
 ולעבודתו עדי ערב : מה רבו מעשיך יהוה
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך :
 זה הים גדול ורחב ידים שסדר משואין מספר
 חיות קטנות עם גדלות : שם אניות יהלכון
 דויתן זרה : יצרת לשחקיבו : כלם אליך
 ישברון לתת אכלם בעתו : תתן להם
 ילקטו תפתח ירך ישבעון טוב : תסתיר

פניך יכהלון תסף רוחם יגועון ואל עפרם
 ישובון : תשלח רוחך יבראון ותחדש פני
 אדמה : יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
 במעשיו : המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
 ויעשנו : אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי
 בעודי : יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה :
 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים : עוד אינם
 ברכי נפשי את יהוה הללויה :

קה יהודו : ליהוה קראו בשמו הודיעו
 בעמים עלירותיו : שירודו זמרודו שיחו
 בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו ישמח
 לב : מבקשי יהוה : דרשו יהוה ועזו בקשו
 פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 ומשפטי פיו : זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו : הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
 משפטינו : זכר לעולם בריתו דבר צוה לאדף
 דור : אשר ברת את אברהם ושכוערתו
 לישחק : ויעמידה ליעקב רחוק לישר אל
 ברית עולם : לאמר דך אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם : בהיותם מתי מספר כמעט
 וגרים בה : ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה

אֶל־עַם אַחֵר : לֹא־הֵנִיחַ אֲדָם לַעֲשֹׂקִים וַיִּזְכֹּחַ
 עֲלֵיהֶם מַלְכִים : אֶל־תִּגְעוּ בַמְשִׁיחִי וּלְנַכְיָאִי
 אֶל־תִּרְעוּ : וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־הָאָרֶץ כֹּל־מִטְהַר
 לֶחֶם שֹׁבֵר : שִׁלַּח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר
 יוֹסֵף : עֵנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בְרוּל בְּאֵה נַפְשׁוֹ : עַד־
 עַתָּה בֹאֲדַכְרוּ אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ : שִׁלַּח
 מִדָּךְ וַיִּתִּירְהוּ מִשֵּׁר עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : שְׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשֵּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ : רֹאסֵר שְׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ
 וּזְקִנְיוֹ יַחֲפֵס : וַיִּכֹּא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בְּאֶרֶץ־חַם : וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֲד וַיַּעֲצִימְהוּ
 מִצָּרָיו : הִפְךָ לֶבֶס לְשֵׁנָא עַמּוֹ לִי הַתְּנַפֵּל
 בְּעַבְדֵי־יְהוָה : שִׁלַּח מִשֵּׁה עַבְדוֹ אַחֲרָי אֲשֶׁר־בְּחַר
 בּוֹ : שְׁמוֹ רַבִּים דְּבָרֵי אֲתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
 חַם : שִׁלַּח חֲשֵׁךְ וַיִּחֲשֵׁךְ וּלְאִמְרוֹ אֲתִדְבְּרוּ :
 הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת־דֹּגְתָם :
 שְׂרָץ אֶרֶץ צִפְרֹדַעִים בְּחֲרָדֵי מַלְכֵיהֶם :
 אָמַר וַיִּכֹּא עָרַב כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם : נִתְּן
 גְּשֵׁמֵיהֶם כֶּרֶד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ : וַיִּךְ גַּפְנֵם
 וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם : צִמְרֵי וַיִּכֹּא
 אֲרֵבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : וַיֹּאכַל כֹּל־עֵשֶׂב
 בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם : וַיִּךְ כֹּל־בְּכוֹר

בְּאֶרֶץ וְאִשִּׁית לְכָל־אוֹנֵם : וַיִּוצִיאֵם בְּכַסֵּף
 וַזָּהָב וַאֲיִן בִּשְׂבָטָיו כּוֹשֵׁר : שְׁמַח מִצָּרִים
 בְּצִאתָם בִּי־נִפְלַר פַּחַדִּים עֲלֵיהֶם : פִּרְשׁ עֲנַן
 לְמִסְךְ וְאִשׁ דֶּה־אִיִּר לַיְלָה : שֶׁאֵל וַיִּבֹא שְׂרָיו
 וּלְחַם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : פִּתַּח צוּר וַיִּזְכּוּ מִיָּם
 הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהַר : כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ
 אֶת־אֲבֹרָתָם עֲבָרוּ : וַיִּוצִיא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת־בְּחֵירָיו : וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֵצוֹת גּוֹיִם
 וַעֲמַל רֵאמִים יִרְשׁוּ : בְּעַבְדוֹ יִשְׁמְרוּ חֲקָיו
 וַתּוֹרַתּוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ :

קו הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם
 חֲסָדוֹ : מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כֹּל־
 תְּהִלָּתוֹ : אֲשֶׁר־יִשְׁמְרֵי מִשְׁפַּט עֲשֵׂה צְדָקָה
 בְּכָל־עַתָּה : זָכַרְנִי יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ פִּקְדֹנֵי
 בִישׁוּעַתְךָ : לְרֵאוֹתֵי בְטוֹבַת בְּחִירְךָ לְשִׁמְחָה
 בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ לְהַתְּהַלֵּל עִם־נַחֲלַתְךָ : חֲטָאֲנוּ
 עִם־אֲבֹתֵינוּ הַעֲוִינוּ הִרְשַׁעְנוּ : אֲכַלְתִּינוּ
 בְּמִצְרִים לֹא־הִשְׁכִּילוּ נִפְלֵא אֲתִיךָ לֹא זָכְרוּ
 אֶת־רַב חֲסָדֶיךָ וַיִּמְרוּ עֲרִיִם בְּיַם סוּף :
 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ :
 וַיַּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיַּחֲרַב וַיּוֹלִיכֵם פֶּתַח־הַמּוֹת

במדבר : וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד
אויב : ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר :
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו : מררו
שכחו מעשיו לא חכו לעצתו : ויתאוותאוה
במדבר וינסו אל בשימון : ויתן להם
שאלתם וישלח רזון בנפשם : ויקנאו למשה
במחנה לאהרן קדוש יהוה : תפתח ארץ
ותכלע רתן ותכלס על עדת אבירם : ותבער
אש בעדתם ולהבה תלהט רשעים : יעשו
עגל בחרב וישתחו למסכה : וימירו את
כבודם בתבנית שור אבל עשב : שכחו אל
מושיעם עשה גדלות במצרים : נפלאות
בארץ חם נוראות על ים סוף : ויאמר
להשמירם לולי משה בחירו עמד בפרץ
לפניו להשיב חמתו מה שהיית : וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו : וירגנו
באהליהם לא שמעו בקול יהוה : וישא ידו
להם להפיל אותם במדבר : ולהפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות : ויצמדו לבער
פעור ויאכלו זבחי מתים : ויכעיסו
במעלליהם ותפרץ בם מגפה : ויעמד

פינחם ויפלל ותעצר המגפה : ותחשב לו
לצדקה לדר ודר עד עולם : ויקצפו על מי
מריבה וירע למשה בעבורם : כי המרו את
רוחו ויבטא בשפתיו : לא השמידו את
העמים אשר אמר יהוה להם : ויתערכו
בגוים וילמדו מעשיהם : ויעבדו את
עצביהם ויהיו להם למוקש : ויזבחו את
בניהם ואת בנותיהם לשרים : וישפכו דם
נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים : ויטמאו
במעשיהם ויזנו כמעלליהם : ויחר אף יהוה
בעמו ויתעב את נחלתו : ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם : וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם : פעמים רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו בעונם : וירא בצר להם
בשמעו את דנתם : ויזכר להם בריתו וינחם
כרב חסדיו : ויתן אותם לרחמים לפני כרי
שוביהם : הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן
הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם ואמר בלהעם אמן הללויה :

ישרים וכנים הליכי הדרך • מסלות שבילים הגונים
נכוחים : ועמך לחוקרם יחדו לאורך • שעפי
לככם בחסדך בטוחים : הגנים ירומם לכסא יקרך •
המון קול שבחים מקום כל זכחים : היה גא אליהם
למגן בעורך • והראם בחנך ויהיו שמחים : נעימות
ימינך לנצח נצחים : תפלה למשה שמע על לאמך •
זכות מעלדיו יגונן עליהם : בנך רחמך שטח ממרומך •
כלה רע וצר מנות אהליהם : ואל בם תיפד אשישי
יקומך • ותשלח ברכה במעשה ידיהם : ינובון בטובה
ויהיו לשמך • מפארים ומשתחוים לך רוחים : נעימות
ימינך לנצח נצחים : השיחם כבנים יי צבאות • כיכין
ובעז בעז העמידם : תפאר מקום רגלך בפלאות •
וסלף עזן בוגדים בך ישרם : לדוד חסדים עשה נא
לטוב אות • וחדש לעמך ימיהם כקדם : עדה הוד
בנצחך • וקרב משיחך • לקבץ פזורים והצל לקוחים :
נעימות ימינך לנצח נצחים :

אחר סיום ספר רביעי

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שבזכות ספר הרביעי שבתהלים
שקרינו לפניך שהווא מכוון כנגד ספר
במדבר שבחמשה חומשי תורה ובזכות
מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות
טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים
בהם • ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים

והמצורפים בהם שתגין עלינו ותאמצנו
לנצח משונאנו ותחתמנו בספר ישרים
ותמימים • ותפתח לנו שערי ידידות • שערי
הוד והדר • שערי הצלחה • שערי צדקה
שערי ברכה • שערי אחוה ורעות • שערי
תקומה : יהוה צבאות עמנו כישגב לנו
אלהי יעקב סדרה : תודיעני אורח חיים
שובע שמחות אתפניך נעמות בימינך
נצח :

פרק ד

א לולב וערבה • ששה ושבעה • ההלל
והשמחה שמונה • סכה ונסוף הפים •
שבעה • והחליל חמשה וששה : ב לולב
שבעה ביצר • יום טוב הראשון של חג
שחר להיות בשבת • לולב שבעה • ושאר
כל הימים ששה : ג ערבה שבעה ביצר •
יום שביעי של ערבה שחר להיות בשבת •
ערבה שבעה • ושאר כל הימים ששה : ד
מצות לולב ביצר • יום טוב הראשון של
חג שחר להיות בשבת • כל העם • מוליכין
את לולביהם להר הבית מערב שבת •

והחזנים מקבלין מהן • וסודרין אותן על
גבי איצטבא • והוקנים מניחין את שדהן
בלשבה • ומלמדים אותם לומר כל מי
שמגיע לולבי בידו הרי הוא לו במתנה •
למחר משכימין ובאין • והחזנים זורקין
אותם לפניהם • והן מחטיפין ומכין איש
את חברו • וכשראו בית דין שבאו לידי
סכנה • התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל
בביתו • ס מצות ערבה כיצד • מקום היה
למטה מירושלם ונקרא מוצא • יורדין לשם
ומלקטין משם מורביות של ערבה • ובאין
וזוקפין אותן בצדי המזבח • וראשיהן
כפופין על גבי המזבח • תקעו והריעו
ותקעו • בכל יום מקיפין את המזבח פעם
אחת • ואומר אנא יי הושיעה נא אנא יי
הצליחה נא • רבי יהודה אומר אני ורהו
הושיעה נא • ואותו היום מקיפין את
המזבח שבעה פעמים • בשעת פטירתן מה
הן אומרים • יופי לך מזבח • יופי לך מזבח
רבי אליעזר אומר ליה ולך מזבח ליה ולך
מזבח • וכמעשהו בחור כך מעשהו

בשבת • אלא שהיו מלקטין אותן מערב
שבת • ומניחים אותן בניגיות של זהב כדי
שלא יכמוש • רבי יוחנן בן ברוקה אומר
חריות של דקל היו מביאין וחובטין אותן
בקרקע בצדי המזבח • ואותו היום נקרא
יום חבוט חריות • מיד התינוקות שומטין
את לולביהן • ואוכלין אתרוגייהן • ס ההלל
והשמחה שמונה כיצד • מלמד שחיב אדם
בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון
של חג כשאר כל ימות החג • ספה שבעה
כיצד • נמר מדאכול לא יתיר סבתו • אבל
מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה
מפני כבוד יום טוב האחרון של חג • סנסוף
המים כיצד • צלוחית של זהב מחזקת
שלישה לוגים • היה ממלא מן השלוח •
הגיעו לשער המים • תקעו והריעו ותקעו •
עלה בכבש ופנה לשמאלו • ושני ספלים
של כסף היו שם • רבי יהודה אומר של
סיד היו • אלא שהיו מושתרין פניהם מפני
היין • ומנוקבין כמין שני חוטמין דקין אחד
מעובה • ואחר דק • כדי שיהיו שניהם כלין

בַּבַּת אַחַת • מְעַרְבֵי שָׁר מַיִם • מְזַרְחֵי שָׁר
יַיִן • עֵירָה שָׁר מַיִם לְתוֹךְ שָׁר יַיִן • וְשָׁר יַיִן
לְתוֹךְ שָׁר מַיִם • יֵצֵא • רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר •
בְּדוּג הָיָה מְנַסֵּךְ כָּל שְׂמוּנָה • וְלִמְנַסֵּךְ
אוֹמְרִים לוֹ הַגְּבֵה יָרֵךְ • שִׁפְעַם אַחַת נִסֵּךְ
אַחַד עַל גְּבֵי רַגְלָיו • וְרַגְמוּהוּ כָּל הָעַם
בְּאַתְרוּגֵיהֶן • כִּמְעַשְׂהוּ בַחֹל כִּךְ מְעַשְׂהוּ
בַשַּׁבַּת • אֵלֶּא שֶׁהִיא מְמַלֵּא מְעַרְבֵי שַׁבַּת
חֲבִיטָה שֶׁל זֶהָב שְׂאִינָה מְקַדְשֶׁת • מִן
הַשְּׁלוּחַ • וּמְנִיחָה בְּלִשְׁכָּה • נִשְׁפָּכָה אֵלָיו
נִתְגַּלְגְּלָה • הִיא מְמַלֵּא מִן הַכִּיּוֹר • שֶׁהֵי
וְהַמַּיִם הַמְּגַלְגִּין • פְּסוּלִים עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ •

למשה

אשמחה כי אפהחה • פי להודות • אענה • טוב מענה
שיר ירירות :

בא זמן • ציר נאמן • לאמונים • ער שמו • דומו כמו
האבנים : בשבי • או בצבי • לו נתונים • נגארו אם
קבלו • התעודות • נכבשו • אם יעשו • דת וחירות :
רנני • קולך תני • בת סגולה • שב גביר • אל הדביר
בית תפלה • ידמו • גוי נלחמו • בס תחלה • יגועו •
עת ישמעו • קול צעדות • ירגזו כל יחו • אש פלדות :
המה לך • נרד לכה אל מקוה • בוראך עוד יראך הוד
ונוה • בלחך ואמתך • לא יאנה • רחנות המחזור
העתידות • כי כבר • נשמע דבר • איש חמודות :

זכות משה • אל תנשה • חתום במדרת
הנצח • בזכותו וענותו • אויבינו תנצח
ובהר המור • שיר מזמור • נשיר ולמנצח •
אל נצח • לנצח • רחם עם רוממך • זכרנו יי
ברצון עמך : תורה תמימה • ונעימה • ירש
עניו בהר סיני • עם אל איוס • ארבעים יום •
עמד שם עם יי • לקבל תורה • זכה וברה •
משמי מעוני • אל אמת • תורת אמת • הנחיל
לעם נאמני • צדקתו • ותורתו • זכור נא
משמך • זכרנו יי ברצון עמך :

- רחמנא אדכר לן קימיה דמשה נביאה :
- רחמנא דינן אפיק לנהורא :
- רחמנא חתמינן בספרא דחיי :
- רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :
- רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי :
- רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :
- רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי :
- רחמנא פתח שמיא לצלותין :
- רחמנא תוב מרוגזך :
- רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך :
- שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

יי הוה האלהים יי הוא האלהים : כ"פ
 יי מלך יי מלך יי ימרוך לעולם ועד : כ"פ
 אלהינו שבשמים דרשנוך המצא לנו :
 דרוש דמינו מיד קמינו :
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים :
 חתמנו בספר צדיקים :
 חתמנו בספר ישרים ותמימים :
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
 עננו העונה בעת צרה עננו :
 עננו העונה בעת רחמים עננו :
 יי חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 יי חסדיך יקדמונו ורחמנו ובספר חיים
 זכרנו וחתמנו :
 יי יהמו נא רחמיך עלינו ובספר חיים
 זכרנו וחתמנו :
 יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 יי עשה למען משה נאמן בכל ביתך וע"ע :
 יי עשה למען הרונים ושרופים על יחוד
 קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :
 דעני משה ואבותינו על ים סוף ענינן :
 דעני לצדיקי וחסידיו ותמימי די בכך דר

ודר ענינן : תודיעני ארח חיים :
 ואו קדיש יהא שלמא : מזמור הבו ליי בני אים :
 ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם :

ספר חמישי

קו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 יאמרו גאורי יהוה אשר גאלם מירצו :
 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון
 ומים : תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב
 לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם בהם
 התעטף : ויצעקו אר יהוה בצר להם
 מצצוקותיהם יצילים : וידריכם בדרך ישרה
 ללכת אר עיר מושב : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש שקקה
 ונפש רעבה מלא טוב : ישבי חשך וצלמות
 אסירי עני וברוד : כי המרו אמרי אל ועצת
 עדיון נאצו : ויכנע בעמד לבם כשלו ואין
 עזר : ויצעקו אר יהוה בצר להם מצצוקותיהם
 וישיעם : יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
 ינתק : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
 אדם : כי שבר דלתות נחשת וברחי ברוד
 גרע אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו :

כד אכל תתעב נפשם ויגיעו ערשערי
 מות: ויזעקו אליהו בצר להם ממצוקותיהם
 וישיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט
 משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לכני אדם: ויזכחו זכתי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה: ז יורדי הים באניות עשי מלאכה
 במים רבים: ז המה ראו מעשי יהוה
 ונפלאותיו במצולה: ז ויאמר ויעמד רוח
 סערה ותרומם גליו: ז יעלו שמים ירדו
 תהומות נפשם ברעה תתמוגג: ז יחוגו
 וינועו בשבור וכד חכמתם תתבלע: ז
 ויצעקו אליהו בצר להם וממצוקותיהם
 יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם:
 וישמחו כיישתקו וינחם אלמחוז הפצם:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לכני אדם:
 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים
 יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומצאי מים
 לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה:
 ישם מדבר לאנס מים וארץ ציה למצאי
 מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
 ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי

תבואה: ויכרכם וירבו מאד וכחמתם לא
 ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: ז
 שפך בוז על נדיבים ויתעם כתהו לא דרך:
 וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות:
 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה
 פיה: מי חכם וישמר אלה ויתבוננו
 חסדי יהוה:

קה שיר מזמור לדוד: נכון לבי אלהים
 אשירה ואזמרה אף כבודי: עורה הנבל
 וכנור אעירה שחר: אורך בעמים יהוה
 ואזמרך בלאמים: כי גדול מעד שמי חסדך
 ועד שחקים אמתך: רומה עד שמים אלהים
 ועל כד הארץ כבודך: למען חלצון ידיך
 הושיעה מינך וענני: אלהים דבר בקדשו
 אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמרר:
 לי גרעדי לי מנשה ואפרים מעוז ראשי
 יהודה מחקי: מואב סיר רחצי על אדום
 אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: מי יבילני
 עיר מבצר מי נחני עד אדום: הלא אלהים
 זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו: הבה
 לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באתים

נעשה חיר והוא יבוס צרינו :

קט רמנצח לדוד מזמור אלהי תהלת
אלתחרש : כי פי רשע ופי מרמה עלי
פתחו דברי אתי לשון שקר : ודברי שנאה
סבבני וידחמוני חנם : תחת אהבתי
ישטנוני ואני תפלה : וישמו עלי רעה תחת
טובה ושנאה תחת אהבתי : הפקר עליו
רשע ושטן יעמד עלימינו : בהשפטו יצא
רשע ותפלתו תהיה לחטאה : יהוימינו
מעטים פקרתו יקח אחר : יהויבניו יתומים
ואשתו אלמנה : ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם : ינקש נושה לכל אשר לו
ויבזו זרים יגיעו : אל יהילו משך חסד
ואר יהי חונן ליתומיו : יהי אחריתו
להכרית בדור אחר ימח שמם : זכר יעון
אבתיו אליהו וחטאת אמו אל תמח :
יהיו נגדיהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם :
יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש
עני ואביון ונכאה רבב למותת : ויאהב
קדלה ותכואהו ולא חפץ בכרכה ותרחק
ממנו : וילבש קדלה כמדו ותבא כמים

בקרבו וכשמן בעצמותיו : תהילו כבד
יעטה ולמזח תמיד יחגרה : זאת פעלת
שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי :
ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי
טוב חסדך הצילני : כי עני ואביון אנכי
ולכי חלל בקרבי : בצר פגשותו נהלכתי
נגערתי כארבה : ברבי כשלו מצום וכשרי
כחש משמן : ואני הייתי חרפה להם יראוני
יגיעון ראשם : עזרני יהוה אלהי הושיעני
כחסדך : וירעו כירך זאת אתה יהוה
עשיתה : יקלדוהמה ואתה תברך קמו
ויבשו ועברך ישמח : ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם : אודה יהוה מאד כפי
ובתוך רבים אהללנו : כי יעמד לימין אביון
להושיע משפטי נפשו :

קי לדוד מזמור נאם יהוה אדני שב
לימיני עד אשית איבך הדום לרגליך : מטה
עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איבך :
עמך נדבבת ביום חירך בהררי קדש
מרחם משחר לך טל ילדתיך : נשבע יהוה
ולא ינחם אתה כהן לעולם עד דברתי

מלכי צדק : אדני עלי מינך מחץ ביום אפוא
מלכים : ידן בגוים מלא גויות מחץ ראש
על ארץ רבה : מנחל בדרך ישתה על כן
ירם ראש :

קיא הללויה | אודרה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדרה : גדלים מעשי יהוה
הרושים לבל חפציהם : הודוהדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו
חנן ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו זכר
לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת
להם נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו : סמוכים לעד לעולם
עשויים באמת וישר : פדות ישרח לעמו צוה
לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : ראשית
חכמה יראת יהוה שכל טוב לבל עשיהם
תהלתו עמדת לעד :

קיא הללויה | אשרי איש ירא ארתי יהוה
במצותיו חפץ מאד : גבור בארץ יהיה זרעו
הור ישרים יכרך : הון ועשר בביתו וצדקתו
עומדת לעד : זרח בחשך אור לישרים חנן
ורחום וצדיק : טוב איש חונן ומלוה יכלכל

דבריו במשפט : כיל לעולם לא ימוט לזכר
עולם יהיה צדיק : משמועה רעה לא ירא
נכון לבו בטח ביהוה : סמוך לבו לא ירא
עד אשר יראה בצריו : פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד :
רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות
רשעים תאכד :

קיא הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את
שם יהוה : יהי שם יהוה מברך מעתה ועד
עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
יהוה : רם עד כרגוים | יהוה על השמים
כבודו : מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת :
המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אביון : לחושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה הללויה :

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב
מעם לעז : היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו : הים ראדה וינס הירדן יסב
לאחור : ההרים רקדו כאלים גבעות כבני
צאן : מרהלק הים כי תנוס הירדן תסב

לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות
 כבני צאן : מלפני אדון חולי ארץ מלפני
 אלה יעקב : ההפכי הצור אגסמים
 חלמיש למעינינומים :

קטו לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן
 כבוד עליהסדך עדאמתך : למה יאמרו
 הגוים איהנא אלהיהם : ואלהינו בשמים כל
 אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה
 ידי אדם : פהלהם ולא ידברו עינים להם
 ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם
 ולא יריחון : ידיהם יולא ימישון רגליהם ולא
 יהלכו לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם
 כל אשר בטח בהם : ישראל בטח ביהוה
 עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו ביהוה
 עזרם ומגנם הוא : יראי יהוה בטחו ביהוה
 עזרם ומגנם הוא : יהוה זכרנו יברך יברך
 את בית ישראל יברך את בית אהרן : יברך
 יראי יהוה הקטנים עם הגדלים : יסף יהוה
 עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם
 ליהוה עשה שמים וארץ : השמים שמים
 ליהוה והארץ נתן לבני אדם : לא המתים

יהללויה ולא כלי ירדני דומה : ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

קטו אהבתי כי ישמע י יהוה את קולי
 תחנוני : כיהטה אזנו לי ובימי אקרא :
 אפפוני חכרימות ומצרי שאור מצאוני
 צרה ויגון אמצא : וכשם יהוה אקרא אנא
 יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו
 מרחם : שמר פתאים יהוה דלותי ולי הושיעני
 שוכי נפשי למנוחיכי כיהוה גמר עליכי :
 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
 את רגלי מדחי : אתהלך לפני יהוה בארצות
 החיים : האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד :
 אני אמרתי בחפזי כדהאדם כזב : מה
 אשיב ליהוה כלהתגמולהי עלי : כוס
 ישועות אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי
 ליהוה אשלם נגד יהוה נא לכל עמו : יקר
 בעיני יהוה המותה לחסידיו : אנה יהוה כי
 אני עבדך אני עבדך בין אמתך פתחת
 למוסרי : לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה
 אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגד יהוה לכל
 עמו : בחצרות יבית יהוה בתוככי ירושלם

הללויה :

ק"ו הללו את יהוה כל גוים שבחורו
כל האמים : כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה
לעולם הללויה :

ק"ח הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו : יאמר נא
בית אהרן כי לעולם חסדו : יאמר נא יראי
יהוה כי לעולם חסדו : מן המצר קראתי יהוה
ענני במרחב יהוה : יהוה לי לא אירא מרה
יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי ואני אראה
בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם :
טוב לחסות ביהוה מבטח בגדיבים : כרי
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמרם : סבבוני גם
סבבוני בשם יהוה כי אמרם : סבבוני כדברים
דעבו באש קוצים בשם יהוה כי אמרם :
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני : עזי וזמרת
יהוה יהי לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יהוה : יסר יסרני יהוה ולמות לא
נתנני : פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה

יהוה : זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו : אודך
כי עניתני ותהי לי לישועה : אכן מאסו
הבונים היתה לראש פנתה : מאת יהוה היתה
זאת היא נפלאת פענינו : זה היום עשה
יהוה נגילה ונשמחה בו : אנא יהוה
הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא : ברוך
הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : אלו
יהוה ויאר לנו אסרו חנן בעבורים עדי
קרנות המזבח : אלו אתה ואודך אלהי
ארוממך : הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו :

סימן שלמה

לאהרן

שיר לאילת אהבים : יעלת חן בת נדיבים : היא
ופניה להבים : משבצות זהב לבושה :
לעטרת תפארת : ממלכות עולם נברת : יה
פדיה ממאסרה : משבצות
משכנותיה תרחם : ואכליה תנחם : צור רעה
צאנם ותנחם : משבצות
חעלה שוכן עליה : הררי ציון צבירה : ועניה
ושכייה : משבצות
בין מלכות שבחיה : ועלמות הללוה : כל
בנות ציון אשרוה : משבצות
ורילי שיר בארמון : אהרן ירון בהמון :
פעמון זהב ורמון : משבצות

בין כתפיו האכנס • בארון קדש נתונים •
אחריו שרים ונוגנים : משבצות

בזכות אהרן • רוז ירון • עמך באמרם
הושענא : נחתם בכבוד במצנפת
נאה • לשמש בכהנה : בגדי פאר • לפאר •
שמך לבש באמונה : הורו הראה • לעם
נבאה • רם שבן במעונה ובזכותו ותפלתו
תושיע רזעמך : זכרנו • ברצון עמך :
בגדי קדש • לקח לקדש • לשרת בם לפנים
לפני : ולבשם • בכואו שם • בקדוש כמלאך
: : בקרבנותיו • ועולותיו • היה מכפר עד
עוני : תפלותיו • ותחנוותיו • זכור היום
לעם אמוני : ותטעם • ותרגיעם • במקדש
הדומך • זכרנו • ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימה דאהרן כהנא
: רחמנא הדרך שו עלן
: רחמנא חתמינן בספרא דחיי
: רחמנא חתמינן בספרא דרחמי
: רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי
: רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי
: רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי :

רחמנא פתח שמיא לצלותין
: רחמנא טוב מרגזך
: רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך
שמע ישראל • אלהינו • אחד :
" הוא האלהים • הוא האלהים : כ"פ
" מלך • " מלך • " ימך לעולם ועד : כ"פ
אלהינו שבשמים העתר לנו היום ובכר
יום ויום בתפלתנו

א"ש חתמנו בספר חיים טובים
: חתמנו בספר צדיקים
: חתמנו בספר ישרים ותמימים
: חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
: עננו רחום וחנון עננו
: עננו העונה בעת רחמים עננו
: " חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
: " יהמו נא רחמיך עלינו • ובחזו
: " עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
: " עשה למען אהרן כהן באורך ותומך :
: " עשה למען הרוגים ושרופים עד יחוד
קדושת שמך ועי"ע
דעני לאהרו במחתה ענינן :

דעני לצדיקי ותמימי די בכל דר
ודר ענינן : תודיעני ארח חיים וגו' :
קדיש יהא שלמא * מזמור לדוד הבו ליי בני אים *
חסין קדוש * ברוב טובך * נהל עדתך :

אלפא ביתא

קיש אישרי תמימי דרך ההלכים בתורת
יהוה : אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו :
אף לא פערו עולה בדרכיו הלכו : אתה
צויתרה פקדיך לשמר מאד : אחלי יכנו
דרכי לשמר חקיך : אז לא אבוש בהביטי
אל כל מצותיך : אודך בישר לבב בלמדי
משפטי צדקך : ארת חקיך אשמר אל
תעזבני עד מאד :

ב במרה יזכה נער ארת ארחו לשמר
בדברך : בכל לבי דרשתך ארת שגני
ממצותיך : בלבי צפנתי אמרתך למען לא
אחטא לך : ברוך אתה יהוה למדני חקיך :
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך
עדותיך ששתי בער כל הון : בפקודיך
אשיחה ואביטה ארחתיך : בחקתיך
אשתעשע לא אישכח דברך :

ג גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך :
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך : גר
אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך : גרסה
נפשי לתאברה אר משפטיך בכל עת :
גערת זדים ארורים השנים ממצותיך : גר
מעלי חרפה ובוז כי עדתי נצרת : גם ישבו
שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיך : גם
עדתיך שעשעי אנשי עצתי :

ד דבקה לעפר נפשי חניי בדברך : דרכי
ספרתי ותענני למדני חקיך : דרך פקודיך
הבינני ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי
מתונה קימני בדברך : דרך שקר הסר ממני
ותורתך חנני : דרך אמונה בחרתי משפטיך
שויתי : דבקתי בעדותיך יהוה ארת תבישני :
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :

ה הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב :
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב :
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי : הט
לבי אל עדותיך ואל אל בצע : העבר עיני
מראות שוא בדרכיך חניי : הקם לעבדך
אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר

יגרתו כי משפטיך טובים : הנה תאבתי
 לפקדך בצדקתך חייני :
 ויבאני חסדך יהוה תשועתך פאמרתך :
 ואענה הרפי דבר כי בטחתי בדברך : ואל-
 תצל מפיו דבר אמת עד מאד כי למשפטיך
 יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד :
 ואתהלכה כרחבה כי פקדך דרשתי :
 ואדברה בעדתך נגד מלכים ולא אבוש :
 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא
 כפי ארמנותיך אשר אהבתי ואשיחה
 בחקך :
 ז וזכר דבר לעבדך על אשר יחלתיני :
 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני : זדים
 הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתני : זכרתי
 משפטיך מעולם יהוה ואתנחם : זלעפה
 אחזתני מרשעים עזבי תורתך : זמירות היוי
 לי חקך בבית מגורי : זכרתי כלילה שמך
 יהוה ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי
 פקדך נצרתני :
 ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך :
 חליתי פניו בכל רב חנני כאמרתך :

חשבתו דרכי ואשיבה לגלי ארעדתיך :
 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי :
 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי
 צדקך : חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
 פקודיך : חסדך יהוה מלאה הארץ חקך
 למדני :
 ט טוב עשית עסעבדך יהוה כדברך :
 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך
 האמנתי : טרם אענה אני שגגועתה אמרתך
 שמרתי : טוב אתה ומטיב למדני חקך :
 טפלו ערי שקר זדים אני בכל רב אצר
 פקודיך : טפש כחלב לבס אני תורתך
 שעשעתי : טוב לי כי עניתני למען אלמד
 חקך : טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף :
 י ידך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה
 מצותיך : יראיך יראוני וישמחו כי לדברך
 יחלתי : ידעתי יהוה כי צדק משפטיך
 ואמונה עניתני : יהי נא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה
 כיתורתך שעשעי : יבשו זדים כישקך

עוֹתוֹנִי אֲנִי אִשִּׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ : יִשׁוּבוּ לִי יְרֵאִיךָ
וְיִדְעוּ עֲדוֹתֶיךָ : יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן
לֹא אֲבוֹשׁ :

כ בָּלַתָּה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ
יְחַלְתִּי : כְּלוּ עֵינַי לְאִמְרֹתֶיךָ לֵאמֹר מִרְתִּי
תִּנְחַמְנִי : כִּי־הֵייתִי כְּנֶאֱד בְּקִיטוֹר חֻקֶיךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי : כַּמֶּה־יְמֵי־עֲבָדְךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה
כְּרַדְפֵי מִשְׁפָּט : כְּרוּ לִי זָרִים שִׁיחוֹת אִשׁוּר לֹא
כִּתּוּרְתֶךָ : כְּדִמְצוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה שָׁקֵר רַדְפוֹנִי
עֲזַרְנִי : כַּמַּעֵט כְּלוֹנִי בְּאֶרֶץ וְאֲנִי דֹאֵ־עֹזְבֹתִי
פִקּוּדֶיךָ : כַּחֲסֹדֶךָ חֵינִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ :
ל לְעוֹלָם יְהוֹרָה דְּבָרְךָ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם :
לְדָר וּדְרֵי אֲמוֹנֹתֶיךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד :
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמְדוּ הַיּוֹם כִּי חָבַל עֲבָדֶיךָ : רוּלִי
תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אִז אֲבַדְתִּי בְּעֵינַי : לְעוֹלָם
לֹא־אֲשַׁבַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־כֶס חֵייתִנִּי : לֵךְ־אֲנִי
הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דְרִשְׁתִּי : לִי קוֹן רִשְׁעִים
לֹא־בִדְנִי עֲדוֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן : לְכֹרֶת־תְּכַלֵּה רֵאִיתִי
קֶץ רַחֲמֶיךָ מִצוֹתֶיךָ מֵאֵד :

מ מִה־אֲהַבְתִּי תּוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם הַיּוֹם
שִׁיחַתִּי : מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם

הַיֵּאֱרִי : מִכָּל־מַלְמְרֵי הַשְּׂכַלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ
שִׁיחַח לִי : מִזְקֵנִים אֲתַבּוֹנֵן כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרַתִּי :
מִכָּל־אֲרָח רַע כְּרֵאתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמְרֵךְ
דְּבָרֶיךָ : מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־אֲתָה
הוֹרַתְנִי : מִה־נִּמְלְצוּ לִחְפֵי אִמְרֹתֶיךָ מִרַב־שׁ
לִפִּי : מִפִּקּוּדֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן עַל־כֵּן שִׁנְאַתִּי כָּל־
אֲרָח שָׁקֵר :

נ נִרְדְּרַגְלִי דְּבָרְךָ וְיִאֹזֵר לְנִתִּיבֹתִי :
נִשְׁבַּעְתִּי וְאֲקִימָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה :
נַעֲנִיתִי עַד־מֵאֵד יְהוֹה חֵינִי כְּדְבָרְךָ : נִדְּבוֹת
פִּי רִצְהֵנָּא יְהוֹה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי : נַפְשִׁי
בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : נִרְנְנֵהוּ
רִשְׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי : נִחַלְתִּי
עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשׁוֹן לִבִּי הֵמָּה : נִטִּיתִי
לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב :

ס סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְתוֹרָתְךָ אֲהַבְתִּי : סִתְרִי
וּמִגְנִי אֲתָה לְדְבָרְךָ יְחַלְתִּי : סוּרוּ מִמִּנִּי
מִרְעִים וְאַצְרָה מִצוֹת אֱלֹהֵי : סִמְכֵנִי
כְּאִמְרֹתֶיךָ וְאַחִירָה וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁכְּרִי :
סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעְרָה וְאוֹשַׁעְרָה בְּחֻקֶיךָ תָּמִיד :
סִלִּית כְּדִשׁוֹנִים מִחֻקֶיךָ כִּי־שָׁקֵר תִּרְמִיתֶם :

סגים השבת כדרשעי ארץ לכן אהבתי
 עדתיך : סמר מפחדך בשרי וממשפטיך
 יראתי :

ע עשיתי משפט וצדק ברתיני
 לעשקי : ערב עבדך לטוב ארעשקני ודים :
 עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקה : עשה
 עם עבדך כחסדך וחקיך למדני : עבדך
 אני הבינני וארעה עדתיך : עת לעשות
 ליהוה הפרו תורתך : על כן אהבתי מצותיך
 מזהב ומפז : על כן כל פקודי כל ישרתי
 כל ארח שקר שנאתי :

פ פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי :
 פתח דברך יאיר מבין פתיים : פיפערתי
 ואשאפה כי למצותיך יאבתי : פנה ארי
 וחנני כמשפט לאהבי שמך : פעמי רובן
 באמרתך ואלת שלטבי כל און : פרני
 מעשק אדם ואשמרה פקודיך : פניך האר
 בעבדך ולמדני את חקיך : פלגימים ידו
 עיני על לאשמרו תורתך :

צ צדיק אתה יהוה וישר משפטיך : צוית
 צדק עדתיך ואמונה מאד : צמתני קנאתי

כי שכחו דברך צרי : צרופה אמרתך מאד
 ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונבזה פקדך
 לא שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך
 אמת : צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי :
 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה :

ק קראתי בכר לב ענני יהוה חקיך
 אצרה : קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך :
 קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי :
 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך : קולי
 שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חייני : קרכו
 רדפי זמה מתורתך רחקו : קרוב אתה יהוה
 וכל מצותיך אמת : קדם ידעתי מעדתיך כי
 לעולם יסדתם :

ר ראה עניי וחלצני כיר תורתך לא
 שכחתי : ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני :
 רחוק מרשעים ישועה כחקיך לא דרשו :
 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חייני :
 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נשיתי : ראיתי
 בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו :
 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני :
 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה :

ש שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לפי :
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב :
 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי :
 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקתך שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי
 לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי : שמרה
 נפשי עדתיך ואהבם מאד : שמרתי פקודיך
 ועדתיך כי כל דרכי נגדך :
 ת תקרב רגלי לפניך יהוה כדברך
 הבינני : תבוא תחנתי לפניך כאמרתך
 הצילני : תבענה שפתי תהלה כי תלמדני
 חקיד : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
 צדק : תהיידך לעזרני כי פקודיך בחרתי :
 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי :
 תחיינפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני : תעיתי
 כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
 שכחתי :

סימן שלמה

דיוסף
 שער אשר נסגר קומה פתחו וצבי אשר ברח אלי
 שלחו :
 ליום בבא עדי תלין בין שדי שם ריחך הטוב עדי
 תניחו :

צ

מה זה דמות דודך כלה יפיפה כי תאמרי אלי
 שלחה וקחהו :
 ההוא יפה עין אדום וטוב רואי דודי ורעי זה קום
 נא משחהו :

סימן שלמה

לפינחס
 שלום לבן דודי הצח והארמון שלום לך סאת
 רקח כמו רמון :
 לקראת אחותך רויץ צא נא להושיעה וצלה לבן
 ישי רבת בני עמון :
 מה לך יפיפה ותעוררי אהבה ותצלצלי קורדך
 כמעיד בקול פעמון :
 העת אשר תחפזין אהבה אחישנה עתה ועליך
 ארד כטל חרמון :

זכות נשמר ברית שמר במדת היסוד
 חתום למלך זכה ובמלוכה לו
 נגלה כל סתום ובזכותו לאומתו נלה
 קץ החתום ותדרוף וגם תהרוף לרשעים
 יסיתום זכות אבות רוכב ערכות זכור
 היום לרוממך זכרנו יהוה ברצון עמך :
 בזכות יוסף היה מאסף נחלתך בכית
 קדישך ורצה אל חי בניחויה תפלת עם
 מקודשך ובריתו וזכותו זכור לעם
 מגורשך חתמם לגילה וצלה וקבצם
 למגורשך הושענא ורחם נא בזכותו

לאומך • זכרנו " ברצון עמך :
 זכות פינחס • המיוחס • למדת צדיק יסוד
 עולם • לברית קנא • ויפלל עם קונה •
 המביא במשפט ער כל געלם • ותעצר •
 משלחת צר • והוא נתבצר • ברום עולם •
 הגם הלום • ברית שלום • חיים ועלום •
 לכהונת עולם • ובזכותו לעדתו • קרב קץ
 ימינך • זכרנו " ברצון עמך :
 בזכות מקנא • היה עונה • לשועת מקודשך •
 רצה אל חי בניחוחי • חלף קרבני לחמי
 לאשך ושה פזורה • שי למורא • ובילו אל
 נוה קדשך • חתמם לגילה • וצהלה • וקבצם
 למגרשך • הושענא ורחסנא • לכנה אשר
 נטעה ימינך • זכרנו " ברצון עמך :
 רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף צדיקא :
 רחמנא אדכר לן קימה דפינחס קנאה :
 רחמנא ורא תתפרע בעובדנא בישין מנן :
 רחמנא חתמינן בספרא דחי :
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :
 רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי וחסירי :
 רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :

רחמנא חתמנן בספרא דפרנסא טבא ומזוני
 טבי : רחמנא פתח שמיא לצלותין :
 רחמנא תוב מרוגזך :
 רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך :
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 יהוה הוא האלהים • יהוה הוא האלהים : כ"פ
 " מלך " מלך " ימרוך לעולם ועד : כ"פ
 אלהינו שבשמים ונקרא ואתה תעננו :
 אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים :
 חתמנו בספר צדיקים :
 חתמנו בספר ישרים ותמימים :
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
 אלהינו שבשמים קרבנו לעבודתך :
 רפא כל חולי עמך ישראל :
 עננו העונה בעת רצון עננו :
 עננו רחום וחנון עננו :
 " חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 " הטיבה אחריתנו מראשיתנו ובחזו " :
 " עשה למען שמך • וחוסה על ישרי עמך •
 " עשה למען זכות יוסף אסיר צדיקה ועי"ע :
 " עשה למען פנחס זך קנא לשמך ועי"ע :

יי עשה רמען הרונים ושרופים עד יחוד
 קדשת שמך ועייעי
 דעני ליוסף בבית אסירי ענינן
 דעני לפנחס בשמים ענינן
 דעני לצדיקי וחסידו ותמימי די בכל דר
 ודר ענינן תודיעני ארח חיים וגו'
 וכו' קדיש יהא שלמא * מזמור לדוד הבו ליי בני יים :
 יחיד גאה * לעמך פנה * זוכרי קדושתך :

קד שיר המעלות אליהו בצרתה לי
 קראתי ויעניי : יהוה הצילה נפשי משפת
 שקד מלשון רמיה : מה יתן לך ומה יסיף לך
 לשון רמיה : חצי גבור שנונים עם גחלי
 רתמים : אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם
 אהלי קדר : רבת שכנה ליה נפשי עם שונא
 שלום : אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :
 קבא שיר למעלות אשא עיני אלההרים
 מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים
 וארץ : ארציתן רמוט רגלך ארציתן שמרך :
 הנה לא ינום ורא יישן שומר ישראל : יהוה
 שמרך יהוה צלך על יד מינך : יומם השמש
 לא יכבה וירח בלילה : יהוה שמרך מכל

רע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם :

קבב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים
 די בית יהוה נרך : עמדות היו רגרינו
 בשערך ירושלם : ירושלם הבנויה כעיר
 שחברה לה יחדו : ששם עלו שכטים שבטי
 יה עדות לישראל להודות לשם יהוה : כי
 שמה יישבו כסאות למשפט כסאות לבית
 דוד : שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך :
 יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית
 יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

קבב שיר המעלות אליך נשאתי את עיני
 הישבי בשמים : הנה כעיני עבדים אל יד
 אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה פן
 עינינו איהוה אלהינו עד שיחננו : חננו יהוה
 חננו כירב שכענו כוז : רבת שכעה ליה
 נפישנו הלעג השאננים הכוז לגאי יונים :
 קבב שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה
 לנו יאמר נא ישראל : לולי יהוה שהיה
 לנו במקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו

בַּחֲרוֹת אִפֶּס בָּנוּ : אִזִּי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נִחְרָה
 עֲבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : אִזִּי עֲבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַזְּדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף
 לַשִּׁנְיָהִם : נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלִטָה מִפֶּחַ
 יִקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁכַּר וְאַנְחָנוּ נִמְלִטָנוּ : עֲזָרָנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קִנְיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה כְּהַר
 צִיּוֹן לֹא־יִמוּט לְעוֹלָם יֹשֵׁב : יְרוּשָׁלַם הָרִים
 סָכִיב לָהּ וַיְהוֶה סָכִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָה וְעַד־
 עוֹלָם : כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְטֵי הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵד
 הַצְּדִיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁרָחוּ הַצְּדִיקִים
 בְּעוֹלְתָהּ יְדִיהֶם : הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים
 וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם : וְהַמַּטִּים יִעַקְלְקוּתָם
 יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעֵלֵי הַאֲוֶן שְׁלוֹם
 עַל־יִשְׂרָאֵל :

קִנְיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבֹת
 צִיּוֹן הִינּוּ כַחֲלָמִים : אִזִּי יִמְלֵא שִׁחַק פִּינוֹ
 וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה אִזִּי יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הִינּוּ שִׂמְחִים : שׁוֹבֵרָה יְהוָה אֶת־שִׁבִיתָנוּ
 כַּאֲפִימִים בְּנֶגֶב : הַזְּרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה

יִקְצְרוּ : הַדּוֹד יִלְךְ וּבִכְהָ נִשָּׂא מִשֶׁר־הַזֶּרַע
 בֹּא־יִבֵּא בְרִנָּה נִשָּׂא אֶל־מִתּוֹ :

קִנְיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יְהוָה י
 יִבְנֶה בַּיִת שׁוּא עֲמָרוּ בּוֹנוֹי בּוֹ אִם־יְהוָה
 לֹא־יִשְׁמַר־עֵיד שׁוּא יִשְׁקַד שׁוֹמֵר : שׁוּא לֶכֶם
 מִשְׁבִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שֵׁבֶת אֶכְלֵי לֶחֶם
 הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידֵידוֹ שֵׁנָה : הִנֵּה נִחְלַת
 יְהוָה בְּנִים שִׁכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן : כַּחֲצִים
 בִּיד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים : אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אִשְׁפּוֹתוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ כִּי־
 יִדְבְּרוּ אֶת־אֲוִיבִים בְּשַׁעַר :

קִנְיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כְּלִירָא יְהוָה
 הַחֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו : יִגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ
 וְטוֹב לָךְ : אֲשֶׁתֵּךְ כִּנְפֵן פְּדִיָה כִּי־רַכְתִּי כִּי־תָךְ
 בְּנִיךָ כִּשְׁתִּילֵי זֵיתִים סָכִיב לְשִׁלְחָנְךָ : הִנֵּה
 כִּי־כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יְהוָה : יִבְרַכְךָ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן וְרֵאָה כְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ :
 וְרֵאָה בְּנִים לְבִנְיָךְ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :

קִנְיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרַרוֹנֵי מִנְעוּרֵי
 יֵאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל : רַבַּת צְרַרוֹנֵי מִנְעוּרֵי־גַם
 לֹא־יִכְלוּ לֵי : עַל־גְּבֵי חַרְשׁוֹ חַרְשֵׁים הָאֲרִיכוּ

למעניתם : יהוה צדיק קצץ עבות רשעים :
 יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון : יהיו כחציר
 גנות שקדמת שלף יבש : שלא מלא כפו
 קוצר וחצנו מעמד : ולא אמרו העברים
 ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
 יהוה :

קד שיר המעלות ממעמקים קראתיך
 יהוה : אדני שמעה בקולי תהינה אזניך
 השבות לקול תחנוני : אם עונות תשמריה
 אדני מי יעמד : כיעמך הסליחה למען
 תודא : קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו
 והוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר
 שמרים לבקר : יחד ישראל איהוה כיעם
 יהוה החסד והרבה עמו פדות : והוא יפרה
 את ישראל מכל עונותיו :

קרא שיר המעלות לדוד יהוה לאנבה
 לבי ולא דמו עיני ולא הלכתי בגדלות
 ובנפלאות ממני : אם לא שויתי ודוממתי
 נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי : יחל
 ישראל אריהוה מעתה ועד עולם :
 קרב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את

כל ענותו : אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
 יעקב : אם אבא באהל ביתי אם אעלה עד
 ערש יצועי : אם אתן שנת לעיני לעפעפי
 תנומה : עד אמצא מקום ליהוה משכנות
 לאביר יעקב : הנה שמענורה באפרתה
 מצאנורה בשדי יער : נבואה למשכנותיו
 נשתחוה להדם רגליו : קומה יהוה למנוחתך
 ארתה ויארון עזך : כהניך ילבשו צדק
 וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב
 פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא
 ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך :
 אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם
 גם כניהם עדי יעד ישבו לכסא לך : כי
 בחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת
 מנוחתי עד עד פה אשב כי אותיה : צידה
 ברך אברך אביוניה אשביע לחם : וכהניח
 אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו : שם אצמיח
 קרן לדוד ערכתי נר למשיחי : אוביו
 אלביש בשת ועליו יציץ נזרו :

קדג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב
 ומה נעים שבת אחים גם יחד : בשמן הטובי

על־הראש ירד עליהזקן וקראהרן שירד
 על־פי מדותיו : בטל חרמון שירד על־הררי
 ציון כי שם יצוה יהוה את־הברכה היום עד־
 העולם :

קד שיר המעלות הנה י ברכו את־יהוה
 כל־עברי יהוה העמדים בבית־יהוה
 בלילות : שאו־ידכם קדשו וברכו את־יהוה :
 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ :

מלה הללויה י הללו את־שם יהוה הללו
 עברי יהוה : שעמדים בבית יהוה בחצרות
 בית אלהינו : הללויה כי טוב יהוה זמרו
 לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו יה ישראל
 לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול יהוה
 ואדנינו מכר־אלהים : כל אשר־הפץ יהוה
 עשה בשמים ובארץ בימים וכל־תהמות :
 מעלה נשאים מקצה הארץ בדקים למטר
 עשה מוצא־רוח מאוצרותיו : שהכה בכורי
 מצרים מאדם עד־בהמה : שלח אתות
 ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכר־
 עבדיו : שרפה גוים רבים והרג מלכים
 עצומים : לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך

הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
 נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך
 לעולם יהוה זכרך לדר ודר : כי־ירין יהוה
 עמו ועל־עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף
 וזהב מעשה ידי אדם : פה־להם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו : אזני־להם ולא
 יאזינו אף אין־ישׁרוח בפיהם : כמוהם יהיו
 עשיהם כל אשר־בטח בהם : בית ישראל
 ברכו את־יהוה בית אהרן ברכו את־יהוה :
 בית הלוי ברכו את־יהוה יראי יהוה ברכו
 את־יהוה : ברוך יהוה מציון שכן ירושלם
 הללויה :

קרו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו :
 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו :
 לעשרה נפלאות גדלות דברו כי לעולם
 חסדו : לעשה השמים בתבונה כי לעולם
 חסדו : לרוקע הארץ על־המים כי לעולם
 חסדו : לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו :
 את־השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו :
 את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי

לעולם חסדו : למכה מצרים בכבודיהם כי
 לעולם חסדו : ויוצא ישראל מתוכם כי
 לעולם חסדו : ביד חזקה ובזרוע נטויה כי
 לעולם חסדו : לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם
 חסדו : והעביר ישראל בתוכו כי לעולם
 חסדו : ונער פרעה וחילו כי סוף כי לעולם
 חסדו : למודיק עמו במדבר כי לעולם חסדו :
 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו :
 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו : ולעונ
 מלך הבשן כי לעולם חסדו : ונתן ארצם
 לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה לישראל
 עבדו כי לעולם חסדו : שבשפדנו זכר לנו
 כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם
 חסדו : נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו :
 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו :
 קדי עד נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו
 בזכרנו את ציון : על ערבים בתוכה תלינו
 כנרותינו : כי שם שאלונו שוכנו דברי שיר
 ותולדנו שמחה שירו לנו משיר ציון : איך
 נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר : אם

אשכתך ירושלם תשכח ימיני : תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את
 ירושלם על ראש שמחתי : זכר יהוה לבני
 אדום את יום ירושלם האמרים ערו וצרו עד
 היסוד בה : ברת בכל השרודה אשרי
 שישלם לך את גמולך שגמדת לנו : אשרי
 שיאחו ונפץ את עלליך אלה סלע :
 קלח לדוד : אורך בכל לבי נגד אלהים
 אזמרה : אשתחוה אלהיכל קדשך ואודה
 את שמך עד חסדך ועד אמתך כי
 הגדלת עד כל שמך אמרתך : כיום קראתי
 ותענני תרהבני בנפשי עז : יודוך יהוה כל
 מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : וישירו
 בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : כידם
 יהוה ושפל יראה וגבוה ממרחק ידע : אם
 אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח
 ידך ותושיעני מינך : יהוה יגמר בעדי יהוה
 חסדך לעולם מעשי יריך אל תרף :
 קלט למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני
 ותדע : אתה ידעת שבותי וקומי בנתה לרעי
 מרחוק : ארחי ורבעי זרית וכר דרכי

הסכנתה: כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת
 כלה: אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה:
 פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה:
 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אכרח: אם
 אסק שמים שם אתה ואציעה שאור הנך:
 אשא כנפי שחר אישכנה באחרית ים: גם
 שם ירך תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אך
 חשך ישובני ולילה אור בעדני: גם חשך
 לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה
 באורה: כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן
 אמי: אורך על כי נוראות נפלאים
 מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי
 ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
 ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם
 יפתכו ימים יצרו ולו אחד בהם: ולי מה
 יקרו רעיק אל מה עצמו ראשיהם: אספרם
 מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך: אסתקטל
 אלוהי רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר
 ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך: הלוא
 משנאיך יהוה אישנאו ובתקוממך אתקוטט:
 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:

חקרני אל ודע לכבי בחנני ודע שרעפי:
 וראה אסדרך עצב בי ונחני בדרך עולם:
 קם למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה
 מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו
 רעות בלב כל יום יגורו מרחמות: שגנו
 לשונם כמורנחש תמת עכשוב תחת
 שפתיו סלה: שמרני יהוה מידי רשע
 מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לרחות
 פעמי: טמנו גאים פח לי וחכלים פרשו
 רשת ליד מעגל מקשים שתורדי סלה:
 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול
 תחנוני: יהודה אדני עז ישועתי סכותה
 לראשי ביום נשק: אלתתן יהוה מאוי רשע
 זממו אלתפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל
 שפתיו יבסימו: ימוטו עליהם גחלים באש
 יפילם במהמרות בליקומו: איש לשון בל
 יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למרחפת:
 ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים:
 אך צדיקים יורו לשמך ישבו ישרים
 אתפניך:

קא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי

האזינה קולי בקראי לך: תכון תפלת קטרת
 לפניך משאת כפי מנחת ערב: שיתרה
 יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: אל-
 תטלבי: לדבר רע להתעורר עלילות
 ברשע את אישים פעלי-און ובר-אלהם
 במנעמיהם: יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
 שמן ראש אל-יני ראשי כי עוד ותפלת
 ברעותיהם: נשמטו בירי-סלע שפטיהם
 ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח ובקע
 בארץ נפודו עצמינו לפי שאור: כי אליך
 יהוה אדני עיני בכה חסיתי אריתער נפשי:
 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי
 און: יפרו במכמרו רשעים יחד אנכי
 עד-אעבור:

קמב משכיר לדוד בהיותו במערה
 תפלה: קולי אר-יהוה אזעק קולי אל-
 יהוה אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו
 אניד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת
 נתיבתי בארחיו אהלך טמנו פח לי: הבט
 ימין וראה ואין-לי מכיר אבד מנוס ממני
 אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יהוה אמרתי

אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה
 אל-דנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי
 אמצו ממני: הוציאה ממסגרי נפשי להודות
 את-שמך כי יכתירו צדיקים כי תגמר עלי:
 קמב מזמור לדוד יהוה שמע תפלת
 האזינה אל-תחנוני באמנתך ענני
 בצדקתך: ואל-תבוא במשפט את-עבדך
 כי לא-יצדק לפניך ברחי: כי-דרך אויבי
 נפשי רבא לארץ חיתי הושיבני כמחשכים
 כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי
 ישתומם לבי: זכרתי ימים מקדם הניתי בכל
 פעלך במעשה ידך אשוחח: פרשתי ידי
 אליך נפשי בארץ עיפה לך סרה: מהר ענני
 יהוה בלתה רוחי אל-תסתר פניך ממני
 ונמשלתי עם-ירדי בור: השמיעני בבקר
 חסדך כי-בך בטחתי הודיעני דרך-זו אלך
 כי-אליך נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה
 אליך כסיתי: למדני לעשות רצונך כי-אתה
 אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור:
 למען-שמך יהוה תחייני בצדקתך תוציא
 מצרה נפשי: ובחסדך תצמית איבי

והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך :
 קמו לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי
 לקרב אצבעותי למרחמה : חסדי ומצודתי
 משגבי ומפלטי לי מגני וכו חסיתי הרודד
 עמי חתתי : יהוה מה אדם ותדעו בן אנוש
 ורחש שבהו : אדם להכל דמה ימיו בצל
 עובר : יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים
 ויעשנו : ברוך ברק ותפיצם שדה חציק
 ותהמם : שלח ידיך ממרום פצני והצילני
 ממים רכים מיד בני נכר : אשר פיהם דבר
 שוא וימינם ימין שקר : אלהים שיר חדש
 אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך : הנותן
 תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו
 מהרב רעה : פצני והצילני מיד בני נכר
 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר :
 אשר בנינו כנטיעים מגדלים בנעוריהם
 בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכר : מזוינו
 מלאים מפיקים מזן ארזן צאננו מאליפות
 מדבכות בחוצותינו : אלופינו מסבלים אין
 פרץ ואין יוצארו ואין צוהה ברחבתינו :
 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה

אלהיו :

קמה תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
 ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום
 אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול
 יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד
 לדוד ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר
 כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועוז
 נודאותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום
 יהוה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה לכל
 ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה כל
 מעשיך וחסידך יברכוכה : כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
 האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו :
 מלכותך מלכות כד ערמים וממשלתך
 בכל דור ודר : סומך יהוה לכל הנפלים
 וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
 את ידיך ומשביע לכל חירצון : צדיק יהוה
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :

רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵר שׁוֹעֲתִים יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעִים : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהַבָיו וְאֵת
 כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבַר־פִּי
 וַיְבָרֵךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

קמו הללויה הללי נפשי את יהוה :
 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי :
 אלה תבטחו בנדיבים בבן־אדם שאין לו
 תשועה : תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
 ההוא אבדו עשתנתיו : אשרי שאל יעקב
 בעזרו שברו עליהוה אלהיו : עשה שמים
 וארץ אתהים ואת־כָּל־אשר־בם השמר
 אמת לעולם : עשה משפט לעשוקים נתן
 לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : יהוה
 פקה עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב
 צדיקים : יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה
 יעודד ודרך רשעים יעות : ימך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי
 נעים נאוה תהלה : בונה ירושלם יהוה נדתי
 ישראל יכנס : הרופא לשבורי לב ומחבש
 לעצבותם : מונה מספר לבוכים לכלם

שמות יקרא : גרוד אדוננו ורב־כַּף לתכונתו
 אין מספר : מעודד ענוים יהוה משפיל
 רשעים עדי־ארץ : ענו ליהוה בתורה זמרו
 לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים
 המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר :
 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו :
 לא בגבורת הסוס יחפץ לא־בשוקי האיש
 ירצה : רוצה יהוה את־יראיו את־המיחלים
 לחסרו : שבחי ירושלם את־יהוה הללי
 אלהיך ציון : כיחזק ברחמי שערך ברך
 בניך בקרבך : השם־גבולך שרום חלב
 חטים ישביעך : השלח אמרתו ארץ ער
 מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג כצמר כפור
 כאפר יפור : משליך קרחו כפתים לפני
 קרתו מי יעמד : ישלח דברו וימסס ישב
 רוחו יזרזרים : מגיד דבריו ליעקב חקיו
 ומשפטיו לישראל : לא־עשה כן לְכָל־גּוֹי
 ומשפטים בל־ידעום הללויה :

קמו הללויה הללו את־יהוה מן השמים
 הללוהו במרומים : הללוהו כר־מלאכיו
 הללוהו כל־צבאיו : הללוהו שמש וירח

הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַד הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ
אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם
לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵנֵתָן וְלֹא יַעֲבוּר : הַלְלוּ אֶת-
יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אֱשׁ
וְכָרֶד שֶׁלֵג וְקִישׁוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ :
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָצִים :
הַחַיָּה וְכָל-בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי-
אֲרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֲרֶץ :
בַּחֹרִים וְגַם-בַּתּוֹלוֹת זִקְנִים עַסְנֵעָרִים :
יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְכָרוּ
הוֹדוּ עַל-אֲרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרְם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ תְהַלְלֵה
לְכָר-חֲסִידָיו לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ
הַלְלוּיָהּ :

קַמַּט הַלְלוּיָהּ : שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ
תְּהַלְתוּ בְּקֹהַל חֲסִידִים : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֲשׂוֹי בְנֵי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכֵם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֹל בְּתַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּלוֹ : כִּי-רוֹצֵה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲדוּ חֲסִידִים
בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַד-מִשְׁכְּבוֹתָם : רוֹמְמוֹת אֵל
בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפּוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה

בְּגוּיִם תּוֹכְחוֹת בְּלֻאֲמִים : לְאִסָּר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּרֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹז : לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם : מִשְׁפָּט כְּתוּב הָרַד הוּא לְכָל-חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ :

קו הַלְלוּיָהּ : הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרִקִיעַ עֲזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב
גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֹגֵב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה
הַלְלוּיָהּ :

יט נוסחים לומר זה סגור

• הוד יוצרנו ועצמו	• אסם גבורות מצפוניו
• יכסוף צבא חיל מעוניו	• נסוס לכסא העקמו
• וכהאכיר עד הדומו	• יהי כבוד אל פרנניו
• הן הוד והדר לנניו	• ועזו וחדוה במקומו
• בנה וכונן בידיו	• הדוס בהר קדש קנת
• מוכן לגדווי שכניה	• צבי לכניו וידידיו
• האפסו גא חסדיו	• עזו יכלתו אן פנה
• מתי קהל גאמניו	• ירא בשמחת נחומו
• מתי אלהים צבאות	• זמן כמיוסר יחשף
• שה הפזורה תאסף	• וחיש תגלה נוראות
• חזק חרוש התלאות	• ושים לאורה הנשף

דוה באנחת יגוניו *
 יאמרו גאולי יהוה *
 ויהי עליהם למבצר *
 בן אהרן בר וקנאי *
 יזהיר לנגד זקניו *
 וילון הדרו יגולל *
 שדי בהקים יסודו *
 כל הנשמה תהלל *
 אל חי יהיה המוניו *
 יודו המונים ונכרים *
 היכל ומושב יקרו *
 ובכן ישר הדרורים *
 וזהיר לקויי אמוניו *
 אלפי גרודי לאומו *
 דלתי גבורות יאוו *
 נון התהום יך בחרמו *
 יודש באף צור ודיניו *
 יודע יהוה אשר לו *
 הדר חמדו לשבתו *
 וניו יאושש בחילו *
 ההוד יצוה לעניו *
 הן הוד והדר לפניו *

אמר סיום ספר המנוחי לו'

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שבזכות ספר החמישי שבתהלים
 שקרינו לפניך שחויי נכון כנגד ספר

הדברים שבחמשה חומשי תורה ובזכות
 מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות
 טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים דכתובים
 בהם ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים
 והמצורפים בהם שתחון הודך על משיחך
 לחד מלכותך ותחתמנו בספר צדיקים
 ותפתח לנו שערי אוצר טוב שיערי לקח *
 שיערי השקט * שיערי יקר * שיערי מנוחה *
 שיערי צהרה * שיערי בינה * שיערי אומץ
 ואילות * שיערי תשועה * יי אלהים צבאות
 השיבנו האר פניך ונושעה * יי אדונינו מה
 אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
 על השמים נכספהוגם פלתי נפשי לחצרות
 יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי * כי אתה יי
 טוב וסלה ורב חסד לכל קוראיך * תודיעני
 ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
 כימינה נצח :

פרק ה

החליל חמשה וששה * זהו החליל של
 בית השואבה שאינו דוחה * לא את

השבת ולא את יום טוב • אמרו • כל מי
 שלא ראה שמהת בית השואבה לא ראה
 שמהה מימיו • כ במוצאי יום טוב הראשון
 של חג היו יורדין לעזרת נשים ומתקנין שם
 תקון גדול ומנרת של זהב היו שם וארבעה
 ספלים של זהב בראשיהן • וארבע סלמות
 לכל אחד ואחד • וארבעה ירדים מפרחי
 כהנה וביריהם כדים של שמן של מאה
 ועשרים לוג • שהן מטילין לכל ספר וספר •
 מבלאי מכנסי כהנים ומהמיניהן • היו
 מפקיעין • ובהן היו מדליקין לא היתה הצד
 בירושלים • שאינה מאירה מאור בית
 השואבה • חסידים ואנשי מעשה • היו
 מרקדים לפניהם באבוקות של אור
 שביריהן • ואומרים לפניהן דברי שירות
 ותשבחות • והלויים בכנורות ונבלים
 ובמצלתים ובחצוצרות • ובכלי שיר בלא
 מכפר • עד חמשה עשר מעלות היורדות
 מעזרת ישראל לעזרת נשים • כנגד חמשה
 עשר שיר המערות שבתהלים • שעדיהן
 לויים עומדים בכלי שיר • ואומרים שירה •

עמדו שני הכהנים בשער העליון • שיורד
 מעזרת ישראל לעזרת נשים • ושתי
 חצוצרות ביריהן • קרא הגבר • תקעו
 והריעו ותקעו • הגיעו למעלה עשירית •
 תקעו והריעו ותקעו • הגיעו לעזרה • תקעו
 והריעו ותקעו • היו תוקעין והולכין עד
 שמגיעין לשער היוצא למזרח • הגיעו
 לשער היוצא ממזרח • הפכו פניהם למערב
 ואמרו אבותינו שהיו במקום הזה •
 אחוריהם אל היכל • ודמה משתחווים
 קדמה לשמש • ואנו ליה ענינו • רבי יהודה
 אומר שונן ואומרין אנו ליה וליה ענינו •
 אין פוחתין מאחד ועשרים תקיעות
 במקדש • ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה •
 בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות
 במקדש • שלש לפתיחת שערים • תשע
 לתמיד של שחר • ותשע לתמיד של בין
 הערב • ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע •
 ובערב שבת היו מוסיפין עוד שש • שלש
 להבטיל העם ממלאכה • ושלש להכביר
 בין קדש לחול • ערב שבת שבתוך החג •

היו שם שמונה וארבעים שרש לפתיחת
שערים שרש לשער העליון ושרש לשער
התחתון ושרש למלוי המים ושרש עד
גבי מזבח תשע לתמיד של שחר ותשע
לתמיד של בין הערבים ותשע למוספין
שרש להבטיל את רזעם מן המלאכה
ושרש להבריל בין קרש לחול ויום טוב
הראשון של חג היו שם שלשה עשר פרים
ואלים שנים ושעיר אחד נשתירו שם
ארבעה עשר כבשים לשמונה משמרות
ביום הראשון ששה כקריבין שנים שנים
ורשאר אחד אחד בשני חמישה כקריבין
שנים שנים והשאר אחד אחד בשלשי
ארבעה מקריבין שנים שנים והשאר אחד
אחד ברביעי שלשה מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בחמישי שנים
מקריבין שנים שנים והשאר אחד אחד
בששי אחד מקריב שנים והשאר אחד
אחד בשביעי כקן שוין בשמיני חזרו
לפס ככרנלים אמרו מי שהקריב פרים
היום לא יקריב למחר אלא הוודין חלילה :

בשלשה פרקים בשנה היו כל המשמרות
שוות באמורי הרגלים ובחלוק לחם
הפנים בעצרת אומרים לו הילך מצה
הילך חמץ משמר שזמנו קבוע הוא
מקריב תמיד נדרים ונדבות ושאר
קרבנות צבור ומקריב את הפל יום טוב
הסמוך לשבת בין מלפניה בין לאחריה
היו כל המשמרות שוות בחלוק לחם
הפנים חל להיות יום אחד להפסיק
בינתיים משמר שזמנו קבוע היה נוטר
עשר חרות והמתעבב נוטר שתיים ובשאר
ימות השנה הנכנס נוטר שש והיוצא
נוטר שש רבי יהודה אומר הנכנס נוטר
שבע והיוצא נוטר חמש הנכנסין
חולקין בצפון והיוצאין בדרום בלגה
לעולם חולקת בדרום וטבעתה קבועה
וחלונה טתומה :

סימן אכרסס כן עורא

לרוד

צמאה נפשי לאלהים לא חי לבי ובשרי ירננו לא חי :
אל חי בראני ואמר חי אני כי לא זראני האדם וחי :
ברא כל בחכמה בעצה ובמומה מאד ונעלמה
מעיני כל חי :

רם על כל כבודו כל פה יחו הודו כרוך אשר בידו
נפש כל חי :

הכדיל ניני תם חקים להורותם אשר יעשה
אותם האדם וחי :

מי זה יצדק נמשל לאבק רק אמת כי לא
יצדק לפניך כל חי :

כלב יצר חשוב כדמות חמת עבשוכ ואיככה
ישוכ הבשר החי :

נסוגים אם אבו מדרכס שכו טרם ישכנו בית
מועד לכל חי :

על כל אהודך כל פה תיחדך פותח את ירך
ומשביע לכל חי :

זכור אהבת קדומים והחיה נרדמים וקרב הימים
אשר בן ישי חי :

ראה לגברת אמת שפחה נואמת לא כי בנד
חמת ובני החי :

הלא חלק מראש חלק דמו תדרוש שפוך אף על
ראש השעיר החי :

אקוד על אפי אפרוש לך כפי עת כי אפתח פי
בנשמת כל חי :

זכור סגן אשר נגן עלי עשור וגם נכל
בשרותיו וזמירותיו יהודין לך בכל

תכל לך נמשח ונגדך שח נשוא לך עול
וגם סבל פדה נכאה מקוראה לך נחלה

וגם חבל להושיעה להרגיעה תגלה

ממרומך זכרנו יי ברצון עמך :

בזכות דוד איש יריד נחתם בכתר מלכותך

תרחם וגם תנחם עמך ונחלתך בזכותו

הראה לעם נכאה בנין ביתך ונותך

וזכות אבות מערכות זכור נא לעדתך

וגמלם ונשאים בזכות שבעה תמימך

זכרנו יי ברצון עמך :

זכור לנו אלהינו זכות דוד בנו ישי ומגזעו

תצו חוטר לקבץ את מגורשי ובזכותו

אסוף נדחו ואת בני ואת נשי ונגילה

במלכותך ודברי נפלאתיך זכרנו יהוה

ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קימיה דדוד

מלכא משיחא :

רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא :

רחמנא זיוך אשרי עלן :

רחמנא זכוון חפש לן :

רחמנא חתמינן בספרא דחיי :

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי וחסידי :

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :

רַחֲמָנָא חַתְּמִינָן בְּסִפְרָא דְּפִרְנָסָא טַבָּא
 ומזוני טבי
 רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְצִלוֹתֵינוּ
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרוּגְזָךְ
 רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַמְךָ ^{חמנ}
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :
 יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : כ"פ
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מְלוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד : כ"פ
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִדְּפָנֶיךָ :
 אֱשׁ שְׁחִמּוֹל עָלֵינוּ וְעַד טַפְּיֵנוּ וְעַד עוֹלָלֵינוּ :
 חַתְּמָנוּ בְּסִפְרָא חַיִּים טוֹבִים :
 חַתְּמָנוּ בְּסִפְרָא צְדִיקִים :
 חַתְּמָנוּ בְּסִפְרָא יִשְׂרָיִם וְחַמִּימִים :
 חַתְּמָנוּ בְּסִפְרָא מְזוּנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה :
 עֲנָנוּ מִגֵּן דְּדוֹר עֲנָנוּ
 עֲנָנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבָה עֲנָנוּ :
 עֲנָנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנָנוּ :
 יי חַנּוּן וְהַקִּיָּמָנוּ וּבְסִפְרָא חַיִּים זְכַרְנוּ וְחַתְּמָנוּ :
 יי בְּרַךְ לְחַמְנוּ וּמִימָנוּ * וּבַחֲזוֹ :
 יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמַךְ * וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 יי עֲשֵׂה לְמַעַן הַמֶּלֶךְ דְּדוֹר נַעֲמִים זְמִירוֹתֶיךָ *

וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 יי עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלֹמָה בָּנָה בֵּית לְשִׁמְךָ *
 וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 יי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשְׂרוּפִים עַל יְחוּד
 קְדִשְׁתְּ שִׁמְךָ * וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 דְּעֵנִי דְרוּר וּלְשֹׁלְמָה בְּנוּ בִירוּשָׁלַיִם עֲנִינָן :
 דְּעֵנִי לְצְדִיקֵי וְחַסִּידֵי וְרַחֲמִימֵי דִי בְּכַר
 דְּדוֹר וְדוֹר עֲנִינָן :
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ
 נַעֲמוֹת בְּיַמֶּיךָ נֶצַח :
 קְדִישׁ יְהֵא שְׁלֵמָא * מְזוּרָה הִבּוּ לֵי בְנֵי אִים :
 שְׁוַעֲתָנוּ קְבַר * וּשְׁמַע צְעָקָתָנוּ * יוֹדַע
 הַתְּעֻלוֹמוֹת :
 חמ"ד או' תפלה זו
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים כְּבִשְׁת
 פָּנִים יְרָאִים וְחַרְדִּים * וְאִם חַס וְשְׁלוֹם
 נִתְחַיֵּיבְנוּ כִּרְת בְּכִיֶּת דִּינְךָ הַצְּדִק עַל
 חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ הַמְּרוּבִים *
 יְהִי רָצוֹן מִדְּפָנֶיךָ שִׁירָא חֲשׁוֹב צְעָרְנוּ
 שְׁנַצְטַעְרָנוּ בְּלִידָה הַזֶּה וְנִדְרָנוּ שְׁנָה מֵעֵינֵינוּ
 וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין חַמְדָּתְךָ הֵיא עֵינָא

פְּקִיחָא דְלֹא נָאִים וְתִיר תְּדִיר שְׁנֵאמַר הִנֵּה
 לֹא יָנוּס וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל וְתִקְרַעְרוּעַ
 גִּזְרֵי דִינְנוּ וְתַחֲנַנְנוּ וְתִכְרַכְנוּ מֵאוּצַר הַכֶּסֶף
 הָעוֹמֵד לִימֵין הָעֵלְיוֹן וְתַתָּן לְעַבְדְּךָ חַיִּים
 אֲרוּכִים לְעֶסוֹק בְּתוֹרַתְךָ יוֹכֵס וְלִילָה וְיִהְיֶה
 הַצֶּעַר שֵׁישׁ לְנוּ בְּעֵינֵינוּ תִקּוֹן לְפָנֵם הַרְאוֹת
 שְׁפָגְמֵנוּ בְּעֵינַיִן עֲלֵאִין וְאִשְׁרֵי הָרַע בְּעֵינֶיךָ
 עֲשִׂינוּ וְיִתְוַקֵּן הַפָּנִים הַהוּא כְּכֹל הַמְּקוֹמוֹת
 שְׁפָגְמֵנוּ מֵאַרְבַּע עוֹלְמוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה
 עֲשִׂירָה וְתִצְרָנוּ מֵעוֹנֵשׁ חַבוּט רַקְבֵר
 מֵהַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁבֵּר אֶת עֵינֵי הָאָדָם אַחַר
 פְּטִירָתוֹ בְּקִבְרֵי וּנְפֻטֵר מֵאוֹרָתוֹ הַצֶּעַר
 וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מִשְׁפַּע הַטּוֹב מִכֶּתֶר עֲלִיוֹן
 לְהִצִּילֵנוּ מִכֶּתֶר דְּיוֹמֵי וּכְרַת רִשְׁנֵי וּלְמַעַן
 שְׂכָךְ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֵלֶּךְ כִּשְׁהוּא כְּלוֹל
 בְּכִקּוּרוֹ אֶהְיֶה שֶׁתְּכַבֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת
 קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְיִהְיֶה לְמוֹד זֶה נַחַת רוּחַ
 לְפָנֵי כֶסֶף כְּבוֹדְךָ וְתַתָּן בָּנוּ כַח לְעַמּוֹד
 עַל הַמִּשְׁמֵר וְלְלַמּוֹד תְּמִיד לְפָנֶיךָ וְלַהֲגוֹת
 בְּאִמְרֵי תוֹרַתְךָ וְלַהֲיֹת מִן הָעוֹבְדִים לְפָנֶיךָ
 בְּדַבַּר שְׁלֵם וּבְנִפְשׁ הַפְּצָה וְלוֹמְדִים תוֹרַתְךָ

לְשִׁמְחָה וְלְכִרּוֹר כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 שְׁנֵתְפוּרוֹ בֵּין הַקְּלִיפוֹת עַל יְדֵינוּ וְלַהֲחִזִּירֵם
 אֶל הַקְּדוּשָׁה לִיחְדָּא שְׂכִינְתָא בְּבַעֲלָהּ
 וְלֵאקְמָא יְתָה מַעְפְּרָא וְלַתְּרַת נַחַת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ לְדַבֵּק נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וּנְשַׁמְרֵנוּ
 לְעַבְדוֹ וְלִירְאָה אוֹתוֹ בְּלִבְכֶם שְׁלֵם וְיִהְיֶה
 נוֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ: ב' ל' א' ו' :

סימן לני משם חזק

סוכה ולולב לעם סגולה יחד ירונו ישאו תהלה :
 אל ממצרים גאלנו דברורת קדשו השמיענו עני
 כבוד הקיפנו לארבע רוחות מטה ומעלה :
 נועם דרכיו לנו הודיע מזיו הדרו לנו הופיע דעת
 יום ליום אומר יביע דעת יחיה לילה ללילה :
 ישמח ישראל בצל סוכתו יסתופף יחסה תחת אכרתו
 השם ככתבו וכקריאתו כמספר סוכה מספרו עלה :
 מה עצמו רזי לולב ומיניו ולי מה יקרו מאד ענינו
 אשרי טהור לב השם דעיונו לסוד מצותו המעולה :
 שם בן ארבע כלולב חונה במירווי ההיין בפרטיו תמנה
 גוכח הלולב לשדרה תפנה סביביו מיניו גורן עגולה :
 ההדס רומז לשלשה אבות משה אהרן בדי ערכות
 יוסף ללולב חמדת לבנות רוד לאתרוג כלה כלולה :
 חותם תעודה תמיד לבגך זכר טוב תזכור לעם לך
 קורא ומיחל לישועתך יתקדש שמך בפינו סלה :

ליל הושענא רבא

סור לכבוד ז' אוספיון קדישין זיע"ל

יה את סוכת דוד תקים • בזכות שבעת הצדיקים :
 בזכות אזרח תמימך • משוך חסדך לעמך • ונא למען
 שמך • אל נא תשב אותם ריקים :
 בזכות יצחק עקידך • ברך דורשי יחודיך • ונא גבורות
 ידיך • בחסדך יהיו נמתקים :
 בזכות יעקב איש תמים • הוא נגד קו הרחמים • תבנה
 ביהך בית עולמים • קיים בשמי שחקים :
 בזכות משה רעיא מהימנא • זכה לפנים של בינה •
 חושה תן לנו חנינה • ופרה עם דך שוקקים :
 בזכות הכהן אהרן • בטל כל האף וחרון • ועמך תמיד
 רוץ ירוץ • ובשמך יהיו דבוקים :
 בזכות יוסף צדיקיך • אשר שמר בריתך • גלה כבוד
 מלכותך • קבץ נדחים ורחוקים :
 בזכות דוד ידידיך • בנה משכן כבודיך • ואמץ עם
 נדודיך • למדם תורה וחוקים :

עור פזמון אחר

נזכה לכל ברכות • בשבעה ימי סוכות :
 יום הראשון נתחפר • בחסד שבחסד • צורי ביתך
 תיסד • תבנה תאים ולשכות : נזכה
 יום השני נאירה • בחסד שבגבורה • חי השב העטרה
 לגברת ממלכות : נזכה
 יום שלישי משמרת • חסד שבתפארת • איומרה
 הנהדרת • בו פניה סוככות : נזכה
 יום רביעי לי אור צח • החסד שבנצח • לרצון אור
 המצח • נפשותינו נמשכות : נזכה
 יום חמישי הפהיר • חסד שבהוד יזהיר • צורי באורך

ליל הושענא רבא

קח

נזכה

תנהיר • את כל עינות חשוכות :
 יום הששי יתגלה • חסד יסוד המעולה • ארל גבור
 עושה פלא • עיני כל אליך מחכות : נזכה
 יום שביעי לנו בא • חסד מלכות בחיבה • ברצונך •
 הטיבה • לבבות בך תמוכות : נזכה
 יום שמיני עצרת • רחל בו היא חוברת • בעטרת
 תפארת • יחדיו המה ערוכות : נזכה
 יום זה עשה ה' • לישראל אמוני • אשמח בו בהגיוני •
 יום זה הוא רב ברכות : נזכה
 נזכה לכל ברכות • בשבעת ימי סוכות :

סימן ישראל

ידך תנחני אל חי עושי • ותאחזני תוך מגרשי • חישי
 תן לנו חלק בדוד • וגם נחלה בבן ישי :
 שעה שועת דל לבו נמס • מעירו נכדל היה למס •
 אנחתו גידל יזעק חמס • נם מדוע לא בא בן ישי :
 רגלי מבשר חישי אל נערץ • הוא יגיד פשר חזון נמרץ
 הצמת עם אשר יחרץ • אומר מי דוד מי בן ישי :
 אשר נדרת סהר שלם • תוך עיר בחרת היא עיר שלם
 לשר קראת מלך שלם • כי בוחר אתה בבן ישי :
 דביר חמדתי קום התהלך • ואמור חפצתי לגאך •
 הנח מצאתי דוד מלך • הנח ראיתי בן לישי :
 דך צור מושיעי אוחיל יום יום • כי לקול שועי תגה
 פדיום • תציץ ציץ ישעי סנסן איום • יצא חומר
 מגזע ישי :

סימן יסורה

יונה מה תהגי • ומה תהמי • חגיך חגי נדרך שרמי •
 יען כי אני יי ואתם עמי :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نومرد

تاريخ

اسم

ملاک

ملاحظات

موجود

1259

9
14
قص

ادستفاد

ליל הושענא רבא

הערך לי תקוה לשוב משבי • ולהשיג תאוה • אל הר
הצבי • תראוני דאברה • מגור אוהבי • למח
תקראנה לי עוד נעמי :

ולו יותן לי אבר כדרור • לעוף אל תלי • אל הר מור
דרור • ועפר היכלי • ארקח מור דרור • אשק
מאהבה מדרך פעמי :

דייך כי מלכך • מגן בערך • ובארץ חשכך • יכין צעדך
שופר א חכך • כי בא מוערך • דברי על לבך נחמי נחמי :
חשם את פני • א נוכח פני • הדרת הר סיני • ומקום
הסנה • אעיר רנני • מטוב מענה • יבטח ביי כי ידע שמי :

סימן שלמה

שוכנת בשדה עם אהלי כושן • עמדי בראש כרמר •
צפי להר בשן :

לגן אשר נכמס יפה שאי עין • וראי ערוגתך כי
נמראה שושן :

מה דך צבי נחמד כי העוב נני • לרעות בגן יקשן
ובתוך עצי דישן :

הב גרדה לגן נאכל מגדים שם • ובחיק יסת עין
השכב וגם תישן :

תם ונשלם סדר ליל הושענא רבא •

ברוך שנתן לנו את תורתו החביבה •

ולזכות אותנו בעולם הזה ובעולם הבא •

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

مملکت

تلاخيصات

عربی فرعی

ادب و فلسفہ

